

210.000

BØRN DØR

MINUTS I TALLER

Å JOUR KLIP
Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:
**Morgenavisen
Jyllands Posten**

15 SEP. 1995

1014 Skamstøtte i nyt galleri

KØBENHAVN Galleri Thouber & Christensen er et nyåbnet udstillingssted i Vendersgade. De første udstillere er Jens Galschiøt Christophersen og Bjørn Haugaard, som viser værker til 23. september. Bl.a. vises en model af den seks meter høje skulptur "Skamstøtten", udført af Galschiøt Christophersen som en politisk, samfundssatirisk opsang. Også Haugaard beskæftiger sig som ekspressiv maler med et satirisk udtryk, i øvrigt ofte med motiver hentet i den religiøse verden.

Se listen: *Kunst, København*

Å JOUR KLIP
Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:
Berlingske Tidende

22 SEP. 1995

1014 Hjerteløst og nært

Den fynske billedhugger Jens Galschiøt Christophersen arbejder på sin næste store skulpturgruppe, og let bliver »Den lille prins« med bid i.

AF BIRGER HILSTRØM

UGLEBJERG

Børnene fra Fuglebjerg koler kommer tæt på den nye skulpturgruppe, som en 41-årig billedhugger Jens Galschiøt Christophersen skaber og placerer ved en vestsjællandske skole. Den klasse skal nemlig i toger hjælpe Jens Galschiøt Christophersen med den indværmæssige side af gruppen, og bagefter stilles

skulpturgruppen til rådighed for frikvartererne og indrettes til den gamle børneleg »jorden er giftig«.

»Jeg har ladet mig inspirere af Saint-Exupéry's eventyr om »Den lille Prins«,« siger Jens Galschiøt Christophersen, der denne gang begrænser sine spektakulære provokationer til at rive hjerterne ud på en række af figurerne i god overensstemmelse med eventyrets filosofi og for at »skabe bid i skulpturerne«.

Den fynske billedhugger er bedst kendt for skulpturserien »Den indre Svinehund«, der for to år siden blev opstillet i en række europæiske hovedstæder samt for sine børnedukker, der vakte furor som symboler på døde børn i forbindelse med årets sociale topmøde i København.

Gruppen til Fuglebjerg

kommer til at koste 650.000 kroner, og materialerne bliver natursten og bronze. Egmont Fonden støtter med 414.800 kroner og Odd Fellow Logen med 100.000 kroner. Jens Galschiøt Christophersen afleverer skulpturerne den 14. februar næste år. »Den lille prins kigger på den voksne verden med et barns øjne og undrer sig over, hvad de voksne finder væsentligt,« siger Jens Galschiøt Christophersen.

»Hans konklusion bliver, at det væsentlige er usynligt for øjet, og at man kun kan se rigtigt med sit hjerte.«

Det afbilder kunstneren med jorden som centrum og syv planeter rundt om, og de repræsenterer den vestlige kultur med drankeren, kongen, forretningsmanden osv. ...

nyhedsbrev

for International Bæredygtig Udvikling

Årgang 3 nr.1 og 2

JUNI 1995

Af børn skal man høre sandheden

Multikunstner Jens Galschiøt vakte under det sociale topmøde opsigt med 500 brune dukker han havde spredt rundt i København som symbol på de mange børn, der dør i vor asociale verden. 210.000 børn døde bare på den uge topmødet varede. I Det Fri Aktuells Topmødeavis d.6. marts siger Galschiøt:

- Dukkerne er min måde "at brække mig" på - selvom mine lig ikke lugter, og selvom du ikke ser en barnhånd, der bevæger sig, så håber jeg, at symbolet er så stærkt, at folk ikke glemmer

det.

- Der er ingen tvivl om, at topmødet kan være en del af løsningen. Der sidder de mennesker, som har nøglen. Når jeg siger, at nøglen ligger hos os i de rige lande, er det ikke fordi vi er klogere - men vi har pengene, og pengene er lig med nøglen. Hvis vi besluttede os for, at børnene af denne verden ikke skulle lade livet, fordi vi ikke kan finde ud af at dele goderne, så ville alle de her lig ikke ligge på gader og stræder i København i dag.

Jens Galschiøt delte også 13 millioner pengeseddel lignende værdikuponer ud - én for hvert barn, der døde sidste år.

I Det Fri Aktuells Topmøde avis

Foto: Steen Balle

kunne man i øvrigt læse om "Verdens børn i tal", der ligesom Jan Galschiøt satte fokus på børnenes lidelser.

Vidste du, at:

- inden for det seneste årti er langt flere børn end soldater blevet dræbt eller gjort invalide i krige og konflikter.

- mere end fem millioner er endt i flygtningelejre, og 12 millioner er blevet hjemløse.

- 130 millioner børn kom aldrig i skole i 1993. To tredjedele af dem var piger.

- næsten en tredjedel af verdens befolkning lever uden adgang til rent drikkevand. Som følge deraf dør over to millioner børn under fem år hvert år af diarré.

- cirka 40 millioner børn lider af A-vitaminmangel, og af dem mister 250.000 synet hvert år.

- hvert år dør over en halv million spædbørn i u-landene af stivkrampe.

- i u-landene var hvert tredje barns vækst hæmmet af underernæring.

- man anslår at der findes en million HIV-smittede børn i verden, og en halv million er allerede døde af AIDS.

5. oktober 1995

Dekorator Knud Jepsen, Ikast, udstiller iøjeblikket nogle af Jens Galschiøt Christophersens skulpturer hos Nyt Syn i Strøgcentret. Her lægger optikerelev Bente Ankjær hoved til et af værkerne, der er fotograferet igennem en vest udført i kobber. (Foto: Eigil Thomsen)

Kunst som blikfang

Lokal dekoratør laver vinduesudstillinger med kendte kunstnere

Det traditionelle butiksvindue med tørrede blomster og ditto træstuppe er ikke længere nok. Vil man tiltrække kundernes opmærksomhed, skal der mere til.

Knud Jepsen fra Ikast har specialiseret sig i eksklusive udstillinger til brille-forretninger. Men der er ikke mange her på egnen, der har set hans arbejde - han har nemlig ikke haft noget i Midt- og Vestjylland før nu.

Hos de store optikere i Østjylland og på Fyn har han derimod hele tiden haft mange kunder.

Knud Jepsen har firmaet Reprofil, der holder til på Leonora Christinasvej.

Herfra kører han ud i nattens mulm og mørke og i weekender, hvor han stiller sine udstillinger op. De skæve arbejdstider er nødvendige, så hans arbejde ikke forstyrrer i forretningernes åbningstid.

- Jeg har efterhånden specialiseret mig i kunst. Malerier, glas-kunst og skulpturer er blot nogle af de værker, jeg bruger i mine dekorationer, fortæller Knud Jepsen, der en enkelt gang har haft en Harley Davidson motorecykel som blikfang for brillekøbere.

Skulpturer hos Nyt Syn

Knud Jepsens første kunde i Midt- og Vestjylland blev Nyt Syn ved Dion Eriksen i Strøg-

opsat en udstilling med skulpturer af den kendte kunstner Jens Galschiøt Christophersen. Han er bedst kendt for sin happening mod racisme i 1993, hvor han opstillede 20 såkaldte indresvinehundene rundt om i Europa.

Svinehundene er 2,30 meter høje, støbt i armeret beton og vejer over et ton. »Svinet« er udstyret med lange bronzehjørnetænder. Herhjemme blev Svinehundene opstillet i Herning, København, Odense og Århus. Foran Team Teatret i Herning kan en af disse skulpturer ses.

Hos Nyt Syn udstilles fem store og en række mindre skulpturer i bronze, stål og kobber. Flere af skulpturerne er kvinde-torso'er i slidte tøjstykker. Jens Galschiøt Christophersens kone har stået model for en del af hans arbejde.

Kunst og briller

- Jeg mener, at briller præsenteres smukt sammen med kunst. Briller er i dag et kunstværk i sig selv, med mange fine detaljer, siger Knud Jepsen, der lægger vægt på, at hans udstillinger trækker mange til.

Han har flere gange oplevet, at forretninger får besøg af folk, der udelukkende kommer for at se hans udstillin-

- Men det gør ikke noget. Forretningerne har udstillingerne for at få opmærksomhed, og det får de på denne måde, siger han.

En-mands firma

Knud Jepsen startede sit firma for fem år siden. Efter en årrække som designer og reklame-medarbejder på Jydebrødrenes cykelfabrik i Hammerum, stod han pludselig arbejdsløs på grund af retsagen, der væltede hele Jyde-kompagniet.

Han startede herefter sit dekoratør-firma, der langsomt udviklede sig således, at trefjerdedele af Knud Jepsen arbejde i dag er disse eksklusive udstillinger.

- Jeg kan ikke ansætte en assistent til at aflaste mig. Det, kunderne efterspørger, er mine ideer og ikke andet, siger Knud Jepsen.

Med Reprofiles vækst har det været svært at følge med ordrebogen.

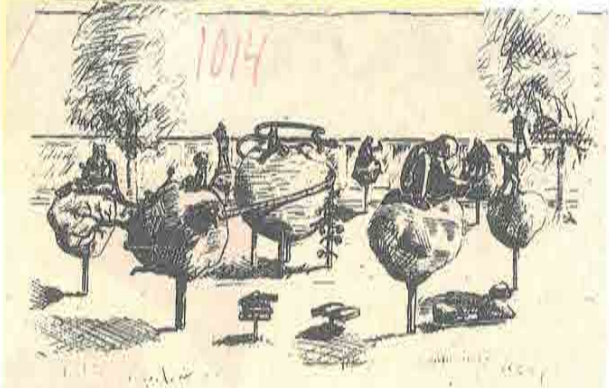
- Jeg får lavet næsten alt det praktiske hos underleverandører. Kun finpudsningen udfører jeg selv, fortæller han. Udstillingen hos Nyt Syn varer tre til fire uger endnu. Herefter går Jens Galschiøt Christophersens skulpturer videre til en anden optiker, og Knud Jepsen laver en ny udstilling hos Nyt Syn.

torb

Udklip af:

DANSKE KOMMUNER

14 SEP. 1995

650.000 kroner til Den Lille Prins

Børn fra Fuglebjerg Kommune får nu muligheden for at være med til at bygge en række skulpturer, der skal illustrere Saint-Exupèrys eventyr om Den Lille Prins. Der skal laves syv planeter i natursten og bronze i samarbejde med kunstneren Jens Galschiøt Christophersen, der har gode erfaringer med at arbejde sammen med elever fra 10. klasse. Figurerne skal stå i et område nær busterminalen ved skolen, og det er tanken, at børnene kan lege og lade sig inspirere af planeterne. Størstedelen af pengene til projektet er kommet fra Egmont Fonden.

Søndag aften 22/10 1995

UNIK
KUNST

BILLEDHUGGER
JENS
GALSCHIØT
CHRISTOPHERSEN

Kom ind og se vores
udstilling af spændende
smykker og kunst-
håndværk

G U L D S M E D
THOMAS CHRISTENSEN
SMYKKER & KUNST
ALGADE 20. ROSKILDE
TELEFON 42371155

Udklip af:
Morgenposten
Fyens Stiftstidende

1 SEP. 1995

1014
Modellen til 'Skamstøtten' er med, når Jens Galschiøt Christophersen udstiller på Galleri Thouber og Christensen i København fra i morgen til 23. september.

Skamstøtte sætter fokus på overgreb

Efter Den indre Svinehund-happening og de 5000 døde tøjbjørn ved FN's sociale topmøde i København er billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen i gang med at skabe prototypen til endnu en verdensomspændende provokation.

50 forvredne, lidende og nøgne menneskeskikkelser er grundfigurerne i den seks meter høje Skamstøtte, der består af ler og silikone.

Tanken er, at der en til to gange om året i de kommende ti år skal anbringes et eksemplar af Skamstøtten i et land, hvor politiske ledere, krigsstrateger, ekstremister eller industriforetagender begår overgreb mod menneskeheden. Foreløbige beregninger anslår, at projektet kommer til at koste Jens Galschiøt 13 mio. kr. over en tiårig periode. Penge, som han håber at hente hjem via international fundraising samt bidrag fra organisationer, virksomheder og enkeltpersoner.

- Jeg har tilbudt Kulturby '96, at den originale Skamstøtte kan blive opstillet den 1. maj i København, når den globale del af Kulturby-projektet åbner. Rækker Kulturby-budgettet ikke til at betale for

skulpturen, så er jeg villig til at låne Skamstøtten ud mod, at Kulturby '96 betaler for at få skulpturen bragt fra Odense til København, siger Jens Galschiøt Christophersen, der endnu ikke har fået nogen reaktion fra folkene bag Kulturby '96.

Ellers er planen, at den første egentlige Skamstøtte-uddeling skal finde sted i Oklahoma City i september '96.

- Selv om bombeattentatet på uskyldige mennesker i Oklahoma langt fra er det værste overgreb, der er blevet begået mod menneskeheden i de seneste år, så er det oplagt for mig som hvid mand fra et rigt land at placere den allerførste Skamstøtte i hjertet af den kultur, jeg selv er rundet af.

Når højreorienterede amerikanske ekstremister og racister i deres had går så langt, at de bomber deres eget folk, så har antihumanismen nået vanvittige højder.

Allerede fra i morgen udstilles en model af Skamstøtten i Galleri Thouber & Christensen i København, hvor Jens Galschiøt gæstestiller sammen med kunstmaleren Bjørn Haugaard.

kry

Udklip af:
Berlingske Tidende

25 AUG. 1995

Kunstner rejser skamstøtter

1014
Ikke alene har det været en kunst at fremstille dem. Det bliver utvivlsomt en endnu større kunst at finde ud af, hvor i alverden de skal stå.

»De« er i dette tilfælde nogle seks meter høje skamstøtter, som kunstneren bag - Jens Galschiøt Christophersen - vil uddelle som en historisk påmindelse til et sted i verden, der har påført menneskeheden skam, og det er som bekendt en ufattelig mængde geografiske lokaliteter, der her skal vælges imellem.

Første skamstøttes placering afsløres i løbet af 23. september i det nyåbnede Galleri Thouber & Christensen i Vendersgade i København. Ved samme lejlighed er der mulighed for at se en model af »Skamstøtten« i selskab med en række andre figurer i bronze samt malerier af Bjørn Haugaard.

Jens Galschiøt Christophersen er navnlig kendt for sin skulpturserie »Den indre Svinehund«, der i 1993 i et antal identiske eksemplarer blev opstillet i en snes europæiske hovedstæder, og for sine børnedukker, der blev placeret rundt om i København under det sociale topmøde tidligere på året. TW

Jens Galschiøt Christophersen er navnlig kendt for sin skulpturserie »Den indre Svinehund«, der i 1993 i et antal identiske eksemplarer blev opstillet i en snes europæiske hovedstæder, og for sine børnedukker, der blev placeret rundt om i København under det sociale topmøde tidligere på året. TW

ske priser 1014

...nistiske Partis pris - Gelsted Kirk
...ddeles i dag til en række kunst-
...tioner, der har gjort en særlig
...erklassen, eller har udrettet hu-
...er. I år går priserne til musikeren
...Peter Abrahamsen, billedhugge-
...Christophersen, forfatteren Sara
...og historikeren Erik Jensen samt
...nvoj til Bosnien og Internationale
...hed. Ud over æren følger mindre
...ismodtagerne. RB

(M)

gelstedes, gs ks ånd

...stedes, Hans Kirks og Hans
...ted Scherfigs ånd. De tre
...navngivere til prisen var
...alle aktive medlemmer af
...DKP.

...Forfatteren og histori-
...keren Erik Jensen modta-
...ger prisen for at afdække
...nazistiske og fascistiske
...bevægelser.

...Organisationen Konvoj
...til Bosnien og Internatio-
...nale Liga for Fred og Fri-
...hed får prisen for deres hu-
...manitære indsats i Eks-ju-
...goslavien.

...Tidligere er priserne
...blevet overrakt i arbejder-
...kvarterernes medborger-
...huse, men i tidens ånd fin-
...der prisoverrækkelsen nu
...sted i det finere Carlsberg
...Glyptoteket i eftermiddag.

...Ud over æren følger
...mindre pengebeløb til pris-
...modtagerne.

...har
...Gel-

À JOUR KLIP

Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:

Information (UP)

9 OKT. 1995

I Gelstedes, Scherfigs og Kirks ånd 1014

Danmarks Kommunisti-
ske Partis pris - Gelsted
Kirk Scherfig-prisen -
uddeles fredag til en ræk-
ke kunstnere og organisa-
tioner, der har gjort en
særlig indsats for arbej-
derklassen, eller har ud-
rettet humanitære gern-
inger.

I år får musikeren og
sangskriveren Peter Ab-
rahamsen prisen for at
holde liv i arbejderklas-
sens rødder og traditio-
ner. Billedhuggeren Jens
Galschiøt Christophers-
en, der opsætter monu-
menter, hvor der er be-
gået overgreb mod men-
neskeheden, får sin del af
prisen.

Engagementet for soci-
al retfærdighed er be-
grundelsen for, at forfat-
teren Sara Stinus modta-
ger den ærefulde pris, der
tidligere har været givet
til en række store forfat-
ter, som har skrevet vær-
ker i Otto Gelstedes, Hans
Kirks og Hans Scherfigs
ånd. De tre navngivere til
prisen var alle aktive
medlemmer af DKP. For-
fatteren og historikeren
Erik Jensen modtager
prisen for at afdække
nazistiske og fascistiske
bevægelser.

Organisationen Konvoj
til Bosnien og Internatio-
nale Liga for Fred og Fri-
hed får prisen for deres
humanitære indsats i Eks-
jugoslavien.

Tidligere er priserne
blevet overrakt i arbej-
derkvarterernes medbor-
gerhuse, men i tidens ånd
finder overrækkelsen nu
sted i det finere Carlsberg
Glyptoteket fredag efter-
middag. Ud over æren føl-
ger mindre pengebeløb til
prismodtagerne. (RB)

À JOUR KLIP

Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

6 OKT. 1995

Indsats belønnes

Danmarks Kommunistiske
Partis pris, Gelsted Kirk
Scherfig-prisen, er tildelt
en række kunstnere og or-
ganisationer, der har gjort
en særlig indsats for arbej-
derklassen, eller har udret-
tet humanitære gerninger.

I år får musikeren og
sangskriveren Peter Ab-
rahamsen prisen for at holde
liv i arbejderklassens rød-
der og traditioner. Billed-
huggeren Jens Galschiøt
Christophersen, der opsæt-
ter monumenter, hvor der
er begået overgreb mod
menneskeheden, får sin del
af prisen.

Engagementet for social
retfærdighed er begrundel-
sen for, at forfatteren Sara
Stinus modtager den ære-
fulde pris, der tidligere har
været givet til en række
store forfatter, som har
skrevet værker i Otto Gel-
stedes, Hans Kirks og Hans
Scherfigs ånd. De tre nav-
ngivere til prisen var alle
aktive medlemmer af DKP.
Forfatteren og historikeren
Erik Jensen modtager pri-
sen for at afdække nazi-
stiske og fascistiske bevæ-
gelser.

Organisationen Konvoj
til Bosnien og Internatio-
nale Liga for Fred og Fri-
hed får prisen for deres
humanitære indsats i Eks-
jugoslavien.

Tidligere er priserne
blevet overrakt i arbej-
derkvarterernes medbor-
gerhuse, men i tidens ånd
finder overrækkelsen nu
sted i det finere Carlsberg
Glyptoteket fredag efter-
middag. Ud over æren føl-
ger mindre pengebeløb til
prismodtagerne. (RB)

FJ 1/9 95

KULTUR

Modellen til 'Skamstøtten' er med, når Jens Galschiøt Christophersen udstiller på Galleri Thouber og Christensen i København fra i morgen til 23. september.

Skamstøtte lægger fokus på overgreb

Efter Den indre Svine-
hund-happening og de
5000 døde tøjbjørn ved FN's
sociale topmøde i Køben-
havn er billedhuggeren
Jens Galschiøt Christophers-
en i gang med at skabe
prototypen til endnu en
verdensomspændende pro-
vokation.

50 forvredne, lidende og
nøgne menneskeskikkelser
er grundfigurerne i den
seks meter høje Skamstøt-
te, der består af ler og sili-
kone.

Tanken er, at der en til
to gange om året i de kom-
mende ti år skal anbringes
et eksemplar af Skamstøt-
ten i et land, hvor politiske
ledere, krigsstrateger, eks-
tremister eller industri-
foretagender begår over-
greb mod menneskeheden.
Foreløbige beregninger an-
slår, at projektet kommer
til at koste Jens Galschiøt
13 mio. kr. over en tiårig
periode. Penge, som han
håber at hente hjem via in-
ternational fundraising
samt bidrag fra organisati-
oner, virksomheder og en-
keltpersoner.

Jeg har tilbudt Kultur-
by '96, at den originale
Skamstøtte kan blive op-
stillet den 1. maj i Køben-
havn, når den globale del
af Kulturby-projektet åb-
ner. Rækker Kulturby-bud-
gettet ikke til at betale for

skulpturen, så er jeg villig
til at låne Skamstøtten ud
mod, at Kulturby '96 beta-
ler for at få skulpturen
bragt fra Odense til Køben-
havn, siger Jens Galschiøt
Christophersen, der endnu
ikke har fået nogen reakti-
on fra folkene bag Kultur-
by '96.

Ellers er planen, at den
første egentlige Skamstøt-
te-uddeling skal finde sted
i Oklahoma City i septem-
ber '96.

Selv om bombeattenta-
tet på uskyldige menne-
sker i Oklahoma langt fra
er det værste overgreb, der
er blevet begået mod men-
neskeheden i de seneste år,
så er det oplagt for mig
som hvid mand fra et rigt
land at placere den aller-
første Skamstøtte i hjertet
af den kultur, jeg selv er
rundet af.

Når højreorienterede
amerikanske ekstremister
og racister i deres had går
så langt, at de bomber de-
res eget folk, så har anti-
humanismen nået vanvitti-
ge højder.

Allerede fra i morgen ud-
stilles en model af Skam-
støtten i Galleri Thouber &
Christensen i København,
hvor Jens Galschiøt gæste-
udstiller sammen med
kunstmaleren Bjørn Hau-
gaard.

kry

Å JOUR KLIP

Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:

Berlingske Tidende

25 AUG. 1995

Kunstner rejser skamstøtter

1014
Ikke alene har det været en kunst at fremstille dem. Det bliver utvivlsomt en endnu større kunst at finde ud af, hvor i alverden de skal stå.

»De« er i dette tilfælde nogle seks meter høje skamstøtter, som kunstneren bag - Jens Galschiøt Christophersen - en til to gange om året

»vil uddele som en historisk påmindelse til et sted i verden, der har påført menneskeheden skam«, og det er som bekendt en ufattelig mængde geografiske lokaliteter, der her skal vælges imellem.

Første skamstøttes placering afsløres lørdag den 2.

september i det nyåbnede Galleri Thouber & Christensen i Vendersgade i København. Ved samme lejlighed er der mulighed for at se en model af »Skamstøtten« i selskab med en række andre figurer i bronze samt malerier af Bjørn Haugaard.

Jens Galschiøt Christo-

phersen er navnlig kendt for sin skulpturserie »Den indre Svinehund«, der i 1993 i et antal identiske eksemplarer blev opstillet i en snes europæiske hovedstæder, og for sine børnedukker, der blev placeret rundt om i København under det sociale topmøde tidligere på året. TW

Å JOUR KLIP

Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

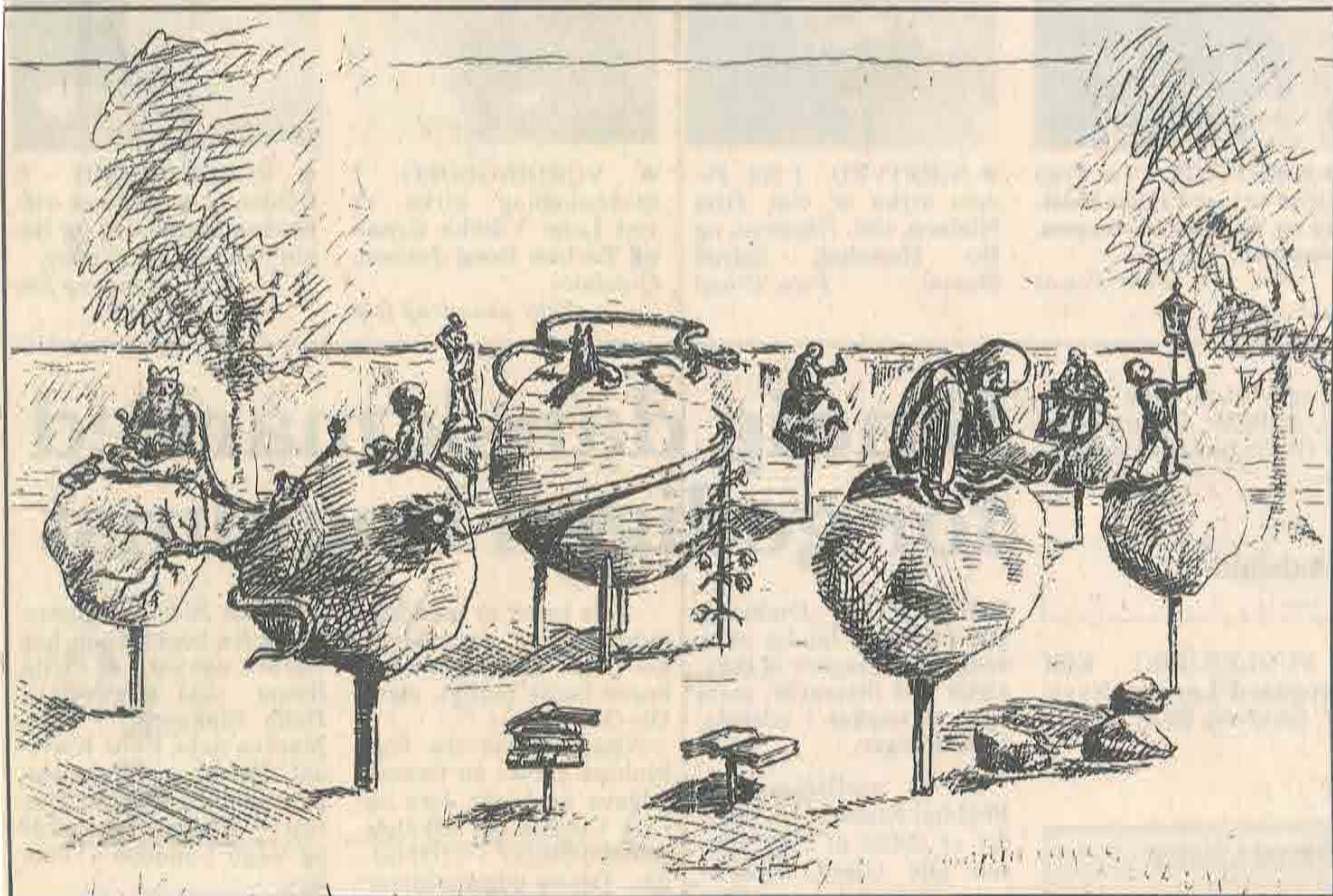
Udklip af:

Sjællands Tidende

5 SEP. 1995

Kæmpe bidrag til »Den lille prins«

Stor pose penge fra Egmont Fonden til skulpturgruppe

- Jeg ønsker at lave en skulpturgruppe i sten og bronze, der beskriver den lille prins' univers. Skulpturen skal samtidig fungere som et »jorden er giftig stativ«, hvor børn i alle aldre kan lege, og samtidig undre sig over, hvordan verden er sat sammen. Sådan hedder det i kunstneren Jens Galschiøt Christophersens projektbeskrivelse over en skulpturgruppe inspireret af Saint-Exuperys eventyr om den lille prins. Nu får han chancen for at lade det blive til mere end ord.

Fuglebjerg

Med et bidrag på mere end 400.000 kroner fra Egmont Fonden er det nu muligt at sætte arbejdet med skulpturgruppen »Den lille prins« i værk.

Og i oktober eller november drager en mindre flok 10. klasse elever fra Fuglebjerg Skole til Odense for at være med i projektet.

ret i marts måned, var det sikkert, at de fleste af pengene skulle skafes hos private fonde.

Derfor er der blevet søgt utallige steder med ligeså mange afslag.

For lidt over en måned siden fik projektet så 100.000 kroner fra Odd Fellow Logen, og nu har Egmont Fonden givet et tilskud på 414.800 kroner.

Dermed mangler »kun« omkring 135.000 kroner, før skulpturgruppen, der kommer til at koste omkring 650.000 kroner, er betalt.

- De sidste penge skal vi nok selv

gjorde et godt indtryk på Egmont Fonden var, at 10 - 14 elever og en lærer fra Fuglebjergs Skoles 10. klasser skal tilbringe et par uger i Odense hos kunstneren Jens Galschiøt Christophersen. Der skal de så være med i noget af arbejdet med at støbe figurerne i bronze, uden dog at de slipper for almindelig skoleundervisning.

En fond af format

414.000 kroner er mange penge, men Egmont Fonden er også en stor fond

FJ 2/9 95.

tidende 2. sektion 7

Den Lille Prins i sten og bronze

Billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen genskaber Saint-Exuperys eventyrfortælling *Den Lille Prins* i natursten og bronze.

Med jordkloden som centrum for de syv asteroider, som den lille prins besøger, og med de mennesker, planter og dyr han møder på sin rejse, bliver Galschiøts mere end ti meter brede og to meter høje skulptur symbolet på tvetydigheden mellem sorg og glæde, ensomhed og venskab.

Med skulpturgruppen vil Jens Galschiøt både beskrive den lille prins' univers og skabe et 'jorden er giftigt-klatrestativ' for børn og andre filosofiske sjæle.

- Eventyret om Den Lille Prins er filosofi på et på en gang jordnært og uendelig højt plan. Han ser den voksne verden med barnets øjne og undrer sig over, hvad de voksne betragter som væsentligt. Hans konklusion er, at det væsentlige er usynligt for øjet, for kun med hjertet kan man se rigtigt. Dybest set er kærligheden til livet det allervæsentligste, siger Jens Galschiøt Christophersen.

Skulpturgruppen, der får til huse på Fuglebjerg Skole mellem Slagelse og Næstved, bliver sponsoreret af Egmont Fonden, der har bevilget godt 400.000 af de 650.000 kroner som projektet koster. De øvrige midler er skaffet via kommunen og den lokale Odd Fellow Loge.

Elever fra skolens 10. klasse bliver idraget i forholdet og skal i løbet af ska-

15 JULI 1995

Ny bevægelse hader danskerne

1014
Harry Bruus,
Snerlevvej 53, Helsingør.

Der er opstået en bevægelse i Danmark med et intenst had til den danske befolkning. En bevægelse, der har støtte helt op i toppen af det politiske liv, specielt blandt den hårde kerne af socialister. Også massemedierne er med, ført an af de to TV-kanaler.

Det er moderne med »ismer«. Derfor vil jeg kalde bevægelsen anti-danismen, der har sat sig som opgave at påtvinge de almindelige danskere et kollektivt hukommelsestab via noget, der ligner hjernevask, så vi kan glemme vore rødder.

Bevægelsen fortolker Grundloven, som en vis mand fortolker Bibelen, og driver en hensynsløs hetz mod de

danskere, der ønsker at bevare Danmark som en suveræn stat. Hvor længe vil den danske befolkning tolerere denne ufolkelige og udemokratiske bevægelse. Bekæmp den nu! I morgen er det for sent.

Ordet racisme bruges af andenrangs politikere mod den danske befolkning, når forstanden og argumenterne ikke rækker. Der var i sin tid en figur, de kaldte »den indre svinehund«. Hvorfor ikke opstille den i Folketinget, hvor den retteligt hører hjemme.

Selv om det vistnok er stik imod kunstnerens intentioner, foreslår en læser, at »Den Indre Svinehund« opstilles i Folketinget, hvis politikere nærer et intenst had til danskerne.

A JOUR KLIP
Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

10 AUG. 1995

1014
Udstilling på Ulriksholm
KØLSTRUP - Ulriksholm Slot, der drives som kursus-vejendom, åbnes fredag, lørdag og søndag for publikum. Det sker ved en kunststudstilling med fem udstillere. Vibeke Skov fra Ulriksholm viser selv glaskulpturer, brugskunst i glas og malerier, Joseph Munero fra Zimbabwe udstiller stensculpturer, John Wolff, Odense, og Dorthe Klingberg, Nykøbing F., præsenterer malerier, og Jens Galschiøt Christophersen, Odense, udstiller bronzeskulptur.

Å JOUR KLIP
Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:

Information (UP)

9 SEP. 1995

Den lille prins er fløjet til Fuglebjerg

1014
Med støtte fra Egmont Fonden på knap en halv million kroner har Fuglebjerg Skole fået mulighed for at lave en skulpturgruppe, der kunstnerisk er inspireret af Saint-Exupérys eventyr *Den lille Prins*. Skulpturerne fremstilles af børn fra skolen sammen med kunstneren Jens Galschiøt Christophersen. Den 10 meter brede skulpturgruppe har jorden som centrum, men den omgives af syv planeter af bronze og natursten. Den er ikke kun en billedkunstnerisk visualisering af det vidunderlige eventyr, men vil også skabe udfordrende og sikre legearealer - og bliver et tiltrængt kulturelt bidrag til den kulturfattige provinsby, kunne man tilføje. Projektet støttes også af Odd Fellow Logen, der har skudt 100.000 kr. i Projekt 'Den lille prins, der således lander i Fuglebjerg, inden han måske drager videre sammen med trækfuglene om føje tid. LB

Å JOUR KLIP
Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:
MORGENPOSTEN
Fyens
Stiftstidende

27 JUNI 1995

Han går på Nettet med sit budskab

1014
Den odenseanske kunstner Jens Galschiøt har oprettet en 'home page' med kunst til forsvar for menneskerettighederne.

Af
MOGENS DAMGAARD

Foreløbig har han gjort det for egen regning og tilhørende risiko, den odenseanske kunstner Jens Galschiøt: Er gået på det internationale computernetværk Internet med sin egen 'home page', dvs. sin egen lille 'trækvogn', hvorfra han i lighed med 60.000-70.000 andre stade-indehavere falbyder sin vare.

Og 'varen' er i dette tilfælde AIDOH, der står for 'Art in Defence of Human Rights', dvs. kunst som forsvar for menneskerettighederne.

- Vi gik på Nettet, no-

genlunde samtidig med at vi forberedte den store happening i forbindelse med FN-topmødet i København i marts, siger Jens

Galschiøt. - I første omgang var det kun en tekstbase, fordi vi havde svært ved det med billederne. I det hele taget: Når man ik-

ke er særlig fortrolig med computere, er det klogt at finde sammen med nogen, der er. Og det har jeg da også gjort. Et par medie-

Den odenseanske kunstner Jens Galschiøt har oprettet sin egen 'stadeplads' på Internet: Kunst til forsvar for menneskerettighederne. Foto: Jørgen Hansen.

studerende fra RUC er nu tilknyttet AIDOH, så vi ca. en gang om måneden kan udskifte indholdet på basen. Min hensigt er at skabe en avis, eller måske snarere en opslagstavle, hvor interesserede kan henvende sig - både for at læse eller for at lægge egne tekster og billeder ind på basen. Dog ikke hvad som helst. Det er mig, der redigerer den, og jeg vil derfor også bestemme, hvad jeg kan lægge navn til.

Som man kan forstå, er Galschiøts base 'kun en dråbe i cyberspace'. Der er trængsel, hver eneste dag kommer hundredvis af nye baser på Nettet, og det har da også motiveret mange kommunalbestyrelser til at tænke i nye baner. Mange

store byer, hovedsagelig i USA og Storbritannien, men også i vore nærmeste nabolande, Tyskland, Sverige og Norge, har i dag deres egen 'site' på Nettet. Her kan man skaffe sig informationer om alt fra lokale sportsbegivenheder til kunststillinger, på indlagte kort gøre sig fortrolig med byens topografi, bl.a. finde ud af hvor campingpladsen eller det billige hotel ligger, og man kan i det hele taget forberede sig på sit kommende besøg - eller måske få lyst til at besøge byen. Som også kunne hede Odense.

- Vi må tænke alvorligt over det, siger kulturrådmand Søren Møller. - Udviklingen går voldsomt stærkt lige i øjeblikket.

Udklip af:

Berlingske Tidende

7 JUNI 1995

Fødselskontrol den bedste u-landshjælp

1014
AF DITTE E. ANDERSEN
Akacievej 14
2830 Virum

I 1924 skrev forfatterinden og kvindesagskvinden Thit Jensen (søster til Johs. V. Jensen) en tale, som hun kaldte *Frivilligt moderskab eller kultiveret forældrefølelse*. Thit Jensens formål med talen var: at få fattige forældre til at forstå fornuften i en børnebegrænsning. Især appellerede hun til kvinden (hun var den kloge, mente Thit Jensen). Thit Jensen appellerede til, at kvinden tog hånd om sin egen situation med de for mange og opslidende børnefødsler. Hun mente også, at disse mange børnefødsler var belastende for den danske stat og de danske skatteydere. Thit Jensen var en højt estimeret og dreven taler, og hun havde tilhørere for sin kloge argumentation.

Siden er der jo sket meget i lille Danmark. Nu er problemet ikke de mange danske børnefødsler; derimod ligger problemet med for mange børnefødsler et helt andet sted, og det er i u-landene.

Under FN's Sociale Topmøde i København demonstrerede en kunstner sit syn på Afrikas mange sultne børn. Ved hjælp af statsstøttede midler - flere hundredtusinde kr. - og snurrende symaskiner syede han nogle kludedukker. Kludedukkerne skulle symbolisere magre børn, født til dyb fattigdom og sult i Afrika. Dukkerne blev hængt op i grupper forskellige steder i København, bl.a. på Rådhuspladsen.

I TV-Avisen fortalte han, hvad hans »kunstværk« omhandlede. Hans budskab var, at vi var de skyldige. En argumentation eller diskussion for hans påstand mentes åbenbart uden for seernes interesse.

Da jeg så kludedukkerne, havde jeg en stor trang til at give mit besyv med, men jeg gjorde det ikke. Skulle jeg

have udfoldet mig »kunstnerisk«, ville jeg have hæftet et oppustet kondom i hånden på dukkerne. På kondomet ville jeg, med rød skrift, skrive - Til Far og Mor.

For mig at se er der en stor uansvarlighed i at sætte det ene lille uskyldige barn efter det andet ind i en verden af dyb fattigdom. Barnet har ikke bedt om at blive født.

Jeg ved, at undskyldningen for, at alle disse børn ser dagens lys i u-landene, handler om (bl.a.), at de skal forsørge forældrene, når disse bliver gamle. Men når forældrene på forhånd burde vide, at muligheden for at give et godt liv til alle disse nyfødte børn er forsvindende lille, og at disse børn, hvis de når så langt, igen vil sætte en masse uskyldige børn ind i en endnu fattigere og en endnu mere overbefolket verden, ja, så køber jeg altså ikke den undskyldning - det er nemlig den ondsksfulde skrue uden ende.

Jeg vil meget gerne være med til at hjælpe alle disse sultne børn, men hvad hjælper jeg dem til:

Et liv i sult, nød og elendighed, og et liv, hvor de kan sætte endnu flere børn i verden til sult, nød, elendighed og en katastrofal overbefolkning. Et liv, hvor blot det at kunne være selvforsynende eller at kunne skaffe sig et lønnet arbejde, er en umulighed!

Alligevel giver jeg i fejhed min skærv; derved kan jeg - overfladisk - »pudse min glorie« for en stund, men moralsk er det ikke, mener jeg.

Meget, meget gerne gav jeg alt, hvad jeg var i stand til at yde, hvis ellers vore projekter for at hjælpe i u-landene var til nytte, men det er de ikke.

Den rette hjælp handler nemlig om den rette planlægning, uddannelse, opfølgning af projekterne og de bedste og ærligste argumenter for at få u-landenes befolkning til at indse fornuften

i at arbejde for deres egen og deres børns eksistens - altså en hjælp til selvhjælp.

Dette projekt klares altså ikke ved hjælp af »sovepuder« i form af milliarder af kroner, tåbelige projekter, der ikke bliver fulgt op, og falsk medlidenhed.

Tåbelige er i hvert fald de kostbare projekter, hvor vi bygger brugsfærdige mejerier og havne til u-landene. Projekterne bliver så ikke fulgt op eller taget i brug, men får blot lov til at hentæres til ingen verdens nytte. Sender vi tonsvis af sække

korn, hvor hensigten er, at det skal sås, bliver det i stedet brugt til forråd og til at spise. Hvad u-landene ikke når at fortære, fortærer skadededyrene.

Planter vi træer for dem, træer og buske, der skal forhindre erosion af jorden i regntiden, så bliver disse hevet op og brugt til brændsel. Vi har, gang på gang, set disse mislykkede projekter i fjernsynet, og vi har læst om dem i aviserne landet over.

Når nu det er sådan, bør vi følge hjælpen op, så den bliver en hjælp til selvhjælp.

Det hjælper i hvert fald ikke at sende overfladisk og kortsigtet hjælp til disse mennesker i nød.

For nylig så jeg i en fjernsynsudsendelse et meget fint landsbyprojekt, som Danmark stod bag. Danske projektledere og folk af rette støbning havde - ved hjælp af maskiner - hugget bjergsider ud i terrasser. På disse terrasser havde de bistået landsbyens folk med at så, plante og dyrke. Da de siden kunne høste afgrøden på disse tidligere så ufrugt-

bare bjergsider, var glæden over veludført arbejde stor og ægte.

Bjergsiderne undgik her ved også at erodere, når regntiden satte ind. Den øvrige jord omkring bjergene blev samtidig mere frugtbar. I mange, mange år har man kendt til terrassedyrkning. Underligt er det så, at man ikke er gået i gang med lignende projekter tidligere. Men nu er det altså sket, og et sådant projekt kalder jeg fint, flot og fremadskuende. Disse eller lignende veludførte projekter, hvor man sætter u-landenes befolkning i gang, får dem til at indse glæden og formålet ved veludført arbejde til egen fordel, og fornuften i den langsigtede plan har 100 procent min støtte og agtelse.

Lykken ville så være, at der ikke kom flere børn til verden i u-landene, end u-landene og verden kunne magte. En god hjælp hertil ville være uddannelse, opfølgning af projekterne og ansvarlighed samt fødselskontrol fra u-landenes befolkings side.

En god og hjælpende argumentationsform for at få befolkningen i u-landene til at indse fornuften heri ville heller ikke skade.

Vi er nødt til at tænke på langt sigt, og dette gøres altså bedst ved en gennemtænkt hjælp til u-landene. Hvis ikke denne hjælp magtes, da er mit »hårde« budskab: Bland dig udenom, lad naturen råde og håb så på naturens almægtige og alvidende klogskab.

Vi har også et ansvar for, at vore efterkommere får en god jord, i balance og harmoni, at leve på. Dette ansvar må vi tage på os.

Hjælp til u-landene og til menneskene her handler i hvert fald ikke om »hurtigt syede og dyre kludedukker, hvis indhold er løst sand«! - Den gennemtænkte og rette hjælp til u-landene nu, tak!

Måske mangler vi en Thit Jensen i vor tid...

HER RENSES DEN INDRE SVINEHUND

■ - Sidste år brugte jeg 25.000 kroner på reklamer, uden at det havde nogen nævneværdig virkning, fundrer renseriejer Ole Poulsen, Næsby Rens. - Nu har jeg haft Jens Galschiøt Christophersens 'indre svinehund' stående foran butikken i omkring en uge, og jeg har fået over hundrede kommentarer - sølle to af dem er negative.

Ole Poulsen har sikret sig Næsby-kunstnerens engelske udgave af den kontroversielle skulptur, der har været eller stadig er placeret i flere storbyer.

'Grim, provokerende og tankevækkende', siger Galschiøt selv om skulpturen, og at den nu står foran et renseri kan beskueren selv fabulere over.

- En kunde kom ind og spurgte, om han kunne få rensat den indre svinehund, fortæller Ole Poulsen, der som harmløs provokation lader svinet stå et halvt års tid.

Indenfor er Næsby Rens kendt for at have skiftende kunstnere på væggene. Pt. viser Inge Margrethe Tommerup fotografier med Odense-motiver.

Udklip af:

Lolland-Falsters
Folketidende

5 MAJ 1995

» Verdensægget« tændt en time før laserlyset

Eva Grossmann benyttede 4. maj til at fokusere på menneskerettighederne.

HOLEBY - 4. maj handler også om de grundlæggende menneskerettigheder, mener kunstnerparret Eva og Calle Grossmann. De havde valgt at markere Danmarks befrielse med et mere ultraditionelt arrangement.

En time før Elle Mie Ejdrup Hansen for alvor bøjede sit navn i laserlys, så en mere beskedne lys-skulptur dagens lys i Lundehøje.

Mens mange andre samledes på bytorve og i kirke for at højtideligholde befrielse, blev 4. maj markeret anderledes afslappet i Lundehøje. Her havde en lille udvalgt skare samlet sig i Lundehøje Skulpturpark, også kendt som Grossmanns have.

Her blev befrielsen markeret ved at tænde Amnesty-lys, samt lysskulpturen, der blev tændt klokken 21.

Skulpturen er et skævt egetræskors, der er forbundet til et gitterformet metalæg med en el-ledning med masser af små gule, grønne og blå lys, der blinker livligt. I ægget og omkring det

Eva Grossmann kæder 4. maj og fortidens kamp sammen med nutidens indsats for menneskerettigheder. Korset symboliserer håbet, og er ikke ment som blasfemi, understreger Eva Grossmann, der selv er aktiv troende. Foto: Anders Knudsen.

ligger der små dukker, der er lånt fast.

»Verdensægget« kalder Eva Grossmann sin skulptur, der kan virke som et lille drilleri, i skyggen af netop laserlyset. Baggrunden er dog alvorlig nok, nemlig kampen for menneskerettighederne.

Skulpturen er sammensat af mange elementer: Korset, der symboliserer håbet og mulighederne, »ægget«, der er vores små skæve verden, og dukkerne, der er de 13 millioner børn, der hvert år dør på grund af urimelige vilkår.

Skulpturen er i øvrigt et ægte teamwork. Den er utænkt af Eva Grossmann, men elementerne kommer vidt forskellige steder fra. Dukkerne er gengangere fra NGO-forum i København, hvor de var placeret på strategiske steder i byen af Jens Galschiøt Christophersen.

»Ægget« er lavet af Lars Bjerring og Karin Søndergård, mens præstesønnen Eivind har lavet det skæve egetræskors.

Eva Grossmann tilegner både sin skulptur til 4. maj og til Amnesty International, som hun mener er den eneste organisation, der stadig kæmper aktivt for menneskerettighederne. Clak

FANDEN OG FLYGTNING 95

Præsten Hanne Willian Hoffbeck optrådte som Fanden og kirketjeneren Linda Holm Jensen som Gud ved en happening på Otterup Torv i går. Inden for et pigtrådshegn mæskede en flok konfirmander sig, mens J. Galschiødts udhungrede børnedukker lå udenfor. Tanken var at illustrere forskellen mellem den rige og den fattige verden, og det hele var en optakt til Landsindsamlingen Flygtning 95. Danskerne puttede tilsammen et pænt stykke over 20 millioner kroner i raslebøsserne, der blev båret rundt til så godt som alle danske husstande i går. Pengene går til genopbyggende projekter i de lande, som flygtningene nu kan vende hjem til. Til venstre nogle af dagens 18.000 frivillige indsamlere, Rikke Schnoor og Mette Bokelund fra Ryslinge Højskole. Deres gruppe samlede næsten 15.000 kroner ind i dagens løb.

Indland:
1. sektion side 4
og lokalsiderne

Udklip af:
Morgenposten
Fyens Stiftstidende

1 MAJ 1995

Gud og Fanden på Torvet

OTTERUP: Omgivet af J. Galschiødts uhyggelige børnedukker - som nogle husker fra det sociale topmøde i København - gennemføres tirsdag eftermiddag en happening på Otterup Torv. Præsten Hanne Willian Hoffbeck har blandt andre fået sine konfirmander til at medvirke i et spil, hvor Gud og Fanden - sidstnævnte i præstens egen skikkelse - taler om verden og dens tildragelser. Happeningen laves som en optakt til aftenens indsamling til fordel for Flygtning 95.

Morgenposten Hørn
Stiftstiden 3-5-1995

sektion

FYN RUNDT

De rige børn mæskede sig bag pigtråd, mens Gud og Fanden sloges om deres sjæle ved en happening på Otterup Torv. Foto: Heidi Fokdal.

De rige og de fattige

Af ANNE-LISE LINDHARTH

OTTERUP - Gud og Fanden - i henholdsvis kirketjenerens og præstens skikkelse - sloges i går verbalt om de unges sjæle i en happening på Otterup Torv. Hensigten var op til landsindsamlingen Flygt-

ning 95 at gøre opmærksom på skellet mellem den rige og den fattige verden. En flok konfirmander sad skærmet bag pigtråd og mæskede sig, mens J. Galschiødts uhyggeligt udhungrede dukker lå uden for indhegningen. 65 mennesker gik kort efter ud med raslebøsserne i Otterup Kommune. Efterfølgende var de alle inviteret til en aften i selskab

med Jens Okking på Otterup Hotel. Ved forskellige arrangementer havde komiteen bag Flygtning 95 i Otterup før selve indsamlingen gik i gang skaffet omkring 25.000 kroner til Dansk Flygtningeindsamlingen. Det er cirka 5000 kroner mere, end hele indsamlingen gav i Otterup, da der sidst blev samlet ind for fem år siden.

Udklip af:
Morgenposten
Fyens Stiftstidende

1 APR. 1995

Happening-kunst for H.C. Andersen

1014
■ Endnu er han for provokerende for mange. Men hvem ved, måske får også han engang en uges fødselsdagsståhej og hæder af sine bysbørn fra Odense.

Han hedder Jens Galschiøt Christoffersen og er kunstneren bag blandt andet døde svinekroppe og dukkelig. Nu blander han sig i H.C. Andersens fødselsdag med surfbrædt-lignende kunst ved H.C. Andersens hus. HCA-dagene har lånt dele af de kunststykker, som Galschiøt Christoffersen havde med til Verdensudstillingen i

Sevilla, og placeret dem ved den lange mur, som gemmer den smukke Lotzes Have.

Og det er der symbolik i, mener arrangørerne bag HCA-dagene. Når denne mur falder, og børneeventyrhuset bygges, starter også en tid med endnu mere H.C. Andersen i Odense.

- Vi skal blive bedre til at tage hånd om vore lokale verdenskendte kunstnere, siger en af HCA-eventyrerne Benny Nybo.

Udklip af:

Lokalavisen Roskilde

5 APR. 1995

Kendt kunstner i Smykker og Kunst....

1014
På et eller andet tidspunkt har vi alle stiftet bekendtskab med ham og hans sidste indslag var de "døde" børn ved verdenskonferencen

Han har alle dage haft øje for at provokere. Således opsatte han "den indre svinehund" i 11 forskellige lande. Uden at spørge om lov, uden at fortælle om det forinden.

Det er selvfølgelig Jens

kekunstner, han er designer - ja kort sagt er han

er i europæiske byer. Den er blevet kaldt den største kunsthapening af sin art i Europa og formålet var på en utraditionel måde at sætte fokus på den stigende vold, intolerance, fremmedhad og forfølgelse af minoriteter, som Europa i disse år er vidne til.

100 mand arbejdede vederlagsfrit, for at Jens

Galschiøt kunne opstille sine svinehunde.

Bronzefigurer

De nok så kendte bronzetorsoer kan man netop nu bese i "Smykker og Kunst" hos Thomas Christensen på Algade 20. Thomas og hans forældre er personlige venner af Jens Galschiøt og har derfor mulighed for både at vise hans bronzefigurer, men også at sælge hans smykker.

H.C. Andersens papirklip

H.C. Andersen, der ville have været fyldt 190 år på søndag, klippede i papir. Nu har Jens Galschiøt forfinet denne teknik ved at skabe smykker med H.C. Andersens papirklip. De forband

Udklip af:

Holbæk Amts
Venstreblad

7 APR. 1995

I kløerne på sin indre svinehund

- Nogle gange siger man ja til ting, man egentlig ikke har lyst til at sige ja til - og nogle gange siger man nej til noget, man ikke burde sige nej til. Og så er man i kløerne på sin egen indre svinehund.

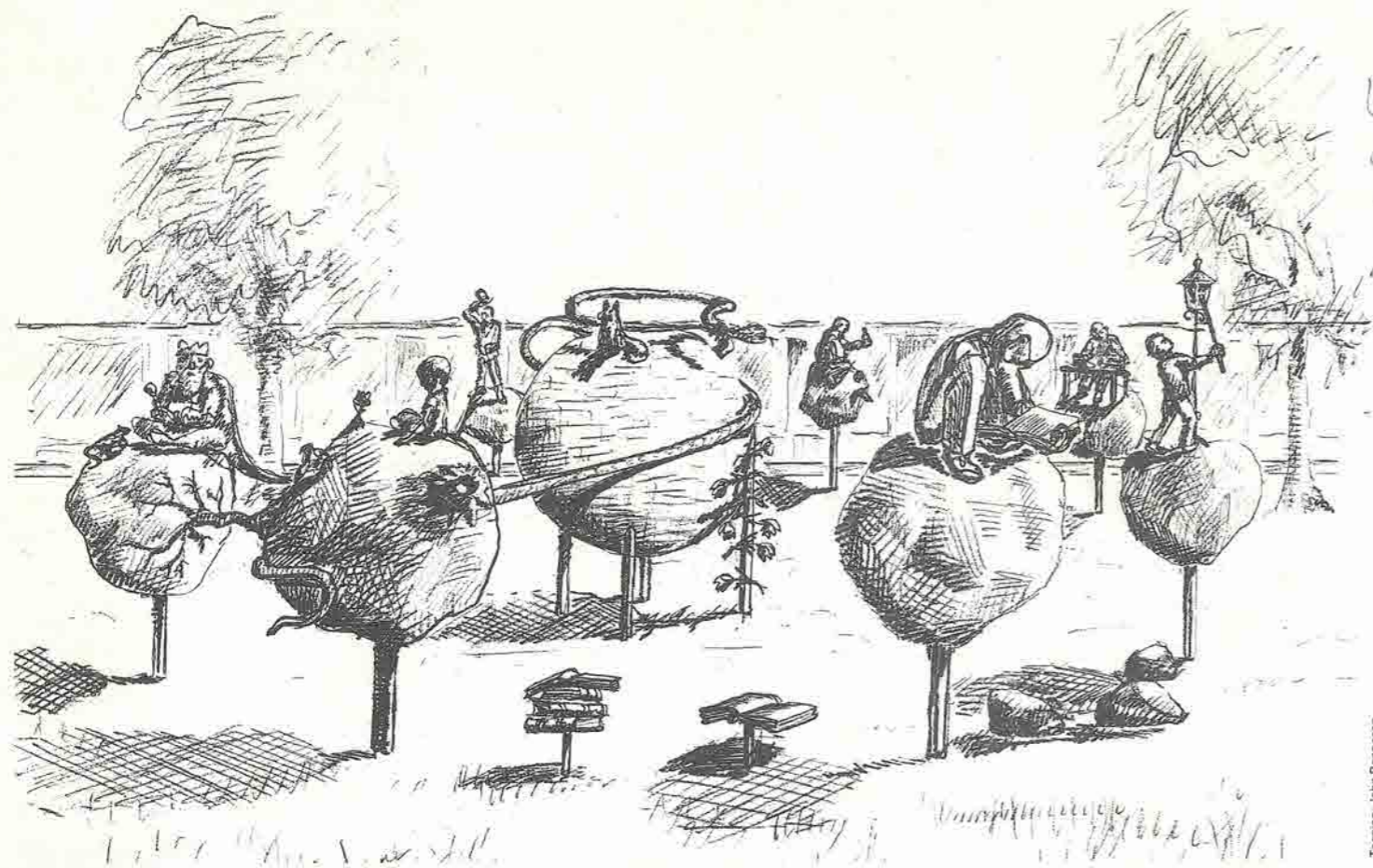
Et af temaerne i Holbæk Egnsteaters forestilling »Den sidste Dag«, der har urpremiere i aften op til 50-året for Danmarks Befrielse, er netop spørgsmålet om, hvornår man bør sige fra. Forestillingen, har sammen med synet af Jens Galschiøt Christoffersens bronzeskulptur »Den indre svinehund« foran NGO Forum i København i marts, inspireret teaterdirektør Henrik Hartvig til at hente svinehunden til Holbæk.

Jens Galschiøt Christoffersen har støbt i alt 22 svinehunde, som har været opstillet rundt om i Europas storbyer, og han har nu sagt ja til at låne egnsteatret en af skulpturerne, som skal stå foran teatret i den måned, »Den sidste dag« spiller i Holbæk.

- Og bagefter kunne vi godt drømme om at spørge Statens Kunstfond om penge til at købe den, siger Henrik Hartvig.

Jens Galschiøt Christoffersens skulptur »Den indre svinehund« står vagt ved Holbæk Egnsteater i spilleperioden for skuespillet »Den sidste Dag«, som får urpremiere i aften.
Foto: Peter Andersen

Tegning: John Bonnassen

DEN LILLE PRINS SOM SKOLEGÅRD

Brugsskulpturer, sportslabyrint og økologiske haver indgår i planerne for udearealerne på Fuglebjerg Skole

AF HELLE LAURITSEN

Legepladser rummer sjældent udfordringer. Almindeligvis er de indrettet som undulatbure: noget at vippe på – noget at gynge i – noget at klatre i – sand i bunden og gitter omkring.

Skole- og kulturborgmester i København, Jens Johansen, i Magasin for København, Europæisk Kulturby.

Jordkloden som hemmelig hule og med den lille prins og syv planeter med lygtetænderen, kongen og alle de andre figurer til at kravle på er den store drøm på Fuglebjerg Skole. Skulpturgruppen i bronze og sten skal stå i skolegården, hvis det lykkes at skaffe de omkring 650.000 kroner, som skulpturen koster.

Den lille prins med tilbehør er den største drøm, men ikke den største udgift, for skolen skal renoveres for omkring 13 millioner kroner. Den skal bygges totalt om, så den lever op til den nye skolelov, hvilket blandt andet betyder store klasselokaler på 60-70 kvadratmeter, adgang til vand og el i de fleste lokaler, grupperum både for elever og lærere, et billedværksted og renoverede faglokaler.

I forbindelse med skolens ombygning er der også store planer for udearealerne. De mange skolebygninger skal kædes sammen af et stisystem. Stierne kantes af nogle farverige cylindre, som børnene kan gå på eller hoppe op og ned af. En bålplads og et amfiteater er på ønskesedlen ligesom en sportslabyrint, økologiske haver, et byvåben med en stor fugl lavet af sten nedlagt i skolegården og med en rulleskøjtebane uden om – og så skulpturgruppen over eventyret Den lille prins.

En af ideerne er, at søge penge fra Kulturby 96. Lykkes det, vil skulpturgruppen for eksempel kunne stå på en central plads i København i 1996 og så bagefter blive flyttet ud til Fuglebjerg Skole.

Filosofien bag ideerne til udearealer

Skulpturgruppen Den lille Prins i en foreløbig idéskitse. Skulpturen er her set fra et niårigt barns øjenhøjde. Det er meningen, at man skal kunne kravle på alle figurer og ind i jordkloden. Børnene skal kunne lege »Jorden er giftig« ved at kravle fra figur til figur. Planeterne skal laves af natursten og figurerne af bronze. Kunstner er Jens Galschiet Christophersen, som mange måske husker fra skulpturen Den indre Svinehund.

på Fuglebjerg Skole er, at skolen både skal være et lærested og et værested. Og en af forudsætningerne er, at der skabes gode forbindelser mellem bygningerne og udearealerne, mener pædagogisk konsulent Henrik Vilsbøll, der er hyret af kommunen til at planlægge, hvordan skolens omgivelser skal være.

Eleverne skal have mulighed for at røre sig og få stimuleret deres motorik, for at opleve, udforske, lege og bruge deres fantasi. Derfor skal de forskellige ting kunne bruges på flere måder, og der skal være noget at se på – farver og former. Og ikke som de fleste skolegårde, der i dag er rene asfalterede eller – når det går højt – er et stykke græsplæne.

Samtidig er det meningen, at udearealerne kan bruges som et uformelt faglokale. Der skal være vild beplantning i et lidt kuperet terræn. Eleverne kan undersøge planter, smådyr og vandhuller i undervisningen.

Brugskunst

– Udgangspunktet er at skabe sammenhæng mellem det æstetiske og det brugsmæssige. Børn skal ikke kun se på kunst i skolen, de skal også arbejde sammen med kunsten og deltage aktivt intellektuelt og fysisk, siger Henrik Vilsbøll.

For eksempel er det planen at lave en

byvåbenskulptur med en fugl i skolegården. Fuglen laves af sten, som skolens elever kommer med. De får deres navn hugget i stenen, og stenen bruges til at bygge fuglen med. Oppe fra skolens vinduer kan man se på fuglen ovenfra og rundt om fuglen anlægges en bane, der kan bruges til rulleskøjteløb.

Det er kunstneren Bente Wulf, der står for fuglen, som koster cirka 75.000 kroner.

Da hele skolegården skal brydes op undervejs i byggeriet, vil en del af fuglen kunne betales med de penge, der afsættes til at reetablere skolegården. Derudover søges der mange forskellige fonde til betaling af de forskellige kunstværker. Omkring 40 ansøgninger til fonde er sendt af sted.

På nuværende tidspunkt skulle der være penge til både fuglen, haverne og sportslabyrinten. Også skulpturgruppen over eventyret Den lille Prins tror man på kan gennemføres. Der er ingen endelige tilsagn om penge, men mange har vist stor interesse for projektet på forhånd.

Sportslabyrinten er tænkt udført enten i træ eller i beton og keramik med afrundede former. Børnene skal kunne gå på elementerne, hoppe fra det ene til det andet eller gå mellem elementerne i selve labyrinten. Inde i midten af labyrinten skal der være et kompas. Sportslabyrinten skal give børnene en indføring i verdenshjørnerne, og én af ideerne er, at hvert verdenshjørne skal udsmykkes med sin symbolik og måske med dyremotiver, der fortæller, hvor forskellige dyr lever.

De økologiske haver skal etableres og dyrkes af eleverne i samarbejde med pensionister i området. Enkelte klasser har i forvejen kontakt til et ældrecenter i nærheden.

Det største problem med skolehaver er som regel, hvem der skal passe dem i ferierne, men det løses ved samarbejdet med pensionisterne. Samtidig er formålet med projektet at bryde nogle af de kasser, vi er tilbøjelige til at putte mennesker i, ved at inddrage ældre i undervisningen og skabe dialog mellem generationerne. Pensionisterne skal ikke være støtte- eller gæstelærere, men de skal sammen med lærerne og eleverne i fællesskab planlægge indhold og arbejdsformer. Børn og ældre vil have en konkret opgave at løse sammen.

Ændret struktur

Både lærere og elever har været repræsenteret i byggeudvalget, og forslagene

fra Henrik Vilsbøll har været både elevrådet og pædagogerne.

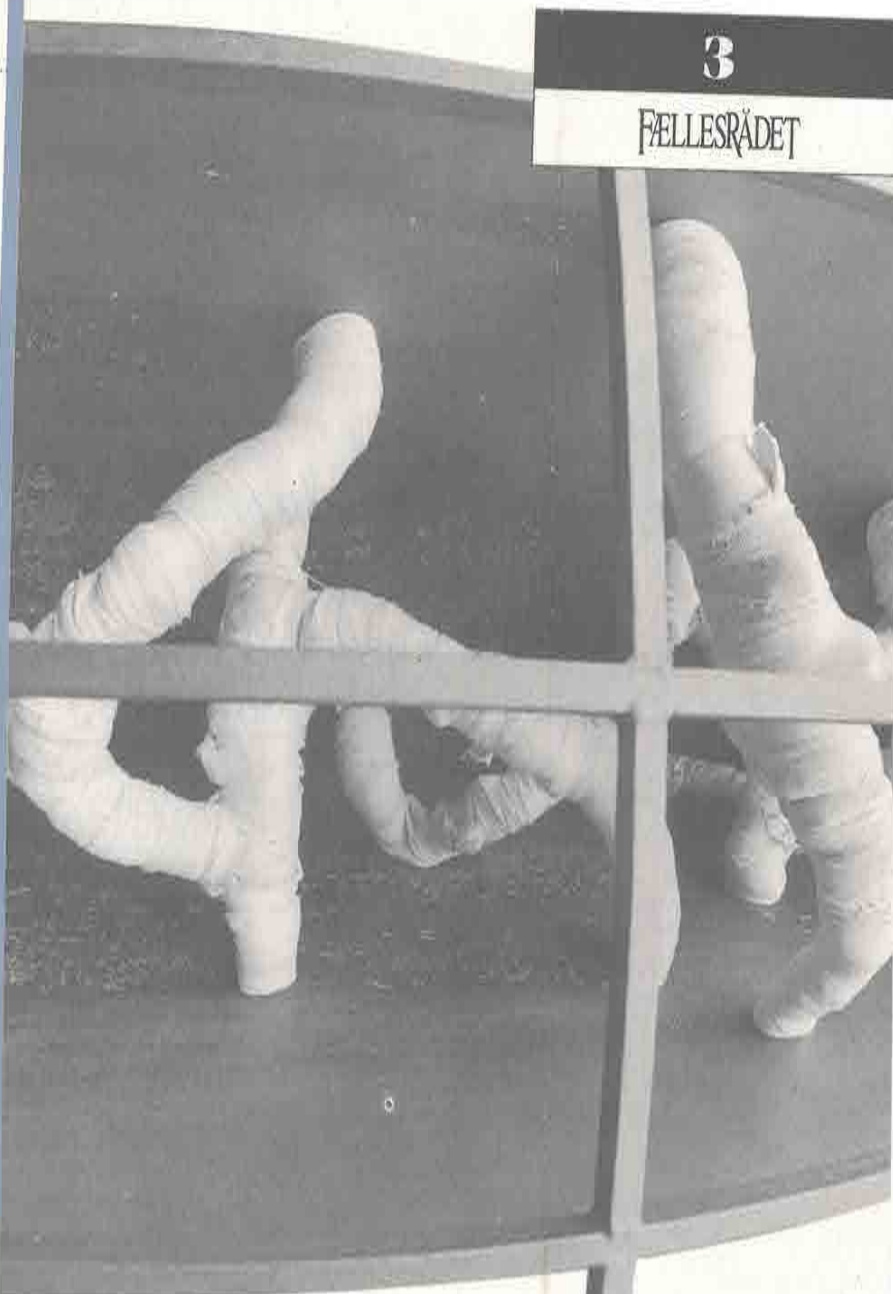
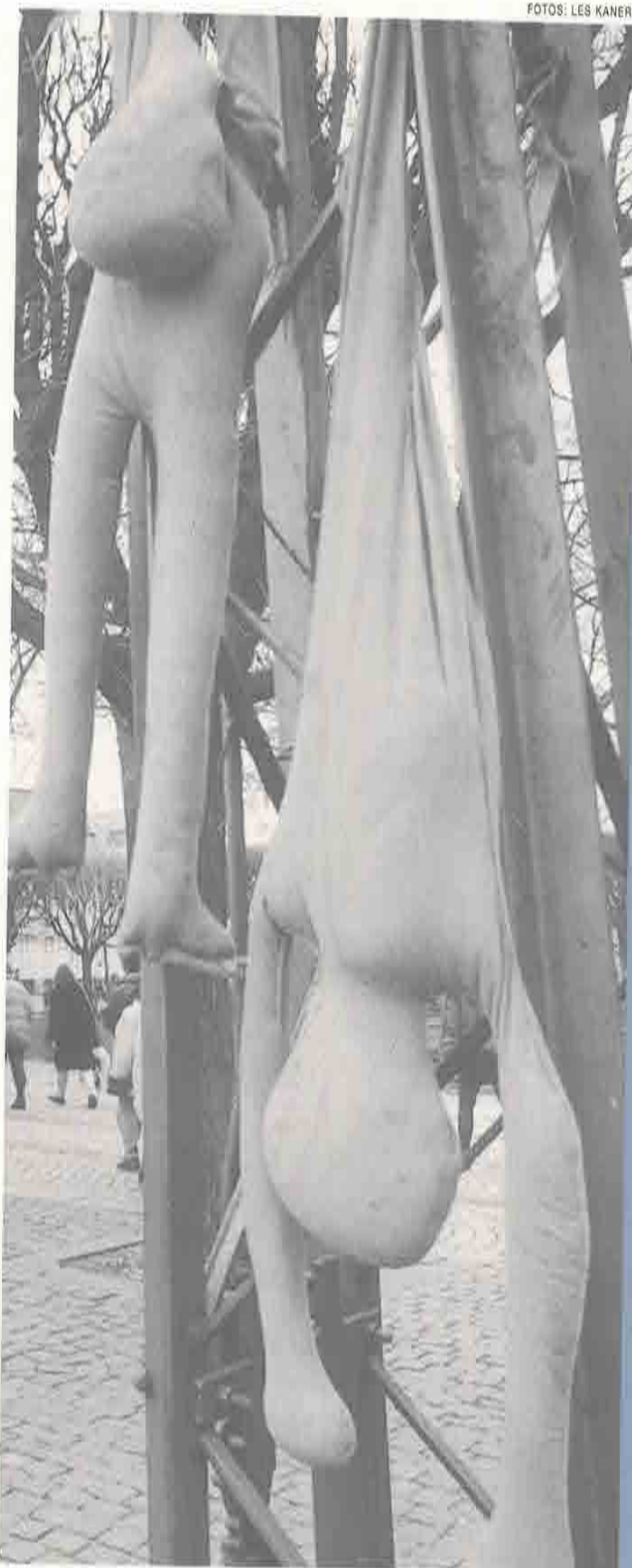
– Der er næsten hundrede opbakning til projektet. Nogle af de voksne tror ikke på det, men vi er fortsat blivende dyrt, men vi er fortsat de, fordi mange – også lokalt – det stor interesse, siger skoleleder Henrik Vilsbøll.

Skolestrukturen er ændret i den anden skole i kommunen, Centralskole, afgiver sin plads til Fuglebjerg Skole. Over de næste år afvikler man Førslev Centret, der ligger i et område, hvor der er mange børn, og flytter i stedet til et andet sted i kommunen, hvor bor mange mindre børn.

FOLKESKOLEN

Kunstneren Niels Galschiøtt fra Odense understregede med sine barnedukker den konkrete alvor bag FN's sociale topmøde. I den tid topmødet varede, døde ca. 40.000 børn verden over som følge af social nød.

FOTOS: LES KANER

Vor verden. Ormeædt?

Portugal topper listen med over 25 procent af befolkningen på og under fattigdomsgrensen. Danmark ligger i bund med 4,3. Statistikken rykker ved den gængse opfattelse af velfærden i Europa.

15 procent af borgerne i Storbritannien og 16 procent af franskmændene er fattige, hvis man måler antallet af mennesker, som lever for under 50 procent af borgernes gennemsnitlige rådighedsbeløb.

Det Europæiske Anti-Fattigdoms Netværk anser det som en af sine største sejre, at det fik den tidligere Europa-Kommissions formand, Jacques Delors, i tale og opnåede høringsret ved EU's initiativer på det sociale område.

Nu følger indsatsen for at få startet EU's 4. anti-fattigdoms program, som af en eller anden grund aldrig er kommet igang.

Men love og regler fra oven gør ikke hele forskellen, erkender Hugues Feltse.

Ansvaret for de fattige må lægges ud i lokalsamfundene.

"Vi skal spørge folk selv, hvad de har brug for", siger han, før Raphael Ndiaye, leder af en social organisation i Senegal tager ordet. Han skal bidrage med, hvordan de fattige kan hjælpes til et bedre liv - i Europa.

Da FællesRådet spørger ham, om ikke det er en mærkværdig situation at befinde sig i, siger Raphael Ndiaye:

"Jo, jeres problemer synes stadig små i forhold til vores. De er af mere strukturel karakter. I har ikke fået fordelt jeres velfærd godt nok. I Senegal er der ikke så meget at fordele".

Helle Baaga

17125 262637524

Socialpædagogen

Postbesørget blad
(8245 MJP.)
Bladnummer 17 125

KIRSTEN SKØTT
KRAGSBJERGVEJ 19

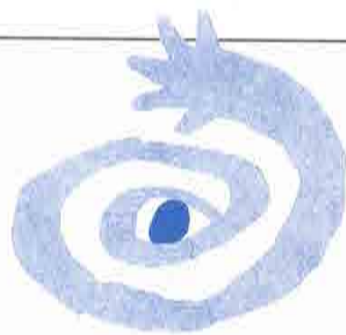
APR. 1995 5000 ODENSE C

AF HELGE KVAM
FOTO: ANNE METTE WELLING

Kvindekamp på japansk

SL's engagement i kvindernes internationale kampdag er blevet kommunikeret videre til mindst 10 millioner japanere. SL's næstformand, Sissel Lindgaard, og faglig konsulent Ditte Sørensen blev bedt om at forklare kvindekampens alvor for en japansk journalist.

Han havde undret sig over de mange kvinder, der demonstrerede - »med ild foran rådhuset«. Ifølge Sissel Lindgaard betegnede journalisten kvindekampen som sin bedste historie fra topmødet.

SL gav penge til døde børn

750 dukker i børnestørrelse hang under hele Det sociale Tomøde rundt omkring i København. Formålet var at minde topmødedeltagerne om, at mens de holdt møder i den danske hovedstad, døde omkring 210.000 børn af sult og sygdom i verden.

Bag happeningen står kunstneren Jens Galschiøt Christophersen. Han har fået sponsorpengene fra forskellige sider - blandt andet SL, der har givet 10.000 kroner til formålet.

Lindholts folk på Holmen

»Børn fjernes fra deres hjem midt om natten af socialpædagoger med hjælp fra flere politibetjente.«

Det er noget af det, Partiet Familien og den dertil hørende Bisidderforeningen af 1994 har fortalt interesserede, der har været forbi partiets stand på NGO-mødet på Holmen under topmødet.

- Det bygger vi på, hvad folk, vi har med at gøre, fortæller os, siger Anne Kring Nielsen som svar på spørgsmålet om, partiet har dokumentation for sine påstande. Hun viser desuden en ramme med avisudklip, hvor forældre fortæller om deres oplevelser med systemet.

Et af partiets fremtrædende medlemmer, advokat Holger Lindholt, har selv været på Holmen på et enkelt dag, hvor han også besøgte SL's stand uden dog at

Efter at performanceforestillingen Elysium er spillet færdig i fabriks-hallen på kunstneren Jens Galschiøt Christophersens værksted, Banevænget 22 i Odense, er der nu

forskellige værker angående dette scenario er ophængt en række store malerier af surrealisten Bjørn Haugaard. Malerierne fungerer som 'sideka-

Udstillingen åbner i dag, skærtorsdag, og er tilgængelig indtil den 5. maj.

Udklip af:

Næstved Tidende (V)

8 APR. 1995

Den lille prins kommer måske

Skulptur mellem skole og holdeplads

Det vil koste 643.000 kroner at forvandle skulptur-planerne til virkelighed

Fuglebjerg 1014

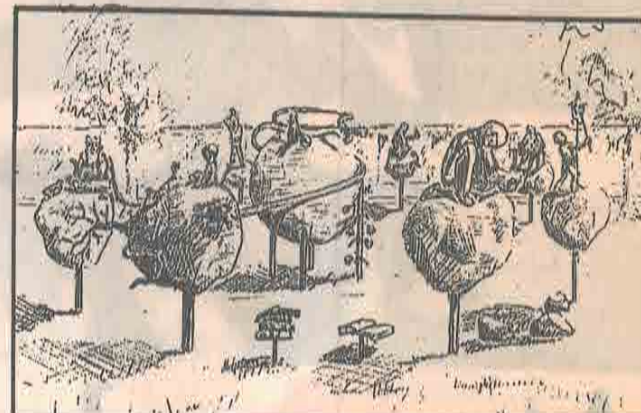
Skitserne er tegnet, stedet er udpeget og forskellige fonde har fået ansøgningerne. Bliver svaret ja, får Fuglebjerg en kombineret skulptur og legeplads i 1997.

Hvis alt går vel, kommer der i 1997 til at ligge en stor skulptur mellem Fuglebjerg Skole og busholdepladsen.

Skulpturen, der skal laves af kunstneren Jens Galschiøt Christophersen, tager sit udgangspunkt i den verdensberømte bog »Den lille prins« af den franske forfatter Antoine de Saint-Exupéry. Bogen handler om en lille prins, der kommer ned på jorden, hvor han fortæller om sit eget univers til et menneske og undrer sig over den måde, vi lever på i vores verden.

Jeg ønsker at lave en skulptur, der beskriver den lille prins' univers, og som samtidig fungerer som et »jorden er giftig stativ« for børn i alle aldre, skriver Jens Galschiøt Christophersen.

Otte planeter
Der vil også blive nok at

se på og bestige, hvis projektet bliver til noget.

I midten kommer vores planet jorden til at ligge. Og rundt omkring jorden i en cirkel med en radius af 4-5 meter kommer den lille prins' univers bestående af syv planeter til at ligge. Hver af de syv planeter vil så være befolket af én mennesketype, det kan være en konge, en dronning, en lygtetænder eller en akademiker alle lavet i sortpoleret bronze.

Mellem planeterne vil der for eksempel være sten, et »træ« Bøger af bronze eller flasker lavet af bronze, så man kan komme fra planet til planet uden at skulle røre jorden. Og planeterne selv vil komme til at bestå af sten, og bortset fra jorden vil de ikke blive bearbejdet.

Sådan en skulptur er selvfølgelig langt fra gratis og de 643.000 kroner håber blandt andet inspektør på Fuglebjerg Skole Svend Ove Olsen kan skaffes gennem de 40 fonde, der er blevet søgt hos.

En af de fonde, som måske vil spæde til, er Kulturminister Jytte Hildens kulturfond. De har vist sig velvillige overfor ansøgningen, hvis kulturby 96 altså København må låne skulpturen først. Det vil betyde, at i bedste fald kommer skulpturen til Fuglebjerg i 1997.

Skulpturen kommer til at ligge lige imellem Fuglebjerg Skole og busholdepladsen. Her har eleverne længe haft deres egen hjemmelavede gennegang i buskadset, så nu kan man ligeså godt give dem en vej, de aldrig glemmer. Paul

Udklip af:

Data-Tid

30 MRS. 1995

DATA

OVERBLIK

Samler kunstnere på Internet 1014

FN-topmødets danske happening-mager skaber elektronisk mødested for kunstnere i edb-netværket Art In Defense Of Humanism.

H. C. Andersen blev udsat for Jens Galschiøt Christophersens topmøde-happening om den tredje verdens døende børn: Nu vil Galschiøt samle andre kunstnere på Internet.

årlige børn blev hængt op på Københavns bænke, stakitter og husgavle. Jens Galschiøt Christophersen er nu på banen igen med sit eget verdensomspændende kunstner-netværk, AIDOH,

(LM) Hvert andet sekund dør et barn af sult eller mangel på simpel medicin. Alene i år 13 mio. børn. Det var baggrunden for kunstneren Jens Galschiøt Christophersens store topmøde-happening i marts, da 750 kunstigt fremstillede døde babyer og ni-

Art In Defense of Humanism, der har fået sin egen adresse på Internet.

- Selv har jeg ikke en pind forstand på den slags, men det fungerer tilsyneladende ret let, siger Jens Galschiøt Christophersen.

Art In Defense of Humanism

har fået Internet-adressen: <http://www.aidoh.dk/aidoh>.

På nettet udgiver vi en engelsksproget elektronisk avis, som alle brugere af Internet kan læse eller bidrage til, siger Jens Galschiøt Christophersen. Avisen er i første omgang en menu på Internet, men det er tanken, at avisen skal udkomme på print til faste abonnenter, således at mennesker eller nationer uden for verdens elektroniske sammenhæng ikke udelukkes.

Jens Galschiøt Christophersen ved endnu ikke, hvem der fremover skal redigere den nye avis.

Jeg er selv ikke så god til engelsk, men hvis der er en bruger på nettet, der kunne være interesseret i at blive redaktør, så skriv endelig, siger han med henvisning til sin e-mail adresse: adh@pip.dknet.dk.

På FN-topmødet inviterede den fynske kunstneralverdens kolleger, der bruger deres kunst til støtte for humanismen i verden, til at gå ind i AIDOH. Også økonomiske sponsorer, lobbypersoner, pressefolk og aktivister kan lade sig registrere som støtter. - Det er mit håb, at basen kommer til at fungere som et globalt koordinerings- og diskussionsforum, siger han.

Formålet med mine happenings er at stille spørgsmålstegn ved, hvor vores kulturs etiske og moralske ansvarsfølelse er ved at bevæge sig hen. Det er så op til beskueren selv at finde svarene, forklarer han.

Udklip af:

Fællesrådet

- APR. 1995

Europas nye fattigdom

Udstødte, hjemløse, gadebørn og den ensomhed,

der gemmer sig bag betonen i det sociale boligbyggeri:

Flere af organisationerne på NGO-Forum havde

nøden i Europa på dagsordenen

I panelet er der en tysker, en irer, en franskmænd og en ung senegaleser. En arbejdsgruppe samlet tirsdag formiddag, midt i NGO's Forums virvar af budskaber, meninger og påstande.

Denne morgen drejer det sig om fattigdom. Ikke den, der findes i Asien, Sydamerika og Afrika, men den som viser sig i undergrundsbaner og betonslum.

Grænserne mellem Syd og Nord er faldet på i hvert fald et område, afslørede en lang række arrangementer på Det alternative Sociale Topmøde på den gamle Flådestation Holmen.

Emnet var Europa, som efter mange års massiv arbejdsløshed må se i øjnene, at millioner af europæere sulter, fryser og synker længere og længere ned i samfundshierarkiet.

Europa-Kommissionens tal siger, at ca. 50 mio. borgere lever under fattigdomsgrænsen, bare inden for EU. Oven i kommer dem, som efter murens fald er blevet tabere i Øst- og Centraleuropa.

"Jeg har hørt folk sige, at fattigdommen i EU ikke er noget at beskæftige sig med på dette topmøde. Men en hjemløs i Finland, der skal overleve i minus 20 grader, er lige så ilde stedt som en fattig i den 3. verden, som mangler adgang til rent drikkevand.

Der er et u-land i hvert i-land - og et i-land i et hvert u-land".

Det er den tyske formand for European Anti Poverty Network, (EAPN) Ruth Brand, som indleder seancen. Organisationen omfatter 14 nationale anti-fattigdoms netværk i 23 europæiske lande.

De forsøger at dæmme op for den sociale understøtning, som især rammer hjemløse, enlige forældre og arbejdsløse.

Det europæiske fattigdomsnetværk har udset sig Europa-Kommissionen som målet for sin lobbyisme.

"Vi ønsker," siger Ruth Brand, "at enhver politik i Europa skal have socialpolitiske aspekter. Der

må ikke gennemføres EU-lovgivning, uden at politikerne har medtænkt de sociale konsekvenser".

Romtraktaten

Netværkets socialpolitiske koordinator, franskmænd Hugues Feltesse, fremhæver at kampen mod fattigdommen i Europa er lige så vigtig som kampen for bedre konkurrenceevne.

"Vi ønsker en revision af Romtraktaten, hvor menneskers fundamentale sociale rettigheder fremgår allerede af de første artikler".

De skal efter hans mening omfatte retten til:

ARBEJDE

YTRINGSFRIHED

BOLIG

UDDANNELSE

MAD

SUNDHED

Regeringerne over alt i den vestlige verden står famlende over for de problemer, som skabes af de såkaldte strukturforandringer i samfundet, siger Hugues Feltesse.

Forældede tal

Et symptom er, at det er svært at få fat i korrekt statistik over, hvor mange nødlidende der findes. De seneste tal stammer fra 1988.

Allerede dengang var antallet af fattige i Europa knap 52 mio. i følge en undersøgelse, udført på Erasmus Universitetet i Rotterdam.

Udklip af:

Næstved Tidende (V)

8 APR. 1995

Den lille prins kommer måske

Skulptur mellem skole og holdeplads

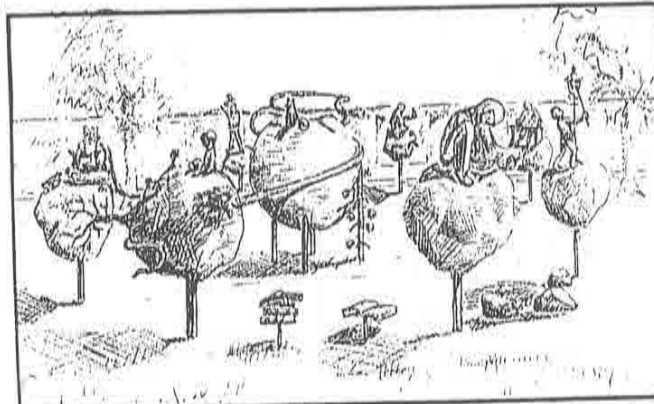
Det vil koste 643.000 kroner at forvandle skulptur-planerne til virkelighed.

Fuglebjerg 1014

Skitserne er tegnet, stedet er udpeget og forskellige fonde har fået ansøgningerne. Bliver svaret ja, får Fuglebjerg en kombineret skulptur og legeplads i 1997.

Hvis alt går vel, kommer der i 1997 til at ligge en stor skulptur mellem Fuglebjerg Skole og busholdepladsen.

Skulpturen, der skal laves af kunstneren Jens Galschiøt Christophersen, tager sit udgangspunkt i den verdensberømte bog »Den lille prins« af den franske forfatter Antoine de Saint-Exupéry. Bogen handler om en lille prins, der kommer ned på jorden, hvor han fortæller om sit eget univers til et menneske og undrer sig over den måde, vi lever på

se på og bestige, hvis projektet bliver til noget.

I midten kommer vores planet jorden til at ligge. Og rundt omkring jorden i en cirkel med en radius af 4-5 meter kommer den lille prins' univers bestående af syv planeter til at ligge. Hver af de syv planeter vil så være befolket af én mennesketype, det kan være en konge, en dronker, en lygtetænder eller en akademiker alle lavet i sortpoleret bronze.

Sådan en skulptur er selvfølgelig langt fra gratis, og de 643.000 kroner håber blandt andet inspektør på Fuglebjerg Skole Svend Ove Olsen kan skaffes gennem de 40 fonde, der er blevet søgt hos.

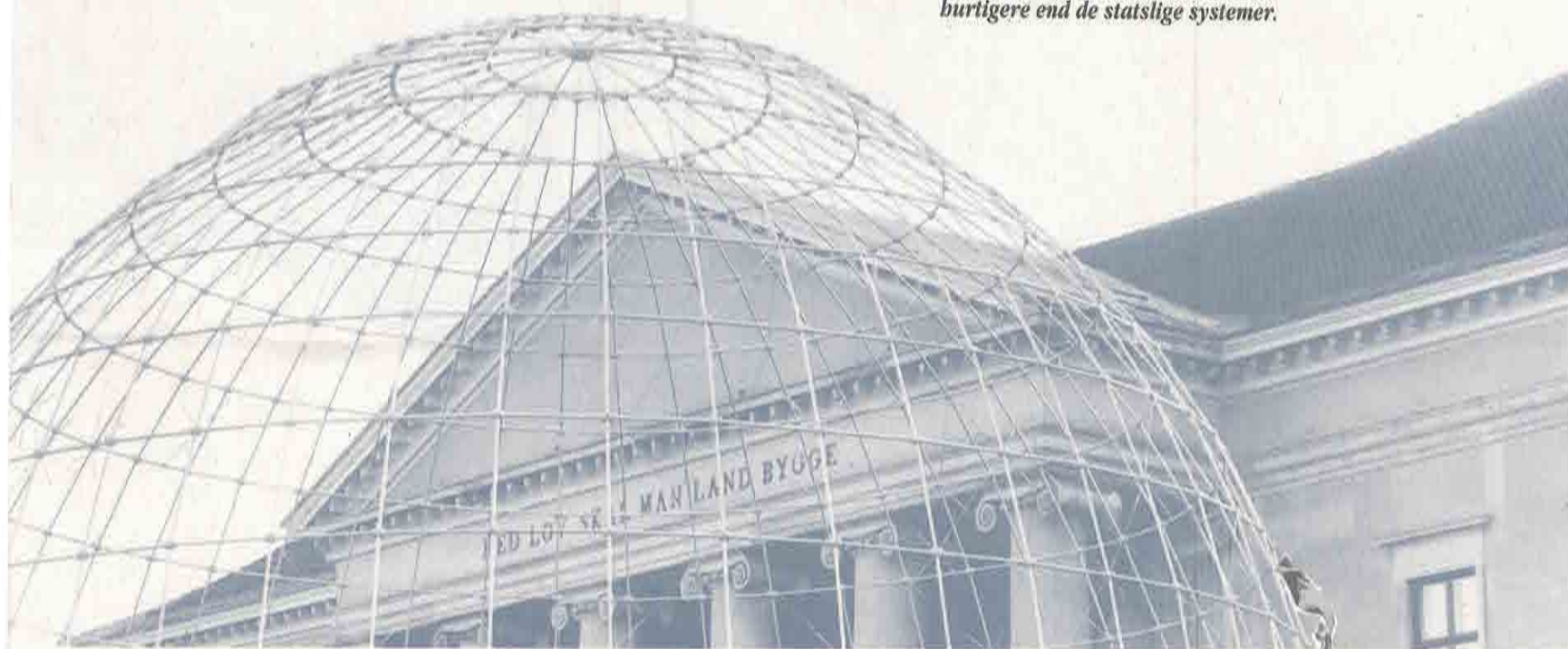
En af de fonde, som måske vil spæde til, er Kulturminister Jytte Hilden kulturfond. De har visse velvillige overfor ansøgningen, hvis kulturbudgetet i København må låne skulpturen først. Det vil betyde, at i bedste fald kommer skulpturen t

Vi ser social udstødning alle vegne:

I Europa, USA, Australien og i den

3. verden. Økonomien tilpasser sig

hurtigere end de statslige systemer.

Fremtids fælles mål

De rige udnytter ikke de fattige. De udstøder dem. Det er derfor, vi kalder fattigdom for social apartheid", siger Gustavo Marin, der er en af initiativtagerne til en "social tænketank", Europe 99.

Den samler forskere, politikere og organisationsfolk fra frivillige organisationer, læreanstalter og græsrodsbevægelser overalt i Europa.

Nogle af dem benyttede NGO Forum på Holmen til at diskutere formålet med det europæiske projekt.

Også her var udgangspunktet, at den samfundsorden, vi har i dag, skaber mere og mere nød og elendighed hos millioner af borgere, også i Europa.

"Staten spiller en mindre rolle i den globale økonomi. Økonomien tilpasser sig hurtigere de nye markedsvilkår end de statslige systemer. Det sætter demokratiet i en krisetilstand, sagde Valérie Peugeot, fransk medlem af Netværkets ledelsesteam.

Netværket Europe 99's mål (med undertitlen "Et civilisations-projekt") er at opstille et sæt fælles sociale spilleregler og at definere kravene til et nyt europæisk og globalt statsborgerskab.

Det bidrager til Europa-debatten ved at kommentere Europa Kommissionens hvidbøger, kommunikere med sine medlemmer via Internet og afholde større konferencer og mindre seminarer for at "give brændstof til refleksionen i Europa", som det hedder i programmet.

En planet

Social eksklusion er blevet et internationalt fænomen, i takt med at erhvervslivet har gjort hele verden til en stor markedsplads, mener Sixto Roxas. Han er tidligere økonomiminister og bankdirektør fra Filippinerne og deltog i Europe 99 workshoppen på NGO Forum.

"Alt, hvad der ikke giver profit, er blevet statens ansvar. Og staten tror blindt på, at den kan klare alle problemer, hvis den efterligner det private erhvervsliv og gør socialvæsen, sundhedssektoren og ældreomsorg til "business".

Men det virker ikke. Vi ser effekten som social udstødning alle vegne: I Europa, USA, Australien og i den 3. verden. Nu er der ikke flere steder, man kan emigrere til for at overleve. Vi har kun denne planet".

Europe 99, project de civilisation, Maison Grenelle, 21 Boulevard de Grenelle, F-75015 Paris, sender information til interesserede.

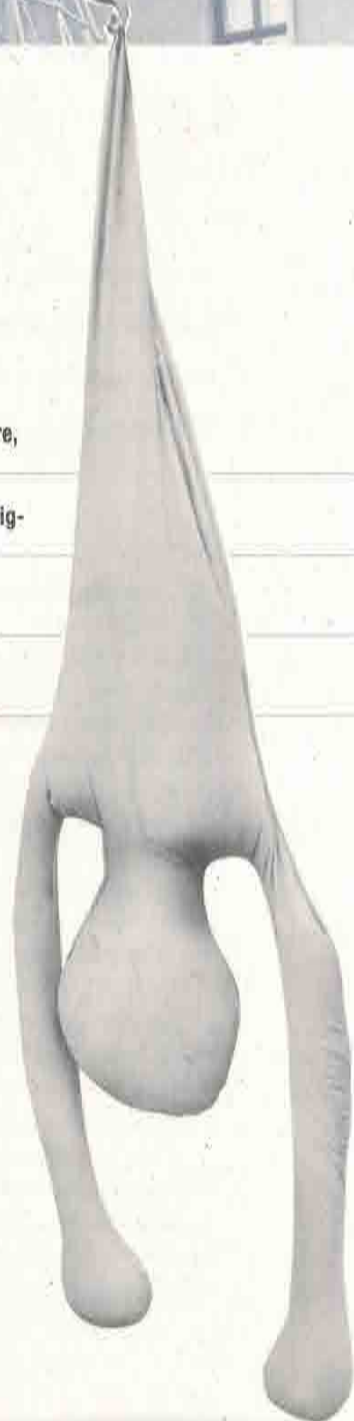
Helle Baaga

Europa 99 hedder et netværk, som samler forskere,

politikere og beslutningstagere. Det definerer fattig-

dom som "social apartheid" og leder efter en ny

mening med et samlet Europe

Udklip af:
Morgenposten
Fyens Stiftstidende

24 MRS, 1995

I 10 år har man nu haft mulighed for at købe alskens ting fra Den tredje Verden i Salem. Det runde jubilæum skal fejres, og det sker i morgen.

Butik Salam fylder 10 år

Håndbroderede veste, flodheste af fedtsten, bøger om tredjeverdens lande, Nicaraguakaffe og pecannødder er blot nogle af de varer, der i tidens løb har fundet vej fra Butik Salam i Odense til min lejlighed.

I de første år var det et 'must' at lægge sine indkøb

Butik Salam. Flytningen til en eksklusiv adresse i Brandts-komplekset lokkede nye generationer til, og nu hvor 60'ernes flowerpower-bølge har fået et comeback, valfarter et helt ungt publikum til Salam for at købe bondeskjorter, eksotiske batikstoffer og

løb bliver der mulighed for at høre musik fra flere verdensdele.

Bantaba Sound System Diskotek med de to DJ's Aliou Ceesay og Sidey Badji spiller afro-reggae og calypsomusik. Indigo Jazz og Latinkor har et reperto-

tradition som i jassen. Den vestlige blues er repræsenteret ved Albert E.

Aftenens festtaler er smykkesmeden og happening-mageren Jens Galtschiøt Christophersen, der netop har vakt berettiget opsigt med happeningen

Udklip af:
Ugeavisen
Odense-Onsdag

22 MRS, 1995

Alternativ handel

Det er i år ti år siden, en gruppe frivillige tog initiativ til den alternative handelsforening Butik Salam, og det jubilæum fejres med en stor fødselsdagsfest lørdag den 25. marts. Festivitasen

Christophersen (ham med "Den indre Svindehund" og de blødende kludedukker) holde dagens festtale, og ellers byder programmet på masser af musik med blandt andre Bantaba Sound S-

10 MRS. 1995

SAGT OG SKET

HUMANE KUNSTNERE 1014

■ Et elektronisk netværk for kunstnere med en særlig humanistisk tankegang har set dagens lys. Manden bag AIDO (Art In Defence Of Humanism) er kunstneren Jens Galschiøt Christophersen, der også står bag topmøde-happeningen »13.000.000 menneskeliv«. Han vil bl.a. bruge netværket til at skaffe aktivister til sin kommende kampagne. Han vil lave en 4-5 meter høj bronze-skamstøtte, som skal opstilles skiftende steder i verden, hvor der bliver begået forbrydelser mod humanismen og menneskerettighederne. På AIDOs helt nye elektroniske postadresse på Internet kan man bl.a. læse nyt om den kommende happening, kunstnere kan diskutere aktuelle emner, og de kan finde sammen på tværs af landegrænser.

1995

ker
bage

kkedes de aktivister appeningen enneskeliv« e en del af er, som ren- fra Køben- ne tidligere le fra gader vor de var

den Køben- te erkendte, ejl, at duk- t fjernet, og være und-

ktivisterne happenin- lighederne. tionen har forveksling holdnings- undt i, og elp af den, m at snige ggård ved rådhus og tilbage.

avis (K)

5

**ukkelig
pyramide**

vn, RB blem. - Derfor bliver det es hap- officielle topmødes sym- nkede bolske globus på Nytorv en illu- sion om et samar- mv. i en bejde, som ingen reelt er ig op i interesseret i, fordi det pyra- koster penge.

øben- Han siger videre, at l sym- mens topmødets delta- e top- gere bygger en globus på or fat- Nytorv som symbol på deres samarbejde, »så n står vil pyramiden af de døde nisto- dukker fremstå som et abrik- monument over den vir- kelighed, der er hverdag ikke for de 210.000 børn, som ver- i den forløbne uge er til at bukket under for sult og glo- sygdomme«.

spro-

11 MRS. 1995

DUKKELIG I PYRAMIDE 1014

KØBENHAVN - De seneste dages happening med lænked dukker til bænke mv. i København vil i formiddag tårne sig op i en seks meter høj pyramide på Nytorv i København, hvor den skal symbolisere det sociale topmødes fallit over for fattigdommen i verden.

Bag happeningen står Jens Galschiøt Christophersen, Kulturfabrikken, København.

Han siger, at der ikke er nogen i den rige verden, der er villig til at gøre noget ved det globale fattigdomsproblem. - Derfor bliver det officielle topmødes symbolske globus på Nytorv en illusion om et samarbejde, som ingen reelt er interesseret i, fordi det koster penge.

11 MRS. 1995

**Dukke- lig
i pyramide 1014**

KØBENHAVN - De seneste dages happening med lænked dukker til bænke mv. i København vil i dag tårne sig op i en seks meter høj pyramide på Nytorv i København, hvor den skal symbolisere det sociale topmødes fallit over for fattigdommen i verden.

Bag happeningen står Jens Galschiøt Christophersen, Kulturfabrikken, København.

Han siger, at der ikke er nogen i den rige verden, der er villig til at gøre noget ved det globale fattigdomsproblem.

- Derfor bliver det officielle topmødes symbolske globus på Nytorv en illusion om et samarbejde, som ingen reelt er interesseret i, fordi det koster penge.

Han siger videre, at mens topmødets deltagere bygger en globus på Nytorv som symbol på deres samarbejde, »så vil pyramiden af de døde dukker fremstå som et monument over den virkelighed, der er hverdag for de 210.000 børn, som i den forløbne uge er bukket under for sult og sygdomme«.

14 MRS. 1995

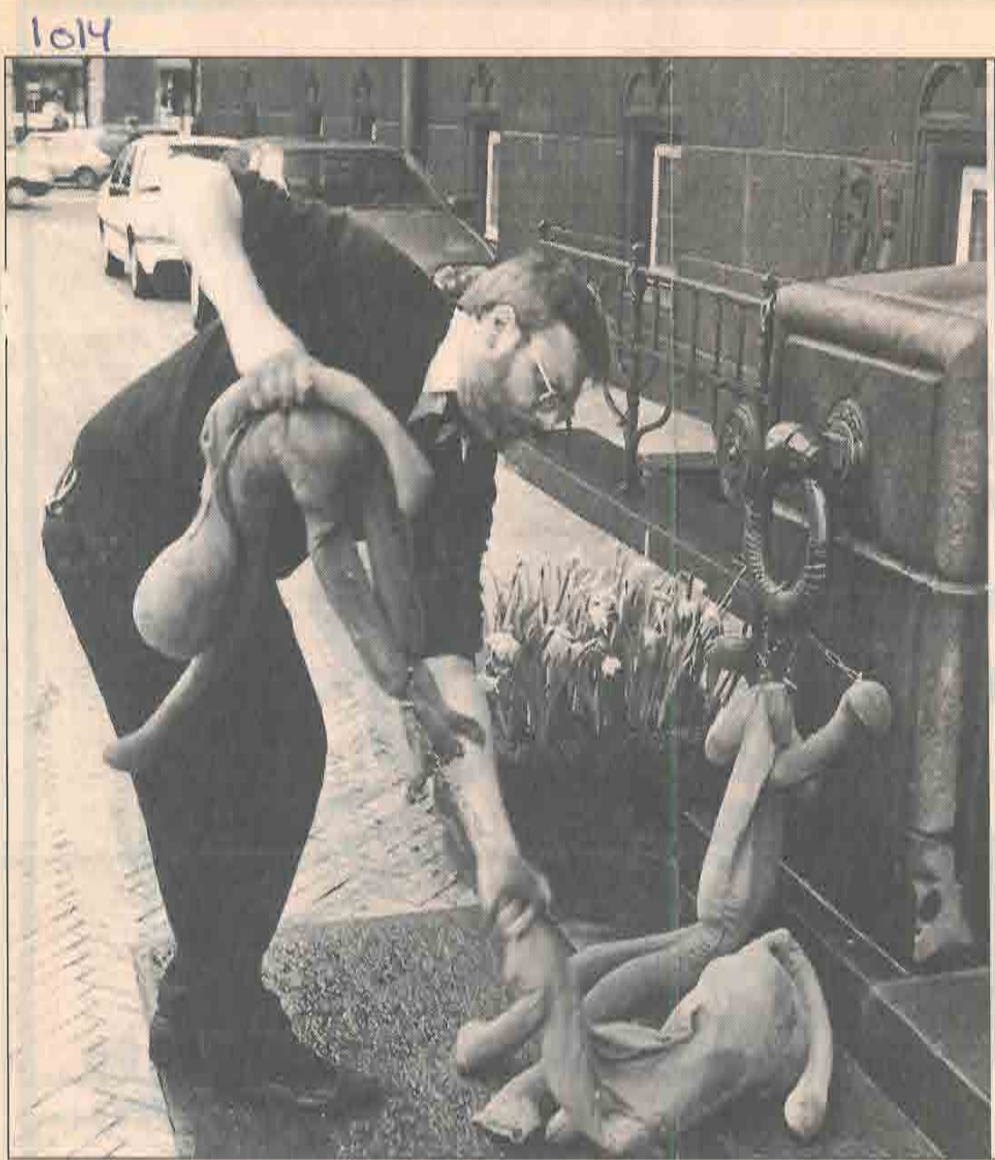
**750 „døde
børn“ i
København**

Billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen har lavet en kras symbolsk kommentar til FN's sociale topmøde.

13 millioner børn dør i år af sult og mangel på medicin.

Fra topmødets start er folk blevet mødt af døde børn, der ligger eller hænger rundt omkring på gader og pladser. De døde børn er dog i dette tilfælde tøddukker fyldt med rødt sand - ialt 750 stykker, som tilsammen vejer 14 tons, og de er bundet fast med kæder på forskellige lokaliteter i København.

7 MRS. 1995

13 MILLIONER – Så mange børn dør hvert år af sult eller sygdomme, der kunne helbredes. Kun 750 de 'døde børn' fyldt med rødt teglgrus kan beskues i København
Foto: Ernst Nielsen

børnene på plads, fast til det højtstående, iskolde metal på et trafikskilt.

Selvom der ikke mangler opmuntringer. En gammel dame, der går forbi, udbryder: »Det er godt at I laver det her, for ellers kommer de fattige bare op og slår os ihjel!

– Hvorefter hun tænksomt tilføjer: »Og det har vi sandelig også fortjent!»

Men stadsgartneren

At anbringe dem på parkeringsskilte og lignende viser sig nu også at være en fejltagelse. Det erfarer jeg om eftermiddagen, da jeg møder hele holdet igen komme vandrende i flok og følge ind på Rådhuspladsen med døde dukker hængende over skuldrene.

»Politiet har været meget søde«, siger Jens Galschiøt Christophersen. »Nogle steder har de sagt, at vi skulle fjerne dem, fordi vi ikke havde fået tilladelse, og så har vi bare sagt OK og er gået igen«.

»Men pludselig opdagede vi, at der kom den ene vogn efter den anden kørende med dukker. Ligesom de der ligtransporter, man ser i borgerkrige, sådan nogle åbne varebiler, hvor man kan slaske ligene op bag, og hvor førersædet er skilt af, så man kan holde ud at være der for lugten. Sådan nogle har stadsgartneren! De bruger dem selvfølgelig til alt muligt andet, men nu blev de altså brugt til dukkerne. Adskillige af de der kommunale vogne med store læs dukker!«

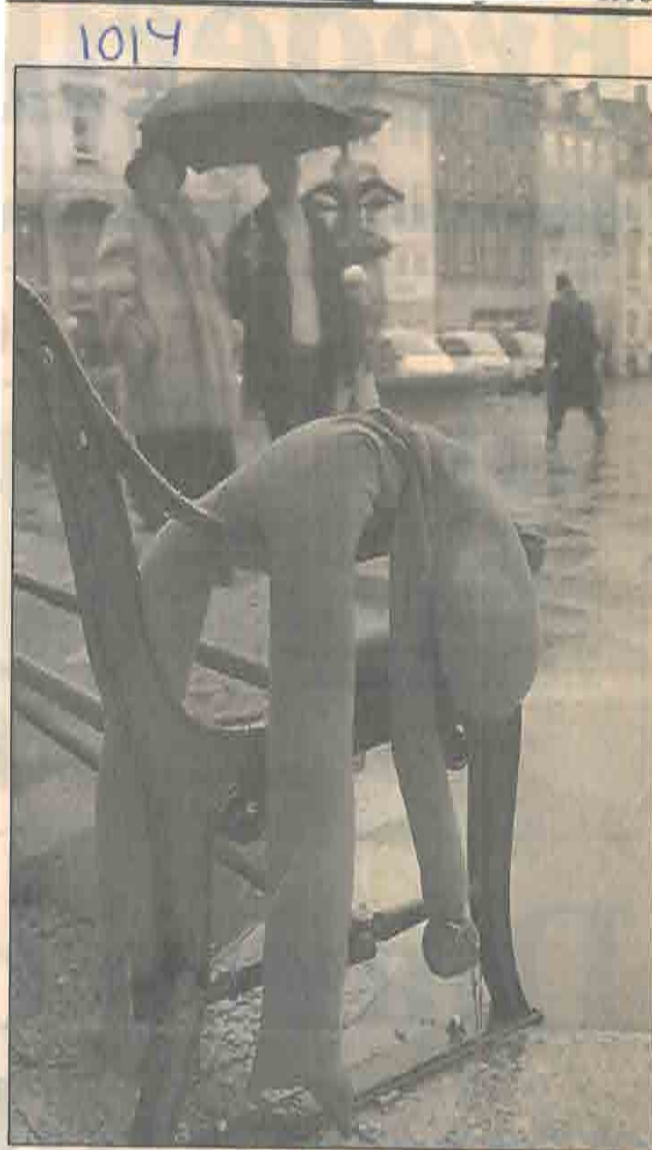
»De måtte ikke hænge på affaldsstativer eller bænke eller skilte – både det ene og det andet. Så jeg har ringet til dem og sagt, hvad faen det er for noget. Og så siger de, at de kun har fjernet dem, der er gået i stykker, men det passer ikke. Vi har checket dem, og måske har der været to, der var gået i stykker. Men i øvrigt er det rødt tegl, der er inde i, så de forurener jo ikke. Når de hiver dem ned i bene, så går de imidlertid i stykker, så det er faktisk dem selv, der har ødelagt dem. Men nu ved vi, hvor de ligger, så vi regner med at tage ud og hente dem igen og stille og roligt sy dem og så sætte dem op, hvor de ikke generer stadsgartneren«, slutter Galschiøt Christophersen optimistisk.

I det samme kommer et par rådhusbetjente ud fra Rådhuset og tager de dukker, hjælperne i mellemtiden har dekoreret Rådhusets trappe med, i øjesyn.

Den ene tager fat i dukkerne og smider dem om bag balustraden. Hvorved han opdager, at nogle af dem er lænket fast. »Vi skal lige have en boltsaks«, råber han over skulderen og forsvinder ind på Rådhuset.

En ung mand, der kommer forbi med sin indkøbspose, går hen, tager forsigtigt dukkerne og lægger dem tilbage på plads foran trappen.

7 MRS. 1995

»Døde« dukker i Københavns gader

750 tøjdukker fyldt med rødt sand og bundet fast med kæder var det syn, der i går mødte københavnere rundt omkring på byens gader og pladser.

Tøjdukkerne er en symbolsk kommentar til FNs sociale topmøde fra billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen, som på den måde vil gøre opmærksom på, at der i 1995 vil dø 13 millioner børn på grund af sult og mangel på medicin. I løbet af ugen bliver der uddelt lige så mange »værdibeviser« på skoler, institutioner og i offentlige bygninger.

Hvert eneste af dem symboliserer et menneskeliv og er påtrykt en opfordring til at passe på sedlen og ikke behandle den med samme ligegyldighed, som vi behandler børns liv.

Jens Galschiøt Christophersen siger, at han med værdibeviserne vil koble død og penge sammen.

– Ikke før vi sænker vores levestandard i den vestlige verden, kan vi forhindre, at der også de næste år dør 13 millioner børn, siger billedhuggeren, som også er manden bag opstillingen af 20 »indre svinehunde« i europæiske storbyer.

Selvom man er død kan man godt være i vejen

I går anbragte et hold unge mennesker kunstneren Jens Galschiøt Christophersens dukker af døde børn rundt om i København. En happening i anledning af topmødet, der imidlertid ikke forløb uden forhindringer

PÅ STEDET

Af KAREN SYBERG

Ikke alle, som Det Sociale Topmøde har bragt til hovedstaden, bor på Hotel Scandinavia og Sheraton. Den fynske kunstner, Jens Galschiøt Christophersen, og hans hold af hjælpere har for eksempel tilbragt natten på Sundholm. »Madrasserne er forbandet hårde«, kan han berette, da vi denne tidlige mandag morgen træffer ham på »Kakkalgården«, vis à vis Sundholm. Det er herfra holdet, der står for FN-happening 13 millioner liv, er blevet skaffet indpas på mandehjemmet, som vi egentlig gik og troede var overbelagt. Men det er vist en gammel, tom afdeling, de har fået overladt, mener Galschiøt Christophersen.

Omkring 30 unge mennesker er i færd med at iføre sig

arbejdstøj. Om lidt skal de ud og hænge 'døde børn' op i byens lygtepæle, lænke dem til bænke og parkometre og andet mur- og nagelfast. 750 'børn' er der, og de følges på vej ud i byen af ikke færre end 13 millioner »værdibeviser« pålydende værdien af et menneskeliv. Antallet svarer i følge kunstneren til, hvad der hvert år dør af børn.

»Hvert andet sekund dør et barn af sult eller sygdomme, som nemt kunne helbredes«, står der på de løbesedler, der samtidig med ophængningen af dukkerne uddeles til forbi-passerende. En del af de mange millioner værdibeviser er blevet fordelt til samtlige skoler og børneinstitutioner i Storkøbenhavn, hvor de skal sætte gang i debatten blandt ungdommen.

Hvordan hjælperne er blevet samlet? Jo, Jens Galschiøt Christophersen spurgte på sin seneste fernisering, om der var nogen af de tilstedeværende, der havde lyst til at være med – og det var der. Især fra kulturcentret »Rampelyset« i Odense og fra ungdomskollektivet »Kakkalgården« sammesteds.

Dynger af dukker

Børnedukkerne befinder sig i depoter rundt omkring i byen, så da holdene er klar, går turen til Brolæggerstræde lige ved Nytorv, hvor de første dukker skal lænkes på plads. Dukkerne er lavet af stof, fyldt med rødt teglgrus. De er ubestemmeligt mørktfarvede –

'3.verdens farvede' – og temmelig tunge, hvilket får dem til at se meget døde ud, når man løfter dem. I gården hos Socialpædagogernes Landsforbund ligger de i store dynger i den stille silende regn, dækket af grønne presenninger. Associationerne er lige så uundgåelige, som de er nærliggende. De alt for mange tv-biler, leder, man har set, fra jord-skælv, epidemier og sultkatastrofer spoler bag øjnene, mens man står og tygger på den glimrende tebirkes med kerner, fotografen har fremskaffet. Vi nåede ikke morgenmaden, før vi skulle afsted.

Red benet

Men kontrasterne er – med et fynsk udtryk – pudsige. Jens Galschiøt Christophersens barnebarn, en kvik knægt, der har meget ringelighed med et sultende negerbarn, tager plads på toppen af en stak 'lig' og bliver nok så fornøjet kørt på sækkevogn.

Og hjælperne er i glimrende humør, mens de kører sækkedugne frem og lægger 'børnelig' på. »Red benet, ikke barnet«, lyder det galgenhumoristisk, da et dukkeben falder slaskende ned på den våde jord. »Pas på, Brian, du tabte en arm! Vi skal jo nødtigt ha' hudafskræbning« fra morgenstunden, kommer det fra en anden.

De får nu også brug for deres gode humør. Det er pissekoldt, og det regner, og man kan ikke have handsker på, når man skal klatre rundt og låse metallænken, der holder

VI VII IKKE HAVE »døde« børn i gaderne

Kunstneren Jens Galschiøt Christophersens seneste udspil er 750 dukker i børnestørrelse, anbragt rundt omkring i København for at symbolisere de mange børn, der dør i u-landene. Kommunens folk forstærker symbolikken, når de kører »ligene« bort på ladvogne.

Af *Tine Maria Winther*

◆ Døde børn i lygtepæle, på bygninger og ved springvand. Der sætter Københavns Kommunes renholdningsafdeling grænsen.

Så næsten (man er vel kommunal) lige så hurtigt, som billedkunstner Jens Galschiøt Christophersen hængte 750 barneskikkelser op som symbol på de 210.000 børn, der vil dø af sult og sygdom i den tredje verden, mens topmødet varer, klippede kommunens udsendte læderne af børnene og transporterede ligene bort på ladvogne.

Kunstneren tilfreds

»Det ser faktisk mere makabert ud, end jeg selv kunne have gjort det, sådan som de læsser bunkers af »døde børn« op på vogne og kører dem væk. Der er meget flygtningelejr i Rwanda over det,« siger kunstneren, der var tilfreds med kommunens bidrag til hans happening.

Sigtet er at huske FN topmødedeltagerne på den glo-

bale ubalance mellem rig og fattig og minde dem om, at der hvert andet sekund dør et barn af sult eller af en sygdom, der nemt kunne behandles.

Hvordan politikere og planlæggere fra hele verden tog imod det dystre syn, er svært at sige, for dukkerne måtte af sikkerhedsgrunde ikke hæn-

ges op i nærheden af hverken Bella Centret eller byens hoteller.

Til gengæld tog de fleste københavnere godt imod det, der mødte dem fra bygninger, trafikulykter, træer og bænke.

»Det har vi i velfærdslandene fortjent at kikke på,« sagde en ældre dame på sin vej

forbi en bunke slappe børneskikkelser i mørkt stof.

Mørkt fordi det hovedsageligt er farvede børn, der dør sultedøde.

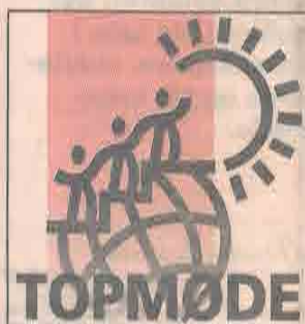
Kunsthørene er fremstillet af sækkelærred og fyldt med teglmel og matadorpenge.

Galschiøt Christophersen

var også manden bag en af sidste års meget omtalte happenings: En flok skulpturer forestillende indre svinehunde, der blev opstillet i en lang række europæiske storbyer.

Der venter formentlig happening-kunstneren en regning fra Renholdningskontoret for gade og vej i København, oply-

Hvert andet sekund dør et barn: Storke-springvandet er et af de steder, hvor »døde børn« skulle mane til eftertanke under det sociale topmøde i København.

Men kommunen ville ikke finde sig i den form for udsmykning og fjernede »ligene« – og forstærkede dermed den symbolske virkning, mener kunstneren Jens Galschiøt Christophersen. Foto: Jan Jørgensen og Søren Steffen

ser chefen Leif Harring Jørgensen, der dog i løbet af dagen indstillede indsamlingen af dukker, så det kun var dem, der var til gene for trafikken, der endte i kommunens ladvogne.

Leder side 2

Små skikkelser

Det er sikkert både i strid med politivet og alskens kommunale regulativer, det billedkunstner Jens Galschiøt Christophersen har gjort: At lænke 750 livløse, brun-melerede børneskikkelser rundt om på gader og stræder i den by, som i disse dage huser i titusinder af deltagere i FN's topmøde om denne verdens sociale nød og elendighed.

Københavns Kommunes renholdningsafdeling var derfor på lovens grund, da de i går rykkede ud og svang de kommunale bideltænger. De addeles nautoriserede slaskedukker, som Galschiøt havde fået placeret bl.a. i lygtepæle, på parkometre, i Rundetårn og Storke-springvandet, skulle væk – og det i ålyriske kommunal hast. På små ladvogne

blev de forredne barneskikkelser kørt bort. For hvad måtte topmødedeltagerne og alle de almindelige pæne københavnere dog ikke tænke?

Se, det er nemlig spørgsmålet. Hvad må de egentlig gerne tænke?

Galschiøt vil gerne have dem til at tænke over formålet med hele det store topmødet. Ikke at han tager afstand fra det. Tværtimod. Han går ind for det

Ansatte i Københavns Kommune fik travlt med at fjerne børne-dukkerne, som ikke fandtes passende for topmødets fine deltagere.

og håber, det vil bære frugt. Men når verdens statsledere i løbet af ugen kommer til København, var hans håb, at de små skikkelser kunne minde de fine gæster og alle os andre om, »hvordan der lugter i Rwandas flygtningelejre. Eller hvordan gadebarnet i Lima eller Rio er nødt til at sove i en klan papkasse hver nat.« De 750 dukker symboliserer de 210.000 børn mellem tre og ni år, som i løbet af topmødet rundt om i verdens fattige lande vil dø på grund af sult og sygdom.

Harve denne Galschiøt dog bare nøjedes med at udstille et kuld udstoppede hundehvalpe i en nedlagt kirke eller ladet et par svin stå i en kasse af plexiglas ... nah, hovedstadens renholdning fulgte paragrafferne, da den greb ind overfor denne uhørt ureglementerede happening.

Spørgsmålet er bare, om de små kommunale mænd også fulgte danskerne opfattelse af moral og almindelig sund fornuft. Eller om de ikke snarere demonstrerede overfor alverden, at her i landet er bortenfor den værste konkurrent til det berømte danske friskud.

Udklip af:

Frederiksborg Amts
Avis

8 MRS. 1995

Dukker fjernet ved uheld

Der lå ingen dunkle motiver bag, da renholdningsfolk fra Københavns kommune mandag formiddag gik i gang med at fjerne 750 tøjdukker fra Københavns gader.

Dukkerne er kunstneren Jens Galschiøt Christophersens bidrag til det sociale topmøde - en symbolsk henvisning til de 210.000 børn i

den tredje verden, der vil dø, mens det sociale topmøde står på.

- Det hele beror på en misforståelse, der kunne være undgået, hvis kunstneren havde anmeldt happeningen. Da vi i løbet af eftermiddagen fandt ud af, at det drejede sig om en happening, fik renholdningsfolkene besked på at lade dukkerne ligge, siger chefen fra renholdningskontoret for gade og vej, Leif Harring Jørgensen. Dog vil kommunen fortsat fjerne dukker, der er til fare

for trafiksikkerheden eller dukker, der er gået i stykker.

Ingen ved præcist, hvor mange »døde børn« kommunens folk nåede at fjerne, før der blev givet kontraordre. Jens Galschiøt Christophersen skyder selv på, at kommunen nåede at »bortføre« en fjerdedel af dukkerne.

De fjernede dukkers videre skæbne, bestemmes af kunstneren, siger Leif Harring Jørgensen.

Udklip af:

Sjællands Tidende

8 MRS. 1995

Påfoto

Fejltagelse at dukker blev fjernet

KØBENHAVN - Der lå ingen dunkle motiver bag, da renholdningsfolk fra Københavns kommune gik i gang med at fjerne 750 tøjdukker fra byens gader.

Dukkerne er kunstneren Jens Galschiøt Christophersens bidrag til det sociale topmøde - en symbolsk henvisning til at 210.000 børn i den tredje verden vil dø, mens det sociale topmøde står på.

- Det hele beror på en misforståelse, der kunne være undgået, hvis kunstneren havde anmeldt happeningen. Da vi i løbet af mandagen fandt ud af, at det drejede sig om en happening, fik renholdningsfolkene besked på at lade dukkerne ligge, siger chefen fra renholdningskontoret for gade og vej, Leif Harring Jørgensen. Dog vil kommunen fortsat fjerne dukker, der er til fare for trafiksikkerheden eller dukker, der er gået i stykker.

Ingen ved præcist, hvor mange »døde børn« kommunens folk nåede at fjerne, før der blev givet kontraordre. Jens Galschiøt Christophersen skyder selv på, at kommunen nåede at »bortføre« en fjerdedel.

De fjernede dukkers videre skæbne, bestemmes af kunstneren. Vi kører dem gerne derhen, hvor han måtte ønske dem, siger Leif Harring Jørgensen. (RB)

Udklip af:

EKSTRA BLADET

8 MRS. 1995

DØDE BØRN IGEN PÅ PLADS

Fynsk kunstners makabre happening fik Københavns Kommune til at handle overilet

Københavns kommunes renholdningsfolk begik en bommert, da de på topmødets første dag fjernede den fynske kunstner Jens Galschiøt Christophersens makabre dukkebørn fra hovedstadens gader og stræder.

- Det var en fejl, siger renholdningschef Leif Harring Jørgensen, som nu har givet sine medarbejdere besked på at lade dukkerne ligge.

Galschiøt Christophersen kan få sine dukker leveret, hvor han måtte ønske det, siger den kommunale chef.

- Tak, men det er ikke nødvendigt, lyder svaret fra den fynske kunstner. - Vi har nemlig allerede bortført dukkerne tilbage igen, og de

bliver i disse timer atter bragt rundt om i hovedstaden, som det hele tiden har været meningen.

De 750 stendøde slaske-

dukker, fyldt med teglstøv, skal minde topmødets deltagere om status quo i Den Tredje Verden: 210.000 børn dør af blandt andet sult i de seks dage, topmødet varer.

mich

Udklip af:

Berlingske Tidende

8 MRS. 1995

1014

1 13.000.000 1

13 millioner børn dør i 1995 pga. ukærlige levevilkår. 13 millioner værdibeviser er trykt. Hver svarer til et barneliv. Behandl ikke sedit som menneskeliv, smid den ikke på jorden.

I alle kulturer og religioner er menneskelivet forbundet med ord som »helligt« og »ukrænkeligt«.

100 Tretten Millioner

1

Samtidig med børnedukkerne rundt om i København er disse værdibeviser begyndt at dukke op. Der eksisterer 13 millioner af dem; hver repræsenterer et af de børn, der ifølge kunstneren dør årligt på grund af fattigdom.

Barnemordet i København

AF TORBEN WEIRUP

Med en effektivitet, der af tvang respekt, gik renovationsarbejdere fra Københavns Kommune mandag formiddag i gang med at befri 750 tøjdukker, som billedkunstneren Jens Galschiøt Christophersen natten mellem søndag og mandag havde lænket til skilte og lygtepæle i det indre København.

De 750 små kludedukker symboliserer de 210.000 børn, der ifølge kunstneren skønmæssigt vil dø af sult, mens verdens topledere og velmenende sjæle samles i henholdsvis Bella Center og på Holmen for at diskutere

udsigterne for verdens fattigste. Ifølge Ritzaus Bureau vurderer kunstneren bag projektet, at det på få timer lykkedes kommunen at bortføre omkring en fjerdedel af de lænkede smårollinger. De vil nu blive givet tilbage i kunstnerens varetægt, efter kommunen har erkendt, at børnene ikke var affald, men derimod kunst.

Jens Galschiøt Christophersen, der tidligere bl.a. har opstillet skulpturer forestillende menneskelignende svinehunde, har finansieret sit kunstprojekt af egen lomme og med hjælp fra private sponsorer. Budgettet for kunsthappeningen er ifølge kunstneren 300.000 kr.

Udklip af:

Politiken

8 MRS. 1995

FOTO: MORTEN BJØRN JENSEN

Dukker fjernet ved

Der lå ingen dunkle motiver bag, da renholdningsfolk fra Københavns Kommune mandag formiddag gik i gang med at fjerne 750 tøjdukker fra Københavns gader. Dukkerne er kunstneren Jens Galschiøt Christophersens bidrag til det sociale topmøde - en symbolsk henvisning til de 210.000 børn i den tredje verden, mens det sociale topmøde står på af eftermiddagen fandt ud af, om en happening, fik renholdningskontoret for gade og vej, Leif Harring Jørgensen. Dog vil kommunen fortsat fjerne dukker, der er til fare for trafiksikkerheden eller dukker, der er gået i stykker.

Dukkerne satte tanker i gang

1014

Under det sociale topmøde i København så jeg de meget omtalte dukker, der hang i kæder for at minde os om lidelser. Lige siden har mine tanker kredset om alle de mennesker, der hver dag lider på vores jord. Tortur og manglende menneskerettigheder.

Og så tænker jeg på Jytte Hildens show, der vil koste

millioner, men faktisk ikke siger noget om Hitler-regimet, der voldte så megen smerte. Ikke kun under krigen, men også længe efter da det gik op for menneskeheden, hvilke uhyggelige ting den mand havde frembragt. Jeg tænker ikke mindst på alle dem, som havde mistet et eller flere familiemedlemmer og ven-

ner. Lav et bedre projekt til maj, så alle vi unge kan forstå, hvad der blev gjort i de fem år.

Og så et stort tillykke til den kunstner, der fik mig til at huske de lidende med alle disse dukker.

Hilsen fra mig

Udklip af:

Kalundborg Folkeblad
(V)

14 MRS. 1995

Jyderup-elever fik positivt indtryk af socialt topmøde

9. og 10. klasse fra Jyderup Privatskole besøgte NGO'erne på Holmen

Verden har brug for hjælp, og NGO'ernes møde i den forløbne uge på Holmen i København var et skridt i den rigtige retning. Sådan vurderer 9. og 10. klasse fra Jyderup Privatskole det i hvert fald efter et besøg på Holmen.

- Vi har brug for oplysning. Vi lever i et ego-centreret velfærdssamfund, hvor hver har nok i sig og sit. Det er vidunderligt at se handling, i stedet for tomme ord. Det giver håb for en fremtid, ikke bare for de nødlidende, men også for Danmarks ungdom. Vi vil gerne vokse op i en verden med vished om, at når nøden er størst, så er hjælpen nærmest, skriver eleverne i en pressemeddelelse til avi-

sen efter besøget på Holmen.

Det første indtryk, vi fik, når man kom inden for Holmens mure, var ret deprimerende, skriver de unge og fortsætter:

Væggene var prydet med stærke billeder af mennesker i nød. Børn og dyr indsmurt i blod, børn, der leger krig med rigtige våben og voksne med håbløsheden lysende ud fra deres ansigter, der ikke ænser håb. På Holmen mærkede vi kræfter, der ville noget. Kræfter med tro på det gode, kræfter med tro på næstekærlighed. Vi fik ikke lov til at besøge Bella Centret, da det var forbeholdt de dyre, magtfulde statsoverhoveder. Der blev spist kaviar og kørt i de sidste nye Volvoer, mens landsbrødrene frysende måtte tage imod frakker fra Folkekirkens Korsvær på Holmen.

Det globale vindue

Et sted, folk især strømmede til, var det »globale vindue«. I dette verdensmylder blev sanserne berørt

af dufte, lyde og syn. Alle bidrog med en del af deres verden, både positivt og negativt.

Selve mødet på Holmen var yderst velinformerede, hvor man kunne få svar på en masse aktuelle spørgsmål.

Men desværre havde visse organisationer som Moon- og Tvind-efterskoler trængt sig ind på et område, der ellers var tilegnet nødlidende grupper.

Hvert år dør 13 mio. børn på grund af sult, krig og slavisk børnearbejde. På Holmen blev der i sidste uge uddelt 13 mio. små, men betydningsfulde sedler. Sedlen viste et barne-lig, trykket på en topunds-seddel, hvorpå man kan blive informeret om børnedødeligheden i verden. Hvis man gik en tur gennem København, kunne man ikke undgå at bemærke de klude-dukke, der var opsat på forskellige steder. Der var i alt sat 750 af disse dukker op. Hver dukke repræsenterer cirka 17.000 børn i verden.

Der var mange flotte skulpturer på udstillingen - de fleste var fremstillet af papmaché.

Ved indgangen til den ene hal på Holmen blev eleverne mødt af »Den indre svinehund«.

9.-10. klasse fra Jyderup Privatskole - billedet - besøgte i sidste uge det alternative topmøde for Non-Government Organizations, NGO'erne, på Holmen i København.

Udklip af:

Amtsavisen Randers

10 MRS. 1995

DUKKER 1014

● Det er lykkedes de kunstneriske aktivister bag happeningen »13.000.000 menneskeliv« at tilbageerobre en del af de ca. 200 dukker, som renholdningsfolk fra Københavns Kommune tidligere på ugen fjernede fra gader og stræder, hvor de var lånt fast. Det skete, inden Københavns Kommune erkendte, at det var en fejl, at dukkerne var blevet fjernet, og at det kunne være undgået, hvis aktivisterne havde anmeldt happeningen til myndighedernes. Folkene bag aktionen har en vogn, som til forveksling ligner dem, renholdningsfolkene kører rundt i, og det var ved hjælp af den, det lykkedes dem at snige sig ind i en baggård ved Københavns Rådhus og stjæle dukkerne tilbage, fortalte de på et pressemøde på NGO Forum torsdag.

Udklip af:
Holbæk Amts
Venstreblad

14 MRS. 1995

Jyderup-elever 1014 fik positivt indtryk af socialt topmøde

9. og 10. klasse fra Jyderup Privatskole
besøgte NGO'erne på Holmen

Verden har brug for hjælp, og NGO'ernes møde i den forløbne uge på Holmen i København var et skridt i den rigtige retning. Sådan vurderer 9. og 10. klasse fra Jyderup Privatskole det i hvert fald efter et besøg på Holmen.

- Vi har brug for oplysning. Vi lever i et ego-centreret velfærdssamfund, hvor hver har nok i sig og sit. Det er vidunderligt at se handling i stedet for tomme ord. Det giver håb for en fremtid, ikke bare for de nødlidende, men også for Danmarks ungdom. Vi vil

gerne vokse op i en verden med vished om, at når nøden er størst, så er hjælpen nærmest, skriver eleverne i en pressemeddelelse til avisen efter besøget på Holmen.

- Det første indtryk, vi fik, når man kom inden for Holmens mure, var ret deprimerende, skriver de unge og fortsætter:

Væggene var prydet med stærke billeder af mennesker i nød. Børn og dyr indsmurt i blod, børn, der leger krig med rigtige våben, og voksne med håbløsheden lysende ud fra deres ansigter, der ikke ænses håb. På Holmen mærkede vi kræfter, der ville noget. Kræfter med tro på det gode, kræfter med tro på næstekærlighed. Vi fik ikke lov til at besøge Bella Centret, da det var forbeholdt de dyre, magtfulde statsoverhoveder. Der blev spist kaviar og kørt i de sidste nye Volvoer, mens landsbrødrene frysende måtte tage imod frakker fra Kirkens Korshær på Holmen.

Det globale vindue

Et sted, folk især strømmede til, var det »globale

Der var mange flotte skulpturer på udstillingen - de fleste var fremstillet af papmaché.

Ved indgangen på Holmen mødte eleverne mødet
»Den indre sv...

hvor man kunne se en masse akkumuleringer.

Men desværre kunne man ikke se organisationerne Moon og Tvi trængt sig ind der ellers var der endelig gruppen

Hvert år møder børn på grund af slavearbejde men blev der i alt delt 13 mio. tyndningsfulde viste et barn som en topundervisning man kan blive om børnedøden. Hvis man gennem København man ikke mærkede det der var opsat steder. Der var af disse dukker repræsenteret 17.000 børneliv

vindue». I dette verdensvindue blev sanserne berørt af dufte, lyde og syn. Alle bidrog med en del af deres

verden, både positivt og negativt.

Selve mødet på Holmen var yderst velinformerende,

9.-10. klasse fra Jyderup Privatskole (billedet) besøgte i sidste uge det alternative møde for Non-Governmental Organizations, NGO'erne, på Holmen i København.

Udklip af:
Flensborg Avis

11 MRS. 1995

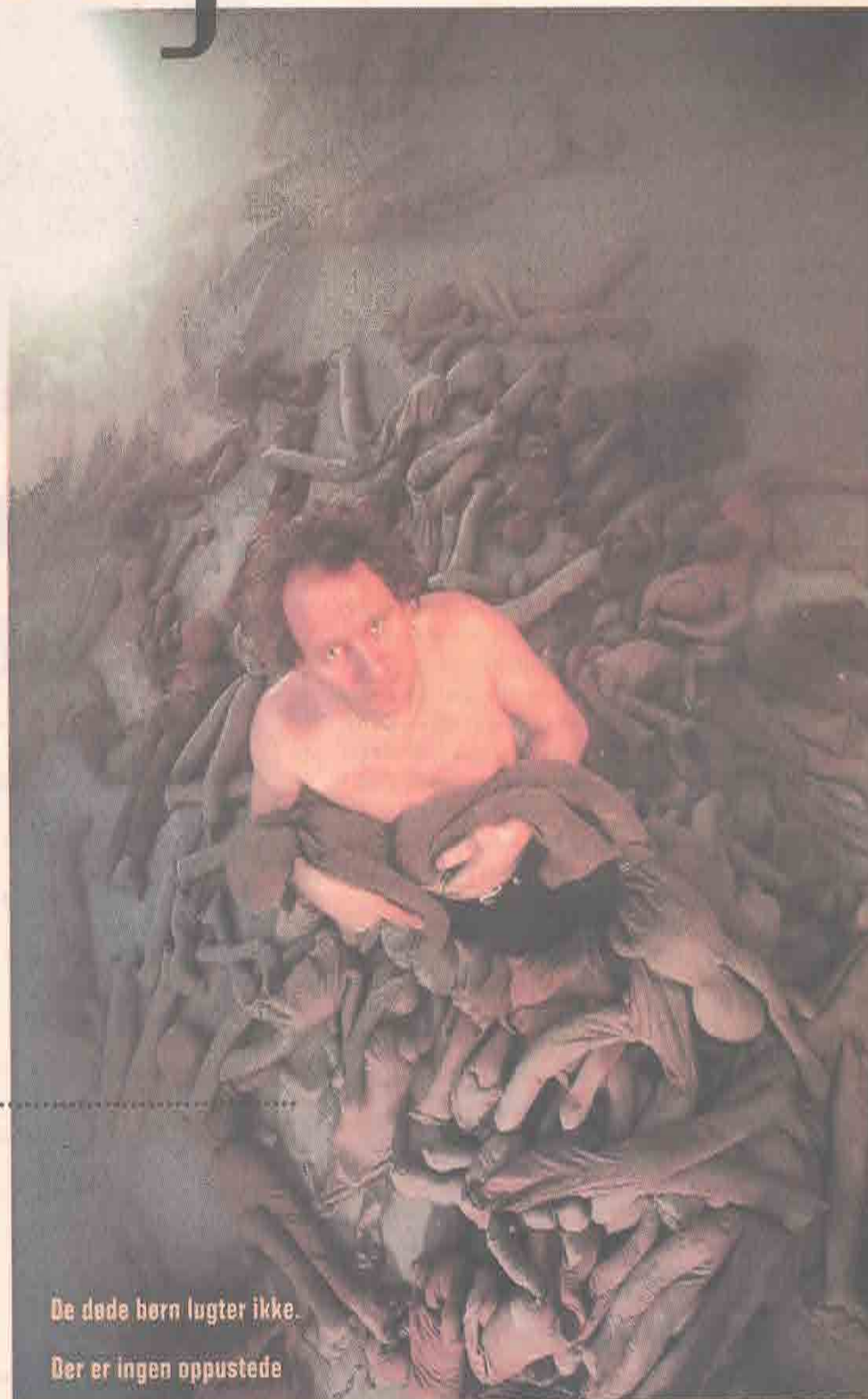
Sagt og sket på topmødet

TILBAGE-EROBRING. Det er lykkedes de kunstneriske aktivister bag happeningen »13.000.000 menneskeliv« at tilbageerobre en del af de ca. 200 dukker, som renholdningsfolk fra Københavns Kommune tidligere på ugen fjernede fra gader og stræder, hvor de var lænket fast. Det skete, inden Københavns Kommune erkendte, at det var en fejl, at dukkerne var blevet fjernet, og at det kunne være undgået, hvis aktivisterne havde anmeldt happeningen til myndighederne. Folkene bag aktionen har en vogn, som til forveksling ligner dem, renholdningsfolkene kører rundt i, og det var ved hjælp af den, det lykkedes dem at snige sig ind i en baggård ved Københavns Rådhus og stjæle dukkerne tilbage. (RB)

HUMANE KUNSTNERE. Et elektronisk netværk for kunstnere med en særlig humanistisk tankegang har set dagens lys. Manden bag AIDO (Art In Defence Of Humanism) er kunstneren Jens Galschiøt Christophersen, der også står bag topmøde-happeningen »13.000.000 menneskeliv«. Han vil bl.a. bruge netværket til at skaffe aktivister til sin kommende kampagne. Han vil lave en fire-fem meter høj bronzeskamstøtte, som skal opstilles skiftende steder i verden, hvor der bliver begået forbrydelser mod humanismen og menneskerettighederne. På AIDO's helt nye elektroniske postadresse på Internet kan man bl.a. læse nyt om den kommende happening. (RB)

Lig til knæene

foto: jens huse

De døde børn lugter ikke.

Der er ingen oppustede

maver eller varmt for-

brændt skind. Skindet er

brunt lærred og indvolde-

ne røde knuste teglsten.

Multikunstneren Jens Galschiøt har bragt 500 dukker til København som symbol på de 210.000 børn, der enten vil dø af sult eller på grund af mangel på simpel medicin i løbet af den uge, det sociale topmøde varer.

- Jeg forsøger at rette opmærksomheden mod det alvorligste problem, jeg synes, vi lever med i dag. Mod den uretfærdighed og nød, der gør, at vores sønner og vores døtre må betale prisen med deres eget liv!

- Dukkerne er min måde at »brække mig« på - selvom mine lig ikke lugter, og selvom du ikke ser en barnhånd, der bevæger sig, så håber jeg, at symbolet er så stærkt, at folk ikke glemmer det.

- Der er ingen tvivl om, at topmødet kan være en del af løsningen. Der sidder de mennesker, som har nøglen. Når jeg siger, at nøglen ligger hos os i de rige lande, er det ikke fordi vi er klogere - men vi har pengene, og pengene er lig med nøglen. Hvis vi besluttede os for, at børnene af denne verden ikke skulle lade livet, fordi vi ikke kan finde ud af at dele goderne, så ville alle de her lig ikke ligge på gader og stræder i København i dag.

Jens Galschiøt deler også 13 millioner værdikuponer ud under topmødet som symbol på alle de børn, der vil dø i løbet af 1995.

SAS

11 MRS. 1995

Havfruer passer ikke sammen med døde børn

Den lille spidse af Tina Andersen

Kunstneren Jens Galschiøt Christophersens stofdukke, der er hængt op over hele København i forbindelse med FN's sociale topmøde, vækker forargelse. Dukkerne, der symboliserer de 30 millioner børn, der hvert år dør på grund af manglende livsnødvendigheder, har vakt foragt i Fremskridtspartiet i København. De erklærede på et tidspunkt, at vil tage sagen op i Københavns Borgerrepræsentation med det formål at få dukkerne fjernet.

Mærkeligt nok er det ikke forargeligt, at et så uhyrligt stort antal børn dør hver år af manglende livsnødvendigheder. Men stofdukke - ja det er forfærdeligt.

Fremskridtspartiet mener, at kunstnerens symbolik virker stødende på byens mange gæster. Men glemmer partiet ikke, at netop mange af deltagerne på

både det officielle topmøde og NGO-konferencen kommer fra netop de lande, hvor de mange børn dør. De tager nok ikke anstød af et par stofdukke.

Tværtimod, Jens Galschiøt Christophersen støtter deres formål med rejsen til Danmark - der bl.a. er at stoppe disse meningsløse dødsfald.

Fremskridtspartiet signalerer med dette groteske udspil, at Danmark skal fremstå som det lille eventyrland: Tivoli, Rundetårn, dronningen og ikke mindst H.C. Andersens lille havfrue. En nation der med et stort naivt smil laller rundt i vores egen lille velfærd.

Det er vigtigt, at kunstnere og danskere i al almindelighed gør opmærksom på, at vi ved hvad der sker i den tredje verden, at de ikke står alene med overgrebene.

Med kunst som dette i bagagen hjem kan de fortælle om danskernes viden og støtte mod imperialismen. H.C. Andersen ville nok også have bifaldt, at hans lille havfrue druknede lidt til dette formål.

Det er disse dukker, Fremskridtspartiet i København finder stødende for den almindelige borger og de mange gæster i forbindelse med FN's sociale topmøde. Hvad med de 30 millioner børn der hvert år dør rundt om i verden - er det ikke stødende?

Foto: AFL

11 MRS. 1995

Humane kunstnere

Et elektronisk netværk for kunstnere med en særlig humanistisk tankegang har set dagens lys. Manden bag AIDO (Art In Defence Of Humanism) er kunstneren Jens Galschiøt Christophersen, der også står bag topmødehappenningen '13.000.000 menneskeliv'. Han vil bl.a. bruge netværket til at skaffe aktivister til sin kommende kampagne. Han vil lave en 4-5 meter høj bronze-skamstøtte, som skal opstilles skiftende steder i verden, hvor der bliver begået forbrydelser mod humanismen og menneskerettighederne. (RB)

11 MRS. 1995

Dukkelig i pyramide

De seneste dages happening med til bænke mv. i København vil i forvejen op i en seks meter høj pyramide på Nytorv, hvor den skal symbolisere de døde fallit over for fattigdommen i ve

Bag happeningen står kunstneren Jens Galschiøt Christophersen, Odense.

Han siger, at der ikke er nogen i verden der er villig til at gøre noget ved dødsproblemet.

- Derfor bliver det officielle topmøde på Nytorv en illusion om et globalt reelt er interesseret i, fordi det er ingen der vil gøre noget.

Han siger videre, at mens topmødet bygger en globus på Nytorv som samarbejde, så vil pyramiden af fremstå som et monument over de døde er hverdag for de 210.000 børn, som lige er bukket under for sult og sygdom.

11 MRS. 1995

Børnedukker på Gammel Torv

Kunstneren Jens Galschiøt Christophersens meget omtalte døde børnedukker vil kl. ti i dag blive hentet fra deres hidtidige hvilesteder rundt omkring i København til Gammel Torv. Her vil de blive stablet op i en seks meter høj pyramide som et symbol på alle de børn, der er døde i løbet af ugen, mens topmødet stod på.

11 MRS.

Dukkeprotest

De seneste dages happening med lænker til bænke mv. i København vil i forvejen op i en seks meter høj pyramide på Nytorv i København, hvor den skal symbolisere de døde fallit over for fattigdommen i verden.

Bag happeningen står kunstneren Jens Galschiøt Christophersen, Kultur i København. Han siger, at der ikke er nogen i verden der er villig til at gøre noget ved dødsproblemet. Derfor bliver det officielle topmøde på Nytorv en illusion om et globalt reelt er interesseret i, fordi det er ingen der vil gøre noget.

Udklip af:
Morgenavisen
Jyllands Posten

3 MRS. 1995

1014

Græsrodder indtager byen

Kunstneren Allan Justesen renser sin skulptur "Syndefaldet", mens "Den indre svinehund" kigger på.

Foto: LARS KRABBE

Udklip af:
Information (UP)

9 MRS. 1995

J. Galschiøt
Christophersen 1014
Kunstneren bag de symbol-
ske børne-lig i Københavns
gader holder pressemøde om
projektet på Holmen kl.
13:30 torsdag.

Udklip af:

Morgenavisen
Jyllands Posten

9 MRS. 1995

Kl. 13.30:
Pressemøde med Jens Galschiøt
Christophersen, manden bag hap-
peningen "13 millioner liv", symbo-
liseret ved 750 tøjdukker lænket
fast rundt omkring i byen
Holmen

Udklip af:

Weekendavisen
Berlingske

10 MRS. 1995

NGO Forum. Tag en pause fra de talende jakkesæt og smut en tur ud på Holmen. Måske ændrer det ikke så meget. Men her taler man sammen.

Et mekka for dem, der gider

Af NATHALIE PADE

FRA højtaleren proklame-
res det på et lakonisk dansk-
engelsk høfligt, at de annon-
cerede sangere fra Came-
roun ikke er kommet, og at
man i stedet kan overvære
fru Hillary Clintons tale i di-
rekte transmission fra Bella
Center på den i bygningen
opstillede wide screen. Det
var blot en af mange events
på den forløbne uges NGO
Forum på Holmen. I øvrigt
lidt af et tilløbsstykke.

Det er en blanding af ek-
sotisme, dansk jordbundethed,
ægte engagement og
spiritualisme, der præger
skuepladsen for græsrodder-
nes aktiviteter. Først og
fremmest er det et møde-
sted - for teenagere, delege-
rede med dokumentmapper,

i første omgang. Men der er
en umiskendelig entusiasme
at spore alle vegne. NGO For-
um er stedet, hvor kontak-
ter skabes, diskussioner ta-
ges og øjne åbnes. Måske.

Det første, der springer i
øjnene på den gamle flåde-
station Holmen, er den gen-
nemarbejdede, som præ-
ger arrangementet. Lige fra
de allestedsnærværende
info-guides i skriglilla vind-
jakker, der med basketball-
kasketten trykket ned i pan-
den beredvilligt viser vej el-
ler svarer på spørgsmål, til
Kopicalentralen og centret for
Audiovisuelt udstyr i den
centrale bygning, hvor de
fleste foredrag og work-
shops foregår - for ikke at
tale om det overdådige sce-
nario.

Det kan umiddelbart syne

heder. Ellers er der NGOs
eget hæfte med en kalender
over hele ugens arrange-
menter, som kan erhverves
for 30 kroner.

Møder og workshops er
koncentreret i midterbygning-
en, hvor en udvendig, høn-
senets-omsluttet planke-
trappe, der knager faretru-
ende under en hvid
plasticpresenning, fører op
til de mange mødelokaler,
hvor der er debatter om em-
ner lige fra »Arkitekter for
Social Udvikling«, over »De
okkulte indianere« til »Religi-
øs forfølgelse som trussel
for verdensfreden«.

Opslag uden for lokalene
bekendtgør debattemnerne
og hvor mange mennesker,
der er plads til.

Indenfor foregår møderne
under tykke, fritstående
træbjælker, der er mikrofo-
ner til paneldelegerne, og
selv knagerækker er der
tænkt på. Oplæg bliver holdt
i en stemning af afslappet

dre, at det af og til kan kni-
be med koncentrationen.
Den fundamentale åbenhed,
nysgerrighed og tolerance er
til stede.

Imellem møderne kan
man lade sjælen falde ind i
en fotoudstilling med tæt-på
billeder fra Rwanda, Haiti og
Rusland - af fotografene
Henrik Saxgren og Stig Sta-
sig. Eller tage en kop kaffe
og lade snakken gå i de
spontant opståede grupper,
mens man nyder udsigten til
den anden side af kanalen,
hvor Marmorkirken breder
sig.

Eller man kan forlade vir-
varet af foredrag om alver-
dens problemstillinger og
slaske over i Stålværket,
hvor de gamle valse og-pres-
semaskiner stadig står, side
om side med stande og
skulpturer. Jens Galschiøt
Christophersens »Pilar of
Shame« er en langstrakt
søjle af sultende kroppe, vik-
let ind i og bygget ovenpå

bringer ildevarslende nyt:
47 børn i minuttet fødes i
dyb armod.

Mennesker, mennesker,
mennesker. Det er næsten
mere, end man kan rumme.
Og de af kød og blod, lige
her - har de svaret?

Adventister, kvækere,
mormoner - og katolik-
kerne. Gud i forskellige af-
skygninger. Eller man kan
meditere. Brahma Kumaris
Åndelige Universitet har en
stand på fire kvadratmeter,
hvor en dame i hvide ge-
vandter sender de forbi-
passerende et indtrængende
blik og fortæller om positiv
tænkning.

Organisationen »Guds
Børn« sætter fokus på fami-
lien og har et meget konkret
bud på forbedring af menne-
skers vilkår:

»Bed den her lille bøn, så
kommer Jesus ind i dit hjer-
te«, siger manden ved stan-
den. »Hvis bare alle kunne
blive enige om det, så ville
der ikke være nogen proble-
mer.«

ene og hunden er med i
glashuset. Et udslag af stil-
færdig dansk selvironi, der
synes at slå fint igennem hos
de afrikanske, nepalesiske,
sydamerikanske, egyptiske
NGO'ere.

Det er ikke det udsultede
afrikanske barn med u-lands-
mave og niberensertunde

En imponerende skikkelse
med langt hår og skæg har
et andet bud:

»Skal du over i Bella Cen-
ter? Så tag en bombe med«. Han
tror ikke rigtig på re-
sultater fra det etablerede
topmøde. Han vil bare ikke
have, at vi glemmer de poli-
tiske fanger.

Ambitionen hos de fleste
er en påmindelse og en basal
opfordring til tværkulturel
tolerance og solidaritet, hvor
humoren er det bærende
element som eye-opener.

En kvindegruppe har
fremstillet nogle Batman-
briller af sort pap, med stip-
lede linier, hvor øjnene skul-
le sidde. Så kan man selv
åbne øjnene for resten af
verden, når man får masken
på, forklarer ophavskvinden.

På første sal i bygningen
med det forjættende navn
»Global Village« viser en ud-
stilling med rigtige, levende
mennesker, hvordan en
dansk gennemsnitsfamilie le-
ver.

Både stigereolen, sutsko-

ret til at deltage. Derfor ser
man alle slags mennesker -
ikke mindst ældre, der blot
vil se, hvad der foregår, og
som kan gøre det fra deres
udkigspost i cafeteriet, i ro
og mag bag en kop kaffe
med kringlet til.

NGO Forum er et mekka
af tilbud - og en mulighed

Udklip af:
Det fri Aktuelt

10 MRS. 1995

Forbrydelsens gåde

Af Jens Galschiøt Christophersen

1014

I dag forekommer det ufatteligt, at tyskerne kunne sætte sig for at foretage en masseudryddelse af alle Europas jøder og zigeunere. Og vi spørger os selv, hvad det var, der gjorde et helt folk til mordere.

Vi spørger, hvad det var for mekanismer, der fremkaldte denne totale mangel på respekt for livet og for medfølelsen i tidligere rimeligt velfungerende, demokratiske samfund.

Hvad var det, der gjorde, at tyskerne kunne leve i et samfund, som de betragtede som det mest retfærdige og rimelige af civilisationens frembringelser - samtidig med, at de benægtede virkeligheden af industrialiserede masse-mord og massiv undertrykkelse af andre meninger og folkeslag?

En gang i fremtiden vil det forekomme os omend mere ufatteligt, hvordan befolkningerne i den sidste halvdel af det tyvende århundrede kunne sidde på den nordlige halvkugle og belære resten af verden om, hvor højt vi skattede humanistiske principper om frihed, lighed og broderskab og menneskerettigheder.

Vi vil se tilbage på denne vores egen tid som en barbarisk

Dagens
kommentar

Foto: Jørgen Truue / Sputnik Press

tid. Barbarisk, fordi vi havde dybe, seriøse diskussioner om menneskelivets ukrænkelighed i forhold til abort og sygdomsbehandling, mens børn i millionvis døde i den fattige del af verden. Fordi vi bekymrede os om det nærliggende økologiske sammenbrud, samtidig med, at vi havde store problemer med at konsumere alle de fødevarer og produkter, vi fremstillede - uden at blive syge af det.

Hver dag kunne vi i fjernsynet se billeder af den sydlige halvkugle, der gennemgik den ene katastrofe efter den anden på grund af mangel på selv de mest elementære livs-fornødenheder.

Til den tid vil vi spørge os selv.

- Hvad var det for en mangel på menneskelighed, der gjorde et helt kontinent til beskuere af andres elendighed?

- Hvad var det for mekanismer, der fremkaldte denne totale mangel på respekt for livet og for medfølelsen - på et velfungerende og demokratisk oplyst kontinent?

- Hvad var det der gjorde, at befolkningerne på den nordlige halvkugle kunne leve i et samfund, som de betragtede som det mest retfærdige og rimelige af civilisationens frembringelser, samtidig med at de vidste, at klodens sociale ubalance resulterede i, at et tocifret milliontal medskabninger døde af mangel på mad, vand og simpel medicin?

Hvad var det, der gjorde, at vi satte vores overdådige velfærd over vores menneskelighed?

Jens Galschiøt er kunstner, bl.a. kendt for skulpturen »Den indre svinehund«.

Polfoto

at dukker blev fjernet

KØBENHAVN - Der lå ingen dunkle motiver bag, da renholdningsfolk fra Københavns kommune gik i gang med at fjerne 750 tøjdukker fra byens gader.

Dukkerne er kunstneren Jens Galschiøt Christophersens bidrag til det sociale topmøde - en symbolsk henvisning til at 210.000 børn i den tredje verden vil dø, mens det sociale topmøde står på.

- Det hele beror på en misforståelse, der kunne være undgået, hvis kunstneren havde anmeldt happeningen. Da vi i løbet af mandagen fandt ud af, at det drejede sig om en happening, fik renholdningsfolkene besked på at lade dukkerne ligge, siger chefen fra renholdningskontoret for gade og vej, Leif Harring Jørgensen. Dog vil kommunen fortsat fjerne dukker, der er til fare for trafikikkerheden eller dukker, der er gået i stykker.

Ingen ved præcist, hvor mange »døde børn« kommunens folk nåede at fjerne, før der blev givet kontraordre. Jens Galschiøt Christophersen skyder selv på, at kommunen nåede at »bortføre« en fjerdedel.

De fjernede dukkers videre skæbne, bestemmes af kunstneren. Vi kører dem gerne derhen, hvor han måtte ønske dem, siger Leif Harring Jørgensen. (RB)

Et par borgerlige ord 1014

ET SKJULT maleri er for tiden det store samtaleemne blandt københavnske spinatfugle. Det findes efter sigende på Statens Museum for Kunst, hvor en maler i 1990 i et lystigt øjeblik - åbenbart i selskab med lystige museumsfolk - fandt på at smøre et billede op på en væg, som skulle skjules bag en mur. Det skete, og dermed var det usynlige billede blevet til virkelighed.

Men den fluxus-kunst, som den slags er udtryk for, er slet ikke så borgerlig og utraditionel, som den gerne selv vil gøre sig til. Hele herligheden skal nemlig rives ned i forbindelse med ombygningen af museet, og nu protesterer spasmagerne i dyb alvor.

Man måtte jo ellers mene, at det usynlige billede først i egentligste forstand blev virkeliggjort, når det forsvandt. En lille plade i gulvet, hvor muren engang stod, kunne da fortælle: "Her ses det usynlige billede". Hvis der også kom til at stå: "Af ukendt kunstner", var sagen overgivet til historien i de rette dimensioner.

EN ANDEN idemager har bundet 750 tøjdukker fyldt med rødt sand fast til statuer, brandhaner og træer i København. Manden, der kalder sig kunstner, hvad enhver jo har ret til, vil minde deltagerne i det sociale topmøde i København om, at 13 mio. børn vil miste livet i 1995 på grund af sult eller sygdom.

Foreløbig har der været mere opmærksomhed omkring dukkerne ophavsmand end om børnene i den tredje verden.

DET MÅTTE jo komme: en bog, som lægger tageslør omkring den danske nationalsocialismes politiske hovedmænd. Claus Bryld, søn af en af den danske nazismes førende folk og selv tilmed historiker, har skrevet en bog, som sætter modstandsbevægelse og retsopgør i tvæls, og hvori han fortæller, at han selv måtte gå gruelig meget ondt igennem - rent psykologisk forstår sig, bare fordi hans familie var nazister.

Spørgsmålet er, om det overhovedet vedkommer andre. Hans selvynd er pinlig over for de lidelser, som blev påført børn af og familie til de mange danskere, der blev torteret eller henrettet af magtapparatet bag Bryld-slægtens tankevirksomhed. Leander.

Udklip af:

Vejle Amts Folkeblad (V)

8 MRS. 1995

Barnedukker fjernet 1014

KØBENHAVN: Der lå ingen dunkle motiver bag, da renholdningsfolk fra Københavns kommune mandag formiddag gik i gang med at fjerne 750 tøjdukker fra Københavns gader. Dukkerne er kunstneren Jens Galschiøt Christophersens bidrag til det sociale topmøde - en symbolsk henvisning til de 210.000 børn i den tredje verden, der vil dø, mens det sociale topmøde står på.

Udklip af:

Morgenavisen Jyllands Posten

8 MRS. 1995

Tøjdukker fjernet ved et uheld 1014

Der lå ingen dunkle motiver bag, da renholdningsfolk fra Københavns kommune mandag formiddag gik i gang med at fjerne 750 tøjdukker fra Københavns gader. Dukkerne er kunstneren Jens Galschiøt Christophersens bidrag til det sociale topmøde.

»Det hele beror på en misforståelse, der kunne være undgået, hvis kunstneren havde anmeldt happeningen,« siger chefen fra renholdningskontoret for gade og vej, Leif Harring Jørgensen. RB

Det blev læst i

B.T.

8 MRS. 1995

Ophængningen af stofdukker i København var flot arbejde af kunstneren.

- at det var en ualmindelig flot handling af kunstneren, der hængte stofdukker - symboliserende døde børn - op i hele København. De blev godt nok pillet ned, men jeg vil i hvert fald takke den pågældende kunstner.

Sonia Gudso, Enghavevej 166, København SV.

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

8 MRS. 1995

1014 Tøjdukker blev fjernet

Dukker, der er til gene for trafikken, vil fortsat blive fjernet.

topmøde står på.

- Det hele beror på en misforståelse, der kunne være undgået, hvis kunstneren havde anmeldt happeningen. Da vi i løbet af eftermiddagen fandt ud af, at det drejede sig om en happening, fik renholdningsfolkene besked på at lade dukkerne ligge, siger chefen fra renholdningskontoret for gade og vej, Leif Harring Jørgensen.

Ingen ved præcist, hvor mange 'døde børn' kommunens folk nåede at fjerne, før der blev givet kontraordre. Jens Galschiøt Christophersen skyder selv på, at kommunen nåede at 'bortføre' en fjerdedel af det samlede antal dukker.

Der lå ingen dunkle motiver bag, da renholdningsfolk fra Københavns kommune mandag gik i gang med at fjerne 750 tøjdukker fra Københavns gader. Dukkerne er kunstneren Jens Galschiøt Christophersens bidrag til det sociale topmøde - en symbolsk henvisning til de 210.000 børn i den tredje verden, der vil dø, mens det sociale

7 MRS. 1995

TV-MENING

1014

Af viceborgmester, overlærer
Hanne Jørgensen, Hobro

ANMELDELSE

Global
samvittighed?

Det lød naturligvis smukt, da begge nyhedsudsendelser kunne berette om udviklingsminister Poul Nielsens gave til seks u-lande. De fleste danskere synes sikkert, at ideen om at eftergive gælden er et fint træk, men det er da klodset af samme minister, at han ikke sørger for at have Folketingets opbakning. Det virker utroligt amatøragtigt. Både Venstres Uffe Ellemann-Jensen og konservatives Hans Engell undrede sig i hvert fald over den facon, hvorpå nyheden blev præsenteret, og kun Uffe Ellemann-Jensen kunne umiddelbart tilslutte sig den gode tanke.

En af de meget triste nyheder var drabet på to unge soldater. Det virker altid meningsløst, når så unge mennesker dør. Militæret kan selvfølgelig være en farlig arbejdsplads, men i forhold til de mennesker, der dagligt færdes der, er det åbenbart meget få ulykker af den karakter, der sker.

Speakerens melding om busdriften i Esbjerg lød til at kunne løses, da indslaget startede, idet 80 nye ledige chauffører var kaldt til ansættelsessamtaler. Men naturligvis var det blot en af de fikse introduktioner nyhedsudsendelserne af og til bruger, for at holde vi tv-seeres opmærksomhed fangen. Der lå alligevel ingen løsning lige om hjørnet. De 80 personer reduceredes i løbet af det minut, indslaget varede, hastigt til ca. 10 reelle ansøgere. Det lyder som om, konflikten for alvor er gået i hårdknude.

»Udstillingen« af en masse tøjdukker, der skulle illustrere nødlidende børn i verden, rundede nyhederne af. Hvem har dog fundet på noget så utilltalende. Vi kan jo ikke frelse hele verdens befolkning, hvorfor skal vi så påduttet dårlig samvittighed over hele klodens fortrædeligheder?

Udsendelsen Reportageholdet var som sædvanlig godt skruet sammen. Leon Owilds kriminelle karriere, som han selv betegnede den, rullede over skærmen. Hans udtalelser om, at fem år i isolation og syv andre år i fængsel, var en erhvervsrisiko, som han havde kalkuleret med, lød måske nok i mine ører lidt for poppet. Afslutningen på udsendelsen afslørede da også, fangens fortrydelse over spildte år.

Begge tv-kanaler afsluttede aftenen med endnu mere stof fra de sociale problemers holdeplads. Begge udsendelser var ganske udmærkede, men det var nok en aften med lidt for meget af den samme skuffe.

TV2's krimiserier så jeg ikke. Den ene var en fortsat serie, og den anden sluttede på den forkerte side af midnat. Dette sene tidspunkt er selvfølgelig fint for B-mennesker, men hvad med alle vi andre, der møder tidligt på arbejde?

7 MRS. 1995

1014
Et makabert døds-
show i København

Hundreder af dukker bliver lænket til bænke og lygtepæle af kunstneren Galschiøt Christophersen

Af Henrik Hermann

Reaktionerne er både nysgerrige blikke og forargede udbrud blandt de forbipasserende på Strøget i København, når de bliver udsat for kunstneren Jens Galschiøt Christophersens topmøde-happening.

I alt 750 dukker i barnestørrelse, som skal forestille døde eller døende børn fra Den 3. Verden. Dukkerne ligger lænket sammen på gaden,

og de hænger i armene eller med hovederne nedad i lygtepælene.

Kunstneren, der blev berømt for griseskulpturen, der symboliserede den indre svinerhed, tager udgangspunkt i det faktum at 210.000 børn vil dø af sult eller sygdom, mens FN-topmødet afvikles i København.

- Når jeg laver denne happening, er det ikke kun, fordi jeg ønsker at synliggøre den

globale ubalance. Det er også fordi jeg vil gøre verdens statsoverhoveder opmærksom på, at der er en verden udenfor København, siger Jens Galschiøt Christophersen, mens han understreger at et barn dør hver andet sekund.

Foruden de 750 dukker har kunstneren fået fremstillet 13 millioner værdibeviser, som hver symboliserer værdien af de menneskeliv, som vil gå tabt i 1995 på grund af dårlige levevilkår. Blandt andet er der påtrykt provokerende slagord som »Behandl ikke sedlen som et menneskeliv - smid den ikke på jorden«.

I en bunke

Når FN-topmødet slutter på søndag, vil børnedukkerne blive samlet i en stor bunke.

- Det skal være det groteske billede på topmødets udgangspunkt. Værdibeviserne vil flyde overalt, som et symbol på, at det farvede barns liv øjensynligt ikke en gang er det papir værd, beviset er trykt på. Vi behandler liv med samme ligegyldighed som vi bruger papiret, lyder de provokerende ord fra kunstneren, som ønsker at sætte spørgsmålstegn ved den vestlige verdens etik og moral.

750 dukker har Jens Galschiøt spredt i København for at give topmødets deltagere noget at tænke over.

FOTO: Søren Jensen

7 MRS. 1995

1014

- Ikke før vi sænker vores levestandard i den vestlige verden, kan vi forhindre, at der også de næste år dør millioner børn, siger billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen.

Døde dukker i Københavns gader

750 tøjdukker fyldt med rødt sand og bundet fast med kæder var det syn, der i går mødte københavnernes omkring på byens gader og pladser. Tøjdukkerne er symbolsk kommentar til FN's sociale topmøde fra billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen, som på den måde vil gøre opmærksom på, at der i 1995 vil dø 13 millioner børn på grund af sult og mangel på medicin.

7 MRS. 1995

»Døde« dukker i Københavns gader

750 tøjdukker fyldt med rødt sand og bundet fast med kæder var det syn, der i går mødte københavnere rundt omkring på byens gader og pladser.

Tøjdukkerne er en symbolsk kommentar til FNs sociale topmøde fra billedhuggeren Jens Galschøit Christophersen, som på den måde vil gøre opmærksom på, at der i 1995 vil dø 13 millioner børn på grund af sult og mangel på medicin.

I løbet af ugen bliver der uddelt lige så mange »værdibeviser« på skoler, institutioner og i offentlige bygninger.

Hvert eneste af dem symboliserer et menneskeliv og er påtrykt en opfordring til at passe på sedlen og ikke behandle den med samme ligegyldighed, som vi behandler børns liv.

Jens Galschøit Christophersen siger, at han med værdibeviserne vil koble død og penge sammen.

- Ikke før vi sænker vores levestandard i den vestlige verden, kan vi forhindre, at der også de næste år dør 13 millioner børn, siger billedhuggeren, som også er manden bag opstillingen af 20 »indre svinhunde« i europæiske storbyer.

7 MRS. 1995

»Døde« dukker i gaderne¹⁰¹⁴

• 750 tøjdukker fyldt med rødt sand og bundet fast med kæder var det syn, der mandag mødte københavnere rundt omkring på byens gader og pladser.

Tøjdukkerne er en symbolsk kommentar til FNs sociale topmøde fra billedhuggeren Jens Galschøit Christophersen, som på den måde vil gøre opmærksom på, at der i 1995 vil dø 13 millioner børn på grund af sult og mangel på medicin.

I løbet af ugen bliver der uddelt lige så mange »værdibeviser« på skoler, institutioner og i offentlige bygninger. (RB)

7 MRS. 1995

»Døde« dukker i gaderne¹⁰¹⁴

KØBENHAVN - 750 tøjdukker fyldt med rødt sand og bundet fast med kæder var det syn, der i går mødte københavnere rundt omkring på byens gader og pladser.

Tøjdukkerne er en symbolsk kommentar til FNs sociale topmøde fra billedhuggeren Jens Galschøit Christophersen, som på den måde vil gøre opmærksom på, at der i 1995 vil dø 13 millioner børn på grund af sult og mangel på medicin. I løbet af ugen bliver der uddelt lige så mange »værdibeviser« på skoler, institutioner og i offentlige bygninger. Hvert eneste af dem symboliserer et menneskeliv og er påtrykt en opfordring til at passe på sedlen og ikke behandle den med samme ligegyldighed, som vi behandler børns liv.

Udklip af:
Sjællands Tidende

7 MRS. 1995

»Døde« dukker i gaderne

1014
● 750 tøjdukker fyldt med rødt sand og bundet fast med kæder var det syn, der mandag mødte københavnernes rundt omkring på byens gader og pladser.

Tøjdukkerne er en symbolsk kommentar til FN's sociale topmøde fra billedhuggeren Jens Galschøit Christophersen, som på den måde vil gøre opmærksom på, at der i 1995 vil dø 13 millioner børn på grund af sult og mangel på medicin.

I løbet af ugen bliver der uddelt lige så mange »værdibeviser« på skoler, institutioner og i offentlige bygninger. (RB)

Det blev læst i

B.T.

7 MRS. 1995

Udklip af:

Kristeligt Dagblad

7 MRS. 1995

»Døde« dukker i Københavns gader

1014
750 tøjdukker fyldt med rødt sand og bundet fast med kæder var det syn, der mandag mødte københavnernes rundt omkring på byens gader og pladser.

Tøjdukkerne er en symbolsk kommentar til FN's sociale topmøde fra billedhuggeren Jens Galschøit Christophersen, som på den måde vil gøre opmærksom på, at der i 1995 vil dø 13 millioner børn på grund af sult og mangel på medicin.

I løbet af ugen bliver der uddelt lige så mange »værdibeviser« på skoler, institutioner og i offentlige bygninger.

Hvert eneste af dem symboliserer et menneskeliv og er påtrykt en opfordring til at passe på sedlen og ikke behandle den med samme ligegyldighed, som vi behandler børns liv.

Jens Galschøit Christophersen siger, at han med værdibeviserne vil koble død og penge sammen.

- Ikke før vi sænker vores levestandard i den vestlige verden, kan vi forhindre, at der også de næste år dør 13 millioner børn, siger billedhuggeren, som også er manden bag opstillingen af 20 »indre svinehunde« i europæiske storbyer.

750 tøjdukker fyldt med rødt sand og bundet fast med kæder var det syn, der mandag mødte københavnernes rundt omkring på byens gader og stræder. Ophavsmanden er billedhuggeren Jens Galschøit Christophersen, der her er "skudi" mandag på Kulturvet, siddende på Hanne Varmings bronze skulptursammen med tre af sine dukker. (Foto: Nordfoto)

◆ Kommunen er rasende over aktion:

Vi vil ikke have

»døde« børn i gaderne

1014
Kunstneren Jens Galschøit Christophersens seneste udspil er 750 dukker i børnestørrelse, anbragt rundt omkring i København for at symbolisere de mange børn, der dør i u-landene. Kommunens folk forstærker symbolikken, når de kører »ligene« bort på ladvogne.

Af Tine Maria Winther

◆ Døde børn i lygtepæle, på bygninger og ved springvand. Der sætter Københavns Kommunes renholdningsafdeling grænsen.

Så næsten (man er vel kommunal) lige så hurtigt, som billedkunstner Jens Galschøit Christophersen hængte 750 barneskikkelser op som symbol på de 210.000 børn, der vil dø af sult og sygdom i den tredje verden, mens topmødet varer, klippede kommunens udsendte kæderne af børnene og transporterede ligene bort på ladvogne.

Kunstneren tilfreds

»Det ser faktisk mere markant ud, end jeg selv kunne

Hvert andet sekund dør et barn: Storkespringvandet er et af de steder, hvor »døde børn« skulle mane til eftertanke under det sociale topmøde i København.

Men kommunen ville ikke finde sig i den form for udsmykning og fjernede »ligene« – og forstærkede dermed den symbolske virkning, mener kunstneren Jens Galschøit Christophersen. Foto: Jan Jørgensen og Søren Steffen

hale ubalance mellem rig og ges op i nærheden af hverken forbi en bunke slappe børne- var også manden bag en af ser chefen Leif Harring Jørgensen der dør i løbet af da-

FOTO: ANDREAS HVIDT

Dukker for døde børn

750 tøjdukker fyldt med rødt sand er bundet fast med kædertil H.C. Andersen, træer, brandhaner og andre markante punkter på Københavns gader og pladser. Tøjdukkerne er en symbolsk kommentar til FN's sociale topmøde fra billedhuggeren Jens Galschøit Christophersen, som på den måde vil gøre opmærksom på, at der i 1995 vil dø 13 millioner børn af sult og mangel på medicin. Ved en misforståelse gik kommunale arbejdere i går i gang med at fjerne dukkerne. Nu får de lov at blive hængende topmødet ud. (Pol)

75 tøjdukker fyldt med rødt sand og bundet fast med kæder var det syn, der mandag mødte københavnere rundt omkring i gader og stræder. Ophavsmanden er den fynske billedhugger Jens Galschøit Christophersen, her på Kultorvet

En fynbos kommentar til topmødet

Fynsk billedhugger bag »døde« dukker i Københavns gader

■ 750 tøjdukker fyldt med rødt sand og bundet fast med kæder var det syn, der mandag mødte københavnere rundt omkring på byens gader og pladser.

Tøjdukkerne er en symbolsk kommentar til FN's sociale topmøde fra den fynske billedhugger Jens Galschøit Christophersen, som på den måde vil gøre opmærksom på, at der i 1995 vil dø 13 millioner børn på grund af sult og mangel på medicin. I løbet af ugen bliver der uddelt lige

så mange »værdibeviser« på skoler, institutioner og i offentlige bygninger.

Hvert eneste af dem symboliserer et menneskeliv og er påtrykt en opfordring til at passe på sedlen og ikke behandle den med samme ligegyldighed, som vi behandler børns liv.

Jens Galschøit Christophersen siger, at han med værdibeviserne vil koble død og penge sammen.

- Ikke før vi sænker vores levestandard i den vestlige verden, kan vi forhindre, at der også de næste år dør 13 millioner børn, siger billedhuggeren, som også er manden bag opstillingen af 20 »indre svinehunde« i europæiske storbyer.

Udklip af:

Vejle Amts Folkeblad (V)

7 MRS. 1995

»Døde« dukker i Københavns gader

KØBENHAVN: 750 tøjdukker fyldt med rødt sand og bundet fast med kæder var det syn, der mandag mødte københavnere rundt omkring på byens gader og pladser.

Tøjdukkerne er en symbolsk kommentar til FN's sociale topmøde fra billedhuggeren Jens Galschøit Christophersen, som på den måde vil gøre opmærksom på, at der i 1995 vil dø 13 millioner børn på grund af sult og mangel på medicin.

I løbet af ugen bliver der uddelt lige så mange »værdibeviser« på skoler, institutioner og i offentlige bygninger.

Hvert eneste af dem symboliserer et menneskeliv og er påtrykt en opfordring til at passe på sedlen og ikke behandle den med samme ligegyldighed, som vi behandler børns liv.

Jens Galschøit Christophersen siger, at han med værdibeviserne vil koble død og penge sammen.

- Ikke før vi sænker vores levestandard i den vestlige verden, kan vi forhindre, at der også de næste år dør 13 millioner børn, siger billedhuggeren, som også er manden bag opstillingen af 20 »indre svinehunde« i europæiske storbyer.

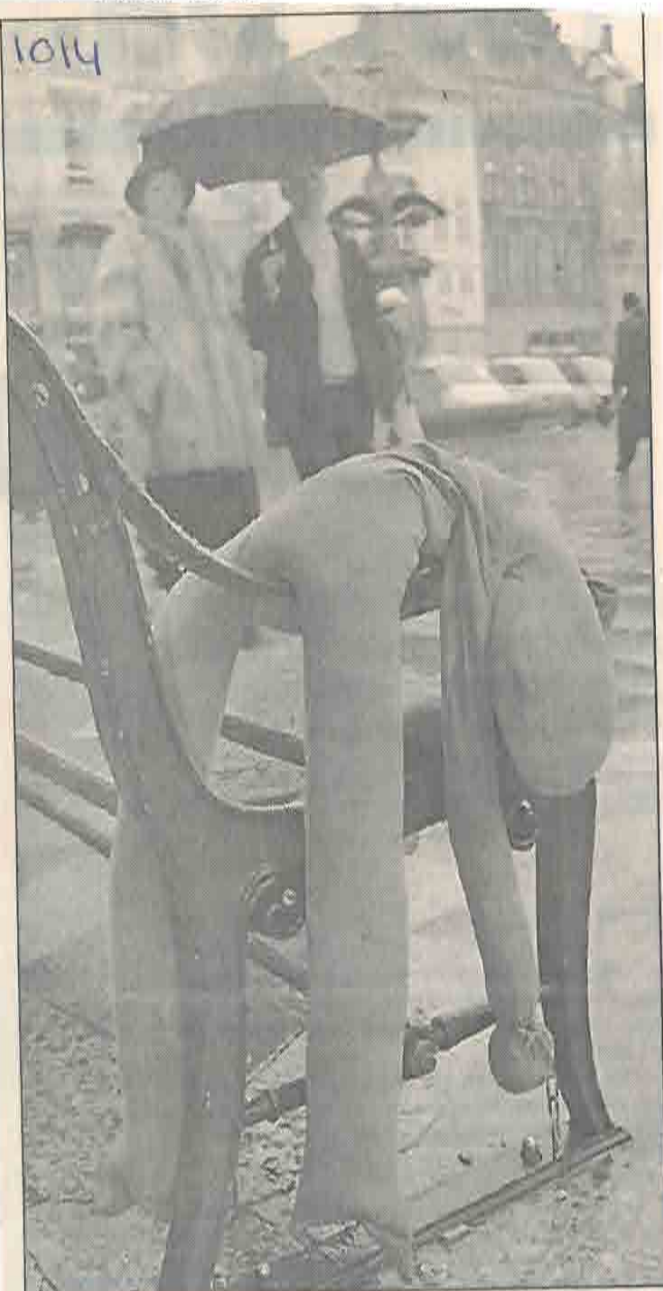

750 tøjdukker fyldt med sand og bundet fast med kæder var det syn, der mandag mødte københavnere rundt omkring på byens gader og stræder. Ophavsmanden er billedhuggeren Jens Galschøit Christophersen, der her ses med et par af dukkerne. Her ved Hanne Varmings bronze-skulptur. (Nordfoto)

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

7 MRS. 1995

750 dukker har kunstneren Jens Galschiøt Christophersen hængt op i København for at give topmødets deltagere noget at tænke over. Han uddeler sedler, som fortæller, at 210.000 børn fra den tredje verden vil dø i denne uge. Foto: Søren Jensen.

Dukkerne forarger

Odense-kunstneren Jens Galschiøt Christophersens 750 dukkebørn vækker både nysgerrighed og forargelse i København.

Af
HENRIK HERMANN

Reaktionerne er både nysgerrige blikke og forargede udbrud blandt de passerende på Strøget i København, når de bliver udsat for Odense-kunstneren Jens Galschiøt Christophersens topmøde-happening: I alt 750 dukker i barnestørrelse, som skal forestille døde eller døende børn fra den tredje verden. Dukkerne ligger lænket sammen på gaden, og de hænger i armene eller med hovederne nedad i lygtepælene.

Kunstneren tager udgangspunkt i det faktum, at 210.000 børn vil dø af

lance. Det er også, fordi jeg vil gøre verdens statsoverhoveder opmærksom på, at der er en verden uden for København, siger Jens Galschiøt Christophersen, mens han understreger, at et barn dør hvert andet sekund.

Foruden de 750 dukker har kunstneren fået fremstillet 13 millioner værdibeviser, som hver symboliserer værdien af de menneskeliv, som vil gå tabt i 1995 på grund af dårlige levevilkår. Blandt andet er der påtrykt provokerende slagord som 'Behandl ikke sedlen som et menneskeliv - smid den ikke på jorden'.

Når FN-topmødet slutter på søndag, vil børnedukkerne blive samlet i en stor bunke.

- Det skal være det grosteske billede på topmødets udgangspunkt. Værdibeviserne vil flyde overalt, som et symbol på, at det farvede barns liv øjensynligt ikke en gang er det papir værd, beviset er trykt på. Vi behandler liv med sam-

Udklip af:

Berlingske Tidende

7 MRS. 1995

Jens Galschiøt Christophersen med et par af de 750 dukker, han lænkede til byens bænke, lygtepæle og skulpturer. Foto: Jan Jørgensen

Vindstille mandag i byen

Af TROELS MYLENBERG
OG JENS LANGERGAARD

Enten var det regnens skyld, eller også er topmødeafsmittningen på København ikke helt så stor, som de fleste har regnet med.

I hvert fald skulle man i går lede længe for at finde noget som helst i København, der mindede om, at verdens mest magtfulde mennesker sidder og diskuterer social udvikling kun et par stenkast fra centrum.

Og dog. Kunstneren Jens Galschiøt Christophersen - ham med »den indre svinehund«-skulpturerne - havde arrangeret »13 millioner liv«. I går lænkede han 750 dukker, der forestiller tre-ni-ri-

beviser på skoler, institutioner og i offentlige bygninger. Hvert eneste af dem symboliserer et menneskeliv og er påtrykt en opfordring til at passe på sedlen og ikke behandle den med samme ligegyldighed, som vi behandler børns liv.

»Jeg gør det her for at blande den tredje verden med vores. Jeg flytter ligene af børnene her op symbolsk. Der dør et barn hvert andet sekund. Hvad er det så for en verden, vi har,« spurgte kunstneren, mens han lænkede en af de brune tøjdukker til et træ på Kultorget.

En mand, der har været lænket til Kultorget noget længere, havde et par kommentarer til kunstneren.

»Du skal sgu da hjælpe din

Kunstneren skulle videre, mens den sure mand sjuskede tilbage til sin plads på torvet. Begge ophidset over social uretfærdighed.

Grå, rød og hvid

Men ellers blev der flaget i går. Topmødet har sørget for, at Dannebrog har fået en tur i vaskemaskinen, for selv om himlen og jorden er grå, vil Dannebrog altid være rød og hvid. Ved Charlottenborg på Kongens Nytorv dryppede regnvandet fra flagene, der som dyner havde lagt sig om flagstængerne. Dryp var der også fra kasketten på en af de 80 politi- og sikkerhedsfolk, der passer på Hotel Phoenix' gæster. Otte delegationer bor på det marmorbeklædte

Cafe Høvlén, der ligger lige før Holmen. De første dollar var havnet i kassen, og stam-publikummet fik sig en sludder om al den trafik topmødet medfører i gaden. En græsrod fra Kirkens Korshær fik en velfortjent øl og en god cigar efter at han havde stået ved Kirkens Korshærs stand i otte timer.

Ved kanalen på Christianshavn gik livet sin stille gang under topmødet. Gruppen af tørstige personer på overførselsindkomst iført fiskertøj stod som de plejer ved boldværket, og havde på deres faste plads kun mærket til øget trafik og hyppige politipatroljer på grund af opbuddet på Holmen.

»Vi har jo på en måde afholdt vores egne asociale topmøder her hver dag i 10-

Fest for Salam

Foreningen Butik Salam kan på lørdag fejre sin 10-årsdag, og det sker med reception i butikken i Brandts Passage og fest i Internationalt Hus.

Salam sælger varer fra nogle af verdens fattigste lande. Ved at lave direkte aftaler med kooperativer i Asien, Latinamerika

og Afrika forsøger Salam at fremme producenter i den 3. verden og sikre dem en ordentlig pris for deres varer. Forfatter Vagn Lundbye har i anledningen af fødselsdagen skrevet lyrik til Butik Salam, og det bliver afsløret ved receptionen lørdag klokken 15.

Senere på dagen, klokken 17 henlægges festlighederne til Klostervej, hvor kunstneren Jens Galschiøt Christophersen - manden der smed 750 kludedukker udover København ved Det Sociale Topmøde - holder festtalen.

Musikalsk bliver der disket op med underholdning fra flere verdensdele. 'Bantaba Sound System Dicotek' med Alieu Ceesay og Sidey Badji leverer afro-reggae og calypso, jazz- og latin-koret 'Indigo' synger sange fra Haiti, 'Tequila Latin Band' står for latinamerikansk musik med rødder i afro-cubanske traditioner blandet med jazz, mens 'Albert E' tegner sig for rockmusikken. Desuden præsenterer Magnus Illya og Nicky Bendix verdensmusik med multi-etniske lysbilleder fra Afrika og Østen.

Festen varer til klokken to om natten. bd

Jens Galschiøt Christophersen holder festtalen.

BT. 0-7-3-94

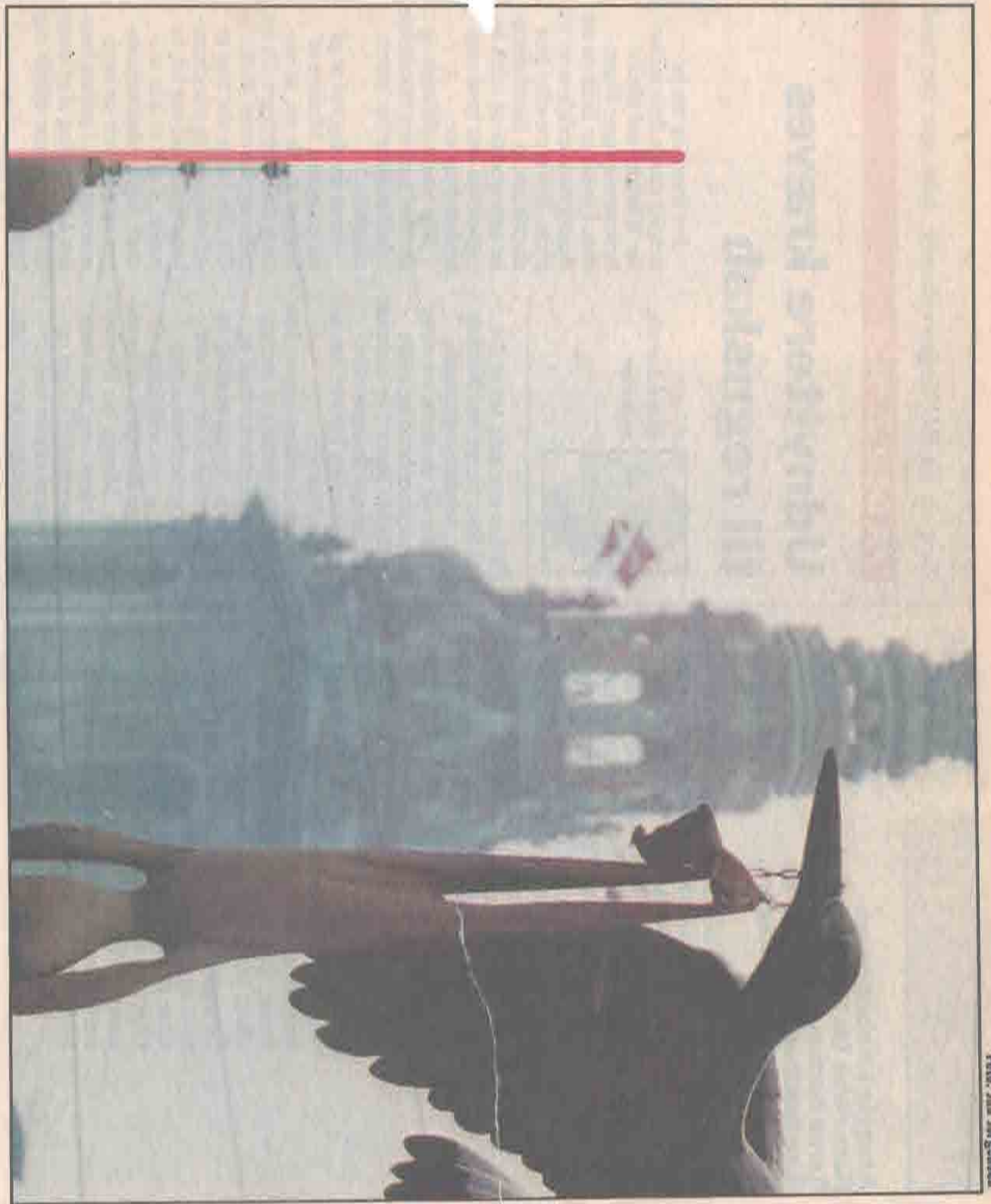

Foto: Jan Jørgensen

Udklip af:
Berlingske Tidende

7 MRS. 1995

til verdens fattige lande

Det blev læst i

B.T.

7 MRS. 1995

LEDER

1014

Små skikkelser

Det er sikkert både i strid med politivedtægt og alskens kommunale regulativer, dét billedkunstner Jens Galschiøt Christophersen har gjort: At lænke 750 livløse, brun-melerede børnedukker rundt om på gader og stræder i den by, som i disse dage huser i titusindevis af deltagere i FN's topmøde om denne verdens sociale nød og elendighed.

Københavns Kommunes renholdningsafdeling var derfor på lovens grund, da de i går rykkede ud og svang de kommunale bidetænger. De aldeles uautoriserede slaskedukker, som Galschiøt havde fået placeret bl.a. i lygtepæle, på parkometre, i Rundetårn og Storkespringvandet, skulle væk - og dét i atypisk kommunal hast. På

små ladvogne blev de forvredne barneskikkelser kørt bort. For hvad måtte topmødedeltagerne og alle de almindelige pæne københavnere dog ikke tænke?

Se, det er nemlig spørgsmålet. Hvad må de egentlig gerne tænke?

Galschiøt vil gerne have dem til at tænke over formålet med hele det store topmødecirkus. Ikke at han tager afstand fra det. Tværtimod. Han går ind for det

Ansatte i Københavns Kommune fik travlt med at fjerne børne-dukkerne, som ikke fandtes passende for topmødets fine deltagere.

og håber, det vil bære frugt. Men når verdens statsledere i løbet af ugen kommer til København, var hans håb, at de små skikkelser kunne minde de fine gæster og alle os andre om, »hvordan der lugter i Rwandas flygtningelejre. Eller hvordan gadebarnet i Lima eller Rio er nødt til at sove i en klam papkasse hver nat.« De 750 dukker symboliserer de 210.000 børn mellem tre og ni år, som i løbet af topmødeugen rundt om i verdens fattige lande vil dø på grund af sult og sygdom.

Havde denne Galschiøt dog bare nøjedes med at udstille et kuld udstoppede hundehvalpe i en nedlagt kirke eller ladet et par svin rådne i en kasse af plexiglas ... næh, hovedstadens renholdning fulgte paragraferne, da den greb ind overfor denne uhørt ureglementerede happening.

Spørgsmålet er bare, om de små kommunale mænd også fulgte danskernes opfattelse af moral og almindelig sund fornuft. Eller om de ikke snarere demonstrerede overfor alverden, at her i landet er bornertheden en værdig konkurrent til det berømte danske frisind.

Det mener **BT**

Alle Marilyn Monroe og trakterede mennesker

...arbejder sammen med happening-kunstner, som ...re at kende om en måneds tid

...al makeup-der er født ...g, deltage i ...giveness

Happening for Boris og Bill

...finder sted Center Kø...andler om ...kønhed og ...ed DM i ...midtpunktet ...d begiven-til vinderen ...et igen løs i ...den tid har ...rolle sam-500 andre. ...te tvivl om, ...il give me-ghed over

...hele verden end danmarksme-sterskabet i makeup.

Schmidt kommer ind i billedet - i en mere tilbagetrukket rolle end ved makeup-mesterskabet. Hun bliver et enkelt af de omkring 500 mennesker, der skal gennemføre „FN-Happeningen“, der er sat i scene og forberedt af den fynske kunstner, Jens Galschiøt Christophersen. Lige inden konferencen låses 500 figurer af form som et ni-årigt barn fast til lygtepæle, skilte, rækværker og bænke i det indre København. Figurene fremstilles af lærred og fyldes med tegl-mel; knuste tag- og

-fortsættes næste side

Økonomisk støtte fra Herring

Vivi Schmidt er ikke den eneste herringenser, der er involveret i Jens Galschiøt Christophersens happening under FN-Topmødet i København.

Lysegaard Fonden, med hjemsted i Herring, har for nylig bevilget 50.000 kr. til happeningen, og pengene faldt på et tørt sted. Jens Galschiøt Christophersen har haft svært ved at skaffe de nødvendige penge til projektet, men han vil ikke standse nu, og håber, at han kan hente noget ind efter happeningen. Man kan vil da være godt til-

- fortsat fra foregående side

...mursten. Desuden fremstilles 13 millioner værdibeviser, der hver lyder på værdien af et menneskeliv i 1995.

13 millioner døde

Baggrunden for „FN-Happeningen“ er alvorlig nok. Hver sekund dør et barn af sult eller mangel på simpel medicin. I den uge topmødet varer vil 210.000 børn være døde og i løbet af et år bliver det 13 millioner.

„Jeg vil gøre mit til, at de bløde sæder i konferencelokalerne, pindemadderne og de røde løbere ikke skal få verdens topembedsmænd til helt at glemme. Samtidig skal happeningen være et signal til den tredje verden om, at der er nogen, der bekymrer sig om den måde verden er organiseret på“, forklarer Jens Galschiøt Christophersen om happeningen.

Den fynske smykkemed og kunstner har tidligere gjort sig bemærket ved at sætte spørgsmålstegn ved aktuelle politiske problemer og uretfærdigheder. Sidste sommer rejste han rundt i hele Europa med bronzeskulpturer, der forestillede „Den Indre Svinehund“. Skulpturerne var et signal om at behandle flygtninge og indvandrere over hele Europa ordentligt.

Forberedelserne til happeningen i marts foregår i et 2000 kvadratmeter stort værksted i Næsby lige udenfor Odense hvor 12-15 personer igang. Og selv om Vivi ikke er direkte involveret i det arbejde, smitter det af på hele stemningen.

Ikke meget Beverly Hills

„Der bliver ikke snakket meget om Beverly Hills på arbejde, men derimod er hele verdenssituationen til debat. Alle er utrolig engageret og har en mening, de gerne vil ud med. Andre dage arbejder folk så koncentreret, at der næsten ikke bliver talt

...i løbet af dagen“, fortæller Vivi Schmidt, der befinder sig godt i det livligt debatterende miljø. Hun er som nævnt ikke direkte involveret i FN-Happeningen, men arbejder på et andet af Jens Galschiøt Christophersens projekter, der skal sætte fokus på verdens urimeligheder.

„Det er en skamstøtte, der består af figurer af døde mennesker, som ligger hulter til bulter. Den skal stilles op i verdens brændpunkter. Hvis den havde været færdig nu, ville være blevet kørt

...til Tjetjenien. Formålet er at minde os alle om uretfærdighederne og overgrebene i en tid, hvor alt går så hurtigt. Hvem husker måske de 100.000 døde, der flød rundt i Rwandas floder?“, spørger Vivi Schmidt.

Kunstnerisk arbejde

Hendes arbejde med skamstøtten består i at lave en vokskopi i omtrent halv størrelse. Den færdige skulptur bliver 4-6 meter høj. I forbindelse med sin uddannelse til makeup-artist har

Vivi Schmidt lært arbejdet med voks, og hun synes det er spændende at bruge sin viden på skamstøtten.

„Makeup er også et kunstnerisk arbejde, og det handler meget om ansigtsudtryk. Når jeg lægger makeup, uanset om det er en maske til en skrækfilm eller en smuk ansigtsmakeup, arbejder jeg ud fra mine følelser. Hjernens bliver koblet fra på en eller anden måde. På samme måde er det med skamstøtten“, forklarer Vivi Schmidt.

...Modsatningen mellem at arbejde med figurer af døde mennesker, og være konferencier til DM i makeup, hvor temaet er Marilyn Monroe, kan Vivi Schmidt ikke få øje på.

„Skønhed er vigtigt for mig - og sikkert også for alle mennesker. Man bliver glad af at have noget smukt at se på. Men derfor kan jeg godt have nogle holdninger, der handler om verdens uretfærdighed. Jeg kan let rumme det hele på én gang“, forsikrer Vivi Schmidt.

af 2.

Håbløshedens udtryk som disse er Vivi Schmidts hverdag i sit arbejde hos den fynske kunstner Jens Galschiøt Christophersen. Men hun har stadig lyst til at arbejde som makeup-artist, og kan ikke få øje på et modsætningsforhold mellem de to beskæftigelser. (Foto: vdew)

Vivi Schmidt arbejder på voksmodellen af „Skamstøtten“, der består af figurer af døde mennesker, der er flettet ind i hinanden. Den færdige skulptur af bronze bliver 4-6 meter høj. (Foto: vdew)

24 FEB. 1995

1014

750 dukker - symboliserende børnelig - vil Jens Galschiøt Christophersen sætte op forskellige steder i København under det sociale topmøde

Foto: JAN DAGØ

Billedhugger atter på krigsstien

AF LARS OLE KNIPPEL

Efter i 1993 at have vakt furore med skulpturen "Min indre Svinehund", vender billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen nu tilbage med en happening i forbindelse med det sociale topmøde i København.

■ Billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen er atter på den kunstneriske krigssti. I 1993 skabte han 22 kæmpeskulpturer med titlen "Min indre Svine-

hund" i det sydlige Europa og på udvalgte pladser herhjemme.

Nu melder han sig med en kunsthappening under det sociale topmøde i København fra 6. til 12. marts. Effekterne er 750 børnefigurer eller børnelig samt 13 millioner værdibeviser, der skal spredes i den danske hovedstad, mens en række regeringschefer, prominente politikere og administratorer drøfter verdens uligheder.

»De 13 millioner værdibeviser svarer til antallet af børn, som vil dø i år,« fortæller Jens Galschiøt Christophersen, der opererer med et budget på 348.000 kr., og som har modtaget støtte fra en række fonde,

fagforeninger og privatpersoner.

Børnefigurerne er fyldt med ialt 14 tons knust teglsand. De er røde og symboliserer den blodige klode.

»Det er en underlig fornemmelse at arbejde med 750 børnelig, og det bringer uvægerligt tankerne hen på de nazistiske udryddelseslejre. Men verden er uretfærdig,« siger kunstneren, som oprindeligt blev uddannet kleinsmed på Lindøværftet. Senere lærte han sig smykkekonst og kastede sig derpå over skulpturen.

Budskabet skal ud

Jens Galschiøt Christophersen har allieret sig med en professionel koordinator

for at holde styr på de mange arrangementer under topmødet. I øjeblikket er han ved at rette henvendelse til samtlige københavnske skoler, biblioteker og børnehaver for at få sit budskab ud i alle kroge og for at få sat en diskussion i gang om fordelingen af verdens goder.

Ved siden af det officielle topmøde holdes en alternativ konference med repræsentanter fra verdens ikke-statslige og folkelige organisationer. Her vil Jens Galschiøt Christophersen optræde, og en gruppe udsender en elektronisk avis på engelsk. Den skal informere om kunst, der bruges til at støtte et humant verdensbillede på jorden.

»Avisen bliver i første omgang tilbudt som menu på Internettet, men det er hensigten, at der også skal foretages et papiraftryk af den, som kan sendes til abonnenter, der ikke har adgang til Internettet,« oplyser Jens Galschiøt Christophersen og fortsætter:

»I mit arbejde med skulpturer og happenings stiller jeg spørgsmål ved vor kulturens etiske og moralske ansvarsfølelse. Svarene overlader jeg imidlertid til beskuerne. Jeg skaber surrelle billeder af virkeligheden. De symbolsk udformede spørgsmål afslører det groteske og absurde i virkeligheden. Happeningformen er velegnet, fordi den har et selvstændigt sprog. Den er

tillige provokerende, men alligevel accepteret i den vestlige verdens kulturelle sammenhænge. Jeg søger hele tiden at finde folks bevæggrund til at fodre den indre svinehund.«

En blandet skæbne

Svinehund-skulpturerne har fået en blandet skæbne. Nogen blev ødelagt af hærværk. Andre har fået permanente opstillinger. Således lod bystyret i Barcelona fornylig skulpturen indvie på en central plads. Samme opmærksomhed er opnået i Innsbruck.

I Herning har skulpturen været udsat for vandalisme, men skal repareres og opstilles foran Team Teatret.

Millioner af børn verden over lever en kummerlig tilværelse som gadedrengen her i Rio de Janeiro. Det er blandt andet dem, Jens Galschiøt Christophersen vil gøre verdenskonferencens deltagere opmærksom på med sin happening. Alene i den korte tid, konferencen varer, vil 210.000 dø af sult.

Han vil ruske op i verdens samvittighed

Fynsk kunstner laver happening med 750 dukker og 30 millioner pengesedler under FN-topmødet i København

Med sine 750 tøjdukker vil Jens Galschiøt Christophersen minde verdens ledere om den nød og elendighed, som findes i ulandene.

(Foto: Geert Mørk)

1/2

HERNING BLADET

Onsdag
1. februar 1995
Nr. 5
Oplag 70.210
til samtlige
husholdninger

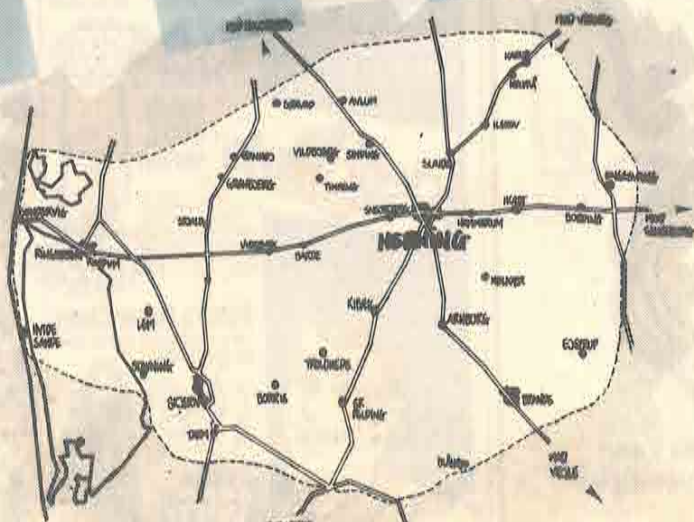
SEKTION 2

HUSK: Lørdag 4. februar EXTRA L-A-N-G L-Ø-R-D-A-G

EXTRA

UDSENDT
TIL CA. 200.000
LÆSERE

I verdens brændpunkt

I et stort industriværksted på Fyn jonglerer herningpigen Vivi Schmidt med voks og modeller. Hun laver forarbejdet til en stor bronzeskulptur af kunstneren Jens Galschiøt Christophersen (tv). Skulpturen skal opstilles i verdens brændpunkter, for at minde os alle om ulykker og overgreb. Skulpturen bliver uhyggelig - fyldt med døde menneskekroppe - og minder ikke meget om det Vivi Schmidt ellers beskæftiger sig med: Makeup. 12. februar tager hun en kort pause fra modellerne af døde menneskekroppe for at være konferencier til DM i makeup. "Men begge dele har noget med kunst at gøre", siger Vivi Schmidt. Mød hende inde i bladet. (Foto: vdev)

Mytisk PERFORMANCE

Stort anlagt performance skal grave dybt i det moderne menneskes drømme og underbevidsthed. PETER BÉLIATH har været på ureliggø rejse sammen med folkene bag forestillingen.

"Det er ikke ren musical!" afslører Inge Strandby Jensen. Hun er dramaturg og projektleder for den stort anlagte performance "Mødet - et performanceprojekt", som får premiere i Odense den 3. april.

Performancen behandler temaet "Mødet med det okkulte rum". I den officielle projektbeskrivelse tales der om 'arketypiske figurer' og 'totaloplevelse', og performancen agter at grave dybt i det moderne menneskes drømme og underbevidsthed for at nå ind til en forestilling om urmenneskets religiøse dimension.

Performancen skabes af godt og vel 60 mennesker med tilknytning til Skibhus 17:48, og projektet er baseret på et inspireret samarbejde mellem amatører, undervisere og professionelle kunstnere. Scenografien laves af billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen, der vil opbygge et rum, der får karakter af en katedral, hvori hans mytiske totemskulpturer i forening med malerier af Bjørn Haugård kommer til at udgøre forestillingens ramme.

Performancens ialt ti offentlige forestillinger, der er instrueret af Caroline Bering, skal opføres i et pakhús, en fabrikskhal eller en lignende lokalitet, hvis beliggenhed er en velbevaret hemmelighed.

"I det traditionelle teater rum har man en scene og en sal, og det er den adskillelse, vi vil bryde med. Vi vil tætte på tilskuerne," forklarer Inge Strandby Jensen. "Men det er også for at få en anden ånd i stykket end det her med, at 'det her er kunst, det her er teater'."

Inge Strandby Jensen lægger ikke skjul på, at processen med skabelsen af forestillingen er vigtig. Performancen bliver til i en næsten labyrintisk arbejdsproces. "Vi lader os inspirere af hinanden. Det starter måske med et digt i tekstgruppen, men i den færdige forestilling er det digt måske blevet til et stykke musik, efter at det har været omkring nogle dansere først. Danserne har lavet en dans ud fra et digt, og så er musikerne kommet og lavet et stykke musik over dansen, men det er ikke sikkert, at det stykke musik bliver brugt i denne sammenhæng - måske bliver det brugt i en anden sammenhæng. Så på den måde kan man godt sige, at det er lidt udviklede inspirationsveje."

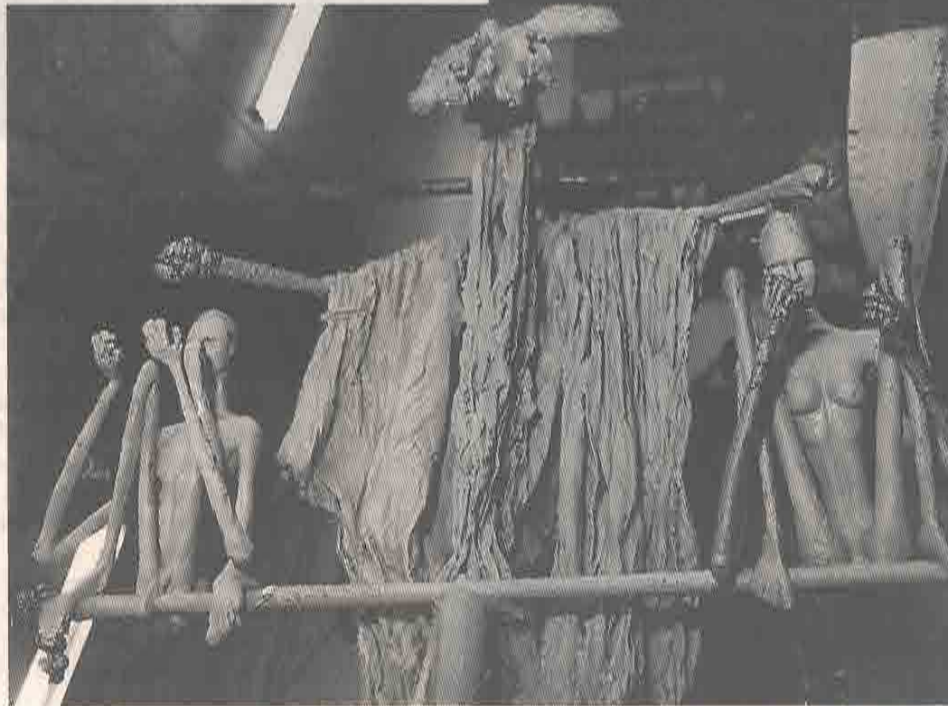
FUGLENGLE I ET HEMMELIGT TEMPEL

"Mødet" er altså ikke kun et møde med det okkulte rum, men også et møde mellem de medvirkendes forskellige faggrupper. Mødet indgår også som tema i forestillingen; publikum bliver

kørt til det hemmelige, okkulte tempel i busser, der er blænder af.

"I hver bus sidder en kvinde på førersædet og drømmer. Den kvindelige buschauffør drømme er den ydre rammefortælling. Det er så kvindens drømme eller underbevidsthed, som performancen handler om," forklarer Inge Strandby Jensen. "I selve rammehistorien - kvindens drøm - ligger der et møde mellem en mand og en kvinde. De mødes, og kærligheden opstår, og de skilles og har et møde igen, inden de dør."

"Desuden har vi nogle væsner, en organisme af forskellige individer, som hele tiden bevæger sig

"Der er jo ingen, der opfatter Jesus som ond."

som én organisme; de er tilskuernes spejl, det er dem, der har kontakt med tilskuerne, det er dem, der reagerer på de ting, der sker, og som kommenterer dem."

Ind i handlingen er vævet dans og musik og et kor, der repræsenterer drømmene, underbevidstheden, det okkulte, det overnaturlige, som går ind og blander sig i mødet mellem manden og kvinden. Og for at det ikke skal være løgn, optræder der en rovfugl samt noget så bizart som 'fuglengle'!

Galschiøt med tyrekranium - "Man snakker om døden som en modbydelighed, men sådan opfatter jeg den ikke." Fotos: Mette Nairn Krull

DØDEN ER IKKE MODBYDELIG

Jens Galschiøt Christophersens okkulte tempel er næsten mørkelagt; det oplyses kun af en halv meter høje, gule gasflammer, der udspringer fra ca. 50 alterstager i kobber. I loftet hænger 22 stålskjolde på hver 4 gange 1,5 meter, der genbrydes af bronzesigter. Langs væggene står ca. 20 totemlignende pæle med dyrehoveder i sort bronze, og i templets centrum troner en krystalvandkunst.

Galschiøt kalder sine totemskulpturer for arketyper og mener generelt, at de har relation til "urreligionen - vort fælles arvegods fra da vi var jægere. Noget, der ligger dybt, dybt i os."

Galschiøt ved godt, at mange mennesker vil finde templet uhyggeligt og ondt. "For mig er det på ingen måde ondt. I vores kultur opfatter vi de underbevidste kræfter som værende onde. I vores kultur er godheden på en eller anden måde blevet den der flagrende, hvide engel i Holmegaards porcelæn eller Bing & Grøndahl. Men det

er ligesom bare den mest perverse del af godheden. Der er jo ingen, der opfatter Jesus som ond, selv om han hænger rundt omkring i forskellige kirker knaldet op med de der søm igennem hænderne og med blodet strømmende."

En af skulpturerne i Galschiøts tempel er en sort 'indianertotem', skabt ud fra et hestekranium. "Den kommer til at stå i templet i tre meters højde, og den kommer til at virke meget voldsom, men den er ikke ond, den handler ikke om døden, den handler i virkeligheden om livet! Men den handler om en anden del af livet, om livet efter døden måske, hvis der er et liv efter døden; den handler i hvert fald om vores drømme og vores underbevidsthed. Men der er mange, der vil opfatte det som ondt, fordi det er ukendt, og fordi man ikke er vant til det der med kranier, og kranier symboliserer på en eller anden måde døden. Men døden er i vores kultur noget forfærdeligt. Man snakker om døden som en modbydelighed, men sådan opfatter jeg den ikke. For mig fungerer tingene i et kredsløb. Jeg opfatter døden som en anden dimension, ligesom vores drømme."

"Hele scenografien hænger ikke sammen med onde symboler," bedyrer Galschiøt. "Den hænger sammen med okkulte symboler. For mig handler det om at rive publikum med ind i en levende drøm, en drøm, hvor vi stadigvæk er vågne, men hvor vi rører lidt ved nogle steder i vores bevidstheds krinkelkroge."

20 JAN, 1995

1014

Der arbejdes på højtryk i Jens Galschiøt Christophersens værksted. Kunstneren har allieret sig med omkring 30 syersker i Odense-området for at blive færdig til at hænge børnene op i København den 3. marts. Foto: Lars K. Mikkelsen

Kunstaktion mod topmøde

Billedkunstneren Jens Galschiøt Christophersen vil hælde malurt i bægeret, når betydningsfulde mennesker fra hele verden samles til socialt topmøde i København. Så der skal være døde børn i gaderne.

AF TORBEN WEIRUP

Når politikere og planlæggere fra hele verden mødes til FN's sociale topmøde i København i marts, venter der dem et skræmmende syn i gaderne i det indre København:

Omkring 500 barneskikkelser lænket til blomsterkummer, stakitter og bænke. Hvert barn svarer til 500, og det er tilsammen det samlede antal børn, der dør i Den tredje Verden i den tid, topmødet varer.

Nå, hvis sandheden skal frem, så er det ikke *rigtige*

børn, der skal minde de forsamlede eksperter om topmødets emne.

Det er kunstbørn fremstillet af hård beton og iklædt søde flyverdragter.

Stod bag svinehundene

Manden bag projektet er billedkunstneren Jens Galschiøt Christophersen, der også var manden bag en af sidste års meget omtalte happenings: En flok skulpturer forestillende indre svinehunde, der blev opstillet i en lang række europæiske storbyer.

Samtidig med betonbørnene uddeles 13 millioner fiktive pengesedler eller »værdibeviser« under det ugelange topmøde.

De er ikke det papir værd, de er trykt på, for også de symboliserer det totale antal børn, der ifølge beregningerne dør i løbet af i år, og som ifølge Jens Galschiøt Christophersen gør det, uden at verden bekymrer sig særligt om det.

Så hvad har du imod det sociale topmøde?

»Jamen, jeg har ikke noget imod det sociale topmøde. Jeg synes, det er vigtigt, at verden taler sammen. Jeg havde blot foretrukket, at man havde valgt at holde mødet for eksempel midt i en flygtningelejr i Rwanda, for der er en tendens til, at jo længere, man er væk fra mødets genstand, jo lettere bliver det at træffe beslutninger, der reelt ikke ændrer noget som helst.

Radikale løsninger

Så begynder man at tale om, at den vestlige verden jo også har problemer med arbejdsløshed, og så ender det med, at der bliver bevilget 0,001 procent af et eller andet, og der skal helt anderledes radikale løsninger til.»

For eksempel?

»Ja, man taler jo meget om, at de får for mange børn i Den tredje Verden, men hvis jeg boede der, ville jeg da også forsøge på at få ti børn og

håbe, at så mange overlevede, at de kunne hjælpe mig i min alderdom. Hvad om vi i stedet sikrede de mennesker en aldersrente? Så behøvede de ikke få så mange børn. Det ville selvfølgelig kræve milliardoverførsler fra vores del af verden, og at vi skulle gå voldsomt ned i levestandard.»

Hyklari og turisme

Jens Galschiøt Christophersen har *ikke* modtaget støtte fra officiel side til sit kunstprojekt, der står ham og/eller hans sponsorer i 300.000 kroner, og han er i det hele taget ikke fri for at være forarget over, at der bruges penge til at promovere kultur- og kongresbyen København, når nu verdens spidser så belejligt er samlet i byen:

»Det er, som om vi skal benytte os af chancen til at vise, at vi er gode til at feste og skabe flotte rammer om sådan en begivenhed. Jeg synes ikke, at det er vigtigt, at man bruger mange, mange

penge på at holde Tivoli åbent eller vise samlingerne på Glyptoteket eller Statens Museum for Kunst frem for de prominente gæster.

Der er børn, der dør imens, og det vil jeg gerne vise med mit kunstprojekt. Jeg vil gerne blande verdenerne sammen,« forklarer Jens Galschiøt Christophersen.

24 JAN. 1995

Betøndukker

500 tøjdukke på størrelse med niårige børn lænket til bænke og mure over hele byen og 13 mio. værdibeviser som symbol på de børn, der vil dø verden over i løbet af 1995. Det syn kommer besøgende fra hele verden til at møde i de københavnske gader under FNs store topmøde i marts. Kunstneren Jens Galschiøt Christophersen vil med sit 300.000 kroners projekt sætte fokus på dødeligheden blandt børn i især Den Tredje Verden og Vestens ligegyldighed over for dem.

»Hvordan hænger det sammen, at vi piver, hver gang en mand falder død om med hjertestop på gaden i København og vil have flere hjerteambulancer til at køre rundt, når alle de her børn – primært i Den Tredje Verden – dør hver dag. Det er et af de spørgsmål, jeg godt vil stille med min kunst,« fortæller han. De 500 tøjdukke, som fyldes op med beton, bliver fremstillet i Odense og først den 3. marts bliver de transporteret til København. Her vil de blive lænket til bænke og ophængt på mure rundt omkring i byen. (RB)

Arbejderen

25 JAN. 1995

Dukker som børnelig 1014

I forbindelse med FNs sociale topmøde til marts i København, vil kunstneren Jens Galschiøt Christophersen lænke 500 tøjdukke på samme størrelse som ni årige børn til bænke og mure over hele hovedstaden, og 13 millioner værdibeviser. Hæningen skal gøre verden opmærksom på de mange millioner af børn der vil dø verden over i 1995.

Kunstneren vil sætte fokus på dødeligheden blandt børn i Den Tredje Verden og Vestens ligegyldighed. Jens Galschiøt Christophersen er også manden bag skulpturen *Den indre svinehund*, der opstillet i de fleste større europæiske byer.

JAN. 1995

is på døde børn

1014

AVN — 500 tøjdukke på størrelse med niårige børn lænket til bænke og mure over hele byen og 13 mio. værdibeviser som symbol på de børn, der vil dø verden over i løbet af 1995. Det syn kommer besøgende fra hele verden til at møde i de københavnske gader under FNs store topmøde i marts. Kunstneren Jens Galschiøt Christophersen vil med sit 300.000 kroners projekt sætte fokus på dødeligheden blandt børn i især Den Tredje Verden og Vestens ligegyldighed over for dem.

»Hvordan hænger det sammen, at vi piver, hver gang en mand falder død om med hjertestop på gaden i København og vil have flere hjerteambulancer til at køre rundt, når alle de her børn – primært i Den Tredje Verden – dør hver dag. Det er et af de spørgsmål, jeg godt vil stille med

min kunst, fortæller han.

Jens Galschiøt Christophersen mener, at nogen måske finder emnet med de døde børn for makabert. I hvert fald har det ikke været nogen let sag at finde sponsorer til projektet.

Lænkes og hænges

Oprindeligt havde han planer om at lave et projekt til 1,5 mio. kr., hvor 40.000 ballonbørn skulle sendes op over København. De skulle symbolisere det antal børn, der rent statistisk vil dø om dagen i den periode, topmødet varer. Det dyre projekt måtte dog droppes, da det ikke lykkedes for NGO Forum '95 at skaffe Jens Galschiøt Christophersen penge til det.

De 500 tøjdukke, som fyldes op med beton, bliver fremstillet i Odense og først den 3. marts bliver de transporteret til København. Her vil de blive lænket til bænke og ophængt på mure rundt omkring i byen.

NORDFOTO: LARS MIKKELSEN

Jens Galschiøt Christophersen mener, at nogen måske finder emnet med de døde børn for makabert. I hvert fald har det ikke været nogen let sag at finde sponsorer til projektet. Indtil videre har han kun 100.000 af de 300.000, det koster, hjemme.

Kunst-symbol på børnedødelighed 1014

500 tøjdukke på størrelse med niårige børn lænket til bænke og mure over hele byen og 13 mio. værdibeviser som symbol på de børn, der vil dø verden over i løbet af 1995. Det syn kommer besøgende fra hele verden til at møde i de københavnske gader under FNs store topmøde i marts.

Kunstneren Jens Galschiøt Christophersen vil med sit 300.000 kroners projekt sætte fokus på dødeligheden blandt børn i især Den Tredje Verden og Vestens ligegyldighed over for dem.

»Hvordan hænger det sammen, at vi piver, hver gang en mand falder død om med hjertestop på gaden i København, og vil have flere hjerteambulancer til at køre rundt, når alle de her børn primært i Den Tredje Verden dør hver dag. Det er et af de spørgsmål, jeg godt vil stille med min kunst, fortæller han.

Jens Galschiøt Christophersen mener, at nogen må-

23 JAN. 1995

(v)

25 JAN. 1995

Jens Galschiøt Christophersen blev berømt overalt i Europa, da han opstillede sine indre svinehunde på byernes kendte torve og pladser.

Døde børn af beton

■ 500 tøjdukker på størrelse med niårige børn, lænket til bænke og mure over hele byen og 13 mio. værdibeviser som symbol på de børn, der vil dø verden over i løbet af 1995.

Det syn kommer besøgende fra hele verden til at møde i de københavnske gader under FNs store topmøde i marts.

Kunstneren Jens Galschiøt Christophersen vil med sit 300.000 kroners projekt sætte fokus på dødeligheden blandt børn i især Den Tredje Verden, og Vestens ligegyldighed over for dem.

- Hvordan hænger det sammen, at vi piver, hver gang en mand falder død om med hjertestop på gaden i København og vil have flere hjerteambulancer til at køre rundt, når alle de her børn - primært i Den Tredje Verden - dør hver dag. Det er et af de spørgsmål, jeg godt vil stille med min kunst, fortæller han.

Jens Galschiøt Christophersen mener, at nogen måske finder emnet med de døde børn for makabert. I hvert fald har det ikke været nogen let sag at finde sponsorer til projektet. Indtil videre har han kun 100.000 af de 300.000, det koster, hjemme.

Oprindeligt havde han planer om at lave et projekt til 1,5 mio. kr., hvor 40.000 ballonbørn skulle sendes op over København. De skulle symbolisere det antal børn, der rent statistisk vil dø om dagen i den periode, topmødet varer. Det dyre projekt måtte dog droppes, da det ikke lykkedes for NGO Forum '95 at skaffe Jens Galschiøt Christophersen penge til det.

De 500 tøjdukker, som fyldes op med beton, bliver fremstillet i Odense og først den 3. marts bliver de transporteret til København. Her vil de blive lænket til bænke og ophængt på mure rundt omkring i byen.

24 JAN. 1995

1014 Lysgaard Fonden støtter happening

Skaberen af Den indre Svinehund igang ved FN-topmøde

Lysgaard Fonden har besluttet at uddele i alt 175.000 kroner til forskellige formål. Først og fremmest har Vitta Lysgaard ønsket at støtte kunstneren Jens Galschiøt Christophersen, der blandt andet er kendt for skulpturen »Den indre Svinehund«, der har været opstillet forskellige steder i Europa, og er det ved Team Teatret i Herning.

Hans nye projekt går ud på at lave en happening i forbindelse med FN-topmødet i København næste år i marts. Vitta Lysgaard siger, at hun er kommet til at kende kunstneren gennem Team Teatret og selv har et af hans kunstværker midlertidigt placeret. Det er et springvand, som har været med på verdensudstillingen i Sevilla.

Vitta Lysgaard er kommet til at sætte stor pris på Jens Galschiøt Christophersen, og hun mener hans planer om at lave en happening ved FN-topmødet bør støttes.

35.000 børn dør dagligt

Kunstneren ønsker at gøre mødedeltagerne og alle os an-

dre opmærksom på, at der hver dag dør 35.000 børn på grund af urimelige levevilkår. Vitta Lysgaard mener det er fint nok, at FN holder mødet i København, men hun synes, at der generelt kommer alt for lidt ud af den slags møder.

- Der snakkes og snakkes i flere dage, men hvad sker der? spørger Vitta Lysgaard. Derfor har hun valgt at bruge 50.000 kr. af de 175 til støtte for Jens Galschiøt Christophersens happening.

Det kunne Herning Folkeblad så fortælle kunstneren her til morgen, og hans glæde og overraskelse var stor.

Hos kulturministeren har han ikke kunnet hente nogen hjælp og har derfor opgivet sin første plan, der gik ud på at sende 35.000 ballondukker op over København.

I stedet er han i gang med at fremstille 500 slaskedukker i stof fyldt med betongranulat. Dukkerne skal illustrere døde børn i alderen fire til ni år. De bliver ophængt i jernkæder og anbragt forskellige meget synlige steder i det indre København.

Desuden fremstilles 13 millioner papirpengesedler, der hver skal symbolisere, et barn, et for hver af de 13 millioner børn, der årligt dør rundt i verden på grund af krig eller sult.

Pengesedlerne fremstilles i 60 forskellige udgaver med 60 forskellige udsagn, der skal appellere til at tænke på nøden især for børnene i den 3. verden.

Kunstnerens hensigt er helt klart at råbe såvel mødedeltagerne op som alle andre, der kommer i nærheden af hans happening.

Han vil fortælle, at det er vores ansvar, og at vi i virkeligheden slår ihjel, når vi slår bremserne i for mere U-landshjælp.

FN er god nok

Han understreger samtidigt, at der ikke er tale om noget oprør mod FNs topmøde, han går helt og fuldt ind for FN som organisation.

Han mener blot, at det er nødvendigt at gøre meget mere, og at det ikke er ligemeget, hvad de beslutter på mødet.

- Jo flere, der er af min slags, jo mere vil verden rykke sig. Det gælder om at skabe forståelse for nødvendigheden af at gøre noget virkeligt effektivt, hvis ikke vi alle skal have en ødelæggende konflikt.

Derfor prøver jeg at rykke den 3. verden ind i København fra 6. til 12. marts, siger Jens Galschiøt Christophersen. Foruden denne happening, har Vitta Lysgaard skænket 50.000 kroner til »Fredsskulptur 1995«, der udføres af Elle-Mie Ejdrup Hansen sammen med en gruppe andre kunstnere.

Fredsskulpturen er et laserlys, der i anledning af 50-året for befrielsen skal lyse langs vestkysten fra Skagen til Sild. Danmarks Bløderforening får ligeledes 50.000 kroner, og Fonden skænker 25.000 kroner til ny idrætshal ved Snejbjerg Hallen, ligesom Mødrehjælpen af 1983 også kan regne med støtte til indretning af nye lokaler i København.

gry-

DEN RØDE TRÅD

27 JAN. 1995

Happening: 1014 Tøjdukker i stedet for ballonbørn

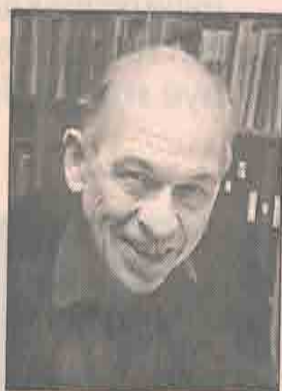
I sidste uge fortalte billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen om sin happening i forbindelse med det sociale topmøde i København. Han ville sætte 40.000 heliumfyldte balloner i sort metalfolie op over København. Hver ballon skulle forestille et levende barn med opstrakte arme.

På grund af pengemangel har Galschiøt Christophersen måttet opgøre denne plan. I stedet vil han lænke 500 tøjdukker fyldt med beton og på størrelse med ni-årige børn til bænke og mure over hele byen. Med tøjdukkerne skal sidde 13 mio. værdibeviser som symbol på de børn, der vil dø verden over i 1995.

Galschiøt Christophersen vil også med det nye projekt sætte fokus på dødeligheden blandt børn i Den Tredje Verden og Vestens ligegyldighed over for dem. mv

Læn kede tøjdukker ¹⁰¹⁴

KØBENHAVN: 500 tøjdukker på størrelse med ni-årige børn lænket til bænke og mure over hele byen og 13 mio. værdibeviser som symbol på de børn, der vil dø verden over i løbet af 1995. Det syn kommer besøgende fra hele verden til at møde i de københavnske gader under FN's store topmøde i marts. Kunstneren Jens Galschiøt Christophersen vil med sit 300.000 kroners projekt sætte fokus på dødeligheden blandt børn i især Den Tredje Verden og Vestens ligegyldighed over for dem. Det ikke været nogen let sag at finde sponsorer til projektet. Indtil videre har kunstneren kun 100.000 af de 300.000, det koster hjemme. (RB)

¹⁰¹⁴
 Den indre
 svinehyrde

SYNSPUNKT

Af
 N.C. LILLEØR,
 provst,
 Frørup.

Forfatteren Bent William Rasmussen skriver i sin sidste bog *Sort og Hvidt*, således: 'I enhver af os er der en svinehund, selv i det rareste og fredeligste menneske er der en svinehund, men der er heldigvis også en svinehyrde, som sørger for ro og orden, når det er nødvendigt'.

Svinehunden har vi hørt mest om på Fyn. Og set mest til. Den stod på Flakhaven indtil en rektor dukkede op. Lone Pind. Hun ønskede Svinehunden placeret foran sit gymnasium. Med stor moralsk lidenskab talte hun for sin sag. Den skulle dagligt aflægge et vidnesbyrd og være eleverne et mento i det fremmedhadende Danmark. I sin vrængende og brutale hæsighed skulle Svinehunden fortælle historien om de andre - fremmedhaderne.

Nogen tid efter dukkede et par elever op på tv-skærmen fra Tørbjerg Gymnasium. De fortalte, at vel havde de en lille pæn Svinehund at slås med for deres eget vedkommende, men den store og stygge Svinehund, den gøede hos de andre. Moralitetens konsekvens synes at være denne: Vi der dagligt ser Svinehunden i øjnene véd, at den findes hos de andre. Det illusionsnummer er ikke nyt. Altid sagde de Vi og Verden, for de troede de var halvparten og det den allerbedste del. Det er H.C. Andersens kommentar til den sag.

Og Poul Henningsen havde det med sine hunde. Når han var i det brede folkelige hjørne sang han om sin og vo-

res allesammens Ølhund, der glammer gemtligt. Men Svinehunden, den er af Poul Henningsen placeret alle andre steder ude i byen og ude i landet. Den humanistiske moralitets førstmissionær, Elias Bredsdorff, kalder sin seneste bog *Medmennesker og Modmennesker* og hvem der er Svinehund her ved den gamle kommunistiske herretænder alt om.

Kristendommen ser anderledes på sagen. Med Paulus: 'Det gode jeg vil det gør jeg ikke, det onde jeg ikke vil det gør jeg'. Det er her Bent William Rasmussen knytter til. Svinehund og Svinehyrde i samme gemyt. Hyrden aver hunden. Det er en livslang kamp i *det indvortes meneske*, som de gamle sagde. Men ondskaben har det med at sætte sig igennem selv mod den bedste vilje. Det er kristendommens dialektiske menneskesyn.

Da jeg hørte Bent William Rasmussens livsberetning om Svinehyrden, der aver Svinehunden, blev jeg klar over, hvorfor skulpturen Den indre Svinehund er så umådelig afstumpet og grim. Kunstnerisk livløs og uden den humor, som er alvorens forudsætning. Svinehunden er udialektisk, skabt i en vrængen, skabt misantropisk, hvilket vil sige i dyb foragt for virkelighedens menneske, for hvem livskampen i det indvortes, mellem godt og ondt, er en realitet.

Kunstneren bag Svinehunden er den gode uskyldighed, der har set ondskaben i verden. Men han har ikke mod og kunstnerisk styrke til at tale som den store russiske forfatter Fjodor Dostojevskij, der enkelt og ligeud siger: 'Verden er ond, fordi jeg er i verden'. Den kunstner der har skabt Svinehunden, anskuer det onde fra sit reservat. Uden lod og del.

Den dag gymnasiets Svinehyrde for alvor ser Den indre Svinehund i øjnene, og forstår skulpturens menneskeforagtende vrængen, bestiller svinehyrden en lastbil og finder en losseplads. Først da er historien om Svinehunden fortalt til ende. Og hvis kunstneren er en sand kunstner laver han en ny skulptur - af Svinehyrden.

Billed-Bladet

26 JAN. 1995

¹⁰¹⁴
 LÆNKEDE
 DUKKER

Når hele verdens øjne rettes mod Danmark under FN's sociale topmøde i marts, vil de københavnske gader være dekoreret med tøjdukker. Kunstneren Jens G. Christophersen har lavet 500 tøjdukker som ni-årige børn. De bliver lænket til bænke og mure som symbol på børn, der undertrykkes, misbruges og dør verden over i løbet af 1995.

Foto: LARS MIKKELSEN

20 JAN. 1995

1014

DEN INDRE KVALME SKAL UD

Det er en enorm trussel, at verden er så skævt. Det må kunst, der vil mere end at være æstetisk, tage alvorligt, siger den 35-årige billedhugger Jens Galschiøt Christophersen.

Jens Galschiøt Christophersen med en model til et stort monument omkring Berlinmuren.

"Kokon", hedder denne skulptur i stål og bronze. Den blev opstillet i Kunstpavillionen ved Verdensudstillingen i Sevilla i 1992.

Af Lole Møller

Jens Galschiøt Christophersen er uddannet som kleinsmed på Lindøværftet i 1978.

Men inden da allerede rig på erfaringer fra et institutionsliv for besværlige unge og en tid som stofmisbruger. Og med viden om "verdens uretfærdige måde at hænge sammen på"

fra rejser i Indien og Afghanistan med Den rejsende højskole.

I dag arbejder han fra eget værksted i Odense som selvlært sølvsmed og billedhugger.

Han er fascineret og inspireret af den indianske Maya-kultur og af den spanske arkitekt Antonio Gaudi.

Den indre svinehund

Hans værker har fundet vej til udstillinger i Danmark, Frankrig, Spanien, England og Tyskland. De er blevet set hos A.P. Møller, Novo Nordisk og B&O, såvel som på gallerier i Pandrup og Frederikssund.

Han blev udvalgt af Beklæd-

ning til at fremstille en gave til dronningens 50 års fødselsdag. Han har netop modtaget FTF's kulturpris. Han har pænt salg af små pæne figurer og unikasmykker. Indtægterne herfra omsættes straks til projekter, der fortæller om "klodens sociale ubalance".

Det ligner en rigtig fynsk eventyrhistorie om den utilpassedes forvandling til anerkendt kunstner, der værdsættes af de mest indflydelsesrige kredse i landet.

Jens Galschiøt Christophersen udfordrer og foruroliger imidlertid det selv samme establishment med sit udtryk og sin arbejdsmåde. Han arbejder gerne med store projekter og happenings.

- Jeg laver scenografier. Jeg tager en lille bid af virkeligheden og genplacerer den i uvante sammenhænge, forklarer han.

Senest da han i samarbejde med unge fra de autonome miljøer opstillede *Den indre svinehund* en mørk novemberdag i tyve europæiske storbyer med front mod parlamenter og rådhus.

Små helvedesmaskiner

- Jeg ville gennem happeningen forsvare vor kulturs demokratiske grundlag, fortæller Jens Galschiøt Christophersen.

- De blev opstillet som et symbol på det fremmedhad, der får os til at give køb på de mest elementære humanistiske principper. Det er ikke de fremmede,

reaktioner på dem.

Happeningen rækker længe end til at stille figurerne op. Den fortsætter, når der skal træffes beslutning om skulpturerne skæbne.

- I Bruxelles har de f.eks. spærret deres indre svinehund inde, griner Jens.

I København ville overborgmesteren ikke have den stående med front mod rådhuset, så han fik den vendt om. Andre steder er politikerne gået i gang med at værne om svinet. Svinene har så at sige fået deres eget liv, der er blevet nogle små helvedesmaskiner. 20 af dem står der fortsat, mens de øvrige befinder sig på lagre, i fængsler eller på museer.

Den symbolske stopklods

- Der tages hele tiden skridt til at forsvare vores kultur på en måde, der er med til at undergrave den. Det er det, der er løs i Jugoslavien. Der er sket et ryk i denne kultur, som det er sket i Gaza, Solingen, Mölln, Gorazde og andre steder. Det går så hurtigt i dag. Den ene ulykke afløser den anden i en lind strøm i medierne.

- Lige nu arbejder jeg med en stor sortpoleret skamstøtte i kegleform - en uhyggelig skulptur. Den skal opstilles som en slags stopklods for at ulykkerne og overgrebene huskes. Hvad fanden er det, skal folk spørge og tænke efter: åh, det var her det skete!

Han er en kunstner med noget på hjerte, men ingen illusioner om at verden kan forandres gennem kunst.

- Jeg arbejder ikke for at frelse verden, men jeg føler trang til at blande mig. Det er min måde at brække mig på. Jeg hælder mine frustrationer over i skulpturerne. De er et udtryk for min indre kvalme, siger han.

40.000 døde børn over København

Det er også denne indre kvalme, der ligger bag forberedelserne til en stor happening i forbindelse med FN's sociale topmøde i marts '95.

- Topmødet kommer til at bestå af masser af ord, siger Jens, men der er meget langt fra de bløde stole til sult og underudviklingen i den tredje verden. Happeningen skal visualisere den globale ubalance. Hver dag dør 40.000 børn af sult og sygdom. De fleste af dem er farvede.

- I USA er retten til abort det store debattemne. Det er en debat om det hellige hvide liv, men hvad gør man for de tusindvis af farvede børn, der dør hver dag. Det er en racistisk debat.

- Og hvad er det for en dobbeltmoral, vi lader jo det meste af verden rådne op.

Det er planen at sætte 40.000 heliumfyldte balloner fremstillet i sort metallfolie op over København. Hver ballon forestiller et levende barn med opstrakte arme.

Ballonbørnene slippes løs over byen i liner fra kirker, banker, børser, byrådsale og lygte- sømle. De vil give en fornemmel-

se af trykkethed, forklarer Jens. I løbet af topmødet vil børnene langsomt dale "døde" ned. De dør symbolsk og beskriver dermed en dags dødsfald. Det vil være som at rykke virkeligheden i Rwanda en dag til København.

- Hvad vil man gøre, når børnene skal fjernes, spørger Jens. Vil man feje dem op? Vil de blive kørt bort i containere? Vil man stikke en kniv i dem?

Glade budskaber

Jens Galschiøt Christophersen har bl.a. søgt Kulturfonden om støtte, men det ser ud til at beslutningstagerne trækker sig fra projektet. Der sponsoreres kun glade budskaber. Det er for makabert og politisk markant, lyder afslaget. Det anses for at være for farligt.

- Måske fordi det slet ikke er meningen, at vores humanisme og det etiske grundlag for vores kultur skal tages alvorligt, siger Jens.

- Måske består "farligheden" i, at jeg med mine surrealistiske symbolske billeder af virkeligheden tvinger de selvsamme beslutningstagere ind i en dialog om forholdet imellem deres egen etik og den måde, samfundet udvikler sig på globalt.

- Hvem ved! Måske er sandheden bare så banal, at kunsten kun skal beskæftige sig med egnesspil og menneskeheds æstetiske udvikling, og at jeg har misforstået det hele ved også at tage samfundsmæssige og etiske problemstillinger op, slutter Jens Galschiøt Christophersen.

500 dukker 1014 lænkes under FN-topmøde

500 tøjdukker på størrelse med ni-årige børn bliver lænket til bænke og mure overalt i København som symbol på de børn, der vil dø verden over i løbet af 1995.

Det syn kommer besøgende fra hele verden til at møde i de københavnske gader under FN's store topmøde i marts.

Kunstneren Jens Galschiøt Christophersen vil med sit 300.000 kroners projekt sætte fokus på dødeligheden blandt børn i især Den Tredje Verden og Vestens ligegyldighed over for dem.

»Hvordan hænger det sammen, at vi piver, hver gang en mand falder død om med hjertestop på gaden i København og vil have flere hjerteambulan- cer til at køre rundt, når alle de her børn - primært i Den Tredje Verden - dør hver dag. Det er et af de spørgsmål, jeg godt vil stille med min kunst,« fortæller han.

Jens Galschiøt Christophersen mener, at nogen måske finder emnet med de døde børn for makabert. I hvert fald har det ikke været nogen let sag at finde sponsorer til projektet. Indtil videre har han kun 100.000 af de 300.000, det koster hjemme.

Oprindeligt havde han planer om at lave et projekt til 1,5 mio. kr., hvor 40.000 ballonbørn skulle sendes op over København. De skulle symbolisere det antal børn, der rent statistisk vil dø om dagen i den periode, topmødet varer.

Det dyre projekt måtte dog droppes, da det ikke lykkedes for NGO Forum '95 at skaffe Jens Galschiøt Christophersen penge til det.

De 500 tøjdukker, som fyldes op med beton, bliver fremstillet i Odense og først 3. marts bliver de transporteret til København og lænket. RB

Død over 1014 København

Deltagerne i topmødet om social-udvikling bliver kunstnerisk mindet om verdens døende børn, selvom danske myndigheder finder det for makabert

AF ERIK PEDERSEN

13 millioner værdibeviser bliver spredt over hele København i forbindelse med FN's topmøde i byen, som symbol på de børn der vil dø verden over i løbet af 1995. Og bliver topmødets deltagere trætte i benene af at sparke til stakkerne af værdibeviser, slipper de ikke for at blive mindet om deres ansvar ved at slappe af på en af byens bænke. Mindst 500 børn af tøj med kroppe af beton bliver lænket til Københavns grønne bænke.

Idémændene bag den moralske huskekage til topmødedeltagerne er Jens Galschiøt Christophersen. Han blev i 1993 kendt ud over Europa for sit svindehund-projekt. Oprindeligt planlagde smykke-kunstneren fra Odense at opsende 40.000 ballonbørn over København. 40.000 er det antal børn, der rent statistisk vil dø om dagen i verden, mens regeringsrepræsentanterne er samlet til socialt topmøde i København. Projektet med ballonbørnene vil koste 1,5 millioner kroner. Men det har ikke været muligt for Jens Galschiøt Christophersen at finde pengene. Luften gik af ballonen, da organisationer og fonde hørte om projektet.

- Bestyrelsen for Kultur-

fonden synes for så vidt, at projektet er godt tænkt, men finder det for makabert og for politisk markant til at ville støtte det, skriver Kulturfonden f. eks. i sit afslag til Jens Galschiøt Christophersen. Afslagene har ikke fået kunstneren bag det indre-svindehund-projekt til at give op.

- Jeg har omdefinert mit projekt, siger Jens Galschiøt Christophersen til Kristeligt Dagblad.

Efter afslaget fra Kulturfonden troede den fynske kunstner, at han kunne puste nyt liv i ballonprojektet, da partierne bag finanslov-forliget bevilgede 20 millioner kroner til kunstneriske aktiviteter under FN-topmødet, hvor der ventes op til 10.000 deltagere til det officielle arrangement og andre 10.000 deltagere til de ikke-statslige organisationers møder.

NGO-Forum '95 tog Jens Galschiøt Christophersen ind under deres kappe ved at søge Kulturministeriet om 3 millioner kroner, hvoraf Galschiøts projekt skulle have de 1,5 millioner kroner. Men den idé punkterede. NGO'erne fik kun 1,5 millioner til kulturelle aktiviteter.

- Kulturministeren har ikke svaret mig officielt endnu, men jeg regner ikke med noget nu, siger Jens Galschiøt Christophersen.

- Så nu træder den alternative plan i kraft: Vi støber 500 betonbørn i størrelse som et ni-årigt barn. De 500 betondukker læser vi fast i kæder alle mulige vegne, det vil sige bænke, mure og lygtepæle i det indre København.

- Vi vil have spredt døden ud over København, siger Jens Galschiøt Christophersen, der med projektet vil have tredje-verden problemati-

ken indenfor murene.

- Selvom 500 beton-børn vejer tyve tons, er vi godt klart over, at det ikke vil fylde noget særligt. Så derfor er vi nu i gang med at producere 13 millioner værdibeviser på størrelse med matadorsedler. Det svarer til antallet af børn, der vil dø i løbet af 1995.

- Værdibeviserne vil lægge overalt i København. To millioner af dem om dagen, pænt stablet på officielle steder: Børsen, Glyptoteket, Bella Centeret og lignende. Men vi kan jo ikke gøre for, at folk kommer til at sparke til stakkerne, så de flyver ud over det hele, og derfor skal fejersammen, på samme måde som de døde børn skal fjernes fra jordens overflade, siger Jens Galschiøt Christophersen.

Han er nu i gang med at søge fonde og organisationer om penge til projekterne. Selvom det ikke skulle lykkes, vil provokationerne finde sted på forventet efterbevilgning og egen kassekredet.

Den selv lærte kunstner har ikke problemer med at samle frivillige til udførelsen af sine projekter. To systuer på Fyn har meddelt, at de hellere end gerne stiller arbejdskraft til rådighed. På samme måde har en pensioneret trykker på vej mod de firs meddelt, at han gerne vil trykke værdibeviserne.

Frederiksborg Amts
Avis

21 JAN. 1995

Fokus på døde børn 1014 under topmøde

500 tøjdukker på størrelse med ni-årige børn lænket til bænke og mure over hele byen og 13 mio. værdibeviser som symbol på de børn, der vil dø verden over i løbet af 1995. Det syn kommer besøgende fra hele verden til at møde i de københavnske gader under FN's store topmøde i marts.

Kunstneren Jens Galschiøt Christophersen vil med sit 300.000 kroners projekt sætte fokus på dødeligheden blandt børn i især Den Tredje Verden og Vestens ligegyldighed over for dem.

- Hvordan hænger det sammen, at vi piver, hver gang en mand falder død om med hjertestop på gaden i København og vil have flere hjerteambulan- cer til at køre rundt, når alle de her børn - primært i Den Tredje Verden - dør hver dag. Det er et af de spørgsmål, jeg godt vil stille med min kunst, for-

tæller han.

Jens Galschiøt Christophersen mener, at nogen måske finder emnet med de døde børn for makabert. I hvert fald har det ikke været nogen let sag at finde sponsorer til projektet. Indtil videre har han kun 100.000 af de 300.000, det koster hjemme.

Lænket til bænke

Oprindeligt havde han planer om at lave et projekt til 1,5 mio. kr., hvor 40.000 ballonbørn skulle sendes op over København. De skulle symbolisere det antal børn, der rent statistisk vil dø om dagen i den periode, topmødet varer. Det dyre projekt måtte dog droppes, da det ikke lykkedes for NGO Forum '95 at skaffe Jens Galschiøt Christophersen penge til det.

De 500 tøjdukker, som fyldes op med beton, bliver fremstillet i Odense, og først den 3. marts bliver de transporteret til København. Her vil de blive lænket til bænke og ophængt på mure rundt omkring i byen.

Berlingske Tidende

21 JAN. 1995

Hilden bifalder vildskaben

Kulturministeren glæder sig over kritikken af brug af kulturpenge til kunst for deltagerne i FN's topmøde. »Det er godt med vildskab i debatten,« siger Jytte Hilden.

AF TORBEN WEIRUP

Kulturminister Jytte Hilden (S) føler sig ikke anfægtet af kritikken af 20 millioner kroners-bevillingen til FN's sociale topmøde i København i marts.

I Berlingske Tidende i går kritiserede billedkunstneren Jens Galschiøt Christophersen, at der bruges penge til at »promovere kultur- og kongresbyen København« i forbindelse med topmødet. Jens Galschiøt Christophersen fandt det eksempelvis urime-

ligt, at der anvendes midler til at åbne Tivoli for gæsterne, og at der anrettes særarrangementer på de store museer.

»Det er,« sagde Jens Galschiøt Christophersen, »som om vi skal benytte os af chancen til at vise, at vi er gode til at feste og skabe flotte rammer om sådan en begivenhed. Jeg synes ikke, at det er vigtigt, at man bruger millioner på at holde Tivoli åbent eller vise samlingerne på Glyptoteket eller Statens Museum for Kunst frem for de prominente gæster. Alt imens tusinder af børn dør i Den tredje Verden.«

Men nej, siger Jytte Hilden. Det har hun ikke nogen ny mening om. »Hvad jeg kan sige, er, at jeg synes, det er godt med noget vildskab i debatten. Også debatten om hvad vi i den forbindelse bruger af penge til kulturen. Så derfor glæder jeg mig over

initiativet og diskussionen - og at den ikke bare går ud på, at ministeriet skal sende flere penge til et projekt.«

Døde børn

Jens Galschiøt Christophersen har selv et tankevækkende projekt til topmødet. Det går blandt andet ud på at placere 500 cirka halvanden meter høje skulpturer lænkede til gitre, bænke og blomsterkummer rundt om i København.

Skulpturerne forestiller 9-10-årige børn i flyverdragter og skal minde topmødedeltagerne om, hvad det er, de er samlet for at diskutere. Galschiøt Christophersen har ikke noget imod topmødet som sådan. Han havde blot foretrukket, at det blev afholdt i nærheden af sagens kerne; for eksempel i en flygtningelejr i Rwanda, for »der er en tendens til, at jo længe-

re, man er væk fra mødets tema, jo lettere bliver det at træffe beslutninger, der reelt ikke ændrer noget som helst.

Så begynder man at tale om, at den vestlige verden jo også har problemer med arbejdsløshed, og så ender det med, at der bliver bevilget 0,001 procent af et eller andet, og der skal helt anderledes radikale løsninger til.«

Jens Galschiøt Christophersen havde oprindeligt planer om at sende 40.000 baller forment som børn op over København under topmødet. De skulle symbolisere det antal børn, der ifølge kunstneren rent statistisk vil dø om dagen i den periode, topmødet varer. Projektet, der var budgetteret til 1,5 mill. kr., måtte dog opgives, fordi det ikke lykkedes at rejse midlerne. Det nuværende projekt står kunstneren i 300.000 kr., som dækkes af ham selv eller private sponsorer.

Skamstøtter over forbrydelser mod menneskeheden

Jens Galschiøts kunsthappening medvirker til at afsløre afgrunden mellem den vestlige verdens selvforståelse og den globale og lokale virkelighed

I Næsby, der ligger i udkan- ten af Odense, har en af lan- dets mest kontroversielle kunstnere sit værksted. I en tidligere maskinhal. Billed- huggeren Jens Galschiøt Christophersen.

Jens Galschiøt er inden- for de sidste år blevet ver- denskendt for sine happe- nings mod det menneske- syn, der præger vor del af

verden – den vestlige ver- den – samt de forbrydelser, den rige verden begår mod den fattige verden.

Sidst i forbindelse med fø- devarekonferencen, sult- topmødet, som FAO (FN's landbrugsorganisation) holdt i november måned i Rom. Sammen med cirka 25 medhjælpere transportere- de Jens Galschiøt en 5 me-

ter høj og 2 ton tung skams- tøtte fra Næsby til den itali- enske hovedstad.

Her blev skamstøtten op- stillet udenfor den alterna- tive NGO-sult-konference på trods af det ihærdige ita- lienske politis forsøg på at lægge hindringer i vejen.

– Vi havde ikke fået tilla- delse til at opstille skams- tøtten foran NGO-hoved-

kvarteret, og det vrirlede med politi i Roms gader. Vi var omringet af politi. Over 60.000 betjente fra andre byer var blevet udkomman- deret til Rom.

– Vi påstod, at NGO-le- delsen havde sagt ja til, at vi måtte stille skamstøtten op, hvilket ikke passede. Hvis politiet ikke troede os, kun- ne de blot ringe!

Til sidst gav politiet og myndighederne efter. Skamstøtten blev rejst, men dagen efter var der påny ballade. Politiet var sure over, at skamstøtten blev forsynet med skilte, der på italiensk forklarede om for- målet med skamstøtten.

– Skamstøtten blev sym- bolet for NGO-konferencen. Interviews derfra foregik som oftest med skamstøtten som baggrund. Den blev positivt modtaget. Desuden fik vi delt restoplaget af de tretten millioner pengesed- ler, der blev trykt op til det sociale topmøde i Køben- havn foråret 1995, ud.

Pengesedlerne, der påpe- ger, at 13.000.000 børn dør hvert år på grund af de elen- dige levevilkår, de tvinges til at leve under, fik derimod ikke den store effekt. Der var for mange romere, der ikke forstod engelsk.

– Skamstøtten, der blev rejst i Rom, var en model, der ikke skal blive stående fast. Der var tale om præsen- tation af et projekt, der går ud at lave 20 faststæn- de skamstøtter, der hver skal markere en forbrydelse mod menneskeheden.

– Eller måske et mislyk- ket forsøg på at redde men-

neskeliv? Den officielle fø- devare-konference handle- de om, hvor mange menne- sker, der fremover skulle dø af sult.

Nord-Syd-konflikten

Jens Galschiøt er ikke mod- stander af FN og i dette tilfælde FN-organisationen FAO. Topmøderne er efter hans mening ikke helt uden værdi og betydning. Der er tale om udveksling af syns- punkter mellem rige og fat- tige, mellem folk med magt og folk uden magt.

– Det er ikke FN som or- ganisation betragtet, der er noget i vejen med. Det er de enkelte lande. Konflikten mellem Nord og Syd, den fremherskende struktur i verden, afspejler sig i FN. Resolutionerne, der vedta- ges af de fattige lande, har ingen værdi. De føres ikke ud i livet.

– Alligevel har det en funktion, når Fidel Castro møder op og holder sine kraftfulde taler. Cuba bruger topmøderne som taler- stol. Får folk i tale, ikke mindst i den tredje verden. Der foregår et politisk spil, der trods alt ikke er ligegyldig. En kamp om fordelin- gen af verdens goder.

Den kamp har Jens Gal- schiøt som kunstner valgt at tage del i via fremstillingen af brugskunstværker til happening og manifestati- oner mod krænkelse af men- neskerettighederne, mod skændselsgerninger, der må fastholdes og tages ved lære af, så de aldrig gent- ager sig. En kamp mod den vestlige verdens moral, etik, arrogance og selvforståelse og forsøgene på at påtvinge andre lande, det vestlige menneskesyn og den vestli- ge kultur og levevis, der ef- ter Jens Galschiøts mening i virkeligheden er skyld i den globale ubalance.

– Det er vigtigt at globa- liserer sig. Verden hænger

alle er mennesker. Snæver- syn skal modvirkes. Befolk- ningen i den tredje verden er ikke kun anonyme men- nesker, der dør af sult. Det er folk med menneskelige kvaliteter.

– Folk i den tredje ver- den kan også sige os noget. Være med til at give os en ny måde at opleve verden på.

Et etisk udgangspunkt

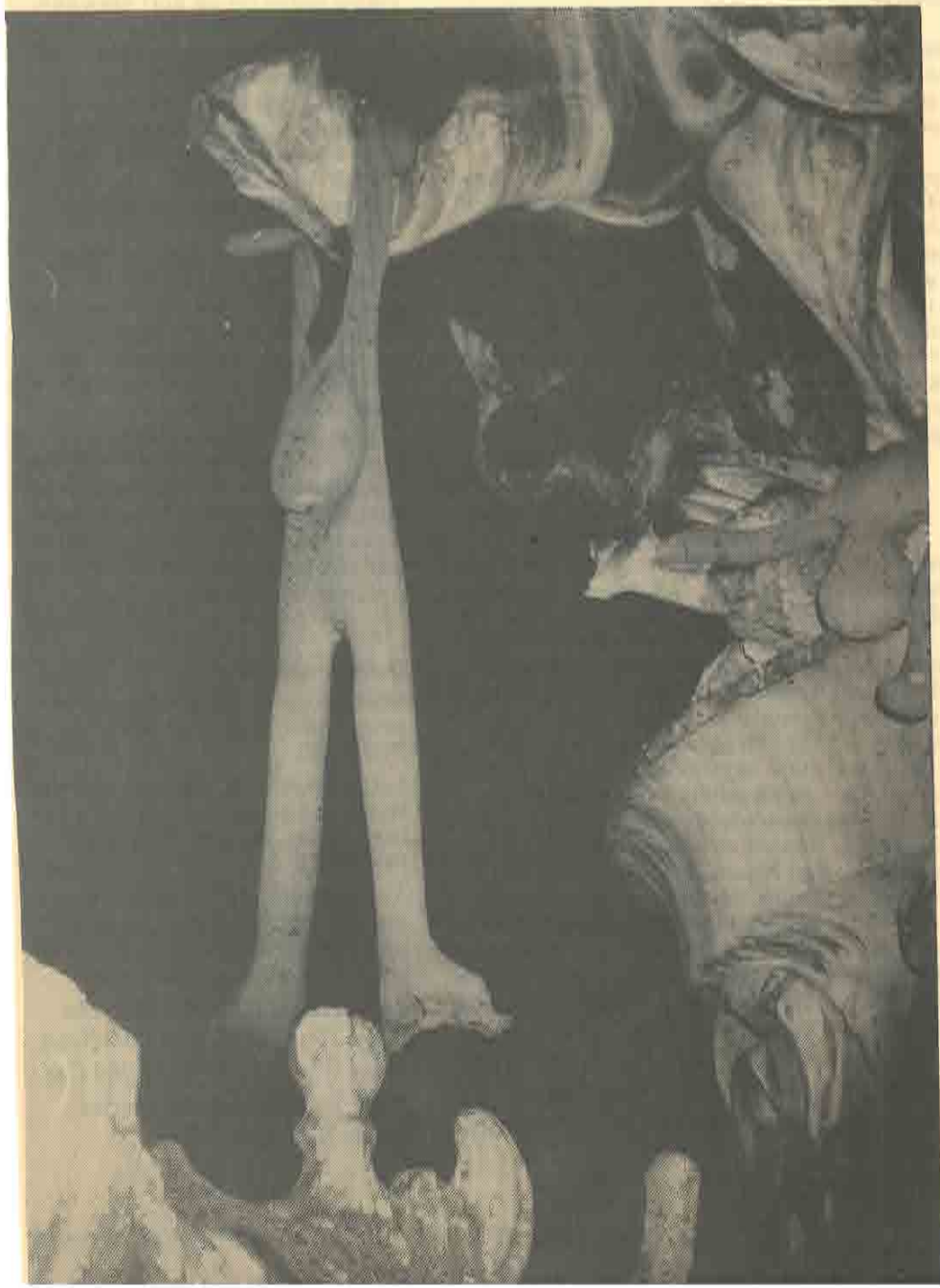
For Jens Galschiøt handler det om menneskelig ans- tændighed. Ikke om politi- ske holdninger. »Vi« – den hvide race – lever på andre racers bekostning. Først når »vi« er indstillet på give afkald på en del af vores go- der, kan verden blive mere human og retfærdig.

Det er den vestlige be- folkning, vores alle sam- mens, etiske holdning, der skal ændres. Eller et grund- læggende spørgsmål om, som Jens Galschiøt også ud- trykker det, hvor vores – den vestlige – kultur be- væger sig hen, når der sker et skred i moral og etik.

Når vi i den vestlige ver- den – samtidig med at vi fø- ler os kaldet til at belære re- sten af verden om etik, de- mokrati og respekt for men- neskerettigheder – ikke re- elt gør en indsats for at be- kæmpe fattigdommen og elendigheden, men tværti- mod lader tingene fortsætte deres skæve gang.

Imperialismens grove forbrydelser mod menne- skeheden skyldes ikke pri- mært et bestemt samfunds- system, kapitalismen, men en bestemt måde at opfatte verden og andre folkeslag på, mener kunstneren.

– Jeg var politisk aktiv på venstrefløj i 10 år. Det var tilbage i 70'erne. Jeg for- søgte på at revolutionere verden. Begivenhederne i 80'erne, udviklingen i Øst- europa mv. betød nok, at jeg blev lidt desillusioneret og i stedet hævndte at lave

I forbindelse med det sociale top- møde i København i marts 1995 var Jens Galschiøt med til at hænge 750 dukker op i byen for at minde folk om de 13.000.000 mil- lioner børn i verden, der hvert år

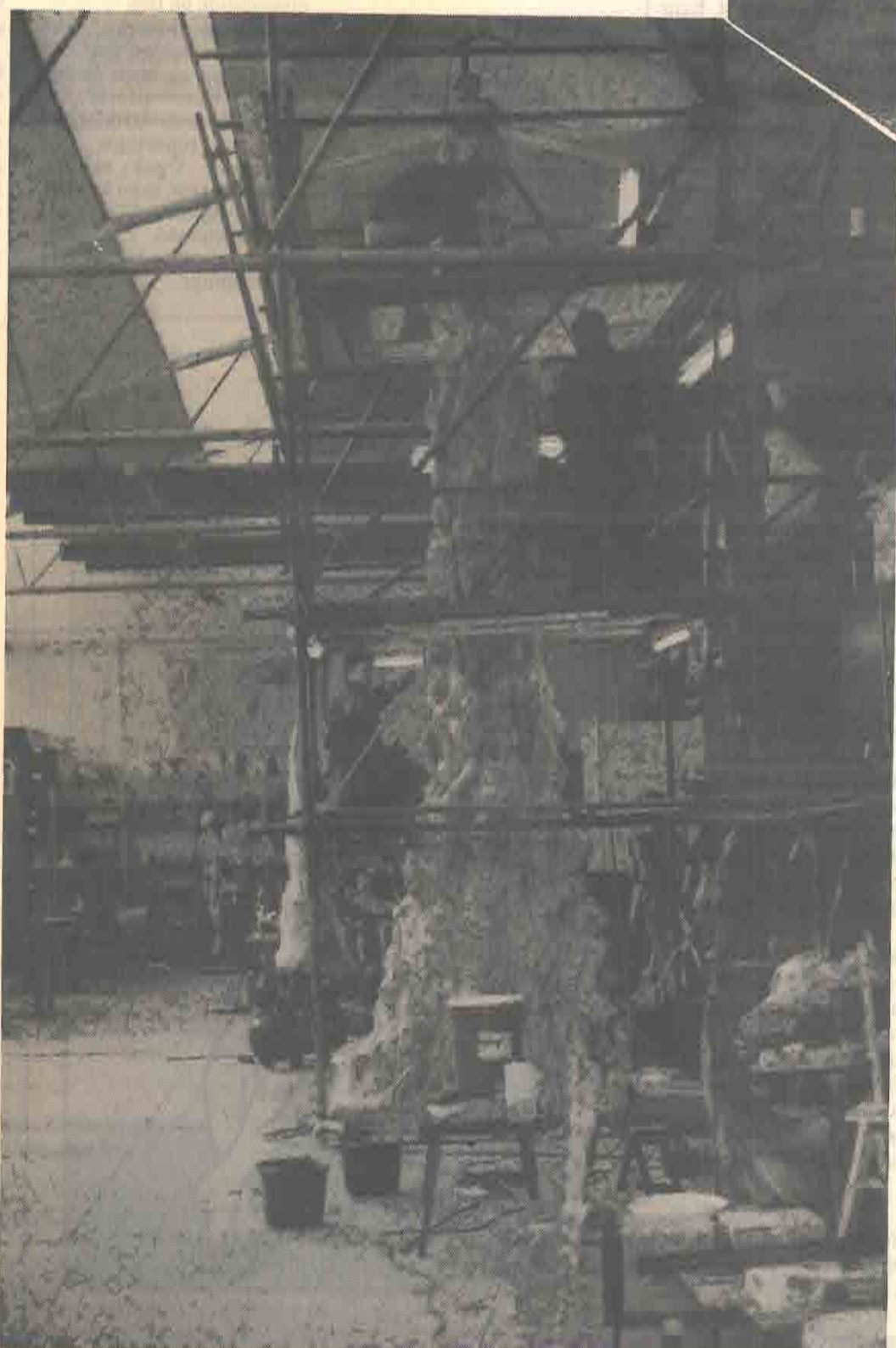

I forbindelse med fødevarekonferencen, sult-topmødet, som FAO (FN's landbrugsorganisation) holdt i november måned i Rom transporterede Jens Galschiøt sammen med cirka 25 medhjælpere en 5 meter høj og 2 ton tung skamstøtte fra Næsby til den italienske hovedstad. Her blev skamstøtten opstillet udenfor den alternative NGO-sult-konference på trods af det ihærdige italienske politis forsøg på at lægge hindringer i vejen.

Tv.: Fragment af skamstøtten.

Th.: Jens Galschiøt.

Nederst: Fra arbejdet i Næsby med skamstøtten.

frustrationer ud over verden og bilder ikke folk ind, at jeg sidder inde med løsningen på, hvordan vi får skabt en bedre verden. Hvis ikke viljen til at ændre den vestlige livsform radikalt er tilstede, så vil der ikke ske nogen reelle fremskridt.

Virkelighedens teater

Den politiske kamp for en anden og bedre verden og herunder afsløringerne på de politiske og økonomiske årsager til, at verden er så skæv, som den er, overlader Jens Galschiøt til andre at føre.

Og alligevel. Trods det etiske udgangspunkt medvirker hans happenings til at sætte debat i gang, ikke blot om en anden etisk og moralsk holdning til den verden, vi alle er en del af, men også om den forbryderiske politik, som den vestlige verden fører overfor den tredje verden: imperialismen.

- Happening-formen er velegnet til at komme ind under huden på folk. Tag de 750 dukker, der blev hængt op i forbindelse med det sociale topmøde i København marts 1995 for at minde folk om de 13.000.000 millioner børn i verden, der hvert år dør som følge af elendige levevilkår. Disse »anonyme« ofre for fattigdommen, der blev placeret forskellige steder i byen, virkede stærkt. Mange folk kunne ikke tåle dukkerne, men de blev ikke vrede på mig. Dukkerne fremprovokerede en diskussion omkring den manglende respekt for menneskeliv, der er i den vestlige verden.

Skulpturen *Den indre Svinehund*, der blev fremstillet i 20 eksemplarer og stillet op i 20 forskellige europæiske byer, medvirkede ligeledes til at skærpe debatten om den voksende racisme i Europa.

- Happening-formen er velegnet til at beskrive komplicerede problemstil-

linger på flere planer samtidig. Mine happenings fungerer som en slags gigantiske teaterstykker, der foregår i den virkelige verdens åbne rum.

- Ved hjælp af skulpturerne forsøger jeg at skære en bid af virkeligheden ud, omsætter den til symbolsprog og anbringer den i det offentlige rum, så virkelighedens absurditet kan blive åbenbar for folk.

- Pludselig dukker kunstværkerne op i gadebilledet. Presse, politikere og offentlighed trækkes ind som skuespillere, og ingen kan undslå sig for at medvirke...

Om skulpturerne får lov til at blive stående fast, fjernes, flyttes til et mindre offentligt sted, sprænges i luften af højre-radikale/fascister, modtages i positiv ånd, med vrede eller blot ren og skær ligegyldighed, så medvirker det til happeningens dynamik.

Det havde været et symbol på de italienske myndigheders og politikeres holdning, hvis man ikke havde givet tilladelsen til, at skamstøtten blev opstillet foran NGO-hovedkvarteret - og skamstøtten blev derpå symbolet på uligheden i verden. Et symbol, der gik verden over.

Protest mod højre-ekstremisme

Den første »rigtige« skamstøtte, der vil veje 8 ton, skulle efter den oprindelige plan være opstillet i Oklahoma City i USA efteråret 1996. Det blev ikke nået, bl. a. som følge af beslutningen om at bruge sult-topmødet i Rom som anledning til at præsentere skamstøtten.

- Det var i Oklahoma City, at 168 mennesker blev sprængt i luften af højre-radikale. Jeg blev dybt chokeret over, hvad den yderligtgående amerikanske højrefløjs hadske propaganda kan medføre. Det var ikke

kun de folk, der anbragte bomben, der var de skyldige.

- De egentlige skyldige er de højreradikale politikere, der producerer volden gennem deres menneskefjendske propaganda. Deres argumentation skaber grobunden for intolerance og nye fjendebilleder. Skaber et ubændigt had mod alle fremmede og anderledes tænkende.

- Der udvikles en anti-

humanisme, der ender i forbrydelser mod og mord på andre, uskyldige mennesker. ca. 20 millioner amerikanere går den vej. Højrefløjen har stærke allierede i det militær-industrielle kompleks i USA.

Jens Galschiøt forventer, at de amerikanske myndigheder vil blive stiktossede over, at en udlænding blander sig i deres forhold. Det bekymrer ham ikke. Der er mange, der er parate til at

give en hjælpende hånd. Herhjemme og i USA. Både med fremstilling, transport og opstilling af skamstøtten.

- Det kan blive lidt af et problem for politikere. Hvis de fjerner skamstøtten, så giver det signal om, at de støtter de højreradikale, og lader de skamstøtten stå, så lægger de sig ud med økonomisk og politisk yderst magtfulde folk.

Oklahamo-skamstøtten bliver den første ud af 20

identiske skamstøtter, der opstilles forskellige steder i verden med et halvt års mellemrum. Hvis ikke uforudsete happenings som den i Rom for nylig forsinker projektet. De næste to mål er Bosnien og Tjetjenien.

Inden da skal endnu en model af skamstøtten opstilles i det nordlige Brasilien. I Eldorado i delstaten Para. Tidligere på året besatte godt 1500 jordløse bønder et større jordområde og blokerede den forbipassende landevej for at få myndighederne til at starte en lovet jordreform.

Den 16. april kom myndighedernes svar. 200 militærpolitifolk bevæbnet med tåregas og tunge håndvåben angreb bønderne. 19 mennesker blev myrdet efter aftale med 20 lokale godsejere, der betalte 500.000 kr. for aktionen og krævede, at mindst 10 af de jordløses ledere blev slået ihjeld.

Desværre for godsejerne og politiet blev aktionen filmet af et brasiliansk filmhold og vist i tv. Filmholdet var i færd med at optage en udsendelse om de jordløses demonstration. Skamstøtten opstilles som symbol på de blodige overgreb mod fattige og jordløse bønder og landarbejdere, der kæmper for bedre levevilkår.

Du kan støtte projekt Skamstøtten enten økonomisk eller som aktivist ifm. med fremstilling, transport, oversættelse af breve mv., organisering med videre - og få mere at vide om, hvilke projekter, Jens Galschiøt og de andre kunstnere, der arbejder på værkstedet i Næsby, laver. Skriv til Jens Galschiøt Christophersen, Banvej 22, 5270 Odense N.

Udover Jens Galschiøt er der tre russiske og en balanesisk kunstner, en indiansk-canadisk totempelhugger, kunstneren Hans Krull fra Århus, en fastansat medarbejder og fem unge i aktivring. Mo/Od

100035 LAR2 96

Jeg læser

- Jeg har det problem, når jeg læser, at jeg bliver fuldstændigt opslugt. Det er pragtfuldt, men ikke altid for mine omgivelser. Jeg tror, at romaner er noget af det, der har flyttet mest i mit liv. Man får andres livsvisdom ind. Samtidig er de gode at koble af på.

I øjeblikket er jeg igang med Peter Høegs „Frøken Smillas fornemmelse for sne“. Jeg prøvede først på engelsk, men det var for svært. Ud over romaner læser jeg også meget faglitteratur og aviser for at vide noget om verden og om f.eks. etiske spørgsmål. Politik og etik betyder jo også meget i mit arbejde.

Jens Galschiøt Christophersen, billed- og happening kunstner

18 DEC. 1996

1014

Skamstøtte-kunst

I Næsby, der ligger i udkanten af Odense, har en af landets mest kontroversielle kunstnere sit værksted. I en tidligere maskinhal. Det er billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen. Han gør det i - skamstøtter.

Lokalnyt
Midtvest Avis

25 SEP. 1996

Helstegt svinehund

En vittig hund pyntede i sidste uge skulpturen "Den indre svinehund" over for Føtex's frugtbed. Et æble i munden ledte tankerne mere over på helstegt pattegris.

(Foto: Lars Pauli)

Foto: ANSA

Med skamstøtten til Rom

Den fynske billedhugger Jens Galschiøts syv meter høje skulptur Skamstøtten blev i går eftermiddags - efter hårdt arbejde - placeret foran NGO-forum i midten af Rom. Manden bag 'Den Indre Svinehund' har atter skabt en verdensomspændende provokation.

Skamstøtten til Hongkong og Odense

I morgen sender Jens Galschiøt en betonkopi af sin bronzeskulptur, Skamstøtten, til Hongkong. På tirsdag bliver originalen rejst i Odense.

Af
LENE KRYGER

Mens odenseanerne venter på, at Jens Galschiøts Christophersens originale Skamstøtte af bronze bliver præsenteret i Odense, er en betonkopi så småt på vej til Hongkong. I morgen bliver skulpturen fragtet fra Næsby til Hamborg, hvorfra den skal med båd til Hongkong. Skamstøtten er fremme i Hongkong den 25. maj, og den 4. juni bliver den syv meter høje skulptur af forvredne menneskekroppe rejst i Victoria Parken. Det sker på otte-årsdagen for massakren på Tiananmen-pladsen i Beijing, en dag som Hongkongs demokratibevægelse lige siden har højtideligholdt med en fredelig Candlelight Demonstration (stearinlys-demonstration) netop i Victoria Parken.

Jens Galschiøt understreger, at arrangørerne af demonstrationen frygter, at en sådan fredelig protest ikke vil blive tilladt, når først Kina overtager den britiske kronkoloni - det sker den 1. juli.

□ - I FØRSTE omgang takkede 'Hongkongs Alliance For En Demokratisk Bevægelse i Kina' ellers nej til Skamstøtten. Lederen af paraplyorganisationen for de mange forskellige demokratigrupper, Albert Ho, mente ikke, at kunst kunne bruges som våben i deres kamp, men for kort tid siden skiftede han mening, så vi har haft afsindigt travlt med at få alt til at klappe, fortæller Jens Galschiøt.

Når Galschiøt sidst på måneden selv rejser til Hongkong, medbringer han en frise til skulpturens sokkel. To af soklens fire sider bliver beklædt med skiferfarvet cement, hvorpå der på henholdsvis kinesisk og engelsk står 'De gamle kan ikke dræbe de unge for evigt'. De øvrige sider bliver beklædt med messingplader, hvori er indgraveret en collage af avisartikler om Tiananmen-massakren - ligeledes på kinesisk og engelsk.

□ - DEMOKRATIBEVÆGELSEN forventer, at over 100.000 vil se Skamstøtten den 4. juni. Men det er tvivlsomt om skulpturen får lov til at blive i parken mere end det ene døgn. For få dage senere finder en pro-kinesisk demonstration sted samme sted, så vore hjælpere i Hongkong har foreslået, at Skamstøtten bliver flyttet til et sikkert område, eventuelt ved et universitet, så den ikke lider overlast.

Egentlig indgår det i Jens Galschiøts planer, at hans Skamstøtten kan blive smadret eller fjernet af politiet, men den risiko vil demokratibevægelsen altså ikke løbe.

I løbet af de kommende ti år skal yderligere 19 skamstøtter rejses rundt om i verden, i lande hvor magthavere eller ekstremister begår overgreb mod befolkningen. Ifølge den oprindelige plan bliver den næste Skamstøtte rejst i Tjetjeniens hovedstad, Grosnij, til efteråret.

Og i Odense - ja, der har kommunen langt om længe givet tilsagn om, at Skamstøtten kan få studeplads i Ankemose, på græsplænen overfor Kunstbygningen og å-farten. Om alt går vel, bliver bronzestøtten rejst på tirsdag, og så kan den ses frem til midten af august.

sultne fra slagtehallen

Romligt eller en rosig i efterårsdende Tiber. Men, at den mest treme og i alle visende foransfødevare-top i byens nedlagte ter, der traditionens Mave", og kraftigste mad i enosser, maver med pebret pasta regene. Den side af prote og et par hunderte Testaccio, rlig høj, men en f krukke og anikken ankom til med vin og korn rude tager om-aktivister deres med topmødet i den FAOs labyr, men også med agerings-styrede holder til på

re regeringer og vare-koncerner. ns politik, hvæe, iført flagrende

ristiania

forlængst taget Villagio Globale enslandsbyen i et spraglet itali-erlige Christia-

nasse af vestlige kaldt autonome, indianere, sydøer og fiskere fra et halvt hundreg nogle udtjente hure omtales de fra Asien, Afrika

en Danmark er på Sultens Forrheden i Købbyen Jens Galschiødt for sin Indre en Stille Død på le i København han dukket op en syv meter høj har anbragt ved officielle NGO-

k kunstværkets af - bl.a. havde

Foto: ROD HARBINSON

Den nøgne sandhed på fødevare-topmødet: »FAO bidrager til sulten i ulandene«

politiet nogle indvendinger, som Christophersen ikke tog for gode varer. Alt i alt lykkedes det ham at væk-ke en vældig opsigt og skabe alarm på den rød-grønne borgmester Francesco Rutellis kontor.

»Disse happenings koster en forfærdelig masse penge,« sukker kunstneren. »Jeg har foreløbig overskredet min kassekredit med 150.000

kr., men jeg er ligeglad. Jeg skriver bare checks ud...«

Forholdet mellem de officielle og uofficielle NGO'ere kan godt være spændt, al den stund de officielle for-

søger at holde fødderne på jorden - og nyder en vis bevågenhed på regeringshold, udtrykt af bl.a. statsminister Poul Nyrup Rasmussen. Følgelig hævder de uofficielle ude i Købbyen,

at de officielle medvirker i et komplott af statspolitiske og kommercielle interesser, som har kastet 800 millioner mennesker ud i sult.

Følelserne gengældes rigt: har de officielle NGO'ere fået sølle fire minutters taletid inde i FAO-bunkerens, så behandles de uofficielle som spe-dalske af FAO-apparatet, af de officielle NGO'ere og af et enormt politiop-

bud, der i den forløbne uge har drevet romerne til vanvid.

Ingen kan dog rigtigt dementere, at mange NGO-grupper indgår i en vækstindustri med egne bureaukrater, lobby-virksomhed og økonomiske interesser: jo mere elendighed, des flere penge til apparatet. Greenpeace, der holder en forbløffende lav profil i Rom, er blot et eksempel.

Den korrekte hestehale

Morgenmødet i Købbyen er en blandet affære. En strid, varm vind står ind fra Middelhavet og rusker i cirkusteltene. Flokke af søvndrukne mænd, kvinder og børn dukker op fra campingvognene, kradser sig og får deres te udleveret i metalkrus.

En yngre mand - atter en hollænder - hvis lighed med den unge Trotskij formildes af hans politisk korrekte hestehale, forkynder, at ideologiske spændinger har sinket den afsluttede erklæring fra Sultens Forsamling. Tilsyneladende er det europæerne og de mere resultatsøgende latinamerikanere, som ikke kan enes.

»De rigtige NGO'ere er alt for tamme,« siger englænderen Jonathan Hill, der indgår i forsamlingens pres-segruppe. »De fleste finansieres af regeringerne og kritiserer dem ikke. Masserne i Afrika, Asien og Latinamerika vender sig imod dem.«

»Vi bliver skældt ud for at være øko-terrorister, men på vore møder og seminarer foregår en seriøs diskussion. Vor opgave er at fjerne fødevarerne fra bogholderens beregninger og anbringe dem i en kulturel sammenhæng.«

»FAO globaliserer fødevare-fremstillingen og bidrager på den måde til sulten i ulandene,« hævder Hill.

Snesevise tilbageholdt

Politiet ser skævt til Købbyen og har tilbageholdt snesevis af dens indbyggere siden en episode midt på ugen, da nogle italienske kvinder erobrede et pressemøde med USAs landbrugsminister Dan Glickman. Under stort ståhej strippede de til sidste træv i protest mod, hvad de anser for de rige landes umættelige fremfærd i den fattige verden.

I et senere manifest fra kvinderne hed det bl.a.: »Vor nøgne, ikke-voldelige, direkte aktion skal vise kontrasten mellem de korporative og statslige supermagters løgne, og den sandhed, som alverdens småbønder udgør. Falske løfter, dækket af diplomatiske jakkesæt og politiske talemåder, beskyttes af politi og sikkerhedsfolk. Vi er nøgne og sårbare. Sandheden kan ses af alle. Vort eneste værn er vore kroppes ærlighed.«

Ude i Roms Købby har de stadig raseriets nådegave.

Af HENRIK THOMSEN
Jylland-Postens
udsendte medarbejder

Rom
De tusind delegerede på
græsrøddernes alternative
fødevarekonference i Rom
blev hverken modtaget af
fanfarer eller demonstran-
ter. Men ved indgangen til
terminal A på Roms Ostien-
se banegård, hvor mødet
holdes, er opstillet en syv-
meter høj skamstøtte i kob-

ber.
Støttens sammenflettede
menneskekrølle skal min-
de delegaterne om, at føde-
varetopmødet ikke kun er
statsstikker og stræglær. At
temaet er liv og overlevelse
for 800 millioner sultende
kloden rundt.
Støtten er opstillet af den
fynske kunstner, Jens Gal-
schiot Christophersen, som
i sidste uge læssede sit
kunstværk på en trailer og
sammen med 25 hjælpere

tog turen 32 timer på lande-
vejen til Rom.
»Skulpturen i symbolise-
rer menneskeheds lidelse
og omkostningerne ved
menneskelige beslutnin-
ger,« forklarer kunstneren,
som også medbragte rest-
oplaget af 13 millioner ma-
tadorpængesedler fremstil-
let som symbol på det til-
svarende antal årlige ofte
for børns dårlige levevilkår.
Støtten i Rom vejer kun
halvanden ton. En anden og

mere massiv udgave skal ef-
ter planen støbes og turere
til steder, der er symbol for
menneskelig lidelse.
Først Oklahoma City,
hvor en terrorbombe koste-
de langt over hundrede
mennesker livet, og siden
Hong Kong for at gøre op-
mærksom på tibetanernes
vilkår.
Jens Christophersen må-
te selv stå en del igennem,
inden det italienske politi
lod ham opstille støttet ved

Dansk kunstner provokerer med "skamstøtte"

14 NOV. 1996

Morgenavisen
Jyllands Posten

Udklip af:

indgangen til parallelkonfe-
rencens mødested.

Men kunstneren er vant
til at udfordre magthaver-
ne, og hans happenings har
flere gange skabt forargel-
se. I 1993 udstillede han
svin i menneskekøj i tyve
forskellige byer som protest
mod racisme, og under det
sociale topmøde i 1995
hængte han 750 store duk-
ker i de københavnske Iyg-
tepele for at minde om de
fattigste børns skæbne.

Nyrups råd til FAO

En samlet indsats i FN-systemet og et pres på de enkelte lande er nødvendigt, hvis topmødernes ord skal omsættes i handling, siger statsministeren

TOPMØDE OM SULT

Af EBBE SØNDERRIIS
Informations udsendte medarbejder

»Jeg er kommet for at være med til at udstille verdens dårlige samvittighed,« sagde statsminister Poul Nyrup Rasmussen da han i går sluttede sig til FN-topmødet om sult i Rom.

»Jeg vil understrege, at jeg finder det skuffende, at de fleste industrilande ikke lever op til FN's mål på 0,7 procent af bruttonationalproduktet i bistandshjælp. Det er både skuffende og uacceptabelt at bistanden falder mens under-

ernæring og sult er stigen- de,« sagde Poul Nyrup i sin tale.

På et pressemøde tilføjede han: »Selv om det kan virke som et endeløst arbejde, må nogen jo insistere på, at det ikke er meningsløst at mødes i FN-systemet for at gøre opmærksom på de helt basale problemer,« sagde Poul Nyrup. Personligt befandt han sig godt ved at beskæftige sig med noget mere væsentligt end størrelsen af sin egen næse efter Rushdie-debatten, tilføjede han.

Forpligtelser

Både Poul Nyrup og den irske premierminister, John Bruton, der i dette halvår er formand for EU, mindede i deres taler om at det sociale topmøde i København sidste år faktisk også vedtog en meget stærk forpligtelse til at udrydde fattigdommen.

»Det afgørende er opfølgningen af Rom-erklæringen,« saagde Nyrup Rasmussen. Han foreslog i sin tale, at FN's Sociale og Økonomiske Råd, ECOSOC, tager spørgsmålet på dagsordenen så snart som muligt.

»Det må gerne opfattes som en kritik af FAO,« sagde Poul Nyrup på et pressemøde. Den danske regering er (på linje med mange andre) meget kritisk over for bureaukrati og ineffektivitet i FN's fødevarer- og landbrugsorganisation.

Poul Nyrup gentog i går sin kritik over for FAO's generalsekretær, Jacques Diouf, som ellers i sin åbningstale i onsdags, tog topmødet til indtægt for FAO's nye handlekraft.

Danmark vil som planlagt skære bevillingerne til FAO kraftigt ned, siger Poul Nyrup. Beløbet vil i stedet få til nogle af FN's landbrugsforskningsinstitutioner.

FN har sat James Gustave Speth, den administrative leder af udviklingsorganisationen UNDP, til at lede en taskforce, eller rettere fem, som skal sikre en effektiv opfølgning af de mange FN-topmøder i 1990'erne. Topmødet om børn i 1990, Rio-topmødet om miljø og udvikling i 1992. Re-

Problemet er, med Gustave Speths egne ord, ikke at sætte problemerne på den internationale dagsorden eller få medlemslandene til at skrive under på en række »forpligtelser« (commitments), men at »yde en effektiv hjælp til at landene kan virkeliggøre deres forpligtelser«.

Betingelser

»Forpligtelserne er enorme. Ansvaret for at opfylde dem ligger først og fremmest hos de enkelte landes regeringer,« sagde Poul Nyrup og henviste direkte til den manglende respekt for menneskerettigheder og undertrykkelse af kvinder i mange af de lande, der har de største sultproblemer.

»I mange lande er en forbedring af kvindernes forhold afgørende for at nå frem til fødevareresikkerhed. Sådan hænger det sammen,« sagde han.

Mellemfolkeligt Samvirkes generalsekretær, Bjørn Førde, sagde torsdag til Information, at Danida - i samarbejde med NGO'er i modtagerlandet - bør stille krav om jord til de fattige og bekæmpelse af korruption som betingelse for at landene kan modtage dansk bistand.

Poul Nyrup er skeptisk: »Det er et evigt dilemma,« sagde han på pressemødet. »Vi skal hele tiden sætte regeringerne under pres, men man skal samtidig huske at det er de forkerte, der taber, hvis man standser bistanden: Det går ud over de fattige i landdistrikterne.«

Kina selvforsynende

I rækken af taler bemærkede man at den kinesiske regeringschef, Li Peng gjorde sig stor umage for at overbevise sine tilhørere om at Kina også i fremtiden vil være selvforsynende med mad.

»Kinas høst pr. indbygger er allerede over verdensgenomsnittet... og på trods af alvorlige oversvømmelser i visse regioner er dette års høst den hittidige rekord med 480 millioner tons,« sagde han. For at sikre selvforsyning i fremtiden, skal Kinas samlede fødevarerproduktion kun vokse 1 procent om året - mod et gennemsnit på 3,1 i de seneste 46 år, tilføjede han.

Ifølge Li Peng er der altså ingen grund til at frygte, at Kina vil dræne verdensmarkedet for korn og presse priserne op, sådan som især Worldwatch Institutets leder, Lester R. Brown, har advaret om.

... ting, regeringen magik

Castro stjaler billedet

Fidel Castro skar budskabet ud i pap på Rom-topmødets sidste dag: De rige, som ikke aner hvad sult er, burde skamme sig

TOPMØDE OM SULT

Af EBBE SØNDERRIIS
Informations udsendte medarbejder

Cubas præsident, Fidel Castro, håber at et pavebesøg i Cuba kan påvirke den offentlige mening i USA og være med til at bane vej for en ophævelse af den nu 35-årige handelsblokade mod Cuba. Det sagde han i går ved afslutningen af FN-topmødet i FAO i Rom. I morgen tirsdag mødes Castro med paven.

Erklæringen fra topmødet i Rom siger at alle lande bør »afstå« fra at bruge mad som et politisk og økonomisk presionsmiddel.

Skamfuldt

På topmødet var Castro en feteret gæst. Og på det afsluttende pressemøde søndag aften stjal han billedet. Han kaldte blokaden mod Cuba et »forsøg på folkedrab«.

»Men takket være revolutionen udretter vi alligevel mirakler og fortsætter vores udvikling. Vi har flere læger end noget andet land i verden og alle børn under syv år får stadig en liter mælk om dagen,« sagde Castro, som slog fast, at topmødets erklærede mål - halvering af antallet af underernærede inden år 2015 - er »skamfuldt«.

»Det betyder, at der stadig skal være 400 millioner, der sulter i år 2015 og at mindst 100 millioner mere vil dø af sult,« tilføjede han.

FAO's generaldirektør, senegaleseren Jacques Diouf gav ham personligt ret: »Jeg ville ikke selv have sat et mål der betyder at 400 millioner mennesker stadig vil være underernærede i år 2015,« sagde han. »Men FAO er en organisation, der må respektere medlemmernes forsøg på at opnå konsensus. Ingen af de 186 lande har fået alle deres ønsker med i teksten. Men hvis vi ser på tendensen har vi så sandelig gjort fremskridt ved dette topmøde,« tilføjede han.

Castro mindede om at der udbetales mange penge for at lægge jord brak og fælde oliventræer - mens 35.000, halvdelen af dem børn, dør af sult hvert døgn. »Interventionsstyrker sendes til Zaïre for at forhindre at hundreder tusinder dør af sult, men hvad vil vi gøre for at forhindre, at en million dør af sult hver måned i resten af verden?«

Over for de journalister, der interesserede sig stærkt for hans møde med paven, gjorde han klart, at han ikke har omvendt sig og heller ikke er blevet modstander af prævention eller fri abort. »Der er brug for fødselskontrol, og det tror jeg egentlig også at den katolske kirke er overbevist om. Jeg kan sige med sikkerhed at vi ikke lever i et jordisk paradys. For ifølge bibelen var der kun to personer dengang,« sagde han.

Men i går tog pavestolen - og en række islamiske lande - forbehold over for de ord i Rom-erklæringen, der kan udlægges som en accept af prævention. For slet ikke at tale om abort. USA tog forbe-

dagens brændpunkter / 5

Skarp kritik af Rom-erklæringen

1.200 organisationer fra 80 lande rettede i går en skarp kritik mod FN-topmødets erklæring og handlingsplan

TOPMØDE OM SULT

Af EBBE SØNDERRIIS
Informations udsendte medarbejder

De 1200 organisationer, der er repræsenteret ved det alternative topmøde for ikke-statslige organisationer, NGO-Forum i Rom fremførte sent i går aftes deres budskab til det officielle topmøde, der samler stats- og regeringsledere fra mere end 100 lande.

NGO'erne retter især kritik mod virkningerne af frihandel i en globaliseret økonomi, hvor 6-7 transnationale virksomheder dominerer verdenshandelen med fødevarer - og mod Rom-erklæringens manglende vilje til at tage stilling for den lokale selvforsyning og imod det industrialiserede landbrugs metoder.

Når topmødet anerkender, at mad er en fundamental menneskeret, så må verdenssamfundet også tage den konsekvens, at man genforhandler de internationale handelsaftaler og skaber en ny, retsligt bindende international traktat, en global konvention om fødevareresikkerhed, som garanterer det enkelte lands ret til at beskytte sin produktion af basisfødevarer mod de internationale markeds kræfter, siger NGO'erne.

Den nationale suverænitet skal have forrang for de internationale handelsforpligtelser, WTO-aftalen, når det gælder madvarer.

Traktaten skal desuden skabe rammerne for et internationalt netværk af lokale, nationale og regionale fødevarereserver, foreslår de. I dag rækker verdens reserver af de basale kornprodukter kun til godt 50 dages forbrug, langt under de ca. 70-80, der af FAO er blevet defineret som det ønskelige reservelager. Og reserverne ligger især i private selskabers siloer.

Decentralisering

Det andet hovedpunkt i NGO-budskabet er, at al støtte til udvikling af landbruget skal rettes mod de lokale småproducenter. Det gælder investeringer, kredit, bi-

standshjælp og udvikling af nye teknikker og metoder.

NGO'erne ser den økonomiske centralisering og globalisering som hovedårsag til, at kløften mellem de købedygtige og dem, der ikke kan få mad nok, er voksende. De peger på jordreformer og udvikling af økologisk jordbrug som midler til at modvirke »de negative virkninger af koncentrationen af velstand og magt«.

De økologiske metoder formindsker afhængigheden af energi, gødning, sprøjtemidler og patenterede planter, som skal tilføres udefra, hvis man driver industrielt landbrug.

Erklæringen peger også på vigtigheden af sikre foreningsfriheden og garantere kvindernes rettigheder og ligestilling, eftersom de i det meste af verden har den centrale rolle i fødevareresikkerheden.

Uenighed om handel

Landbrugsminister Henrik Dam Kristensen påpeger, at Danmark - i modsætning til mange andre i-lande - har »gjort sit hjemmearbejde«. Danida har revideret sine strategier, sådan at 20 procent af den danske bistand vil blive rettet mod landbrugsudviklingen, især de små landbrug, inden år 2000. I dag er tallet syv procent.

Men han er ikke med på tanken om at undtage fødevarer fra den frie verdenshandel. Han lægger vægt på den fordel, u-landene får ved at statsstøtten bliver trappet ned i Europa og USA: De slipper for at »skulle konkurrere med de rige landes statskasser«.

Han får støtte fra Per Pindstrup-Andersen, direktøren for Det internationale forskningsinstitut for fødevarerpolitik, IFPRI.

»De fleste lavindkomstlande bliver ikke særlig berørt af GATT-aftalen, for de var i forvejen tvunget til vidtgående liberaliseringer som led i Verdensbankens strukturtilpassningsprogrammer,« sagde han i går på et pressemøde. »Til gengæld vil de fleste udviklingslande kunne udkonkurrere vores meget kapitalkrævende landbrug - hvis de fik fair trade og havde den nødvendige infrastruktur, landbrugsforskning, kredit mm.,« siger han.

»Men de får ikke engang lov til at prøve. Vi må alle arbejde på at åbne vore markeder for dem. Det er også i vores egen interesse,« tilføjede han.

INDIEN – Når verdens ledere i morgen mødes i Rom til FN-topmøde om sult, er de på forhånd blevet enige om ordene i Rom-deklarationen, som topmødet skal munde ud i. Men det er dog højst tvivlsomt, om de flotte ord vil komme de 800 mio. mennesker til hjælp, der hver dag får for lidt at spise Foto: Klaus Holsting

Enighed på overfladen

Verdens regeringer er enige om ordene, men ikke om handlingerne, når det gælder bekæmpelsen af 800 millioner menneskers underernæring – og udpining af jordens frugtbarhed

TOPMØDE OM SULT

Af EBBE SØNDERRIIS...
Informations udsendte medarbejder

ROM – Når FN-topmødet om sult begynder i Rom i morgen, er delegationerne fra de mange lande i en uvant situation: Der er ingen skarpe parenteser at forhandle om i de sene nattetimer.

I modsætning til andre FN-topmøder er det denne gang lykkedes at blive enige om hele teksten til den såkaldte Rom-deklaration på forhånd, så den kan vedtages allerede onsdag formiddag, før landenes delegationer og stats- og regeringscheferne får ordet.

Topmødet handler om et problem som de fleste finder uanstændigt: Der er mad nok i verden. Alligevel er der 800 millioner, der hver dag får for lidt og forkert at spise.

Og det handler om den modsætning, der sandsynligvis er menneskehedens største udfordring: Verdens befolkning vokser mere end nogensinde før. Og det vil den fortsætte med at gøre i mange årtier. Selv om det utænkelige skulle ske, at alle kvinder i hele verden fra og med i morgen kun fik to børn hver, ville verdens befolkning alligevel fortsætte med at vokse brat, alene fordi så stor en del af den i dag er børn! Men verdens produktion af mad er holdt op med at vokse i første halvdel af 90'erne.

Optimisterne håber på, at

denne vækstpause går over. Og de fleste er enige om, at der er mange muligheder for at forøge landbrugsproduktionen, formindske spildet og fordele føden bedre.

Den onde cirkel

Men kendsgerningen er, at de grundlæggende ressourcer er under pres. Vandmangel og udpint jord og jorderosion rammer hårdt – især i de mindst frugtbare områder hvor flest af de fattige og sultende bor, hvis ikke de allerede er flyttet ind til den nærmeste, vildt voksende storby.

Samtidig trækker den hastigt voksende købekraft i Kina og andre asiatiske lande basale fødevarer væk fra de fattigstes rækkevidde. En voksende del af kornprodukterne bliver brugt til at fodre dyr, så de stadig flere verdensborgere, der får råd til det, kan få deres kød og fjerkræ, mælk, ost og æg.

Hvis de onde cirkler, der forbinder både den økonomiske vækst og befolkningsvæksten med miljødelægge-

Topmødet handler om et problem som de fleste finder uanstændigt: Der er mad nok i verden. Alligevel er der 800 millioner, der hver dag får for lidt og forkert at spise

ser og mere fattigdom og sult, ikke bliver brudt i tide, så bliver det umuligt at løse konflikterne med fredelige midler, udviklingsprogrammer og reformer.

Halvering af sulten

I Rom vil stats- og rege-

ringscheferne sætte sig som mål at halvere antallet af underernærede i verden til »kun« 400 millioner senest i år 2015.

Men mange af deres kritikere vil mene, at enigheden om teksten er opnået ved at fejle uenighederne om de konkrete midler ind under gulvtæppet.

Rom-deklarationen er præget af, at alle de »rigtige« meninger skulle med. Også selv om de i visse tilfælde strider mod hinanden – afhængigt af, hvordan man udlægger dem. Til gengæld er udlægningerne, oversættelsen fra principiel erklæring til praktisk handling, ikke blevet særlig konkrete. På den måde undgår man at intersemodsætningerne bliver alt for tydelige.

For eksempel har der været en lang diskussion mellem tilhængerne af at satse på øget landbrugsproduktion i de mest frugtbare og veludviklede egne (high potential areas) og på udviklingen i de mindre frugtbare og udviklede områder, hvor de fleste af de fattigste bor. Den diskussion er der lagt låg på med et ordvalg, hvor stats- og regeringscheferne »anerkender« den uomtvistelige kendsgerning, at »bæredygtigt landbrug, fiskeri, skovbrug og udvikling er vigtigt for fødevarerikkerheden« i begge slags områder.

Men spørgsmålet var jo hvordan landene – og det internationale samfund – vil prioritere fordelingen af midler til for eksempel forskning og udvikling, rådgivning, finansiering, vejbyggeri osv.

Frihandel

Lidt på den samme måde kommer Rom-deklarationen ud af striden om international frihandel med fødevarer. Stærke kræfter i udviklingslandene og de private organisationer, NGO'erne, har krævet en ret for de fattigste underskudslande til at beskytte deres produktion af basale fødevarer mod konkurrence ud

fra den betragtning, at mad er en menneskeret, før den er en handelsvare. Og med den tanke i baghovedet, at de mere velstillede, fødevarereksportende lande, fortsætter med at støtte og statsregulere deres egen landbrugsproduktion *so oder so* og oven i købet kan mistænkes for at ville

I Rom vil stats- og regeringscheferne sætte sig som mål at halvere antallet af underernærede i verden til »kun« 400 millioner senest i år 2015

bruge miljøkrav til andre lande som en yderligere handelshindring.

Tilhængerne af frihandel har omvendt ment, at hvis den frie handel bliver reel, så vil den i længden være til gavn for alle – også de fattige i byerne – som får bedre adgang til mad til rimelige priser, og de fattige på landet, som vil blive presset af markedet til at udvikle deres produktivitet.

Uklaret punkt

Den diskussion kommer Rom-deklarationen uden om ved at bruge udtrykket »et fair og markedsorienteret verdenshandelsystem« i stedet for det mere belastede ord »liberalisering«. Og ved at understrege viljen til at virkeliggøre den garanti for kompensation i overgangsperioden, som de fattigste, importafhængige udviklingslande fik i Marrakesh i 1994 ved afslutningen af de internationale forhandlinger om frihandel (Uruguay-runden), som førte til dannelsen af Verdenshandelsorganisationen WTO.

En tredje modsætning handler om selve landbrugsteknikken og synet på bære-

dygtig vækst. På det punkt virker deklarationen også uafklaret.

Den slår fast, at verdens 5,8 milliarder indbyggere i dag har 15 procent mere mad til rådighed pr. indbygger i gennemsnit end de 4 milliarder verdensborgere havde for 20 år siden.

Tvetydigt skær

Og hovedvægten i teksten er da også lagt på bekæmpelse af fattigdom og de mange andre barrierer, der forhindrer de sultende i at få adgang til den mad, de behøver. Adgang til jord, adgang til produktionsmidler, adgang til hjælpemidler og viden, penge til at købe for.

Men samtidig siger deklarationen, at en »yderligere, stor stigning i verdens produktion af mad« er en uomgængelig nødvendighed.

Om hovedvægten så i praksis bliver lagt på fordelings- eller vækstpolitikken står hen i det uvisse.

Den økologiske jordbrugsteknik får pæne ord med på vejen i afsnittet om den fatale udpining af jordbundens næringsstoffer i mange dele af verden.

Den giftfri (eller mindre giftige) bekæmpelse af skadedyr og plantesygdomme ligeså. Og sætningen om at al vækst og udvikling skal ske på bæredygtig vis med bevarelse af naturens ressourcer, er obligatorisk i hvert eneste afsnit af deklarationen.

Men i kombination med bekendelsen til vækst og konkurrence om landbrugets produktivitet kastes der alligevel et tvetydigt skær over den udvikling af landbruget gennem intensiv forskning og rådgivning, som har en central plads: Er al landbrugsforskning lige god, enten den fremmer den lokale selvforsyning med tilpassede midler eller den fremmer monokultur, handelsafgrøder og voksende afhængighed af tilført energi og kemiske hjælpemidler og patenteret udsæd?

WTO er en fare for fødevareresikkerheden

Retten til protektionisme er afgørende for den tredje verdens lande

FRIHANDEL

Af BENT HINDRUP ANDERSEN
MF for Enhedslisten og
KENNETH HAAR
international sekretær for
Enhedslisten

»Fem bogstaver« skilte Enhedslisten fra at støtte en ellers udmærket dagsorden om fødevarer i Rom. Det er nu heller ikke småting. »Jeg ved ikke, hvad de fem bogstaver har gjort. WTO, E og U, men det er jo sådan, jeg hører argumentationen fra Enhedslisten«, sagde Steen Gade under debatten i Folketingsalen fredag den 1. november om fødevarer i Rom.

I sidste øjeblik valgte regeringen og SF at give Verdenshandelsorganisationen WTO og EU hver sin fremtrædende plads i en dagsorden om fødevarer i Rom.

Dermed faldt forslaget på

gulvet og det er virkelig trist. Der var gode forslag i dagsordenen, såsom økologisk produktion som en del af strategien for fødevareresikkerhed, forøgelse af lokal selvforsyning, opfølgning i FN-systemet og meget andet, som Enhedslisten i al ubeskedenhed havde været med til at udforme.

Det var Erling Christensen (S) og Steen Gade (SF), der i sidste øjeblik, onsdag den 30. oktober, smed de fem bogstaver ind. Efter vores opfattelse blev de kønne ord dermed indholdsløse.

Både SF og regeringspartierne kender ganske udmærket Enhedslistens holdning til WTO.

Vi opfatter organisationen som udemokratisk og ultraliberalistisk. I WTO går liberaliseringer forud for alle andre hensyn. Hensyn til miljø, hensyn til sociale forhold og i den forbindelse ikke mindst; hensynet til fødevareresikkerheden.

Se ud som enighed

Steen Gade vil have det til at se ud til, at vi egentlig er enige om en god dagsorden. Blot har Enhedslisten ikke

forstået den enkle virkelighed, at alle forhold omkring fødevarerhandel nu engang og uomvendeligt hører under WTO.

Men de sidste to år har lært os, at modsætningerne desværre stikker meget dybere.

Da SF i december 1994 stemte for ratificering af den forhandlingsrunde, Uruguay-runden, der førte til dannelsen af den nye Verdenshandelsorganisation, så Steen Gade WTO som en historisk chance for at genoplive landbruget i den tredje verden. Han så ændrede muligheder for en regional landbrugs politik »som gør, at de kan komme ud af det kvælertag, som de fattigste lande er i dag på grund af dumping af fødevarer fra den rige verden, herunder EU. Den fjernes nu, og det vil sige, de får chancen for at udvikle en landbrugs politik, som gør, at de fattige lande også kan få gang i deres landbrugsproduktion.«

Simpelt regnestykke

Det er en optimistisk vurdering, der bygger på et simpelt regnestykke. Markedsadgang er lig med vækst i landbruget.

»Frihandel er en venstrefløjsag«, som Margrete Auker har sagt på et SF-seminar.

Enhedslisten mener, at retten til protektionisme i den tredje verden er afgørende. Retten til at beskytte f.eks. lokal fødevarerproduktion. Det er slet ikke de signaler, vi har hørt fra SF.

Hvad skal vi så tro, når SF for tiden stiller sig kritisk over for WTO og såmænd blot vil bruge fødevarer i Rom til at rette op på uretfærdighederne?

Nogle hævder, at den vigtigste grund til, at WTO optræder i dagsordensforslaget er, at regeringen skal sættes til at arbejde for, at de kompensatorer, som fattige lande blev lovet i 1994, skal udbetales, henholdsvis gennemføres.

Det er da ikke usympatisk, men det berettiger ikke til at lave pludseligt tillæg til dagsordenen, der lægger al handelspolitik i forhold til fødevarer i WTO's skød!

WTO og fødevareresikkerheden

Der er gode grunde til at sætte bremserne i over for ud-

bygningen af WTO. Fødevarerpriserne er steget – som også forudsagt af OECD og Verdensbanken – men der er ikke tegn på en stigning i landbrugsproduktionen i den såkaldte tredje verden.

WTO er medvirkende til at afskaffe mange af de politiske midler, som historisk er blevet brugt af mange fattige lande til at sikre en vis selvforsyning med fødevarer. Staten mister indtægter, når tolden skræres ned, subsidier til lokalt landbrug skræres ned. Reglerne for »intellektuel ejendomsret«, TRIPS-aftalen, gør det muligt for multinationale selskaber at sætte sig på distributionen af såsæd og skrue priserne i vejret.

Udbredt skepsis

På den baggrund burde det ikke undre, at der både er udbredt skepsis, kritik og modstand mange steder i verden mod WTO, og det viser sig bl.a. i arbejdet med erklæringen fra fødevarer i Rom. I det foreløbige udkast finder man ikke to, men mange forskellige holdninger til, hvordan topmødet skal opfølges og hvilke organisationer, der skal varetage gennemførel-

sen og overvågningen. Nogle vil blot lade det være op til landene selv, andre mener at WTO skal spille en fremtrædende rolle, andre igen, at FN-systemet skal have hovedrollen.

Handel er mere end WTO

Det er ikke en uvæsentlig diskussion. Ikke ren ordgymnastik. Det er ikke rigtigt, som Steen Gade udtalte til Information den 4.11. at »tvinge foregår i WTO når det drejer sig om handel med fødevarer. Alt andet er rent nonsens, rent nonsens.«

Det er et strids spørgsmål, og én af kampscenerne er fødevarer i Rom.

Det hører med til billedet, at det faktisk kun er 120 lande, der indtil nu har ratificeret WTO-aftalen. UNCTAD, FN-organisationen for handel, er inde i en fase, hvor organisationens nye rolle skal defineres efter WTO's stiftelse, relationen mellem en lang række internationale aftaler om miljø og handel, og WTO står over for at skulle definere.

Og her er der ingen grund til at medvirke til en yderligere styrkelse af WTO.

Flere sultne munde – men ikke mere mad

Uden en mere effektiv børnebegrensning vil det gå helt galt med verdens mangel på mad og udpining af miljøet, siger Lester Brown, Worldwatch Instituttets leder

TOPMØDE OM SULT

Af EBBE SØNDERRIIS
Informations udsendte
medarbejder

ROM – »Det bedste resultat af FN-topmødet om sult vil være, at Jacques Diouf, generaldirektøren for FAO, FN's landbrugs- og fødevarerorganisation, skriver et brev til sin kollega Nafis Sadik, generaldirektøren for FN's befolkningsfond, UNFPA. Det må gerne være et kort brev. Der skal kun stå ét ord: 'hjælp'«.

Med de ord slog Lester Brown, grundlægger og leder af det amerikanske Worldwatch Institute, sin opfattelse af verdenssituationen fast i går, på en konference ved åbningen af FN-topmødet om sult i Rom.

Mangel på mad bliver den afgørende udfordring til men-

neskeheden i de kommende ti år, mener Lester Brown. En udfordring af samme truende omfang som Anden Verdenskrig.

Verdens befolkning er fordoblet siden 1950. Den vokser videre med en milliard ekstra hvert 11. år – fra 5,8 milliarder nu til 8,6 milliarder i år 2025.

I modsætning til topmødets arrangør, FAO, mener Lester Brown og hans medarbejdere på Worldwatch Institute ikke, at der er nogen udsigt til at verdens produktion af fødevarer kan vokse i samme takt.

På konferencen deltog grækeren Nikos Alexandratos, som er ansvarlig for FAO's landbrugsprognoser og forfatter til et FAO-studie af verdens landbrug frem mod år 2010.

»Egentlig er vi ikke uenige med Worldwatch Institute om miljøproblemerne«, sagde han.

»Men når der er 3-5 milliarder mennesker, der er underernærede og fejler nærede i USA, som er verdens største eksportør af fødevarer, så kan det jo ikke skyldes selve størrelsen af produktionen. Det skyldes fattigdom. Og det gælder også for de fleste af de 800 millioner mennesker, der er underernærede på verdensplan. Problemet er ikke

manglende kapacitet men mangel på adgang. Adgang til at producere sin egen mad eller adgang til at købe den«, sagde han.

Fordeling er problemet

»I gennemsnit mangler de 800 millioner 50 kilo kornprodukter pr. person om året. Det er 40 millioner tons om året. Ikke meget i forhold til verdenshøsten på 1,8 milliarder tons«, sagde Nikos Alexandratos.

Han gjorde også opmærksom på, at selv om der er store problemer med udpining af jorden og mangel på jord i de tættest befolkede områder af verden, så er der, ifølge FAO's opgørelser, rigeligt med jord, der kunne opdyrkes, især i Afrika syd for Sahara (hvor problemerne med underernæring og fejler nærede er størst) og i Latinamerika.

FAO fastholder, at hovedproblemet er fattigdom og udvikling af landbruget i de fattigste landområder og forudsiger, at produktionen – ikke i verden som helhed, men i udviklingslandene – kan vokse med 2,2 procent om året de kommende 15 år. I de foregående 25 år voksede den med 2,9 procent om året.

»Befolkningsvæksten er trods alt faldende og i Asien

har stigende indkomster medført, at antallet af underernærede falder. Så selv om væksten i den globale landbrugsproduktion falder, er det ikke det største problem i forhold til at sikre de fattigste adgang til tilstrækkelig mad,« sagde Nikos Alexandratos.

Kurven er flad

Verdens samlede høstudbytte er steget helt jævnt fra 1950 til 1990. Siden da er høsten stagneret. Verdens samlede reserver af kornprodukter rækker nu kun til 51 dage.

Worldwatch Institute opfatter disse tal som et udtryk for, at grænsen for miljøets bæreevne er nået. Høstresultatet kan forbedres i nogle områder, men samtidig forringes det i andre områder på grund af udpint jord, erosion, mangel på vand, stagnation i udviklingen af nye kornsorter med større udbytte samt tørke- og oversvømmelseskatastrofer med stigende intensitet.

»Selv om høsten i 1996 er den hidtil største, vil det kun bygge lagrene op til måske 55 dages forbrug. Langt fra det niveau på 70 dage, der anses for at være nødvendigt for en minimal fødevareresikkerhed. Så verden vil komme til at le-

ve tæt på kanten i endnu et år – i håbet om at 1997-høsten bliver stor nok til at bygge reserverne op«, sagde Lester Brown.

Han viste også med en kurve, hvordan landbrugets produktion af stadig mere mad fra 1950 til 1990 har bygget på tilførsel af stadig mere kunstgødning, endda til et mindre samlet markareal. Forbruget af kunstgødning blev i de år fordoblet fra 14 millioner tons til mere end 140 millioner tons. Men siden 1990 er forbruget pr. hektar faldet brat.

Motorstop

»Kunstgødning har været motoren i tredoblingen af verdens høst fra 1950 til 1990. Ulykkeligvis har tilførselen af gødning nået det punkt, hvor yderligere gødning har lille virkning på høstresultatet i mange dele af verden – herunder Nordamerika, Vesteuropa, det tidligere Sovjetunionen, Japan og nu måske også Kina«, sagde han.

Selvom flere fattige bønder i andre dele af verden får adgang til at købe gødning til deres udpinte jord, kan det ikke opveje stagnationen i disse storproducerende dele af verden, mener han.

Worldwatch Instituttets

specialist i vand, Sandra Postel, påpegede, at der som regel mangler vand til at opdyrke ekstra jord. For eksempel planlægger både Egypten og Etiopien at forøge deres overrislede marker. Men Nilen har ikke nok til begge.

Omkring alle de store floder er der kamp om det knappe vand. Og det er blevet almindeligt, at de store floder simpelthen løber tør. Den gule flod i Kina, Ganges, Colorado, floderne omkring Aralsøen: De når ikke deres udløb i den tørre tid.

Mangelen på jord vil ændre verdenshandelen med mad, sagde Worldwatch-forskeren Gary Gardner.

Landbrugsarealet pr. verdensborger er halveret siden 1950 – fra en tredjedel til en sjettedel af en fodboldbane. Hvis nettotabet af landbrugsjord fortsætter, vil det være nede på en ottendedel af en fodboldbane (0,09 hektar) i år 2020.

De tæt befolkede lande i Asien vil rykke ned under den tærskel på ca 6-700 kvadratmeter pr. indbygger, hvor et land efter al hidtidig erfaring bliver afhængig af at importere mindst en femtedel af sit forbrug af kornprodukter: Indonesien, Kina, Bangladesh, Philippinerne, Pakistan.

Boutros Ghali: 'Flotte ord skal følges af handling'

Allerede på den første dag af FN-topmødet pegede både FN og de private bistands- og hjælpeorganisationer på det store problem: Rom-deklarationens smukke ord skal omsættes til praksis

TOPMØDE OM SULT

Af EBBE SØNDERRIIS
Informations udsendte
medarbejder

»Jeg håber, at dette topmøde vil give os lejlighed til at overbevise det internationale samfund om, at fødevareresikkerhed også har absolut pri-

oriteten for FN's landbrugs- og fødevarerorganisation FAO, der er vært for topmødet, fortsatte i samme spor:

»Etik uden praksis fører til steril formalisme«, sagde han og opfordrede alle de deltagende lande til at omsætte Rom-deklarationens syv »forpligtelser« til forpligtende nationale handlingsplaner og gøre Goethes ord om at handlingens mænd altid mangler samvittighed til skamme.

Klar definition

Topmødet holdes i skyggen af begivenhederne i Zaire. Boutros-Ghali appellerede til det internationale samfund om at træffe de »nødvendige« beslutninger for at hjælpe »de mere end en million flygtninge, der vandrer hjælpeløse rundt i det østlige Zaires hjer-

te. Ikke mindst med målsætningen (en halvering af de i dag over 800 millioner underernærede til 400 millioner i år 2015) og selve definitionen af fødevareresikkerhed:

»At alle mennesker til enhver tid har fysisk og økonomisk adgang til tilstrækkelig, sikker og nærende føde for at tilgodese en diæt og de præferencer, der er nødvendige for et aktivt og sundt liv.«

De danske bistands- og hjælpeorganisationer er repræsenteret af Mellempolitiet Samvirke og Folkekirkens Nødhjælp.

For lidt og for løst

»Jeg har det lidt dårligt med målsætningen om en halvering af underernæringen på 20 år,« si ger Mellempolitiet Samvirkes generel-

ge, føler Bjørn Førde at det egentlig er uværdigt at give op – og endda lade det fremstå som et fremskridt.

»Alligevel tror jeg ikke på, at målet bliver nået med de midler, Rom-deklarationen peger på. Dertil er den alt for løs. Den generelle globalisering af økonomien trækker jo stærkt i den modsatte retning. Den gør kløfterne dybere mellem de rige og de fattige, også i lande som f.eks. Indien. Det er de enkelte regeringers ansvar at sætte handlinger i værk, så vi kan undgå at mødes igen om 20 år og konstatere, at problemet er det samme«, si ger Bjørn Førde.

Boutros-Ghali antydede noget tilsvarende, da han mindede om at FAO satte bærøst fødevareresikkerhed på

indkomst, der kan sikre dem en tilstrækkelig, nærende og sund kost.

Betingelser for bistand

Bjørn Førde mener, at ikke-statslige organisationer i udviklingslandene bør opstille deres egne, præcise krav til regeringernes handlingsplaner, f.eks. krav om jord til de fattige og bekæmpelse af korruption.

»Den danske bistand fra Danida burde kun gives på betingelse af, at landene lever op til sådanne krav,« si ger han.

Peter With fra Folkekirkens Nødhjælp roser Rom-deklarationen, fordi den sætter fokus på fattigdommen i stedet for at satse ensidigt på vækst i den globale landbrugsproduktion

gen håndfaste garantier ind i teksten imod at lokale bønder, der fremstiller basisfødevarer, bliver udkonkurreret på grund af liberalisering af verdenshandelen.

Løftet fra Marrakesh i 1994 om kompensation til de fattige fødevarerimportlande er ganske vist nævnt i teksten, men det er et åbent spørgsmål, hvordan det skal føres ud i livet, si ger Peter With.

Stor vægt på kvinder

Fra dansk side er der i øvrigt tilfredshed med at Rom-deklarationen lægger stor vægt på bæredygtig landbrugsproduktion og på kvinders ligestilling.

Kvinder står for en meget stor del af den globale produktion af mad, i Afrika næsten det hele

11 NOV. 1996

Foto: ANSA

Med skamstøtten til Rom

Den fynske billedhugger Jens Galschiøts syv meter høje skulptur Skamstøtten blev i går eftermiddags - efter hårdt arbejde - placeret foran NGO-forum i midten af Rom. Manden bag 'Den Indre Svinehund' har atter skabt en verdensomspændende provokation.

UR KLIP
Bogsgade 12-14
1052 København N
Tlf. 39 13 00

Udklip af:
Morgenposten
Fyens Posten

1996

Græsrodderne - det store ideologiske tag-selv-bord

Udklip af det
opmøde finder
herne". Her er
for enhver

FYHOLM
Postens
ident

Rom
ters gang mellem
men der er en
tionale
ion, hende ved
er tusinder af
nbedsmænd og

eksperter - nogle af dem let slumrende - til den ene nydelige tale efter den anden om kampen mod sult og fattigdom.

Nogle få hundrede meter mod syd, i en flyterminal, opført til fodboldverdensmestrene i Italien i 1990, huserer de såkaldte NGO'ere, de ikke-officielle interessegrupper, som i stigende grad maser sig ind på officielle begivenheder og konferencer.

Berøringsangst

De professionelle - statschefer, regeringsmedlemmer og eksperter - iagttager NGO'erne med næsen i sky. De anser dem for larmende, virkelighedsfjerne og ganske overflødige. Kontakten mellem konferencen i den grå FAO-kasse og NGO'erne (non governmental organizations) minder om berøringsangst.

Helt ignorere græsrodsbevægelserne kan man dog ikke - eller tør man ikke. NGO'erne kan opføre sig, som de vil og vedtage, hvad de vil, i deres flyterminal ude ved Ostia Banegården - på hovedkonferencen får de fire minutters taletid torsdag. De var onsdag nået til enighed om en tekst, som det løst skønnet vil tage ti minutter at læse op.

Præges hovedmødet af det mest udsøgte kaos, kan NGO-konferencen i skyggen af Cestius Pyramiden betegnes som en blanding af gedemarket og ideologisk tag-selv-bord.

Har man betalt de 75.000 lire (knap 300 kr.), som det koster at slippe ind, er det fuldstændig problemfrit at fare vild i en jungle af verdensopfattelser, analyser og protestskrig.

I diverse lokaler, prydet med håndgjorte plakater, fotoudstillinger

og andre mere eller mindre moralsk opbyggelige installationer, kan man orientere sig om alt fra produktionen af sorghum i Centralafrika til undertrykte kvindebevægelser i Tibet, udbredelsen af esperanto i Latinamerika og de transnationale korporationers manipulering med fødevarereproduktionen.

Tonen slås fast ved indgangen, hvor danskeren Jens Galschiøt Christophersen har rejst en syv meter høj "skamstøtte".

Liv i kludene

I FAO-hovedkvarteret dominerer de grå diplomat-habitter. Hos NGO'erne er der mere liv i kludene. Afrikanske kvinder optræder i enorme og farverige gevandter. Repræsentanterne for den vestlige verdens u-landsindustrier viser sig i rygsække, ørkenstøvler og bodfærdige kedeldragter. Har

kvinderne en tendens til at være plyssede og umalede, opvejes det af mændenes hestehaler og ørenringe.

Der er etnisk musik og etniske smykker, og det fyger med vendinger som "konceptuelle rammefunktioner" og "fremskridtsorienteret planlægning". Esperanto-folkene er der med deres helt specielle budskab, som de dog fornuftigt nok har ladet oversætte til engelsk og spansk. Sudaneserne og Kosovo-albanerne er ikke dukket op, men cubanerne er i front med en billedserie fra deres sølvhvide Varadero-strand, hvis eneste hage er, at den kun må bruges af dollarstærke udlændinge.

Torsdagens tillobsstykke bliver utvivlsomt et seminar under titlen "Feministisk kritik af fødevarereproduktionens globalisering". Rigtige feminister, afslører en forundersøgelse, går ind

for småbrug og afviser såvel pesticider som Verdensbanken.

Kollegaen fra Fyn

I år 2025, forkyndes det, vil der være 8,6 milliarder mennesker - og til hvert menneske vil der være mellem 0,2 og 0,3 hektarer dyrkbar jord.

Den slags kan jo skræmme selv hærdede sjæle.

Men så er der trøst at hente hos kollegaen fra Fyens Stiftstidende. Hun svæver rundt i en sort T-shirt med følgende tekst på ryggen: "Nyopgravede danske kartofler med ægte smør, friskfangede sild og iskold pilsner ... det er ren gastronomi".

Nemlig.

1014

Lang dags rejse mod Rom

Få vover at tage fra Odense til Rom nonstop i bil med en syv meter lang kobberskulptur for dernæst at stille den ved indgangen til NGO-forumet ved et FN-topmøde. Men den fynske kunstner Jens Galschiøt gør. Og han var lettet, da Skamstøtten i går endelig fandt sin plads i Italien. Stiftstidende var med på Galschiøts lange rejse.

Kultur-tur

Af
REBEKKA ANDREASEN
Stiftstidendes udsendte
medarbejder i Rom

Det er søndag og eftermiddag i Rom. Klokken er 16.36, og netop i dette øjeblik rammer grunddelen af Skamstøtten – en syv meter høj kobberskulptur af den fynske billedhugger Jens Galschiøt – jorden.

Skulpturen er et kunstnerisk udtryk for den smerte og de ofre, som den skæve fordeling af verdens ressourcer medfører. Og kunstværket har været på en lang køretur fra Fyn, før den nu er klar til at blive placeret foran det såkaldte NGO-forum i Rom.

Her ved Ostiense Air Terminal, hvor Non Governmental Organizations – græsrodsbevægelser – fra hele verden i denne uge vil diskutere alternativer til den officielle FN-fødevarer-konference, FAO, længere inde i byen, skal Skamstøtten stå.

Og nu er den næsten oppe.

Rom, søndag eftermiddag: Jens Galschiøt er næsten fremme ved sit mål. Udover politi og pressefolk stopper nysgerrige romere op for at følge arbejdet med at placere Skamstøtten foran NGO-forumet.

maden, som spises i det fri. Endnu er luften kølig, men når solen bryder igennem om et par timer, når temperaturen op på cirka 25 grader. Stemningen er god, og soyamælken og det økologiske brød får et par besnærende ord med på vejen. En af de unge fra Krakagården sukker efter en fed burger. 'Rigtig mad', som han kalder det.

Formiddagen går med at sortere foldere på fem forskellige sprog om Skamstøtten, og skulpturen forberedes til kranløftet, der skal placere den ved NGO-forumet.

Jens Galschiøt farer rundt, men han har tid til at blive filmet af en pige fra New York, der laver et dokumentarprogram, og han tager sig tid til at snakke med nysgerrige.

– Jeg glæder mig virkelig. Nu sker der snart noget, siger kunstneren, og han taler for alle. Alle er spændte, og klokken 14.32 holder de to varevogne uden for Ostiense Air Terminal på NGO-forumet.

Foto: ANSA

– Jeg købte en mobiltelefon først i 80'erne, og jeg var faktisk så flov over den, at jeg gemte den i en plasticpose fra Brugsen. Det var et ordentligt skrummel, men disse nye, smarte typer duer jo ikke alligevel, griner Jens Galschiøt.

Endelig lukkes det: Kra-

□ ALT ER KAOS, og hele seancen er meget italiensk: Kranføreren er ikke kommet, og det italienske politi mener ikke, at skulpturen skal stå her.

Pludselig stiger Roms politidirektør ud af en fanev-

□ **MØDEDELTAGERE** fra græsrodsbevægelserne, Galschiøts medarbejdere og italienske pressefolk klapper af skulpturen.

De romerske politibetjente i stive, blå uniformer er de eneste, der ikke lader sig begejstre, og en meget ung betjent sender Jens Galschiøt et humørforladt smil.

Men den fynske provokatør og billedhugger er lige glad. Om få minutter sker det, som han har ventet på i mange måneder. At se hans 1,5 tons tunge skulptur, Skamstøtten, stå oprejst her i den italienske hovedstad, få dage før FN's fødevarekonference løber af stablen.

Hele ekspeditionen startede for tre dage siden – mange timer og mange kilometer siden.

□ **TORS DAG EFTERMIDDAG** triller Jens Galschiøts limegrønne Toyota ud fra hans værksted i Næsby. Bag Toyota'en følger en kæmpe-trailer med den gigantiske kobberskulptur af forpinte ansigter og forvredne menneskekroppe.

Endnu en varevogn med en trailer kører bagved. 15 mennesker i alt – unge som gamle – er på vej til den italienske hovedstad.

– Lige nu er jeg spændt og træt. Meget træt, sukker Jens Galschiøt og forklarer, at han i løbet af de sidste ugers arbejde har tabt fem kilo.

Han kigger sig bekymret over skulderen for at tjekke, om Skamstøtten rokker, men den ligger godt og stabilt på traileren.

Et lydband sættes i bilens båndoptager, og Chili Turells rolige og blide stemme læser Isabel Allendes 'Kærlighed og Mørke'.

Næsby, torsdag eftermiddag: Forude venter en 34 timer lang køretur ned gennem Europa for kunstneren og hans mange hjælpere med den opsigtsvækkende skulptur.

Foto: ANDERS BROHUS

JENS GALSCHIØT OG SKAMSTØTTEN

Foto: KIM RUNE

■ Den fynske billedhugger Jens Galschiøt, tidligere guldsmed, har med hjælp fra 50 hjælpere i alle aldre lavet Skamstøtten. Skulpturen blev i går rejst på en plads i Rom i anledning af FN's fødevarekonference, der begynder i denne uge.

■ Kunstværket er et humanistisk våben skabt til at sætte fokus på verdens problemer og lande, der overtræder menneskerettighederne. Skamstøtten indgår i en verdensomfattende kunsthappening, og i løbet af de næste ti år skal der to gange årligt opstilles en Skamstøtte et sted i verden.

■ Galschiøt er ikke uvant med happenings. Han stod også bag 'Min Indre Svinehund', hvor tyve betonskulpturer, der forestiller et svin i menneskeklæder, i løbet af toethalvt døgn blev opstillet på pladser i Europa i november 1993.

■ Galschiøt arrangerede også en happening ved FN's sociale topmøde i København sidste år, hvor 750 dukker blev lænket til lygtepæle og bænke.

Hendes oplæsning og bilens ensformige rumlelyde virker søvndyssende, og de heldige på bagsædet, der er slået ned, dykker hurtigt ned i soveposer og falder i søvn.

Kun Troels på 27 år, der har den første tjans bag rettet, har øjnene rettet mod den mørke motorvej i det nordlige Tyskland.

Vi er på vej til FN-konferencen.

□ **NATTEN IGENNEM** er de to biler konstant på motorvejen kun afbrudt af små pauser for at skifte chauffør eller købe benzin. Og Chili Turell er med hele tiden. Da Allendes ord holder op efter 10 timer og 54 minutters lydband, sættes straks et nyt bånd på.

For der bliver ikke talt meget i bilerne. Folk er trætte og spændte på, hvad de næste ti dage bringer, og energien gemmes, til vi når Rom.

Af de 15 passagerer er der kun to piger, og det mærkes tydeligt. Tisseture ordnes i grøftekanten, og der bliver ikke holdt ind for at børste tænder eller skifte undertøj. Rigtige mænd er åbenbart beskidte mænd.

Jens Galschiøts hænder er mærket af det hårde arbejde med skulpturen, og hans tøj er krøllet og nusset. Han har 'sovehår'. Men humøret er i top.

– Vi har arbejdet på projektet længe, og det er fedt at være af sted. Jeg har altid gang i flere forskellige

projekter, der strækker sig ud over Danmarks grænser.

– At arbejde med kunstnere i andre lande er fedt. De siger tingene ligeud, og de er dygtige håndværkere. De går op i det, de laver, siger han og forklarer, at han ikke har meget til overs for det danske kunstmiljø.

□ **I JENS GALSCHIØTS** øjne er mange danske

Foto: ANSA

Rom, lidt senere søndag eftermiddag: Skamstøtten står endelig på sin plads foran hovedindgangen til NGO's topmøde i Rom i forbindelse med FN's fødevarekonference. Billedhugger Jens Galschiøt er stolt.

kunstnere 'forkælede og højrovede', og en del rynker på næsen af, at han blander kunst og politik.

For Galschiøts kunst er provokerende.

Han begraver sig i en tyk, brun sovepose og falder hurtigt i søvn og opfatter ikke meget af det bjerglandskab, der dukker op i takt med, at vores biler kører ned gennem Tyskland.

Den østrigske grænse passeres lidt efter kl. halv to fredag eftermiddag, og Toyota'en lugter nu af tobak og den vingummi, der har gjort det ud for nat- og morgenmad.

Vi stopper for at strække benene.

Her er smukt, og én efterlyser en klar kilde for at fuldende det romantiske

alpe-look. Selv de tyrolske McDonald's ligger i små, snehvide-agtige huse.

Stemningen er god, og alle griner af bilisterne, der glør på skulpturen på traileren bagved.

– Jeg håber, at der er fedt i Rom, siger Jens Galschiøt, da vi er kommet tilbage i Toyota'en.

□ **I ROM VENTER** ni medhjælpere fra Krakagården, der er en lille fynsk institution for unge med problemer. De har tidligere arbejdet sammen med Galschiøt.

Forgæves har billedhuggeren og de andre prøvet at kontakte Krakagården, men ingen kan finde ud af, hvordan mobiltelefonerne fungerer.

vejr i Rom og forklarer, at lejren, hvor vi skal bo, er i orden, selv om den er 'primitiv', som de siger.

□ **KLOKKEN SEKS** lørdag morgen ruller bilerne ind i lejren, som er et stort besat område midt i Rom, hvor der holdes et alternativt topmøde – 'Hunger Gathering' (sult-sammenkomst', red.) – til det officielle FN-topmøde.

NGO'erne, græsrodsbevægelser fra hele verden, har slået lejr, og vi skal sove i skurvogne side om side med dem.

Her er Chipas-indianere fra Mexico med blankt, sort hår. Her er bønder fra Brasilien med smukke, farverige sjaler. Og her er en masse europærere – heraf en del autonome.

Og desuden et utal af hunde.

I alt 3000 mennesker skal i de næste dage spise økologisk vegetarmad og lave workshops, demonstrationer og møder.

I Jens Galschiøts øjne er mange af deltagerne snæversynede, da de er meget aggressive over for regeringer og ønsker en konfrontation.

– Skal der ændres på, at mennesker dør af sult, kræver det et samarbejde på alle niveauer. Ellers batter det ikke, mener han.

□ **LØRDAGEN GÅR** med guitarspil, småsnakkeri og en vild biltur gennem Roms gader for at besøge Di Gennaro. En romersk herre med gråt hår og et frækt smil, der ejer den kran, der skal hejse Skamstøtten op på sin plads.

Endelig er søndag. I dag sker det.

Der grines over morgen-

kerne i panden viser, at han bestemt ikke er glad. Han vil se en tilladelse, og Stefano – den mand som har givet Jens Galschiøt en mundtlig aftale – ved ingen, hvor er.

Stemningen er hektisk. Nu er kranføren dukket op, men fynboerne må ikke gå i gang med at placere Skamstøtten.

Mobiltelefoner gløder, og der bliver råbt højt både på dansk og italiensk. Gruppens sproggeni – Vagn – får skjolder under armene af at rende runde og tolke. Men da Stefano lidt senere møder op, falder alt på plads.

□ **JENS GALSCHIØT** står nu på en høj stige og guider den italienske kranfører.

Den anden halvdel af skulpturen svæver nemlig flere meter oppe i luften, og den skal placeres oven i grunddelen for at gøre skulpturen komplet. Alle har deres blik vendt mod den svævende skulptur.

Og vupti: Skamstøtten er hejst op, og Jens Galschiøt og alle hans medarbejdere kan for første gang nyde synet af den oprejste skulptur.

– Det er så fedt, og jeg er glad, råber den fynske provokatør fra stigen.

Målet er nået, men Jens Galschiøt stopper ikke her. Planen er, at der to eller tre gange om året, de næste ti år, skal opstilles en Skamstøtte et sted i verden, hvor menneskerettighederne bliver krænkede.

For den fynske billedhugger er disse rejser vigtig næring for hans virke og velbefindende.

Selv om det er besværligt, og der er en lang dags rejse mod Rom.

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

Tidning

Det mener læserne

MORGENPOSTEN

fundets opmærksomhed på lande, hvor politiske ledere, krigsstrateger, ekstremister eller industriforetagender hensynsløst begår overgreb mod menneskeheden.

Forud for den første egentlig 'politiske' opstilling af Skamstøtten, er det planen at sende den på en kort præsentationsrunde. Første stop bliver FAOs fødevarekonference i Rom.

– Allerhelst ville vi selvfølgelig stille Skamstøtten op uden for den officielle konferencens hovedkvarter, men det får vi næppe lov til. I stedet har vi allieret os med den alternative NGO-konference – så Skamstøtten kommer i alle tilfælde til at stå i Rom 10. november.

Uvis fremtid

– Dernæst er det planen at fragte Skamstøtten videre til Hongkong, når byen kommer under kinesisk overherredømme 1. juli næste år.

I den forbindelse tjener Skamstøtten flere formål, den bliver et symbol på knægtelsen af det tibetanske folk, det generelle brud på menneskerettighederne i Kina og usikkerheden om ytringsfrihedens vilkår i Hongkong efter 1. juli 1997.

Når den korte præsentationsrunde er overstået står Oklahoma i USA for skud.

– Selvom bombeattentatet på uskyldige mennesker i Oklahoma City langt fra er det værste overgreb, der er blevet begået mod menneskeheden i de senere år, så er det oplagt for mig som hvid mand fra et rigt land at placere den allerførste Skamstøtte i hjertet af den kultur, jeg selv er rundet af. Når højreorienterede amerikanske ekstremister og racisten i deres had går så langt, at de bomber deres eget folk, så har antihumanismen nået vanvittige højder, siger Jens Galschiøt.

– Skulpturens symbolværdi afhænger af myndighedernes reaktion. Men uanset om magthaverne ødelægger den, gemmer den af vejen eller lader den stå, vil Skamstøtten fastfryse erindringen om et overgreb, der aldrig må gentage sig, fortsætter Galschiøt.

Kopier til salg

Fra Oklahoma fortsætter Skamstøtten til Tjetjenien. Oprindeligt var det tanken, at gentage happeningen to gange hvert år over en ti-årig periode, men efter Tjetjenien er fremtiden uvis, for projektet har for længst passeret 12 mio. kroner.

– For at skaffe midler til det videre projekt render vi fund-raisere, organisationer, virksomheder og enkeltpersoner på dørene. Ligesom vi er i fuld gang med at fremstille nummererede kopier af Skamstøtten – i mindre format, naturligvis. Foreløbig regner vi med at lave ti skulpturer på to meter, samt 100 eksemplarer på en halv meter, slutter Jens Galschiøt.

Foruden Jens Galschiøt har mindst 50 hjælpere i alle aldre været med til at skabe Skamstøtten. Senest har syv mand arbejdet i døgn drift på at finpudse den originale ler-skulptur og oversmøre den med gummimasse, inden den egentlige bronzestøbe-proces kan gå i gang. I begyndelsen af november forlader Skamstøtten Jens Galschiøts værksted i Næsby i en container for at blive rejst i Roms centrum.

Jens Galschiøt Christophersen ser Skamstøtten som et skulpturelt opråb, som en protest mod de overgreb, der verden over bliver begået mod menneskeheden.

Et tårn af skønhed og gru

Billedhuggeren **Jens Galschiøt** er parat med endnu en verdensomspændende provokation. Efter *Den Indre Svinehund* og de 750 døde tøjbjørn fokuserer Galschiøt nu på overgreb mod menneskeheden. Skamstøtten, en seks meter høj skulptur er skabt i skrøbeligt ler, men om en måned står den støbt i bronze, når FN's fødevarekonference begynder i Rom.

Happening

Tekst:
LENE
KRYGER

Foto:
KIM
RUNE

Selv når den er omkranset af et vakkelvornt stillads i tre etager, syner *Skamstøtten* uendelig høj. Som et Eiffeltårn af forvredne menneskekroppe, forpinte ansigter og forgæves fremstrakte hænder ender *Skamstøtten* knapt seks en halv meter over vore hoveder.

Men ser man bag om de grufuld fortrukne masker, de udmagrede kroppe og de spinkle barnekroppe, er det skønheden og nænsomheden i hver enkelt detalje, der betager en.

– Et så utvetydigt budskab, en så smertefyldt protest, må nødvendigvis også rumme skønheden i sig. Uanset hvordan ens tilværelse former sig, rummer den jo både det smukke og det grusomme, forklarer Jens Galschiøt Christophersen.

Det er tre år siden den fynske billedhugger gennemførte sin første internationale happening. Som et symbol på den stigende racisme blev skulpturen *Den Indre Svinehund* – et svin i mennesketøj – opstillet samtidig i 20 europæiske storbyer (uden myndighedernes viden).

To år efter fulgte FN-happeningen i forbindelse med det sociale topmøde i København i '95, hvor 750 tøjdukker blev lænket til lygtepæle, bænke osv. som påmindelse om, at der hver dag dør 35.000 børn rundt om i verden af sygdom og mangel på medicin.

Fokus på overgreb

Nu er Jens Galschiøt klar til at præsentere endnu en verdensomspændende provokation, *Skamstøtte* – en happening om at huske.

Den ét tons tunge bronzeskulptur er ikke kun et kunstværk, men først og fremmest et humanistisk våben – en slags 'Overørehøns

Skamstøtten er blevet til i Jens Galschiøt Christophersens værksted i Næsby. Efter en sidste finpudsning bliver det fugtige ler smurt ind i flydende siliconemasse (det lille billede), hvorefter den 6,30 meter høje bronzeskulptur skal sænkes ned i et bronzebad. Og om en måned skal den færdige Skamstøtte præsenteres i Rom.

9 SEP. 1996

1014

»Kvinde« og »Mand«, to bronzeskulpturer.
Foto Jesper Dall

»Sten« er lavet i kobber.

Jens Galschiøt Christophersens »Spansk torso« i bronze på Galleri Provence i Aalborg

Manden bag svinehunden

Kunst

Jens Galschiøt Christophersen, Galleri Provence. Til 12. september

■ Har man i den sidste tid været en tur i Slotsgade, kan man ikke undgå at have set den store skulptur »Min indre svinehund« - et svin i menneskeklæder fremstillet af beton.

Meningen med svinet er at sætte fokus på »den stigende vold, intolerance,

fremmedhad og forfølgelse af minoritetsgrupper, som Europa er vidne til«. Manden bag er Jens Galschiøt Christophersen, som ved siden af sine mange happenings arbejder som udøvende kunstner.

Det er også stærke holdninger, som kommer til udtryk i Jens Galschiøt Christophersens udstillede værker i Galleri Provence. Stærkest er nok »Skamstøtten«, der er tænkt som et symbol på de livsødelæggende skændselsgerninger, som bare ikke må gentage sig.

Det er en høj, smal skulptur, bestående af et utal af magre menneskekroppe, som indfiltret i hinanden vrider sig opad i en snoet bevægelse. Det er tanken, at denne skulptur skal produceres i 20 eksemplarer i bronze hver på seks meter. Disse kæmpe-skulpturer skal så placeres rundt om i verden, hvor menneskerettigheder er blevet overtrådt. Det er et flot tænkt projekt - må det bare lykkes at virke efter hensigten.

Jens Galschiøt Christophersen anvender en

helt speciel støbeteknik, som giver en nopret overflade. Denne overflade giver en lidt uhyggelig effekt, som Jens Galschiøt Christophersen udnytter i nogle af skulpturerne. F.eks. i »Anklageren« i kobber. Det er en hul kuttetklædt, gribbeagtig figur, som har en særpræget stok i hånden. Øverst på stokken er placeret et vrængansigt med et antal haler. Skal man her tænke på »den nihalede«, så er figuren ikke alene anklager - også bøddel.

Mange af Jens Galschiøt

Christophersens torsoer er hule. De er formet som beklædningsgenstande, hvor man tydeligt kan se og fornemme kroppens form og volumen - men der er ingenting i. Til gengæld bliver den fraværende krops holdning så meget tydeligere. Den meget smukke »Kjole« vidner om en livsglad kvinde, der selvom hun står asymmetrisk - er i harmoni med sig selv og sin krop. Anderledes er det med »Korsettet«. Her ser man en forvreden, korsetklædt kvindeligt torso. Og ser man ef-

ter en ekstra gang, kan man under kvindens armhuler se aftrykket af de mandehænder, som i dette nu er i færd med at voldtage kvinden. Det er en meget stærk skulptur, der ved at fastholde overgrebet og dets virkning på offeret - fortæller os, at vold og voldtægt aldrig kan gøres ugjort igen.

Jens Galschiøt Christophersens værker er stærk, vedkommende kunst, som i høj grad påvirker beskueren. Prøv selv.

Alice Bergholt Nilsson

1014

Det var der, det hele, uforudsigelige rollespil i Kongens Have, gys i Rosenhaven, techno og skulpturer i p-kælderen ved Vestre Stationsvej, et teater uden adgang for kvinder, mulighed for at lære at danse brudevals på Musikbiblioteket og totalteater om døden i middelalderen med procession i Nedergade og en drabelig kamp ved Ruinen, fremragende udført af Rampelysets teaterhold.

Hertil surfing på internettet, gratis uddeling af kondomer, musikalsk underholdning i enhver afskygning, en forretning der holdt modeshow i vinduet, gode tilbud både her og der, og så en række listige steder med listig atmosfære. Og så endelig en glad – ja, næsten løssluppen stemning, som vi måske skal tilbage til Odenses 1000-års jubilæum for at finde tilsvarende.

Massivt miljø

Det er ikke forkert at sige, at Odense gav den en lille én til opleveren, som det hedder på nudansk – ja, en tidligere redaktør af dette blad, ville have kaldt det et massivt miljø. Og var det ikke, fordi pligten kaldte, og man skulle skrive denne artikel, kunne man nemt have fået en god aften ud af det. Og nat med, for den sags skyld.

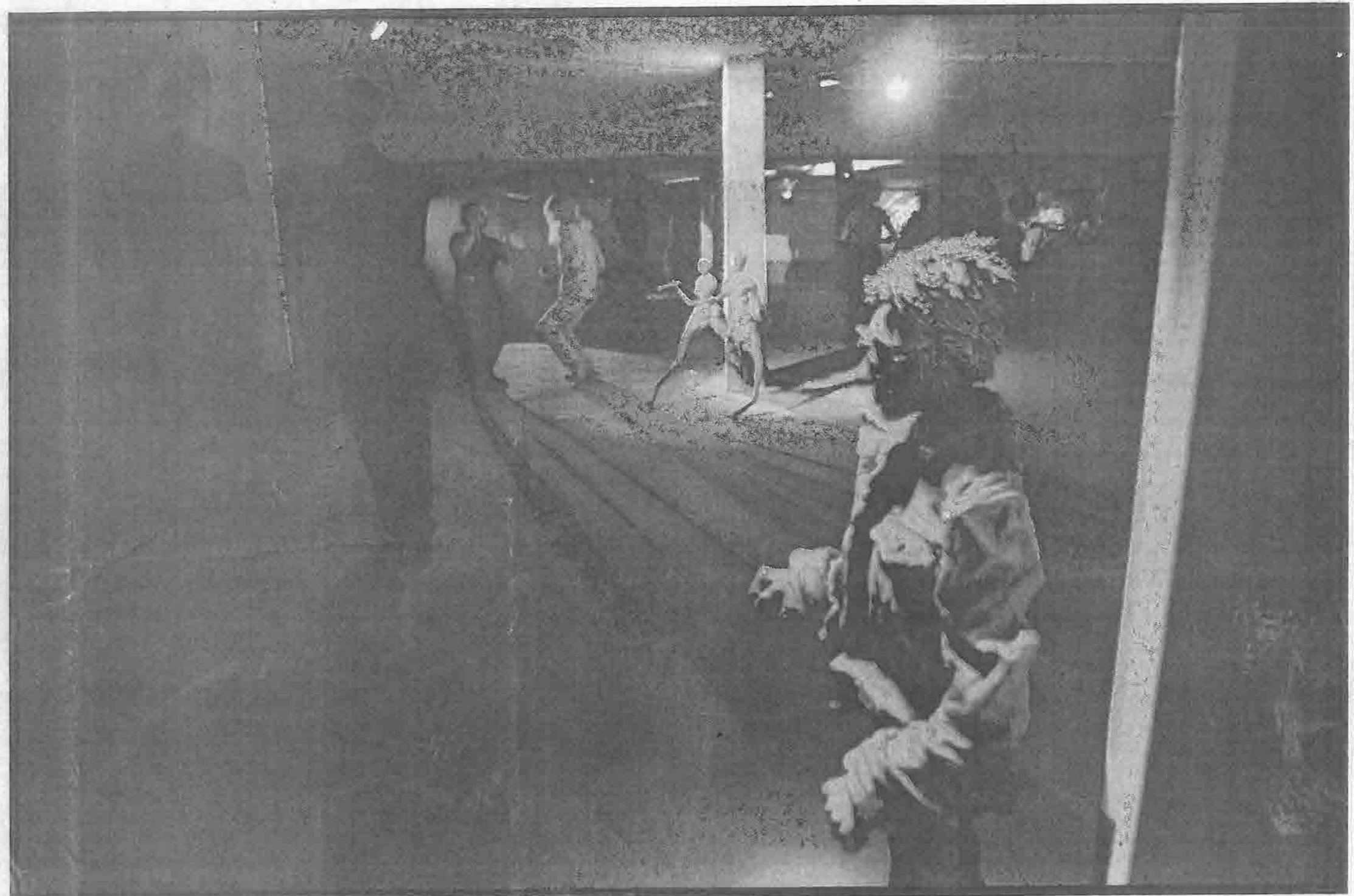
For denne fredag i september havde den kære gamle by virkelig lagt sig i selen for at lave noget ud over det sædvanlige. Man havde blot glemt at tage vejrguderne i ed. Ganske vist stod regnen ikke ned i stride strømme, men havde det været varmt i vejret, ville det have været helt sydlandsk blot det at gå en aftenur gennem byens indre.

Oplevelser for enhver smag

Men oplevelser var der nok af – og for enhver smag. Blot savnede man nogle flere folk på gaden. Ganske vist vil Odense City til enhver tid kunne hævde, at arrangementet var pænt besøgt, det var det, men det savnede måske lige de par tusinde odenseanere, der sad hjemme ved husalteret. De ville have skabt den trængsel, der havde gjort oplevelsen perfekt. Nu endte det hele med at være net uden at være prangende.

Et stærkt indtryk gjorde Rampelysets teaterhold, da det i stille procession bevægede sig op gennem det herlige gamle kvarter omkring Overgade og Nedergade og gav sin version af den sorte død, der som et rodløst spøgelse tog så mange i byens middelalder.

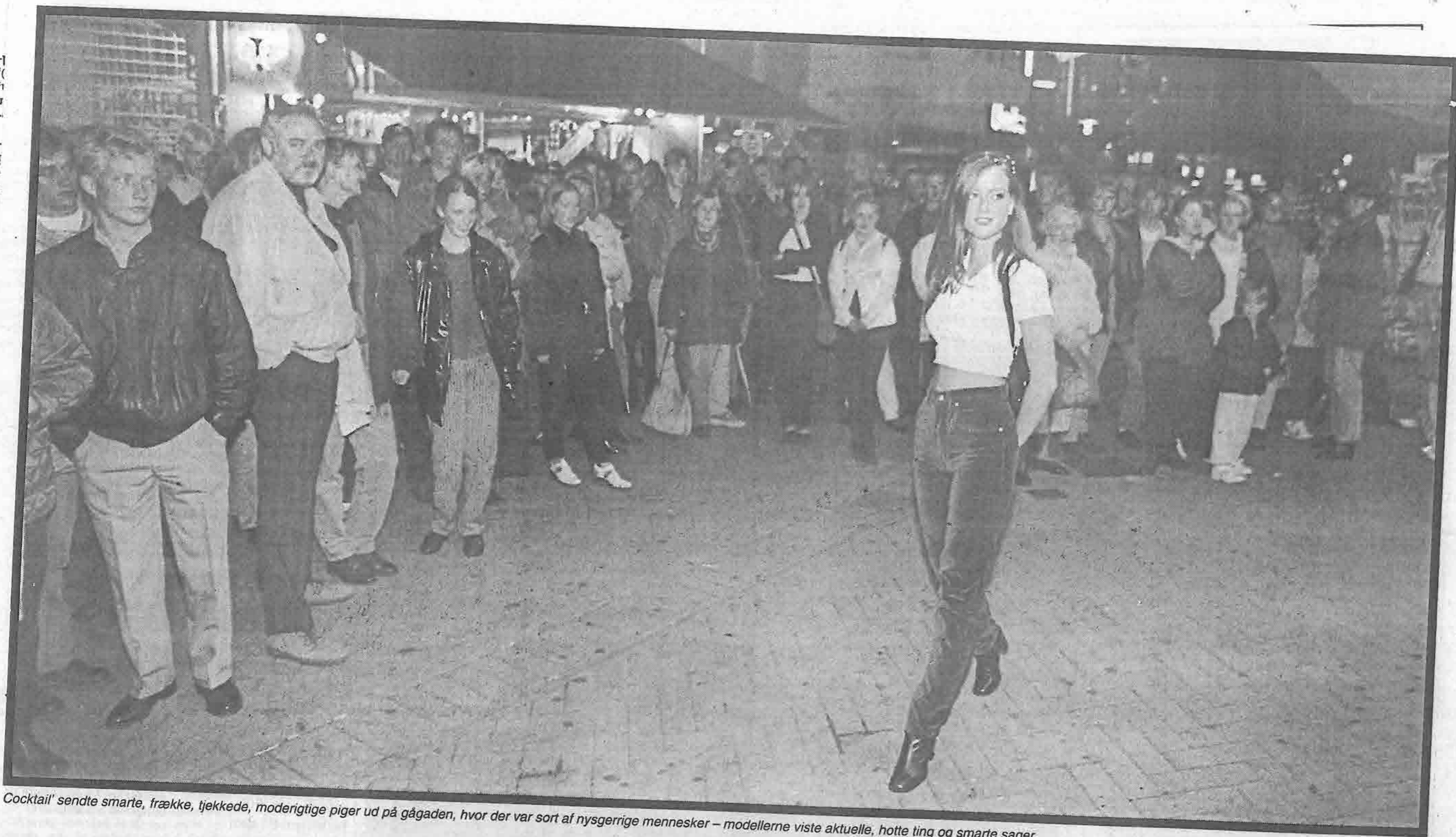
Det var godt sat i scene, og det samlede heldigvis mange menne-

Den ellers dødssyge parkeringskælder på hjørnet af Vestre Stationsvej og Rugårdsvej, der normalt står tom og trist, var som forvandlet af kreative folk fra Rampelyset og Badstuen, hvor sprælske unge mennesker uhæmmet kastede sig ud i vilde danse ud og ind mellem Jens Galschiøt Christophersens velplacerede kunst.

NAT

Cocktail' sendte smarte, frække, tjekkede, moderigtige piger ud på gågaden, hvor der var sort af nysgerrige mennesker – modellerne viste aktuelle, hotte ting og smarte sager.

TTEGN

Smukt og yndeligt så det ud. På et mindre podie, opstillet midt ude på de nylagte brosten i Overgade, afslørede en tidligere balletdanserinde sine usvigelige

Natfestivalen er kommet for at blive, jubede City-chef og bagmand Frede Hyldeborg, lige inden cykleklubbens formand, Allan Poulsen, sendte ham afsted på den 300 meter lang cykeltur, som Vintapperstræde-foreningen havde arrangeret gennem midtbyens bag-

færdes i, denne aften, levende og indstillet på virkelig at give folk det, de kom efter.

Rart med liv i byen

– Var Odense sådan hver fredag, ville jeg komme her noget tiere, sagde en mand ved pølsevognen i Vestergade.

En anden føjede til, at det da endelig var rart med lidt liv i byen. Han ville have sig en god, gammel-dags hot dog, og så ville han slutte aftenen af med nogle øller og god musik. Hvor, vidste han ikke, men der var jo gang i den over det hele.

– Det med at surfe ud i natten på internettet, det er ikke lige mig, sagde han. Men det er da godt, at der er noget for enhver smag.

Andre satte i hast kursen mod det store underjordiske garageanlæg ved Vestre Stationsvej. Det var techno-folket, der skulle hen for at danse energien ud.

Flakhaven uden sjov

Atter andre skulle gøre et plakatkup i forhallen hos Brandts, mens en enkelt, vi traf, så på nye kondisko, inden han senere på aften ville give sig selv den fornøjelse at se koken med æggene smide tøjet på Galleri Spectra.

Og sådan var der så meget i Odense i aftes. Vi gætter på, at restauranterne har haft meget ud af det, forretningerne måske knap så meget. Men Odense fik sagt pænt goddag til sine 4000 nye studerende, som var hele arrangementets mening. Og så fik byens også vist, at den kan bruges – ikke mindst til at gå i byen i. Blot kunne den godt have brugt lidt flere gæster. Og rart ville det have været med et arrangement på den store Flakhaven. Den lå desværre øde hen. Desværre – for her kunne være skabt meget liv.

Anders Mose Poulsen

PS: På vej hjem til redaktionen blev jeg enig med mig selv om, at jeg en anden aften går i teatercafeen for at se den forestilling, hvortil kvinder ikke har adgang...

At finde økologisk tøj i Odense er ingen nem sag, så miljøbutikken 'Den Grønne Tråd' i Overgade måtte bl.a. til Sverige for at vise, at man ikke behøver at se kedelig ud, fordi man foretrækker den slags. Der var dog også lokale bidragsydere af jersey til det økologiske modeshow i gården til det, der en gang var Odenses fattigskole, og som i aftenens – og natfestivalens – anledning var forvandlet til et spændende uderum med flammende fakler og oplyste vinduer.

Christina Damgaard ved hvad det drejer sig om. Hun kokkerede velduftende lækkerier i Vestergade ud for 'Bog & Idé.'

'Hvilket hoved skal det bruges til', fniste pigen. – Vi kan jo prøve, replacerede Martin – stærkt inspireret af vor udsendte fotograf. Ud for apoteket Ørnen uddelte flinke apoteker-damer gratis kondomer.

Hvorfor tog folk til natfestival?
Og hvad ville de opleve?
Var det forretningerne og de mange gode tilbud, der trak?
Var det stemningen og atmosfæren i bymidten?
Eller var det de små listige steder med de mange gode musiktilbud? Vi spurgte fem repræsentanter for natfolket.

Fotos: BENNY AHLMANN-JENSEN
PETER LETH-LARSEN
ANDERS BROHUS

Martin Nielsen, gymnasieelev, Morud, 18 år:

– Selvfølgelig skal jeg til natfest. Normalt går man jo ud, når der sker noget, og festivalen her er en god lejlighed. Nu hører jeg ganske vist ikke til dem, der synes, at Odense er kedelig, i hvert fald ikke i weekenderne, men alligevel er det altid rart, når der sker noget ekstraordinært.

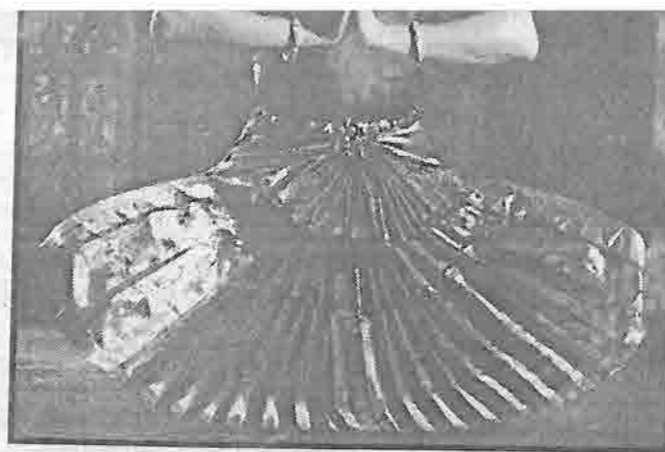

Helle Petersen, ekspedient, Odense, 26 år:

– Ja, selvfølgelig skal jeg til natfestival. Jeg vil ud og opleve atmosfæren og den gode stemning. Og en enkelt øl vil jeg også have, men det bliver ikke sent, for jeg skal på arbejde i morgen tidlig. Men det er rart endelig at kunne være ude en aften, hvor så mange af forretningerne er åbne. Normalt står jeg nemlig selv i forretning.

'Det ligner jo noget, der er symbolsk, nogle bjerge, noget med en truende mørk vinter, og en flagermus med ild i røven', sagde AOF-kunstneren Lars Bo Christensen mens han beundrede Viki Hansens kreative evner med penslen – hun fik kunstnerisk hjælp af veninden Lene Dupont Madsen (t.h.). Både i Vestergade og her i Brandts Passage havde AOF stillet staffelier til rådighed.

...som temperaments, ligesom hun over for det nysgerrige, måbende publikum forklarede om dansens oprindelse og betydning.

uer i torvejen var tætpakket af slægtrende natsværmere.
– Vi har fået politi-tilladelse, udbrød chefen, da den gamle mester Peder Pedersen, politikommissær m.m., dukkede op.
– Jeg er inhabil, hvad det angår. Men jeg ser selvfølgelig efter, om cyklisterne har lys i lygten.
I det hele taget blev 'Natfestivalen' en aften og nat med masser af lys i lygten rundt omkring i byen. Stort set uden kommunale vitamin-tilskud - eller for den sags skyld amtslige støj-patruljer.
Festival-navnet er ikke alene brugt, men også misbrugt i en tid, hvor enhver sammenkomst i en skudehavn, kaldes festival.

Frede Hyldeborg gav os ret i aftentågerne. – Vi må overveje navnet, formen – og mange andre ting. Men nu er vi igang. Og skal vi ikke være tilfredse med det. Nu!

Festival-musikken spillede, ligesom kunsten i alle dens mangfoldige genrer, en væsentlig rolle denne råhyggelige aften- og nattestund. Overraskelserne dukkede op overalt i det indre bybillede.

Og så kunne vagthavende på politistationen kort før midnat med tilfredshed i stemmen meddele, at 'der overalt i byen har været stille og roligt!'

Også selv om rocken buidrede lystigt i mørket, bag blafrende fakler ved søen i Kongens Have, hvor blev der budt op til rollespil, og hvor nysgerrige forbigående blev budt indenfor for at spille med.

Der blev i det hele taget spillet mange roller rundt omkring til ud på de bittesmå timer, hvor fantasien sprang ud i fuld flor.

Det var, trods skribentens strækt fremskredne alder, smukt at opleve det måske mest geniale i bybilledet – og samtidig det, der var gemt mest af vejen, helt nede i parkeringskælderen på hjørnet af Vestre Stationsvej: Tecno-festen arrangeret af Rampelyset og Badstuen – fed musik, blinkende farvestrålende lys, med 'Den indre Svinehund', Jens Galschiøt Christophersens geniale skulpturer, som en naturlig del af det tecno-kratiske totalteater.

– Der kommer 400-500 i løbet af natten, lød det optimistisk fra Rampelys-lederen Erik Rasmussen, der var meget taknemmelig over, at ejerne af kælderen stillede den til rådighed for den gode sag.

– Vi har altid syntes, det var spændende at bruge byen på en anderledes måde, sagde Rasmussen, mens han trippede i takt til disco-tecno-hip-hop-med-meget-mere-musikken.

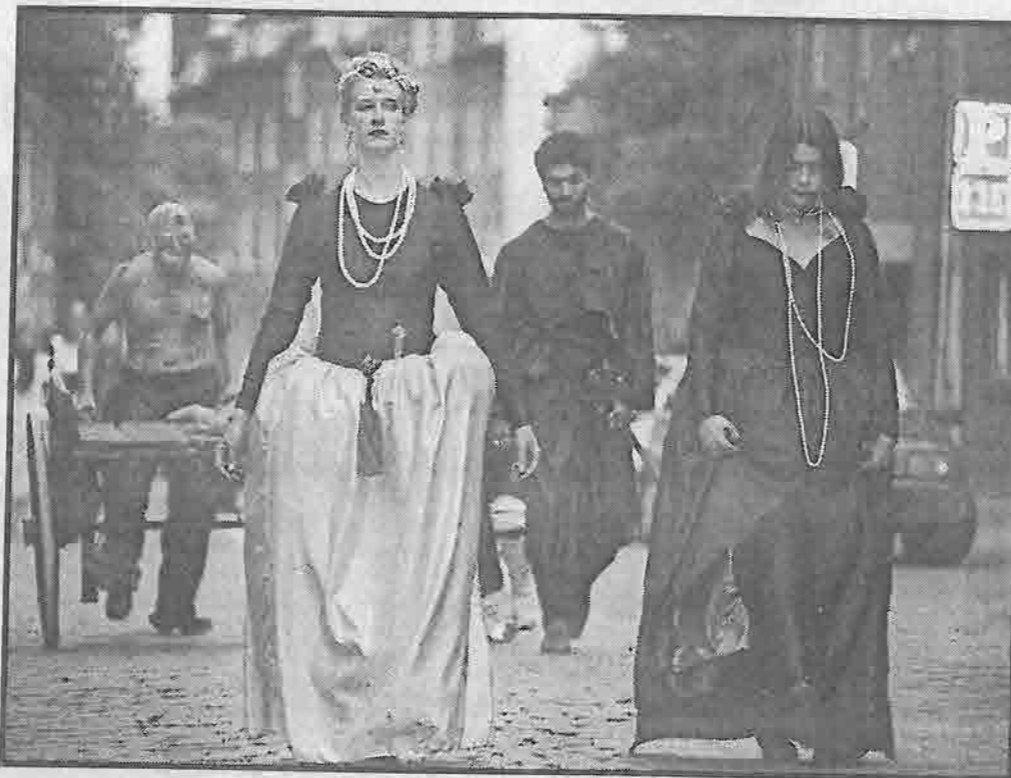
Og det var vist i grunden det, det hele drejede sig om i aftes og i nat.

John Borghilde

Der blev spillet op i gader og stræder og rundt på værtshusene. Endda mange steder, hvor der ellers aldrig høres ædel live-musik. Det var på mange måder ekstremernes nat. Her er det Lassens Jazzkolas, der trækker basunen en ekstra gang på gågaden.

Det var ikke fest og ballade det hele. For eksempel som her, i Nedergade, hvor teatergruppen Rampelysets gru-vækkende procession af middelalderens sorte pestramte skikkelser skred frem. Det så grufuld ud, da de stærkt realistiske nærmest kravlede og stavrede afsted, for at symbolisere de kummerlige forhold under den sorte død. Sådan var det i Odense for præcis 650 år siden.

Peter Zoffmann,
afdelingsleder,
Odense,
50 år:

– Natfestival? Ja, naturligvis. Jeg skal ud for at opleve det hele sammen med min kone. Vi skal ikke handle, men derimod høre god musik. Natfestivalen er jo netop for folk i vores alder, og det er herligt, at der arrangeres en sådan i Odense.

René Jørgensen,
historie-
studerende,
Odense,
24 år:

– Jeg har travlt, for jeg skal til techno nede i P-kælderen. Det er jeg helt vild med, så natfestivalen er lige mig. I øvrigt rart, at der arrangeres en sådan festival med så mange tilbud.

Trine Nørgaard,
skoleelev,
Ullerslev,
17 år:

– Om jeg skal til natfestival? Nej, jeg skal i biografen. Vi har diskuteret det lidt derhjemme fra, men vi enedes om, at det skulle være biffen. Så kan det da godt være, at vi bagefter går ud og kikker lidt på festivalen. Man kan jo aldrig vide.

- 7 SEP. 1996

Fynske fritids-riddere klar til kamp

Middelalder 10/14

Af INGOLF GRAAE MICHÉLSEN

Troels Gelting og Kurt Hansen er pæne mennesker, der passer deres arbejde og ikke ligger nogen til last. Men de har en tilbøjelighed: Lige så snart de er færdige på arbejde, vil de slås. Ikke sådan slå på tæven, men i fritiden tager de rustning på, og så er de ikke længere Troels og Kurt fra Odense, men Ridder Troels og Ridder Kurt fra Middelalderen.

Banevænget 22 i Odense. Udefra ligner det noget nede fra Balkan. Der er beskidt og rodet. Men Troels og Kurt er flinke nok, da de dukker frem fra hallerne. De kan ovenikøbet noget så sjældent nutildags, som at give hånd og sige »goddag«. Ikke noget »hej« her. Helt igennem høviske mænd.

De byder indenfor i hallerne, hvor der engang var karrosserifabrik og Skoda-værksted. Nu ejer kunstneren Jens Galschiøt Christophersen stedet. Det er ham med svinehunde og skamstøtter. Det er ham, der er noget så gammeldags som politisk bevidst (dvs. noget til venstre for midten) kunstner. Det er ham, der med sine skulpturer, vil have folk til at tænke på etik og moral i en grum verden.

Men han driver også et helt stuerent smykkeværksted. Og her arbejder Kurt Hansen. Når Kurt er færdig med at lave smykker, går han gennem nogle dunkle haller ind i nogle andre, lidt mindre dunkle, haller, som han har lejet af Jens Galschiøt Christophersen. Her leger Kurt ridder.

Kurt leger ikke alene; han har selskab af Troels og henved andre 45 gode mænd og kvinder, der tilsammen udgør riddergruppen Scramasax. Omkring 25 udgør den arbejdsomme kerne, der har deres ugentlige gang i de tidligere Skoda-haller. Kurt og de andre er besat af Middelalderen, og bruger en stor del af fritiden på at genkalde forfædres skik og brug.

I hallerne, hvor der i lighed med

Foto: CLAUS PETERSEN
Gøglere og andet godfolk skaber stemning.

Foto: CLAUS PETERSEN

Troels og Kurt fra Middelalderen

1014 Tag imod de hjemløse

Per Larsen, Vestre Fjordvej 56, 1.th., Aalborg, skriver:

Selv om skulpturen »Min indre svinehund« fysisk er placeret i Slotsgade, udfolder den sig sandelig på det groveste og viser sit hæslige fjæs i Vestbyen.

Nu har lokalpolitikerne varetaget »åndssnobbernes« interesser i Rustenborg-kvarteret og skrinlagt planerne om beboelsescontainere for de hjemløse.

I stedet er afsat 18 lejemål i Vestbyen i Suesonsgade til de hjemløse, psykisk syge, misbrugere, og dem der befinder sig på skyggesiden af samfundet. Men de omkringliggende beboere og naboer frygter for deres sikkerhed og egoistiske særøkonomiske interesser.

Alle disse sure opstød og negative profetier vil dø, og et lille paradis er skabt for de udstødte, hvis Vestbyens beboere viser deres sande ansigt ved at slagte »Svinehunden« og byde de

hjemløse velkommen med åbne arme, et venligt smil, næstekærlighed, medmenneskelig varme, forståelse, overbærenhed og tolerance.

Kommunen må samtidig iværksætte et resocialiserings-program og forskellige former for aktivisering af de udstødte. For meningen er vel ikke, at de syge skal forsumpe i lejlighederne?

Ellers er problemstillingen en helt anden og vil føre uoverskuelige problemer med sig.

Udklip af:

MORGENPOSTEN
Fyens
Stiftstidende

26 AUG. 1996

Prismodtageren Jens Galschiødt Christophersen.
Arkivfoto: Kim Rune.

KUNSTNER FÅR PRIS

Jens Galschiødt Christophersen, smykkemed og kunstner i Odense, har fået tildelt 1996-udgaven af Korsløkke Ungdommelige Gejst og Glædes Pris, der uddeles af en fond med tilknytning til Korsløkke Ungdomsskole i Odense. Efter modtagerens eget valg består prisen af et litografi af den københavnske surrealist Michael Kvium.

Selv har Jens Galschiødt Christophersen først og fremmest gjort sig kendt for sine projekter med opstilling af skulpturen 'Den Indre Svinehund' i forskellige europæiske byer samt ophængningen af barnedukker i København i forbindelse med et stort internationalt arrangement. Korsløkke Ungdommelige Gejst og Glædes Pris er tidligere uddelt til politimester Lars Rand Jensen, Odense, Det Internationale Musikteater samt kulturprojektet Rampelyset.

13 AUG. 1996

Svinehunden er løs igen

1014
Af TORBEN WEIRUP

Den prægtige nordjyske by Aalborg får fra torsdag aften besøg af et eksemplar af den indre svinehund. Anledningen er en udstilling, der åbner i Galleri Provence. Udstillingen, der er galleriets 25ende, vises frem til den 12. september.

Svinehunden vil fra en placering foran Føtex i Slotsgade minde byens indbyggere om sit dystre anti-racistiske budskab - og samtidig genopfriske sin kunstneriske ophavsmand, Jens Galschiødt Christophersens projekt fra 1993, hvor ikke færre end 20 svinehunde blev opstillet i en række europæiske metropoler; i København på Rådhuspladsen.

Pas på dyret

Af advarselstavlen fremgik det bl.a., at det ville være dumt at fodre kræet, fordi det var et dyr besjælet af de laveste instinkter, der »angriber menneskets etiske værdigrundlag, så racisme, fremmedhad og intolerance får overtaget«.

Den smedeuddannede billedkunstner Jens Galschiødt Christophersen (født 1954) har i de senere år markeret sig i medierne med en række spektakulære værker. Efter svinehunden - en tønningsskulptur forestillende et menneske med et grisehoved - slog han til igen under FN's sociale topmøde i København i fjor, hvor 750 barnelignende dukkefigurer lænkede til springvand, bænke og gadeskilte i det indre af hovedstaden skulle minde de besøgende og de indfødte om, at 35.000 børn hver dag dør af sult.

Ny skamstøtte

Det bliver 13 millioner om året, og for hver af dem delte Jens Galschiødt Christophersen et pengeseddellignende »værdibevis« rundt på gader og stræder.

Jens Galschiødt Christophersen der, som man vil kunne se på hans udstilling i Galleri Provence, også laver skulpturer i mindre format, arbejder netop med en ny, større skulpturserie, der skal opstilles rundt om i verden som en skamstøtte over menneskelige ugeringer.

Den første af de i alt 20, seks meter høje skulpturer, der udgøres af et bjerg af lidende mennesker, tænkes placeret i Oklahoma City, hvor en regeringsbygning blev sprunget i luften af ekstremister.

17 AUG. 1996

En novembernat for tre år siden opstillede Jens Galschiøt Christophersen med assistance fra 100 frivillige medhjælpere 19 svinehunde på de vigtigste europæiske pladser.

Historien om en usædvanlig heldig mand, der er uddannet kleinsmed fra Lindø-værftet, men som i dag er en af Danmarks mest omdiskuterede kunstnere i Europa

SVINEHUNDENS

På gaden i Aalborg står et dumt svin med åben mund og gloriøst på Føtex.

Det er Jens Galschiøt Christophersens indre svinehund, der siden den og dens 19 brødres pludselige fødsel for tre år siden, har oplevet et sandt eventyr af bestyr-

danske kunstner - og 100 frivillige medhjælpere - svinehundene op over for europæiske parlaments- og regeringsbygninger.

De fleste af svinehundene har siden lidt en krank skæbne. Gemt væk, smidt ud, pulveriserede eller bare forsvundet. Enkelte er blevet

skumringen, med grønt ir løbende ud af munden - og sod på sin alt for store nazi-overfrakke, på en kommunalt anvist flise i Nordjylland.

BØRNE-LIG

- Ja, det er så min indre svine-

hund, siger Jens Galschiøt stolt om, at vi alle har sådan et frustreret svin inde i os, der grynter og befordrer racismen.

- Og så for at minde om, at jeg for tiden udstiller andre værker på et galleri her i byen, siger han og stiger ned fra piedestalen.

I sine let udtrådte fodformede sko, med flagrende hår og sin pibe

der lissom forsøger 'at udtrykke sig selv og sine indre frustrationer' ved hjælp af spontane, provokerende happenings.

Og sådan er han også. Manden, der gjorde sig medie-bemærket over hele verden, da han under det sociale topmøde i København spredte 750 udstoppede 'børnelig'

Jens Kroman fejrer sin 60 års fødselsdag på Galleri So-to i Aalborg.

Finn Thybo Andersen kan ses på Nordjyllands Kunstmuseum og Galleri Deco.

Esben Hanefeldt Kristensen er ikke med på billedet. Han løb tør for benzin på motorvejen. Så vi nøjes med et par af hans malerier og publikummer i stedet.

popularitet heroppe.

- Jeg bor i København, men det er ikke særligt tit, jeg udstiller der. Jeg udstiller på en masse kunstforeninger over hele landet, og jeg har udstillet i 15 lande verden over de sene-

ste år. Men jeg udstiller primært i Aalborg og på Fyn.

- I mange år har jeg rejst på Grønland og hentet inspiration derfra. På det seneste har jeg dog især været i troperne for at

hente inspiration. Der er værker både fra troperne og fra Grønland med på denne udstilling, så den kunne godt have heddet »Fra Arktis til Troperne«, siger Jens Kromann, som havde et godt salg til pub-

Torsdag nat bød på mas- ser af kunst i Aalborg

likum på førstedagen af sin udstilling i Aalborg.

På Galleri Deco var der fernisering på en udstilling med Finn Thybo Andersen. Også her var der kunder i butikken ved ferniseringen. Nina Hobolth fra Nordjyllands Kunstmuseum var på indkøb. Men det skyldes blandt andet, at Finn Thybo Andersen udstiller på museet i øjeblikket.

Her udstiller han dog store ruminstallationer. Derfor var det muligt for museet at få nogle lidt mere handy ting på udstillingen på Galleri Deco til samlingerne.

- Fællestrækket for tingene her og på museet er, at der er tale om rytmiske konstruktioner, forklarer kunstneren.

- Men jeg vil helst arbejde med de store ting. Med rumudsmykninger.

Finn Thybo Andersen er netop nu på vej til USA for at studere kunst. Han rejser til bl.a. til Texas, New Mexico og Arizona for at se på store, kunstneriske udsmykninger.

På Galerie Wolfsen er der en tredages-udstilling med værker af Esben Hanefeldt Kristensen.

- Jeg kommer meget på Galerie Wolfsen og det er stedet, hvor jeg drikker allermindst kaffe, griner Esben Hanefeldt Kristensen.

- Sammen med Kent Wolfsen fra galleriet har jeg fået trykt to glade plakater, som vi prøver at sælge sammen.

- Allerde fredag morgen tager jeg til Viborg, hvor jeg skal trykke tre litografier, som jeg har arbejdet med i lang tid.

- Jeg skal lave nogle litografier til Jerusalem. Jeg har brugt fem uger på at lave trykpladerne, så det er utroligt spændende at se, hvordan det kommer til at se ud. Jeg er meget nervøs, for det er et stort arbejde at lave litografi. Først når de bliver trykt kan man se, om de er i orden. Så er det meget lettere og meget sjovere at male, siger Esben Hanefeldt Kristensen, mens han signerer plakater til den store guldmedalje.

Udklip af:

Aalborg Stiftstidende

16 AUG, 1996

1014 Svinehunde, skamstøtter og glade plakater

Af Max Melgaard
Foto: Grete Dahl

■ Mens det halve Nordjylland var på indkøb i Aalborg i aftes under købmændenes *night and day*-kræmmerfest, var der en stribe mennesker, der valgte at bruge dag-og-natte-showet til lidt kultur. Og hertil havde de fine forhold i aftes. Der var fernisering hele fire steder på én gang.

Vi fulgte trop, for at se, hvad man kunne få.

På Galleri Provence mødte vi Jens Galschiøt Christophersen.

Han er manden, der stillede 20 svinehunde op i storbyer overalt i Europa for et par år siden. Vi spurgte ham, hvordan i alverden, man kan få råd til at lave sådan en happening, når man selv skal betale?

- Når jeg beslutter mig for at lave sådan en happening, så går jeg igang. Jeg har tidligere haft stort held med at søge sponsorpenge til mange af mine projekter, og det troede jeg også, jeg kunne med svinehunden. Men her gik jeg fuldstændig galt i byen. Jeg fik 100.000 kroner hjem. Det hele kostede 3-400.000 kroner.

- Men jeg har en kamikazepilot i mig der gør, at jeg går i gang. Jeg havde netop fået udbetalt en erstatning på 150.000 kroner for en skulptur, der var gået i stykker, og det hjalp på projektet. Men det endte med at koste 200.000 kroner af egen lomme.

Det endte også med en kæmpegæld.

- Men pengene har jeg fået hjem ved at sælge en masse skulpturer. I forbindelse med projektet sendte jeg over 4000 telefaxer rundt til aviser overalt i Europa. Men der var kun ganske få aviser, for eksempel Aalborg Stiftstidende, der greb historien.

- Min første tanke var, at happeningen skulle være anonym. Men til sidst indså jeg, at jeg måtte stå

Jens Galschiøt Christophersen på Galleri Provence.

Barcelona.

- Det er sjovt at se, hvordan man har tacklet situationen i de mange byer, hvor vi i nattens mulm og mørke stillede de mange skulpturer op. I Bonn er svinehunden kommet på kunstmuseum. I München sagde borgmesteren, at jeg ville komme til at betale for at få svinet fjernet.

- Det sagde borgmesteren i Innsbruck også. Siden modtog han en bombe og fik sprængt nogle fingre væk. Det fik

- Der er også siden sket det, at den fornemme kunstudstilling Dokumenta i Kassel har bedt om lov til at udstille alle svinehundene. Den oplysning har jeg naturligvis ladet sive, for det er med til at give svinehunden status. Og jeg har da også fået brev fra Jacques Chirac om svinehunden.

- Lige nu er jeg i gang med et projekt, der hedder Skamstøtten. Det skal markere forbrydelser og dårlige begivenheder. Skamstøtten er en svutans

kroner at lave per eksemplar og det er meningen, at der skal opstilles 20 i alt de kommende 10 år.

- Det, at materialet er bronze, og at der er tale om en skulptur, med store kvaliteter og en høj pris gør, at modtagerne kommer til at se på den med andre øjne end svinehunden. Det bliver sværere at sige nej til den eller smide den væk, når man har fået den. Den første skamstøtte placeres i Oklahoma City. Her sprængte amerikanske højrefløjaktivister en børnehaven i luften og dræbte en masse børn.

- Den amerikanske højrefløj har skabt et argumentationsklima, som skaber vold og vanvittige mennesker og i den sidste ende fascisme. Og det vil jeg gerne gøre opmærksom på. Skamstøtten i Oklahoma skal stå på byggetomten, hvor børnehaven lå. Jeg har ikke fået tilladelse til at sætte den op, men jeg gør det.

- Den næste skamstøtte skal stå i Grosnij. Ikke for at tage parti for hverken russere eller tjetjenere, men for at vise uretfærdigheden. Jeg har fået i alt 230.000 kroner i støtte til dette projekt, som kommer til at koste mig 13 mio. kr. Men jeg har netop solgt en stor skulptur til 650.000 kroner, så det hjælper på det.

- Og så har jeg kontakten den irske rockgruppe U2, for at høre, om de vil hjælpe mig med at markedsføre projektet, fortæller Jens Galschiøt Christophersen.

Surfere på internettet kan få flere oplysninger på adressen: <http://www.aid-oh.dk>.

På Galleri So-to er der lidt mere fredeligt. Her udstiller Jens Kroman. Han er netop fyldt 60 år, og det fejres med en udstilling.

- Galleri So-to er et af de vigtigste gallerier for mig, fortæller han. - Jeg har udstillet her siden galleriet startede, og vi har holdt sammen lige siden. Det er da også galleriets

stær og soier sig.
Værket hedder
»Min indre svine-
hund«, og kan opleves
den kommende måned
i Aalborg.

Foto:
Søren Schnoor

**Den indre
svinehund er
opstillet på
Nytorv, og den
er vartegn for
fire flotte
kunst-
udstillinger
i byen**

14 AUG. 1996

Svinehund i Aalborg 1014

■ Billedkunstneren og happeningmageren Jens Galschiøt Christophersen, der i november 1993 opstillede skulpturen "Den indre svinehund" i en række europæiske byer, besøgte Aalborg torsdag 15. august i forbindelse med Day and Night-arrangementet og udstiller skulpturer og andre effekter på Gallerie Provence. Der bliver opstillet en svinehund for enden af Slotsgade i Aalborg. lars o.

Udklip af:

Morgenavisen
Jyllands Posten

23 AUG. 1996

Billedkunstneren Jens Galschiøt Christophersen modtager lørdag 24. august "Korsløkkens ungdommelige gejst og glædes Pris" for sin engagerende kunst, som får det enkelte menneske i tale, oftest i solidaritet med klodens udsatte befolkningsgrupper, som det hedder i motiveringen. Prismodtageren er kendt for sine svinehundehappenings, barnedukkerne ophængt i Københavns gader under FNs sociale topmøde og senest Skamstøtte-projektet, der er i støbeskeen. Tidligere prismodtagere er politimer Lars Rand, Det internationale Musikteater samt kulturprojektet Rampelyset. lars o.

Udklip af:

Morgenavisen
Jyllands Posten

22 AUG. 1996

Danske 1014 skamstøtter i Rom

■ Billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen opstiller det første eksemplar af sin skamstøtte under FN's levnedsmiddel- og landbrugsorganisation, FAO's møde i Rom i november.

Han er i gang med at opføre ialt 20 skamstøtter i sit nye projekt på hver fem-syv tons i bronze til påmindelse om de ugerninger, der er begået og stadig begås overalt i verden.

I 1993 gik Jens Galschiøt Christophersen med sin berøgtede svinehundehappening over i (kunst)historien. lars o.

Svinet er kommet

Af Max Melgaard

■ En grim svinehund har indtaget Aalborg.

For enden af Slotsgade, helt nede ved Nytorv, står den. Grim og tung. Og for at det ikke skal være løgn, så er der tale om den værste af alle typer svinehund: Den indre svinehund.

Svinet er en kopi af en stribe skulpturer, der i november 1993 dukkede op på centrale pladser i 20 af Europas storbyer.

Det startede i Antwerpen i Belgien kl. 5.25 mandag 8. november. I løbet af de følgende timer dukkede der svinehund op i Oslo, Amsterdam, Bruxelles, Bonn, Paris og Stockholm.

Den følgende dag blev Geneve, København, Zürich, Odense, Århus og Herning ramt, foruden flere andre steder.

Først om torsdagen sluttede svineriet, da den 20. og sidste skulptur blev anbragt foran Brandenburger Tor i Berlin.

Aalborg undslap happeningen den gang.

Men nu har vi fået en svinehund - til låns den kommende måned.

Det sker som et led i den *day and night*-festival, der løber af stablen i byen fra torsdag.

Her er fire gallerier gået sammen om at holde ekstraordinært åbnet om aftenen, og der sker med fernisering af udstillinger med vidt forskellige kunstnere.

På Galleri Provence viser man værker af den odenseanske kunstner, debattør og provokatør Jens Galschiøt Christophersen.

Og det er ham, der har fundet på det

Skulpturen er opstillet ved Nytorv i Aalborg. Foto: Søren Schnoor

med svinehunden.

Han har i øvrigt fingrene med i spillet ved utallige andre happenings.

Hans seneste påhit hedder Skamstøtten. Det er en 6,4 meter høj obeliskagtig skulptur, udført i sort, blankpoleret bronze. Skulpturen er opbygget over 50 menneskekroppe, der vrider sig i smerte.

Der fremstilles i alt 20 skamstøtter. En til to gange årligt vil de blive »uddelt«: Skamstøtten placeres steder i verden, hvor der er sket en forbrydelse imod den humanistiske menneskeopfattelse. Skulpturen er en slags forbrydelsens nobelpris.

Men Jens Galschiøt Christophersen er først og fremmest kunstner. Og hans værker udstilles fra torsdag aften på Galleri Provence.

På Galleri So-to holder man fødselsdag torsdag aften. Fødselaren er maleren Jens Kromann, som fylder 60 år. Han fejres med en udstilling i Aalborg og med en stor fest.

Galleri Deco viser værker af Finn Thybo Andersen, som i forvejen er aktuell på Nordjyllands Kunstmuseum i øjeblikket. Finn Thybo Andersen forlader dog ferniseringen allerede klokken 20.30. Han skal nemlig videre til USA.

Endelig er der aftenåbent på Galleri Wolfsen.

Her vises en stribe værker af Esben Hanefeldt Kristensen, som tillige har lavet plakaten til hele dette show. I dagens anledning kan man købe et signeret eksemplar for 250 kr.

På Galleri Wolfsen er der tillige billeder af Finn Havé, Erik Bille Christiansen og Gorm Eriksen.

Udklip af:

Kristeligt Dagblad

26 AUG. 1996

Kunstner hædret

Billedkunstneren Jens Galschiøt Christophersen modtog lørdag »Korsløkkens ungdommelige gejst og glædes Pris«. Han får prisen for sin engagerende kunst, som får det enkelte menneske i tale, oftest i solidaritet med klodens udsatte befolkningsgrupper, hedder det i motiveringen. Prismodtageren er blandt andet kendt for de barnedukker, han ophængte overalt i København under det sociale topmøde for at minde om børns ofte udsatte vilkår rundt om i verden.

Udklip af:

Politiken

24 AUG. 1996

Gejst og glæde 1014

Korsløkkens Ungdommelige Gejst og Glædes Pris. Det hedder den altså. Korsløkke Ungdomsskole i Odense giver i dag prisen til snykkesmeden og kunstneren Jens Galschiøt Christophersen, Odense. Han er bl.a. kendt for sine projekter Den Indre Svinehund med opstilling af skulpturer over hele Europa og dukkebørnene, som i hobetal blev fordelt i København i forbindelse med Det Sociale Topmøde sidste år.

17 JULI 1996

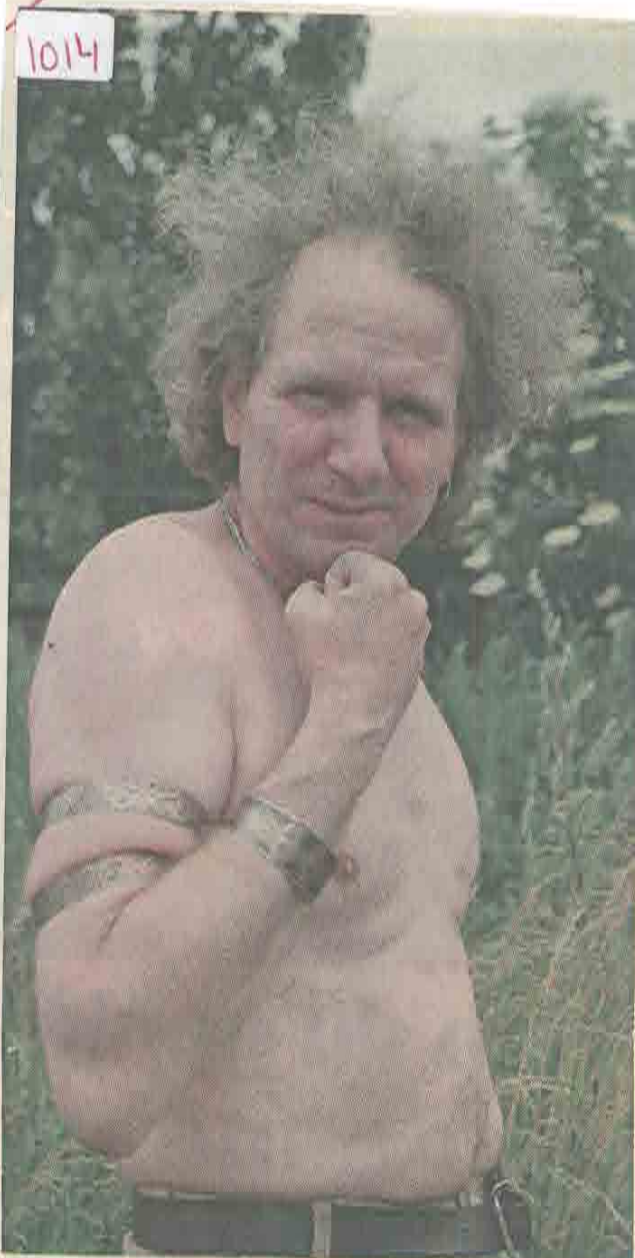

JENS GALSCHIØT CHRISTOPHERSEN - kunstner, smykkedesmed og blandt andet manden bag skulpturen "Den Indre Svinehund", har sammen med tre-fire andre det seneste år arbejdet på et nyt kæmpe projekt med titlen "Skamstøtten". Det er en seks meter høj kobberskulptur formet af smerteligt forvredne menneskekroppe. Hvis projektet fuldføres som planlagt over ti år, er der tale om et budget på tretten millioner. Skamstøtten opstilles rundt om i verden,

hvor grov krænkelse af menneskerettighederne har fundet sted - om nødvendigt uden myndighedernes tilladelse. Første station bliver Rom i forbindelse med en stor FAO-konference. FAO er FN's levnedsmiddel- og landbrugsorganisation, og godt syv tons ler er brugt til at forme de halvtreds menneskekroppe i fuld størrelse. Næste fase er formstøbning og færdiggørelse til kobberskulptur. Odense kommunes kulturafdeling støtter Rom-projektet med 50.000 kroner.

Ugeavisen
Odense-Onsdag

31 JULI 1996

JENS GALSCHIØT CHRISTOPHERSEN - er en vidt-

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

13 SEP. 1996

Natten er vor egen

Musikken spiller en væsentlig rolle i den kommende lange aften og nat i Odense ved navn Natfestival.

1014

Rytmask

Af
JESPER MADSEN ERIKSEN

En særegen blanding af kultur og kommerzialisme præger Odense City det kommende døgn. I foldere og annoncer kan man få noget af et overblik over det aften- og natlige gedområde, Odense bliver omdannet til ved den natlige festival.

Jeres skribent befinder sig i den luksuriøse situation, at han kan tillade sig at udvælge sig nogle få af festivalens hundredevis af tilbud som anbefalelsesværdige - og i sagens natur de af dem, der handler om musik.

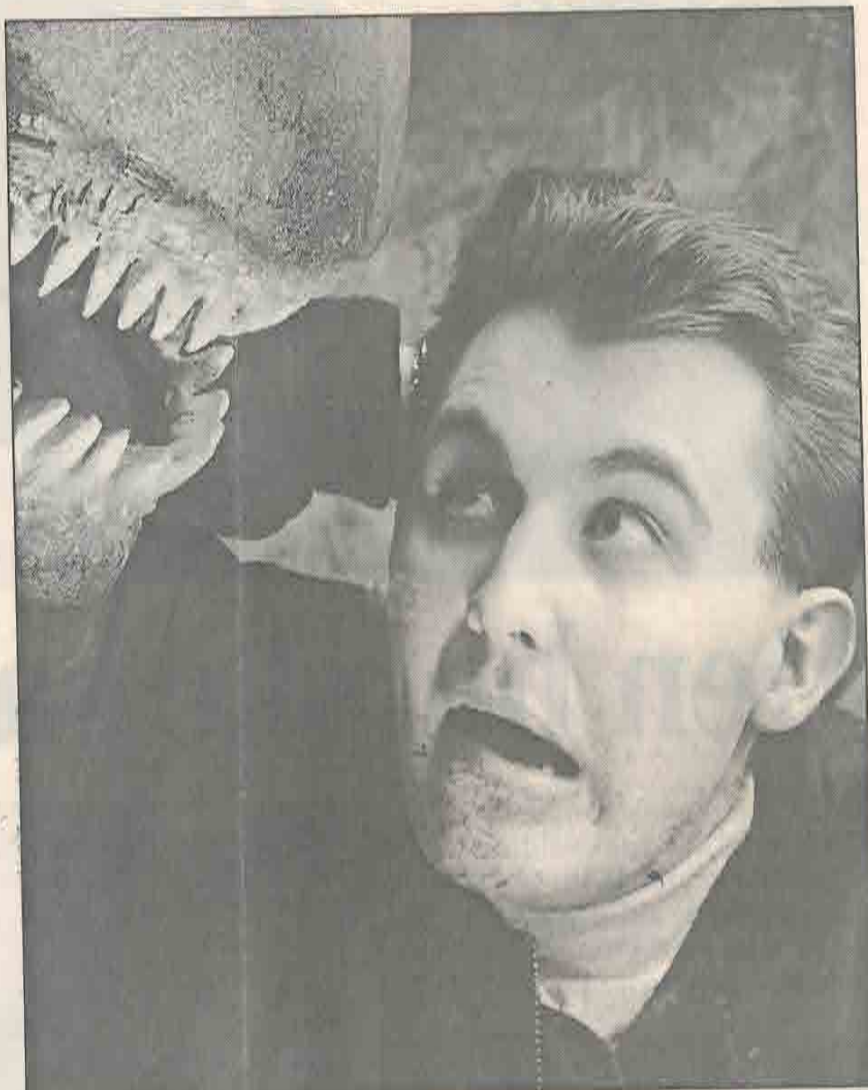
Det mest originale af slagsen finder uden tvivl sted i Vesterport Parkeringskælder på hjørnet af Rugårdsvej og Vestre Stationsvej. Dels er det mig bekendt første gang, denne kælder bruges til noget konstruktivt - dels er der tale om et særegent møde mellem kunststilling og techno-fest.

For kunsten står billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen, som nærmest med et slag blev verdenskendt i kraft af skulpturen *Den Indre Svinehund*. En tons-tung betonskulptur af et svin i menneskeklæder, der blev opstillet samtidig i 20 større europæiske byer med det formål at skabe debat om intolerance og fremmedhad.

Siden har Galschiøt gjort sig bemærket med andre happenings bl.a. i forbindelse med FN's sociale topmøde i København og senest med den 6,4 meter høje obelisk-agtige bronzeskulptur *Skamstøtten*. Denne vil to gange om året i løbet af det næste årti blive rejst et sted i verden, hvor der er sket overgreb mod menneskehed, første gang i Oklahoma City, hvor en højreekstremist sprængte regeringsbygningen i luften.

Det er altså kunst med et politisk/humanistisk sigte, Galschiøt med udgangspunkt i værkstedet i Næsby er blevet kendt for. I parkeringskælderens kan man se et bredt udvalg af hans skulpturer. De kombineres med computerstyret lys, videoprojekterede animationer, U.V.-udsmykning og så altså techno-rytmer.

Sidstnævnte står de tre D.J.'er Morten Trøst, Michael Bloch og Peter Lundgreen samt de to live-orkestre Procyon Project, der har haft æren af at varme op for et af genrens største navne, The Prodigy, og Sunset Yellow, der har kunnet opleves på Midtfyn, for. Arrangementet i kælderens, der

En D.J. møder en af Jens Galschiøt Christophersens skulpturer. Det vil ske flere gange i nat i Vesterport Parkeringskælder.

kaldes Below Underground Techno Art, åbner kl. 21.

Lidt blødere moderne musik i lidt varmere omgivelser er der i Studenterhus Odense, som også har fest til den lyse morgen. Først med disco-orkestret Five a Side og efter midnat med house-musik, hvor diverse D.J.'er og Mother's Permission fra London leverer det hotteste i den genre. Undervejs og i studenterhusets oversal kan man opleve en 'spooky midnatsmesse', som arrangørerne, Studentermenigheden, har døbt den. Menighedens præst, Erik Strid, messer, organisten tordner, sopranen klager, og lysene blaffer i et dunkelt rum, loves der. Selvfølgelig med start kl. 24.

Er man til mere almindelig live-musik, bringer aftenen og natten et væld af tilbud. Af annoncer og foldere fremgår det, at Rytmeposten skulle have besøg af det svenske orkester Mazarine Street, men det har desværre meldt afbud. De to øvrige bands, der er på plakaten i aften, Sugarglam og lokale Travel By Train møder dog op alligevel. København-

ske Sugarglam har tidligere med succes gæstet Rytmeposten med deres garagepop med Las Vegas-sound, og det kan blive et interessant og medrivende fornyet bekendtskab.

På Rytmeposten og andre steder er der også liv efter natfestivalen. På posten et meget heftigt liv lørdag aften, hvor et af landets førende trash-orkestre, Furious Trauma, underholder med opvarmning af to nye lokale og genrebeslægtede navne, Cyborg og Solhverv.

Endelig er det lørdag også værd at hæfte sig ved det kompetente københavnske rock-orkester, Innocent Blood, der udover snart at være klar med cd nummer to og udover at stå over for en længere turné i Tyskland og Østrig denne aften spiller på den odenseanske udgave af The Australian Bar - i Brandts Passage.

Og det var så med et par afstikkere til lørdag mit bud på Natfestival. Men her på øen kan vi jo med god samvittighed vælge og vrage blandt de mange tilbud, som vi vil. Natten er vor egen.

1014

Jorden er giftig – spring op PÅ PRINSEN

Elever fra 10. klasse var med til at lave skulpturer i sten og bronze

AF THOMAS DAVIDSEN

På Fuglebjerg Skole mellem Slagelse og Næstved har man længe haft det problem, at børnenes fortrukne samlingssted er busterminalen, som ligger tæt på skolens udearealer. Det har medført mange farlige situationer, og skolen forsøger nu

at lokke børnene væk fra bilerne ved at gøre udearealerne mere attraktive.

Pædagogisk konsulent Henrik Vilsbøll fik ideen at lade billedkunstneren Jens Galschiøt Christophersen udføre et »jorden er giftig-stativ« baseret på Antoine De Saint-Exuperys verdenskendte eventyr om »Den lille Prins«. I historien figurerer syv planeter. På hver af dem bor der et menneske, som repræsenterer en del af vores vestlige kultur – kongen, drankeren, forretningsmanden osv. – og på jordkloden møder

den lille prins ræven, rosen og slangen.

Det hele er med i den stort anlagte skulptur – »Prinse-skulpturen«. Planeterne er lavet i natursten, og ovenpå står figurerne i bronze. Det hele har kostet 640.000 kr. og blev indviet lige efter pinse.

Det er Henrik Vilsbølls tanke, at skulpturen skal kunne fungere på flere forskellige planer. Udgangspunktet er, at børnene kan hoppe fra planet til planet og lege jorden er giftig. Men bliver de trætte af det, er der frit spil for fantasien. Man

kan gemme sig i jordkloden, og man kan gå på line på slangen, der samtidig fungerer som sikkerhedsstativ. Et andet plan er selve historien, som handler om alt, hvad der er menneskeligt – sorg, glæde, ensomhed, venskab, meningsløshed og mening. Ved i bogstaveligste forstand at hoppe rundt oven på eventyrets symbolverden får børnene mulighed for at udvikle et meget personligt forhold til fortællingen. Kommunens bibliotek får direkte tilknytning til skulpturpladsen, så muligheden for at

integrere bogens filosofiske budskab med børns motorik er til stede.

På kunstnerens værksted har skolens 10. klasse i seks måneder kunne deltage i udformningen af skulpturerne. De har i arbejdet med voks, gips, ler og polering oplevet, hvor uforudsigelig og alt andet end skemalagt det er at arbejde med kunst.

– I starten, da de kom, forventede de vist, at jeg nøjagtig vidste, hvordan det skulle laves, fortæller Jens Galschiøt Christophersen.

– Men pludselig gik det op for dem, at sådan var det ikke. Vi skulle lave noget nyt, og når man gør det, må man jo lave det om mange gange. Kunstfrembringelsen består af en lang kæde af opfindelser. Det tror jeg var det vigtigste, de fik med hjem.

Forud for indvielsen var der generalprøve på skulpturen. En nærliggende børnehave blev inviteret hen på værkstedet. Gad børnene lege på den. Der viste sig kun at være et enkelt problem – at få børnene hjem igen.

UDSMYKNING

De visuelle oplevelser

Man støder ind i det år efter år. Løjerlige og unikke skulpturer på festivalpladsen og mystiske figurer og billeder under teltugene. Udsmykningen er et fast og spektakulært element på Roskilde Festival, og igen i år er der masser at se på, når musikken spiller op.

Af Henriette Lungholt

Du møder dette "stenansigt" på vej ned mod Cikadelunden.

Det er ikke kun de mange musikalske oplevelser, man tager med hjem, når Roskilde Festival slutter. Også de visuelle indtryk bliver siddende på inder siden, når rygsækken, teltet og de udtrådte, vabeldannende støvler er gået væk til næste års festival.

Udsmykning har gennem årene udviklet sig til en fast bestanddel af Roskilde Festival. Det giver festivalpladsen en troldspil i øjet, og festivalpublikket en ekstra og anderledes oplevelse. Men det giver også kunstnere

fra diverse vækstmiljøer muligheden for at eksperimentere og boltre sig på en kæmpe stor plads. Og det kommer der særegne og iøjnefaldende ting ud af.

BLÅ SCENE

PETER SEVERIN står bag udsmykningen på "Blå Scene". Computerbilleder er skubbet op under det himmelblå teltloft. Lyd og flydende billeder af væsener, der endnu ikke er set, navigerer mellem skygge og lys. Budskaber om uvirkelighed - og stemmer, hvis sprog

er skyggernes bevægelse mellem neon og kuber.

CIKADELUNDEN

"Cikadelunden" er stedet, hvor du i fred og smukke omgivelser kan slå dig ned - sludre, sove eller bare betragte mennesker til lyden af cikader. Et tropisk, afslappende og smukt syn midt i det hektiske festivalmenneskemylde.

COMPUTERHAVE

Ved det nye trinbræt er der anlagt en "Com-

Udklip af:

Næstved Tidende

1 JUNI 1996

Fire kedelige taler til Den lille Prins

Den monumentale lege-klatre-skulptur blev indviet

Fuglebjerg

Solen skinnede, fuglene kvidrede, flaget var hejst, hele skolen var forsamlet på græsplænen op mod busterminalen, og i midten stod dagens hovedperson: Den lille Prins, som blev indviet med en lille stribe taler.

- Det er kedeligt, at de skal holde taler, var Daniels kommentar. Han går i børnehaveklassen.

Kvalitet

Og ganske rigtigt. Før den monumentale skulptur officielt blev givet fri til elevernes klatreevner, skulle formanden for kultur- og sundhedsudvalget, Torsten Elm, S, lige sige et par ord.

- I Fuglebjerg er vi ikke forvent med kunst i den kvalitet, som vi ser i dag. Jeg håber at Den lille prins vil blive startskud til politiske overvejelser over hvilken måde, vi kan fremme kunsten i

Fuglebjerg kommune, sagde Torsten Elm blandt andet.

Og de ord forstod Daniel ikke meget af.

Provokerende

Skoleinspektør Svend Ove Olsen overtog mikrofonen. Ud af den lille højttaler, som en person bar på, sagde han: - Pral har aldrig ført til fremgang. Men på den anden side, hvem har nogensinde set en mand, som har fanget en stor fisk, går hjem ad en sidegade?

Han kaldte kunstnerens ide for »enkel - genial og lidt provokerende.

- Mest provokerende for os her på skolen var naturligvis beløbet. 650.000 kroner er altså mange penge for os, sagde Svend Ove Olsen.

Daniel forstod stadig ikke, hvad han talte om.

Kedeligt

Derefter talte pædagogisk konsulent Henrik Vilsbøll, som oprindelig var med til at få ideen til en skulptur og sidst takkede mesteren for kunstvær-

ket, Jens Galschiøt Christofersen, for det gode samarbejde med eleverne fra 10. klasse, som har været med til at fremstille dele af skulpturen i Odense.

Før Daniel var det stadig kedeligt.

Leg

Men nu klippede Torsten Elm et bånd over, som var spændt rundt om »Jorden er giftig skulpturen«, og ind strømede eleverne. De kravlede ind i globen, kravlede uden på den, hang fast på den otte meter lange slange og hoppede fra sten til sten. Lige det skulpturen er beregnet til: Leg.

Det kunne Daniel forstå. Men ak, der var slet ikke plads på skulpturen. De største elever kom først.

Så sammen med en kammerat fra børnehaveklassen satte daniel sig hen på trappen til busterminalen og ventede på bedre tider. Det var også lidt kedeligt.

geo

Efter fire små taler, blev Jens Galschiøt Christofersens skulptur givet fri til det den mest er beregnet til: At lege på. Men først måtte forsamlingen pænt stå bag et bånd og vente på det store øjeblik.

Foto: Ole Hansen

reaktioner: B.T.s
 chefredaktør, Arne Notkin, skrev i pinseavisen om den ydre svinehund, her symboliseret ved Jens Galschiødt Christophersens skulptur. Indlægget har givet kraftige reaktioner.
 Foto: Eva Seider

De faktiske forhold

Svend Aage Mortensen,
 Grønager 20, Greve

I B.T.s leder 28/5 står der, at der er færre end fem pct. udlændinge i Danmark. Og det skulle så være viden om de faktiske forhold.

Hvis vi nu straks giver dansk statsborgerskab til alle, der ønsker det, så kan B.T. om få dage skrive, at nu er der næsten ingen udlændinge i Danmark. For så er det jo de faktiske forhold. Eller er det?

Når B.T. skriver, at der er færre end fem pct. udlændinge i Danmark, er det et forsøg på folke-forførelse.

»Den indre Svinehund«, kaldte Jens Galschiødt Christophersen den skulptur, han uden tilladelse stillede op i en lang række europæiske storbyer. Svinehunden optræder dog ikke på den udstilling, Jens Galschiødt Christophersen præsenterer på Nilles Kro.

Svinehundens »far« på Nilles Kro

»Den indre Svinehund« kaldte Jens Galschiødt Christophersen den betonstatue han for en halv snes år siden uden tilladelse stillede op på torve i en lang række europæiske byer. Den aktion gjorde ham med et slag til en kendt kunstner, langt udenfor landets grænser og satte gang i mange velgørende kunstpolitiske diskussioner.

»Svinehunden« er kun en dimension i Jens Galschiødt Christophersen kunst, der kan virke gal, men er i stand til både at forarge og henrykke publikum.

At der er hold i påstanden kan Hammelitterne forvisse sig om, hvis de på torsdag - på Kristi himmelfartsdag - tager en tur til Nilles Kro ved Sabro. Jens Galschiødt Christophersen er nummer to af de tre betydende danske nutidskunstnere, som Jonna Pedersen har valgt at præsenterer på kroen.

B.T.

27 MAJ 1996

Den ydre svinehund

Arne Notkin
 1014
 B.T.s
 CHEFREDAKTØR

♦ Jeg tror ikke på den indre svinehund. Jeg nægter simpelthen at tro, at vi alle sammen fra fødslen er udstyret med negative følelser over for fremmede, indvandrere og flygtninge.

Derimod er det åbenlyst, at vores samfund rummer et højtstående kobbel af ydre svinehunde.

Førerhund i den gale flok er Den Danske Forening, der ligefrem ønsker en »repatriering« (læs: etnisk udrensning) af indvandrere og flygtninge fra Danmark. Får de magt, som de har agt, må vi bare håbe, at Hong Kongs regler for familiesammenføring vil tillade prins Joachim at blive genforenet med sin Alexandra.

Men også politikere fra Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti giver hals. Og selv i ellers så anstændige partier som Venstre og Socialdemokratiet forsømmer en Inge Dahl-Sørensen (V) og en borgmester Per Madsen (S) sjældent en lejlighed til at hetze mod de fremmede.

Midt i det gale spektakel har der altid lydt en appel om anstændighed fra Kristeligt Folkeparti. Her var et parti,

For de højtstående ydre svinehunde vil selv fjerne efterkommere af indvandrere stadig være fremmede.

Foto af Jens Galschiødt Christophersens »svinehund«:
 Eva Seider

der tilføjede det politiske magtspil en klar og utvetydig etisk dimension. Hjælp til mennesker på samfundets bund, rundhåndet bistand til fattige i udviklingslandene og tolerance over for de fremmede blandt os. Her var tilsyneladende et parti, der tog Biblens ord alvorligt: »En fremmed må du ikke plage, og du må ikke undertrykke ham«. (2. Mosebog 22:20).

Mønster-eksempel

Så meget desto mere deprimerende har det været at se, hvordan Kristeligt Folkeparti har behandlet Mazhar Hussain, der i denne uge omsider besluttede at forlade partiet. Man kunne bruge hans stemme. Man kunne bruge ham som medlem. Men så heller ikke mere. Folketingskandidat kunne han aldrig blive, selvom han støttede partipro-

grammet 100 procent. Og derfor er han nu gået.

Her har vi en praktiserende muslim, der gjorde alt det, som det officielle Danmark med kirke- og indenrigsminister Birte Weiss i spidsen prædiker som modtræk mod fremmedhadet. Han havde lært sig at tale perfekt dansk. Han har knoklet for at tage en god uddannelse. Han har et godt arbejde som læge. Han forsøger selv sin familie og ligger ingen til last. Og så havde han oven i købet valgt at gå aktivt ind i det etablerede danske foreningsliv frem for kun at holde sig til indvandrerforeningerne. Kort sagt et mønstereksempel på en integrationsvillig og integrationsegnet indvandrer.

Og så var det alligevel ikke godt nok.

Lad gå, at det aldrig nogensinde kan blive godt nok for de

ydre svinehunde. For Den Danske Forening vil selv fjerne efterkommere af indvandrere stadig være fremmede. En idé, der kunne være hentet fra Nürnberg, der har givet navn til nazisternes racelove. Det er ækelt, men desværre forventeligt.

Men at et ellers så humanitært parti som Kristeligt Folkeparti ikke tåler at se et muslimsk medlem nå til tops i partiet, det er en tragedie. Det må slukke håbet blandt indvandrere om nogensinde at blive accepteret som andet end andenrangs borgere.

Folketinget skal selvfølgelig arrangere høringer om kinesernes behandling af tibeternerne på den anden side af Jorden. Men lige så selvfølgelig vil det være at tage fat om vores behandling af indvandrere. Det kan vi i det mindste gøre noget ved.

Udklip af:

Morgenavisen
 Jyllands Posten

31 MAJ 1996

Kunst og klatrestativ

FUGLEBJERG Kunstneren Jens Galschiødt Christophersen, kendt for sine svinehundehappening og de kommende skamstøtter, holder i dag fernisering over en skulpturgruppe på Fuglebjerg Skole på Sjælland. Skulpturen, skabt frit efter Antoine de Saint-Exuperys »Den lille prins«, er udført i samarbejde med skolens elever. Skulpturgruppen består af sten og bronze. Prinsens univers symboliseres af syv planeter, hvor de forskellige mennesketyper bor. Skulpturen skal tillige virke som et »jorden er giftig stativ«, hvor børn i alle aldre kan lege og samtidig undre sig over, hvordan verden er sammensat.

Kultur er også noget for noget

Erhvervslivet kræver kontant udbytte, før de sponsorerer kunst- og kulturliv. Mens kulturgiganter kan vælge og vrage, må den enkelte kunstner næsten opgive at få del i de private penge

Af LARS LØNSTRUP og MORTEN HASLUND

I den ene ende af det danske kunst- og kulturliv findes der en gigant som Roskildefestivalen, som kan sige nej til private sponsorer og deres millioner af kroner, fordi virksomhederne kræver for meget til gengæld for deres investering.

I den anden ende står der en billedkunstner ved navn Jens Galschiødt med et kunstnerisk projekt, som erhvervslivet ikke vil have noget med at gøre, fordi kunstværkets budskab er for negativt.

To snapshots fra to konferencer om kunst- og kultursponsoring, som løb af stablen i denne uge. Den ene på Den Europæiske Filmhøjskole i Ebeltoft, den anden på Brandts Klædefabrik i Odense.

To snapshots med en fælles pointe: Når dansk erhvervsliv går ud for at støtte kunst og

kultur, så kræves der udbytte. Virksomhederne begærer at få et image-løft, hvad enten de søger at få deres navn knyttet sammen med en kulturel institution eller begivenhed eller et kunstnerisk værk. Og får de ikke det image-løft, så er pengekassen smækket i.

Ønsket kunst

I Odense, hvor værterne var Kunsthallen og Odense Erhvervsråd, fortalte Jens Galschiødt, hvordan han ikke havde haft problemer med at få gratis stål af Krupp koncernen, da han for et par år siden skulle udstille et værk på verdensudstillingen.

Da han senere gik ud for at finde sponsorstøtte i erhvervslivet til sit projekt *Den indre svinehund*, fik han at vide, at kunst med et negativt budskab aldrig ville få sponsorstøtte.

Som bekendt kom skulpturen *Den indre svinehund* alligevel op at stå i flere europæiske byer som et memento over den voksende racisme, men altså ikke med penge fra erhvervslivet.

Leif Skov, som har stået i spidsen for Roskilde Festivalen i de 25 år, den har eksisteret, fortalte på Kulturministeriets konference i Ebeltoft, at han i år har sagt nej til fem mio. kr., som er blevet tilbudt af forskellige private virksomheder, »fordi vi ikke ville levere varen,« som Leif Skov

udtrykte det. Det kan Roskilde Festivalen tillade sig, fordi entreindtægterne for 1996 allerede er sikret. I slutningen af april var samtlige billetter til dette års festival udsolgt.

Derfor kan Leif Skov nøjes med de sponsorindtægter på tre mio. kr., som Roskilde i år har indgået med private

sponsorer. Tidligere har Roskilde Festivalen bl.a. opsagt samarbejde med cigaretfirmaet Marlboro, fordi firmaet krævede eneret til at sælge cigaretter på festivalen. Ligesom tilbud fra burgerkæder og Coca Cola tidligere er blevet afvist.

Leif Skov oplyste, at Ros-

NEGATIVT BUDSKAB – Glem det, vi støtter ikke negative budskaber, lød beskeden fra erhvervslivet, da billedkunstneren Jens Galschiødt forsøgte at få støtte til projektet *Den indre svinehund*. Foto: Lars Skaaning / Polfoto

udbytte af deres investering.

Dorte Zangenberg, der er rektor for Reklameskolen og samtidig arbejder i et privat reklamebureau, tilbageviste Leif Skovs kritik i sit indlæg.

»Sponsor er egentlig et lidt misvisende ord, for i virkeligheden er der tale om en handelsmæssig aftale mellem den kulturelle eller kunstneriske part og den enkelte virksomhed. Begge parter må være interesseret i, at det går godt for modparten, for ellers har man ikke partneren længe. Hvis det er mæcen-virksomhed, man søger, skal man ikke gå til erhvervslivet, så er det fondene, man skal op-søge,« sagde Dorte Zangenberg.

Humant image

At det i høj grad er noget for noget, det handler om, når erhvervslivet går ind med støtte til kunst- og kulturlivet beviste en repræsentant for koncernen, Siemens, med sit indlæg på konferencen i Odense.

Annie Lykke Gregersen fra Siemens danske division fortalte, at sponsorering af kunst har to formål. Det ene er at ændre omverdenens indtryk af Siemens som en troværdig men måske også lidt kølig højteknologisk virksomhed med produktion af alt fra ultralydsscannere til vaskemaskiner.

Kunstsponsorering ville kunne medvirke til at huma-

nisere koncernens image, sagde Annie Lykke Gregersen.

Ingen kunstforstand

Men også indadtil – i forhold til medarbejderne – har engagement i kunst en betydning. Fremtidens krav til industrilandenes virksomheder bliver nemlig kreative medarbejdere, efter at det rå reproducerende arbejde enten er automatiseret væk eller eksporteret til egne af verden, hvor lønniveauet er mere acceptabelt, sagde Annie Lykke

Sponsor er egentlig et lidt misvisende ord, for i virkeligheden er der tale om en handelsmæssig aftale mellem den kulturelle eller kunstneriske part og den enkelte virksomhed

Rektor for Reklameskolen Dorte Zangenberg

Gregersen.

Hans Renström fra Volvo fastslog i sit indlæg på Odense-konferencen, at forskellen mellem kunst og erhvervsliv er, at erhvervslivet traditionelt er konservativt, mens kunsten er grænseoverskridende.

Renström lagde vægt på, at erhvervslivet som sådant ikke har forstand på kunst, og derfor kan det være betænkeligt at støtte kunstnere direkte.

Istedet har Volvo valgt at støtte kunstinstitutioner, hvor der efter hans opfattelse sidder folk, som har forstand på kunst. Det er nemlig vigtigt, at man i sin sponsorering

ikke træder i spinaten og kommer til at støtte noget forkert.

I Sverige har man dannet en lille men kraftfuld landsdækkende organisation, hvor hundrede repræsentanter for erhvervsliv og kunstinstitutioner sidder sammen og udveksler gode og dårlige erfaringer. Renström viste som afslutning en lille film, optaget under Göteborg-operaens opførelse af *Madame Butterfly*, sponsoreret af Volvo, som også havde givet medarbejderne billetter til forestillingen.

Filmen bestod udover klip fra operaen af en voxpop med de operælskende medarbejdere, der alle som een syntes, at det var en fin ide, at deres virksomhed støttede kunsten og gav opera-billetter.

Ikke filantropi

På Ebeltoft-konferencen kom en af erhvervslivets repræsentanter fra Tuborgs Bryggerier A/S. Og sponsorchef Steen Albrechtslund lagde ikke skjul på, hvorfor Tuborg bruger mange penge og megen energi på sponsoring.

»Vi er ikke filantroper. I sidste ende skal vi sælge øl, og det er ud fra markedsføringsmæssige og økonomiske betragtninger, at vi har valgt at koncentrere os om at sponsorere pop- og rockmusik arrangementer i forsøget på at komme i kontakt med den unge målgruppe; det vil sige dem op til 30 år,« sagde Steen Albrechtslund.

Han pegede på de mange restriktioner, der er lagt på reklame for alkohol herhjemme, som en vigtig årsag til, at Tuborg satser så stærkt på musikbegivenheder som koncerter og festivaler.

»Musikken nyder stor bevågenhed og sympati. Den er bærer af kulturel betydning, og så bruger de unge musikken som medie til selvscenetsættelse,« sagde Steen Albrechtslund.

1014 Han skal hen og røre ...

Hjemme hos familien Fanø
der smed platterne ud

Af Erik Kørp

MYGDAL: - Jeg er til det grove og bastante, men det er nok fordi jeg er håndværker. Jeg kan li' at røre ved tingene. Når jeg går forbi en sten eller en torso, skal jeg hen og røre. Jeg har også en håndskulptur, som jeg sidder og nulrer med, når jeg ser fjernsyn om aftenen.

Vi er hjemme hos familien Fanø. Han hedder Tonni, hun hedder Lone. Bag afskærmningen af træstakittet dukker en have frem, der ikke er helt almindelig. Stensætninger i forskellige udformninger møder én, og omkring havens midtpunkt, det firkantede vandhul med springvand, finder vi stenfigurer, udført af kunstneren Johnny Larsen fra Skallerup.

Inde i huset har kunsten også høj prioritet. Engang var væggene tapetseret med mors dags platter - og hvad den slags ellers hedder. Men en dag for 16 år siden fik Lone og Tonni spat af skidt, som de siger - og i løbet af kort tid var væggene klar til en anderledes ophængning.

Bronze-relieffer

Kunstinteressen begyndte at pible. En dag så Tonni en brochure fra et forlag i Rungsted. Her kunne man købe forskellige bronzerelieffer, men af en

helt anden støbning end de førnævnte. Her var kendte kunstnere som Knud Nellemose og Heerup, og det blev til en samling på 10, inden det hørte op for seks år siden.

Men også anden kunst kom på væggene i forbindelse med, at Lone og Tonni Fanø meldte sig ind i en kunstcirkel. Ikke den dyre kunst, for ægteparret ser ikke efter, hvilket navn der står på kunstværket.

Og dog. Et stykke dyr kunst pryder den lavtloftede stue. Det er en stor bronzeskulptur af kunstneren Galschjot fra Odense, som i forbindelse med dronningens fødselsdag for nogle år siden også var bestilt til et stykke arbejde der.

Tonni Fanø havde set en artikel med kunstneren, der udstillede på Koldinghus, og han blev så forlibt i billedet af en sølvtorso, at han ringede til kunstneren.

Galschjot sendte brochurer til Mygdal, og Lone Fanø kan huske, at gemalen sagde: - Hvis jeg engang kommer til penge, vil jeg have en skulptur af Galschjot!

Det fik han, og familien Fanø har også senere købt et kunstværk af Galschjot, der gik til kunstcirklen.

Tonni Fanø: - Jeg har ikke købt kunstværket som investeringsobjekt, men fordi jeg kan li' det.

Lone og Tonni Fanø har ingen favoritkunstner, og når de går på udstilling, er det ikke her, de køber ind. De samler brochurer, og bagefter henvender de sig til kunstneren:

- Det er meget bedre at snakke med kunstneren, så bliver billedet eller skulpturen mere vedkommende, siger ægteparret, der som regel er rørende enige, hvis der skal købes kunst.

Et af familiens 10 bronzerelieffer - det her lavet af Hanne Warming. Foto: Hans Ravn

- Det er medicin for kroppen at gå herude, siger ægteparret Fanø. Her sidder de ved skulpturerne af Johnny Larsen, Skallerup. Stenen i vandet forestiller tre hvaler. Foto: Hans Ravn

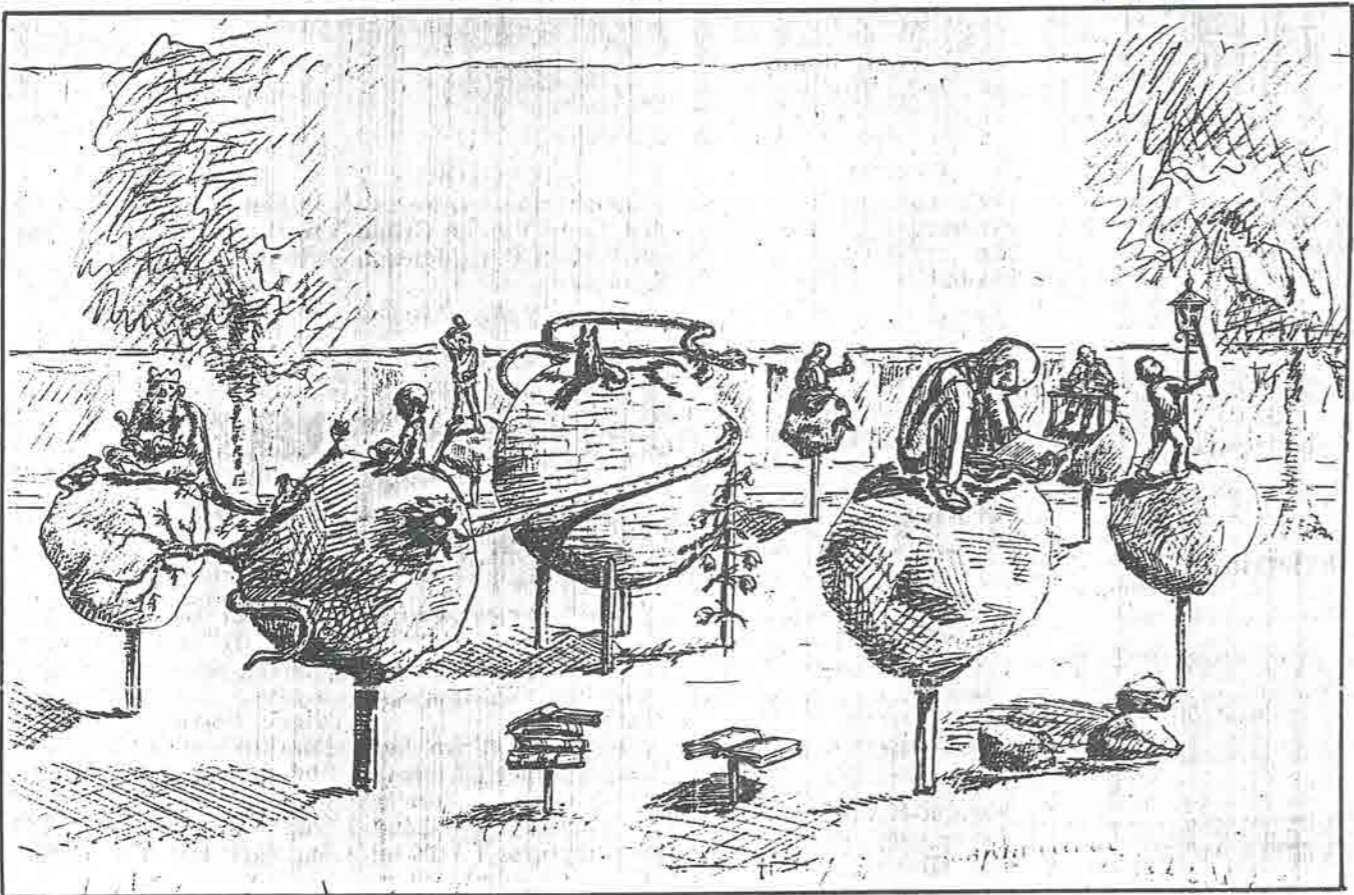
I serien om Kunsten på væggen besøger vi denne gang Lone og Tonni Fanø på Skagen Landevej i Mygdal. De to første artikler i serien var med overpostbud Chr. Gaarde Nielsen, Hjørring, den 20. april - og med Vibeke og Preben Dunker, Hjørring, den 27. april.

Tonni Fanø ved sin kære dame, lavet af kunstneren Jens Galschjot, Odense. Foto: Hans Ravn

Kæmpe bidrag til »Den lille prins«

Stor pose penge fra Egmont Fonden til skulpturgruppe

- Jeg ønsker at lave en skulpturgruppe i sten og bronze, der beskriver den lille prins' univers. Skulpturen skal samtidig fungere som et »jorden er giftig stativ«, hvor børn i alle aldre kan lege, og samtidig undre sig over, hvordan verden er sat sammen. Sådant hedder det i kunstneren Jens Galschiøt Christophersens projektbeskrivelse over en skulpturgruppe inspireret af Saint-Exuperys eventyr om den lille prins. Nu får han chancen for at lade det blive til mere end ord.

Fuglebjerg

Med et bidrag på mere end 400.000 kroner fra Egmont Fonden er det nu muligt at sætte arbejdet med skulpturgruppen »Den lille prins« i værk.

Og i oktober eller november drager en mindre flok 10. klasse elever fra Fuglebjerg Skole til Odense for at være med i projektet.

Drømmen om at få lavet skulpturgruppen »Den lille prins« til Fuglebjerg Skoles udendørs område tæt ved busterminalen, ser nu ud til at blive virkelighed.

Lige siden idéen om at få en blanding af en skulptur og et klatrestativ til Fuglebjerg Skole blev lance-

ret i marts måned, var det sikkert, at de fleste af pengene skulle skaffes hos private fonde.

Derfor er der blevet søgt utallige steder med ligeså mange afslag.

For lidt over en måned siden fik projektet så 100.000 kroner fra Odd Fellow Logen, og nu har Egmont Fonden givet et tilskud på 414.800 kroner.

Dermed mangler »kun« omkring 135.000 kroner, før skulpturgruppen, der kommer til at koste omkring 650.000 kroner, er betalt.

De sidste penge skal vi nok selv klare. Vi har jo et budget til vores udendørs områder, fortæller en meget glad skoleinspektør på Fuglebjerg Skole Svend Ove Olsen.

Elever med i projektet

En af de ting ved projektet, som

gjorde et godt indtryk på Egmont Fonden var, at 10 - 14 elever og en lærer fra Fuglebjergs Skoles 10. klasser skal tilbringe et par uger i Odense hos kunstneren Jens Galschiøt Christophersen. Der skal de så være med i noget af arbejdet med at støbe figurerne i bronze, uden dog at de slipper for almindelig skoleundervisning.

En fond af format

414.000 kroner er mange penge, men Egmont Fonden er også en stor fond.

Grundlaget for fondens almennyttige virksomhed skabes af Egmont Gruppens 3600 ansatte i mere en 100 selskaber i 28 lande. Størstedelen af virksomheden producerer magasiner, tegneserier, bøger, spil og film - og overskuddet går direkte til Egmont Fonden.

Paul

Kultur fonden i søgelyset

1014

Margrete Auken (S) vil have opklaret, om Kulturfonden handler i overensstemmelse med loven, når den giver afslag til et skamstøtte-projekt af billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen - ham med svinehunden

AF LARS OLE KNIPPET

Folketingsmedlem Margrete Auken (SF) har bedt kulturminister Jytte Hilden (S) se nærmere på Kulturfondens praksis. Det sker med baggrund i et afslag til billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen om støtte til hans næste store projekt: Opløsningen af 20 skamstøtter på hver fem-syv tons i bronze til påmindelse om de ugeringer, der er begået og stadig begås overalt i verden.

I 1993 gik Jens Galschiøt Christophersen over i (Kunsthistorien med sin bergrigede vinkelundersøgelse af Grisehovederne var opstillet forskellige steder i Eu-

Billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen med skulpturen »Den indre svinehund«, som vakte opstigt i 1993

Foto: CARSTEN ANDREASSEN

ropa og udløste voldsomme reaktioner fra dyb forargelse til spontan glæde.

»SF kan eller vil ikke

blande sig i Kulturfondens afgørelser i konkrete sager. Men vi har stillet ministere- ren spørgsmålet af rent op-

klarende karakter for at belyse Kulturfondens politik over for projektet, der findes støtteværdige,« skriver

Margrete Auken i bemærkningerne til spørgsmålet.

Utraditionelle aktiviteter

Loven om Kulturfonden hedder det, at fonden kan give støtte til »utraditionelle kulturelle aktiviteter, som opstår i takt med samfundsudviklingen.« Imidlertid fremgår det af de afslag, Jens Galschiøt Christophersen har modtaget, at Kulturfonden ikke vil støtte hans projekter, fordi de er »for makabre og for politisk markante. Det seneste afslag er givet med den begrundelse, at Kulturfonden ikke normalt yder tilskud til enkeltkunstneres virksomhed.

Men i fondens årsberetning for 1995 hedder det om bevillingspraksis: at det er »uden betydning, hvem der er initiativtager til projekter. Det kan være enkeltpersoner, foreninger...« Lige som listen over de projekter, som har fået støtte, indeholder adskillige eksempler på, at der er givet støtte til enkeltkunstneres virksomhed.

»Spørgsmålet er, om Kulturfonden har specielle grunde til ikke at støtte kunstneriske projekter, som sigter mod at formidle debatten om etik og moral til et bredere publikum,« siger Margrete Auken.

Etik på dagsordenen

Jens Galschiøt Christophersens projekter sætter etikken på dagsordenen. Netop det etiske grundlag er forudsætnings for, at der kan føres en anstændig politik, og skabes en kunst, som forholder sig til etiske spørgsmål, er derfor nødvendig for at opretholde en etisk diskussion.

Jens Galschiøt Christophersen har foreløbig modtaget 70.000 kr. til skamstøtterne, men beløbet er en dråbe i havet. Han opererer med et budget på 13 mio. kr. over 10 år, og planen er, at den første skamstøtte skal opstilles i år. Danske og udenlandske organisationer og virksomheder er blevet anmodet om en økonomisk håndsrækning.

3 APR. 1996

1014

Fest i Andersens navn

3600 børn jublede i koncerthuset over Pyrus, Møllehave og cd-rom-folk fik kunstværk og roser – og på rådhuset var der fyldt op til gå-hjem-matiné.

Af
JOHN BORGKILDE

■ Aldrig har en 191-års fødselsdag været fejret med så megen festivitas, som da hele Odense og omegn i går fejrede H. C. Andersen.

Adskillige kultur-koryfæer var i byen. Blandt dem, kongelig skuespiller Jørgen Reenberg, der læste op på rådhuset og forfatteren Johannes Møllehave, der fik overrakt HCA-kunst i Arkaden.

Men det var en helt anden berømt, der vakte den største jubel. Næmlig Pyrus – en sprælsk, en meget menneskelig og charmerende fyr, som Andersen ganske vist aldrig har haft det fjerneste med at gøre.

Alligevel var det tv-julekalenderens Pyrus, i skikkelse af skuespilleren Jan Linnebjerg, der fik over tre tusinde unger til at klappe og juble ved de tre 'fødselsdags-familiefester' i Odense Koncerthus.

Så højt råbte børnene *Hej Pyrus*, at han flere gange måtte taget tilløb til oplæsningen af eventyret om 'Klods Hans'.

En slags Andersen

H. C. Andersen i skuespiller Torben Iversens skikkelse fortalte børnene om 'sit' eventyrlige liv, mens skuespilleren Kim Westi Rasmussen i går glemte alt om Blues Brothers. I stedet dukkede han bl.a. op som moderen, der sagde farvel til sønnen, som det svenske nattergal Jenny Lind og som Det kongelige Teaters chef, der fortalte den unge Hans Christian, at han var for grim til teatret.

Rundt om i det flagsmykkede Odense blev borgerne dagen igennem mindet om digterens 'skæve' fødselsdag.

Tidligt på dagen havde byens borgmester, Anker Boye, som traditionen byder, lagt en krans ved Louis Hasseriis' H. C. Andersen-statue i Eventyrhaven.

Undervisningsminister Ole Vig Jensen var i byen for andet år i træk på denne særlige dag, og på dig-

Kongelig skuespiller Jørgen Reenberg behøvede ikke at bruge mikrofon til at tale det store rådhusrum med 1200 mennesker op. Den klare, kendte røst kunne alle høre, da han læste tre små Andersen-ting. Foto: Heidi Fokdal.

termuseet hilste han først på 'den flittige dreng', Thomas Reggelsen fra 9a på Næsby Skole, der modtog H. C. Andersens Legat for 'særlig flid og kammeratskab' – og bagefter var det Ole Vig Jensen selv, der skulle modtage.

I overværelse af pinger og andre indbudte, blandt dem dyrenes tv-ven Poul Thomsen, fik ministeren overrakt kunstneren Lars Bos første eksemplar af en ætning, inspireret af eventyret 'De vilde Svaner' – det første grafiske blad i en serie på 10 blade frem til 2005.

Op inde i 'Galleri M' hos eks-politikeren Uffe Larsen og hustru Mette Buhl, der er nabo til museet, var der fernisering bagefter med pariser-kunstneren Zwy Milshtein, der også har ladet sig inspirere af dagens fødselsdagsbarn.

Humor hos HCA

Ved en sammenkomst – med entré på 20 kroner – i Arkaden, overrakte en anden Christiansborg-politiker, Niels J. Langkilde, som medlem af den selvudnævnte HCA-komite, gaver og hæder til de tre multimedia-folk, Emil Petersen, Erling Gormsbøl og Kar-

Den magiske tv-star Pyrus i skikkelse af Jan Linnebjerg styrede festen og havde samtlige tre tusinde børn og deres forældre og bedsteforældre i sine hule hænder. Foto: Nils Mogensen.

sten Henningsen, fordi de har skabt en fornem 'en kreativ HCA-kombination af tekst, lyd og billeder'.

Endnu en politiker, Benny Nybo fra byrådet, bød forfatteren Johannes Møllehave velkommen med ordene: 'Du har mere end nogen anden fundet humoren hos H.C. Andersen. Ofte på steder, hvor ingen andre har kunnet se den – før dig', hvorpå han overrakte Møllehave et fint kunstværk, bogen 'Mit livs eventyr' i bronze, udført af Odense-kunstneren Jens Galschiøtt.

Albani slap ved samme lejlighed årets ni procents HCA-pilsner løs.

Der var ingen udskænkning i rådhushallen, da HCA-koordinator Torben Iversen stod sin prøve som 'kommunal arrangør'.

I næsten halvanden eventyrlig time nød en mere end fyldt rådhusal et let tilgængeligt, folkeligt Andersen-potpourri.

Skuespiller Jørgen Reenberg læste tre små, fine Andersen-fortællinger. Han kaldte Andersen 'en ego-centriker, men ingen egoist' og kundgjorde, at 'Andersen var forelsket i kærligheden, men frem for alt var han måske syg efter at blive elsket'.